

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ
İDDİANAME
ve SORGU

TİKP
İDDİANAME ve SORGU

Sahibi: Av. Hüseyin Gökçearsan
Derleyen: Selim Arıkdal
Baskı: Şenay Matbaası
Cilt: Numune Mücellithanesi.
İsteme Adresi: Necatibey Cad. Atlas Apt. 14/15 Kat 4
Telf: 29 38 36

Sıhhiye - ANKARA

NOT: Kitap istekleriniz posta ile ödemeli olarak karşılanır.

TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ
İDDİANAME
ve SORGU

ÖNSÖZ	7
İDDİANAME	9
SUÇ, SUÇ TARİHİ, SANIK KİMLİKLERİ: SANIKLARIN TEVKİF VE TAHLİYE TARİHLERİ	11
TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN KURULMASINDAN ÖNCEKİ FAALİYETLER	17
TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN İLKELERİ PROGRAM VE FAALİYETLERİ	37
I - TEMEL İLKELER	41
1. BİLİMSEL SOSYALİZM ANLAYIŞI (Tüzük ve Program Madde. 1)	
2. SİNİFSİZ TOPLUM ANLAYIŞI (Tüzük ve Program Madde. 2)	
3. MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM ANLAYIŞI (Program Madde. 2/2)	
4. ÜÇ DÜNYA TEORİSİ (Program Madde. 3)	
5. DEMOKRATİK HALK İKTİDARI KAVRAMI (Program Madde. 4, 5, 6, 7, 8.)	
6. TOPRAK DEVRİMİ PROGRAMI	
II- TİKP'İN KURULUŞUNDAN SONRAKİ SAİR FAALİYETLERİ	61
1. EĞİTİM VE PARTİ OKULU ÇALIŞMALARI	
2. YAYIN FAALİYETLERİ	
3. TOPLANTILAR VE KONFERANSLAR	
4. CEZAEVLERİNDEKİ HÜKÜMLÜ VE TUTUKLULARLA İLİŞKİLER	
5. YABANCI ÜLKE KOMÜNİST PARTİLERİ İLE İLİŞKİLER	
6. ORDU KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCE VE FAALİYETLER	
7. ÇANKAY İLÇE ÖRGÜTÜ İLE TUZLUÇAYIR TEMSİLCİLİĞİNİN DURUMU	
SORGU	107
TİKP'İN AMAÇ VE FAALİYETLERİ DIŞINDA HİÇBİR ŞEYDEN SORUMLU TUTULAMAYIZ	108
TİKP İLE TİKP'İN STRATEJİ VE SİYASETLERİ TAMAMEN FARKLIDIR	114
TİKP PROGRAMI ÜÇ YIL SONRA MI KEŞFEDİLDİ	116

DIŞ TEHDİDE KARŞI DEVLET VE	
ORDUYU SAVUNDUK	124
TOPRAK DEVRİMİ CUMHURİYETİN GEREĞİDİR	141
YÜZLERCE MİTİNG, YÜRÜYÜŞ, TOPLANTI,	
BİLDİRİ: TEK SUÇ YOK!	157
DÜNYA GÖRÜŞÜ VE FELSEFİ İNANÇ	
SUÇLANAMAZ	172
İDDİANAME ADALETE DEĞİL BAĞNAZLIĞA	
HİTAP EDİYOR	187
HUKUK DIŞI MÜDAHALELERİN VE	
DENGE MANTIĞININ ÜRÜNÜDÜR	190
HUKUK DAVA NEYE HİZMET EDİYOR	202
EKLER	207
İDDİANAMEDE KANIT OLARAK GÖSTERİLEN	
VE HUKUKEN BİZİ BAĞLAMAYAN BELGELER	208
İDDİANAMEDE YER ALAN TAHRİFLER VE	
YANLIŞLAR	209

Önsöz

Nerede ve nasıl biteceği belli olmayan bir kargaşa ortamından bugünlere gelindi. 12 Eylül Harekatıyla noktalanın o kanlı ortamda binlerce insanımız canından oldu.

Bugünlerde Sıkıyönetim Mahkemelerinde geçmişin hesabı görölmektedir. Yargılama süresince; yargılananın içinde bulunduğ u huku-ki statü, "sanık"dır. Yani suçluluğ u konusunda ş üphe bulunan, ama suçsuz olma, sonuçta aklanma imkanı olabilen kişidir. Halkımız geç-mişin acı günlerini yaşadı. Kimlerin, hangi örgütlerin anarşinin odağ ı olduğ unu, kimlerin anarşinin karş ısında, kimlerin anarşinin yanında yer ald ığını bilmektedir.

Yine bilindiğ i gibi yargılama Türk Milleti adına yapılmaktadır. Yar-gılamalar konusunda gerek iddia, gerek savunma ve gerekse karar yö-nünden milletin bilgili kılınması, yargılamaların adillig i konusundaki ş üpheleri ortadan kaldıracak, böylece mahkemelerin vereceğ i adil kar-rarlar, kamu vicdanında da yerini bulacaktır. Demokratik hayata yeni-den dönölmesinde, demokratik hayatın kesintisiz sürdürölmesinde ka-mu vicdanının tatmini önemli yer tutacaktır.

Basınımız yer yer iddianamelerden, sorgulardan alıntılar yapmakta-dır. Ancak bunlar parça parça olup bütünü kapsamamaktadır. Bu se-beple, önemli saydığımız davalarla ilgili olarak yayın yapmayı, kamu-oyuna doyurucu bilgi vermeyi görev sayıyorum.

Türkiye İşçi Köylü Partisi iddianamesi ve iddianameye karşı verilen sorgu metnini yayınlıyorum. Daha sonra önemli saydığımız davalarla, örneğ in Milliyetçi Hareket Partisi davası gibi, yayına devam etmeye çalışacağ ım.

31.8.1981

Saygılarımla

Av. Hüseyin GÖKÇEARSLAN

T.C.
SİKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILILIĞI
ANKARA
24 NİSAN 1981

Evrak No : 1980/7492
Esas No : 1980/7492
İddia No : 1981/589

İDDİA NAME

(TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ)
T.İ.K.P.

SORUŞTURMAYI YÜRÜTEN SAVCILAR:

Sıkıyönetim Askeri Savcısı Hava Hakim Albay Nurettin SOYER
Sıkıyönetim Yardımcı Savcısı Kemal KADIOĞLU
Sıkıyönetim Yardımcı Askeri Savcısı Hak. Ön Yzb. Osman ŞİMŞEK

İDDİANAME

Suç

Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal nizamlardan birini devirmeye matuf cemiyet kurmak, böyle cemiyetin faaliyetlerini sevk ve idare etmek.

Suç Tarihi

1978 - 1980 Yılları arası

Sanıklar

1. Doğu Perinçek, Mehmet Sadık ve Lebibe'den 1942 yılında doğma, Erzincan Refahiye İlçesi merkez nüfusuna kayıtlı Ankara'da Bahçelievler 78 nci sokak 12/6'da oturur. Hukuk doktoru TİKP Genel Başkanı, Aydınlık Gazetesi Başyazarı halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu. Affa uğramış sabıkalı.

2. Danyal Oral Çalışlar, Murtaza ve Fazilet'ten 1946 yılında doğma Tarsus ilçesi Sofular Mah. nüfusuna kayıtlı İstanbul'da Abdülhak Hamit Cad. 70/6 Taksim - İstanbul adresinde oturur. Aydınlık Gazetesi Genel Yayın Müdürü ve TİKP Başkanlık Kurulu Üyesi halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

3. Mustafa Kemal Çamkıran, Şükrü ve Münevver'den 1947 yılında doğma. Denizli ili Buldan ilçesi Düzalan Mahallesi nüfusuna kayıtlı. Ankara'da İçcebeci Yeniacun Sok. 27/1'de oturur. TİKP Merkez Komitesi Üyesi ve aynı zamanda Başkanlık Kurulu üyesi. Halen Frankfurt Gothe Üniversitesi Sosyoloji Doktora öğrencisi. Bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

4. Mehmet Bedri Gültekin, Yusuf ve Fatma'dan 1953 yılında doğma. Tunceli Merkez Kocakoç nahiyesi nüfusuna kayıtlı. Bafra Sok. Zümrüt Apt. 8/2 Cebeci - Ankara'da oturur. Siyasal Bilgiler Fakültesi İktisat Maliye Bölümü 3 ncü sınıf 4190 numaralı öğrencisi. TİKP Başkanlık Kurulu Üyesi ve Elazığ İl Başkanı halen bu suçundan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

5. Durmuş Uyanık, Mehmet Ali ve Raziye'den 1934 yılında doğma. Aydın Söke ilçesi Sarıkemer kasabası Güzelyaka Mah. Cilt 018, 04, S

84, K. 53'de nüfusa kayıtlı. Söke Avşar köyünde oturur. TİKP kurucu üyesi ve Merkez Komitesi üyesi ve Aydın İl Başkanı bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

6. Mehmet Halim Spatar, Abdullah Mümtaz ve Reşadet'ten 1929 yılında doğma. İzmir Göztepe 2 nci Karantina nüfusuna kayıtlı Mecidiyeköy Pehlivan Sok. Işık Apt. No: 37 B Blok Daire 6 İstanbul adresinde oturur. TİKP Kurucu ve Merkez Komitesi Üyesi ve İstanbul İl Başkanı, halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

7. Mehmet Cengiz, Hüseyin ve Muazzez'den 1949 yılında doğma Seydişehir ilçesi Alaylar Mah. nüfusuna kayıtlı. TİKP Merkez Komitesi Üyesi Necatibey Cad. 14/15'de faaliyet gösteren Avukat. Akyüz Sok. 44/10 Küçükesat - Ankara'da oturur. Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

8. Şahin Çömez, Ömer ve Emine'den 1951 yılında doğma. Sinop ili Boyabat ilçesi Gazidere köyü nüfusuna kayıtlı. Kasıralı Cad. Kadri-tümer Apt. No Zemin a/1 229 Merdivenköy - İstanbul adresinde oturur. TİKP Kurucu Üyesi ve Merkez Komitesi Üyesi, İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyesi halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

9. Rıza Böke, Hulla ve Fatma'dan 1955 yılında doğma Adıyaman ili merkez Kuru köyü nüfusuna kayıtlı. Mersin Yenimahalle 43 Sok. No.9 da oturur. TİKP Merkez Komitesi Üyesi, serbest olarak çalışır. Halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

10. Kamil Saydam, İbrahim ve Ayşe'den 1932 yılında doğma. Silifke ilçesinde Çadırılı köyü nüfusuna kayıtlı. Gazi Mah. 14 Sok. No:26'da oturur Emekli öğretmen, Silifke Lise Cad. Ünal taksii durağında Halk Kitap Kirtasiye dükkanı işleticisi. TİKP Kurucu Üyesi halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

11. Erdoğan Yemenici, Ali ve Ayşe'den 1947 yılında doğma. Milas ilçesi Selimiye Nahiyesi Selimiye Mah. H. 306 nüfusuna kayıtlı. Aynı yerde oturur. Terzi, TİKP Kurucu Üyesi, halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

12. Kabil Konyalı, Yakup ve Hatice'den 1914 yılında doğma. Çumra ili İzzetbey Mah. nüfusuna kayıtlı. Aydın Germencik ilçesi Turanlar köyünde oturur. TİKP Kurucu Üyesi, halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

13. Saniye İnci Ataberk, İbrahim Sadi ve Ruhiye'den 1946 yılında doğma. Muğla ili Milas ilçesi Hacı İlyas Mah. Hekim sok. nüfusuna kayıtlı. Küçükayasofya Cad. Gelinlik Sok. 8/5 Sultanahmet - İstanbul adresinde kalır. İstanbul Çağaloğlu adresindeki Çocuk Esirgeme Kurumu Müdürü.

14. Fatma Ruhiye Bursalı, Mehmet Şuphi ve Saliha Sadiye'den 1943 yılında doğma. Orhan Bursalı ile evli, İstanbul Fatih Müftü Ali Mah. nüfusuna kayıtlı. İstanbul Selamiçeşme Gülden Sok. Kanat Apt. 8/7 de oturur. İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Davranış Bilimleri Kürsüsünde Asistan. TİKP Kurucu üyesi.

15. Fuat Terzi, Nedim ve Reşide'den 1946 yılında doğma. Antakya doğumlu olup Samandağ ilçesi Yenimahalle nüfusuna kayıtlı. Samandağ Yenimahalle 1 nci sokak No: 5 de oturur. Serbest inşaat işçisi. TİKP Kurucu Üyesi ve Samandağ İlçe örgütü üyesi. Halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

16. İsrail Tekin, Hasan ve Cemile'den 1945 yılında doğma. Gümüşhane Kelkit ilçesi Yeşilova köyü nüfusuna kayıtlı. Çırcır Mah. Funda Sok. No:10 Alibeyköy - İstanbul adresinde oturur. İstanbul Belediyesi Karaağaç kurumlarında mezbaa işçisi, TİKP Kurucu Üyesi, halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Cezaevinde tutuklu.

17. Mustafa Karayünlü, Haydar Ali ve Yeter'den 1948 yılında doğma. Gümüşhane Şiran ilçesi İnözü nüfusuna kayıtlı.. İSTANBUL'da Yukarı Mahalle Bayır Sokak No: 53 Kartal adresinde kalır. TİKP Kurucu Üyesi ve TİKP Kartal İlçe Yönetim Kurulu Üyesi, bu suçundan Mamak Öz. As. Cezaevinde tutuklu.

18. ALİ RIZA SARI, Hamdi ve Elif'ten 1944 yılında doğma. GÜMÜŞHANE Şiran İlçe Nüfusuna kayıtlı İSTANBUL Sosyal Meskenler Malazgirt Caddesi Sadul Sokak No: 5 Gülsuyu-Kartal-Maltepe adresinde oturur. TİKP Kurucu üyesi Soğanlık Köyü Ankara Asfaltı Kartal/Soğanlı adresinde işçi halen bu suçtan Mamak Öz. As. Cezaevinde tutuklu.

19. AHMET ŞENCAN: Salt ve Gülfide'den 1922 yılında doğma. İZMİR Gültepe 123'ncü Sokak No: 26'da nüfusa kayıtlı aynı yerde oturur. İZMİR'de inşaat işçisi. TİKP kurucu üyesi bu suçtan Mamak Öz. As. Cezaevinde tutuklu

20. LOKMAN ÖLGÜN, Yusuf Ali ve Hatice'den 1955 yılında doğma. ISPARTA Yalvaç ilçesi Kurusarı köyü nüfusuna kayıtlı. İZMİR Koşu-

yolu Caddesi No : 26 Şirinyer adresinde ikamet eder. ANKARA Siyasal Bilgiler Fakültesi 3'ncü sınıf öğrencisi, Pazarcı TİKP Çankaya eski ilçe yöneticisi halen bu suçtan Mamak Öz. As. Cezaevinde tutuklu.

21. NEZİH ARTAN, Duran Rebi ve Saadet'ten 1957 yılında doğma. İSTANBUL Kadıköy Osmanağa Mah. nüfusa kayıtlı. Şebeke Sokak 6/13 Şehitlik-Dikimevi adresinde oturur. Ergenekon Çelik Sanayi İSTANBUL Yolu 20'nci Km.de Kimya teknisyeni Çankaya İlçe Yönetim Kurulu Üyesi (TİKP) Halen bu suçtan Mamak Öz. Askeri Cezaevinde tutuklu.

22. MEHMET YÜCEL, Yahya ve Ayşegül'den 1951 yılında doğma. SİVAS Kangal İlçesi Yellice köyü nüfusuna kayıtlı. ANKARA'da Tuzluca'yı temsilciliği eski yöneticisi, halen bu suçtan Mamak Öz. As. C. Tutuklu.

23. ASIM YAZICI, Cihangir ve Naciye'den 1954 yılında doğma. KARS ili Selimiye ilçesi Aşağı Mahalle nüfusuna kayıtlı. ANKARA'da Demirlibahçe Gönül Sokak No: 11/4'de oturur. EGO Genel Müdürlüğünde işçi. TİKP Çankaya İlçe Yönetim Kurulu Yedek üyesi

24. MUSTAFA OVACIK, Mustafa ve Kerime'den 1943 yılında doğma Ödemiş İlçesi Bademli Nahiyesi Bıçaklı köyü nüfusuna kayıtlı. Aynı yerde oturur, TİKP Kurucu Üyesi, halen bu suçtan Mamak Özel Askeri Ceza ve Tutukevinde tutuklu.

SANIKLAR	Gözetim Tarihi:	Tevkif		
SANIKLAR	Gözetim Tarihi:	Tevkif Ta.	Tahliye	Ta.
Doğu PERİNÇEK	17.11.1980	17.11.1980	—	
D. Oral ÇALIŞLAR	17.11.1980	17.11.1980	—	
M.Kemal ÇAMKIRAN	17.3.1981	23.3.1981	—	
M.Bedri GÜLTEKİN	—	15.12.1980	—	
Durmuş UYANIK	6.11.1980	18.11.1980	—	
M.Halim SPATAR	14.11.1980	18.11.1980	—	
Mehmet CENGİZ	17.11.1980	17.11.1980	—	
Şahin ÇÖMEZ	17.11.1980	17.11.1980	—	
Rıza BÖKE	8.12.1980	16.12.1980	—	
Kamil SAYDAM	17.11.1980	17.11.1980	—	
Erdoğan YEMENİCİ	13.11.1980	18.12.1980	—	
Kabil KONYALI	18.11.1980	15.12.1980	—	
S. İnci ATABERK	17.11.1980	17.11.1980	—	
F.Ruhiye BURSALI	15.12.1980	18.12.1980	22.12.1980	
Fuat TERZİ	17.11.1980	17.11.1980	—	
İsrafil TEKİN	17.11.1980	17.11.1980	—	
Mustafa KARAYUNLU	12.11.1980	15.12.1980	—	
Ali Rıza SARI	16.11.1980	15.12.1980	—	
Ahmet ŞENCAN	18.11.1980	15.12.1980	—	
Lokman ÖLGÜN	—	11.3.1981	—	
Nezih ARTAN	6.11.1980	18.11.1980	—	
Mehmet YÜCEL	—	23.3.1981	—	
Asım YAZICI	7.11.1980	18.11.1980	6.3.1981	
Mustafa OVACIK	—	6.2.1981	—	

UY.İS.K.MADDESİ: T.C.K. 141/1, 173, 31, 33, 36, 40

Yukarıda suçları ve kimlikleri yazılı sanıklar hakkında yapılan hazırlık soruşturması sonunda;

Sanıkların Kurucusu ve Yöneticisi bulundukları, Türkiye İşçi Köylü Partisinin Kuruluş Bildirisi ile Tüzüğü'nün İstanbul'da Haftalık Halkın Sesi Dergisinin 31.1.1978 tarih ve 146'nca sayısında yayınlanması üzerine, İstanbul C. Savcılığı Partinin ilkeleri ile tüzüğünü TCK.nun 141. maddesini ihlal eder nitelikte görerek Parti Genel Merkezinin bulunduğu Ankara C. Savcılığına suç duyurusunda bulunmuş, Ankara C. Savcılığınca da Kurucu sanıklar hakkında soruşturmaya başlanılmıştır.

Partinin Toprak Devrimi Programının açıklanması üzerine de 5 kişilik Merkez Komitesi Başkan ve üyeleri hakkında TCK.nun 141 ve 511 312nci maddelerini ihlal suçundan dolayı, Ankara C. Savcılığınca ayrıca bir soruşturmaya daha başlanmış ve Ankara 1 nci Ağır Ceza Mah-

kemesinde kamu davası açılmıştır. 26.12.1978 tarihinde Sıkıyönetim ilan edilmesi üzerine bu dosya Ankara Sıkıyönetim Askeri Mahkemesine gönderilmiş olup halen 1 Nolu Mahkemede yargılaması sürdürülmektedir.

Partinin Kurucuları hakkında TCK.nun 141 nci maddesini ihlal suçundan dolayı başlatılan soruşturma tamamlanıp kamu davası açılmadan 12 EYLÜL 1980 tarihine gelinmiştir.

12 EYLÜL 1980 tarihinde, Türk Silahlı Kuvvetlerinin Anayasa ve 211 sayılı İç Hizmet K.nun verdiği Türkiye Cumhuriyetini koruma ve kollama görevini yerine getirme kararı alarak emir komuta zinciri içinde ülke yönetimine bütünüyle el koyması ve tüm siyasi partilerin faaliyetlerinin durdurulması üzerine Milli Güvenlik Konseyinin emirleri uyarınca Parti Genel Merkezinde ve Şubelerinde yapılan aramada ele geçen belge ve bilgilerin yukarıda değinilen soruşturma dosyaları ile birarada değerlendirildiğinde aşağıda açıklanan sonuçlara varılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN KURULMASINDAN ÖNCEKİ FAALİYETLERİ

Sanıklardan başta Doğu Perinçek olmak üzere bir kısmı Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) adında yasa dışı bir örgüt oluşturmak suretiyle sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye, sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya, memleket içinde müesses iktisadi ve sosyal temel nizamları devirmeye yönelik cemiyet kurmak suçundan dolayı 12 Mart 1971 tarihinde kurulan Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 3 Numaralı Askeri Mahkemesinin 20.8.1974 tarih 1974/1 esas, 1974/25 sayılı kararı ile çeşitli hapis cezalarıyla cezalandırılmış bu mahkumiyet hükmü Askeri Yargıtay 2 nci dairesinin 21.10.1976 gün ve 1976/82 ve 297 sayılı ilamı ile onanarak kesinleşmiştir.

Sanıkların 18.5.1974 tarihinde yürürlüğe giren 1803 sayılı af kanunu ile cezaevlerinden tahliye edilmelerinden çok kısa bir süre sonra dosyaya ekli broşür yayınlanarak AYDINLIK'ın yeniden çıkarılacağı ilan edilmiş, TİİKP'nin yayın organı olan Proleter Devrimci Aydınlik Dergisi 40 ncı sayısında kesildiği için Aydınlik Dergisi 19.11.1974 tarihinde 41 nci sayıdan itibaren yeniden yayına başlatılmıştır.

Böylece Aydınlik Dergisi etrafında yeniden toplanan sanıklar hakkında Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından TCK'nın 141 nci maddesinde ihlal suçundan dolayı, başta Genel Başkan Doğu PERİNÇEK ve derginin sorumlu yazı işleri müdürü Şükrü Doğan YURDAKUL olmak üzere çok sayıda kişi hakkında tutuklama kararı alınarak soruşturmaya başlanmıştır.

Haklarında 1974 yılı Aralık ayında soruşturmaya başlanılmış olmasına rağmen sanıklar Aydınlik Dergisini yayınlamaya devam etmişler 1975 yılı Mart ayında Sıkıyönetim K.lığı tarafından Aydınlik Dergisinin kapatılması üzerine bu kez Halkın Sesi Dergisi etrafında toplanmışlardır.

Halkın Sesi Dergisini bir süre yayınladıktan sonra 54 ncü sayısından itibaren Sıkıyönetim K.lığıınca kapatılan Aydınlık Dergisi 1975 yılı Eylül ayında 55. nci sayıdan tekrar yayınlanmaya başlanmış, 55 nci sayının kapağında MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN ve MAO'nun resimlerine yer verilmiş, bu resimlerin altına REVİZYONİZMİ DEĞİL MARKSİZMİ UYGULAYIN cümlesi eklenmiş, birinci sayfasında da FAŞİST İKTİDARIN dergiyi susturmaya çalıştığı, bazı arkadaşlarının tutuklandığı, bütün baskılara rağmen derginin yayına devam ettiğini gören FAŞİST GENERALLERİN dergiyi Sıkıyönetim kararı ile yasakladığı, oysa MARKSİZM—LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesi-nin halk kitlelerine ulaşmasını önlemenin mümkün olamayacağı, derginin 1974 sonbaharında tekrar yayına başladığı sırada ve 41 nci sayı-da baş görev olarak kabul ettiği proletarya partisinin kurulması görevinin önemini koruduğu, ancak partinin kurulmasından önce ideolojik bakımdan sağlam ve emekçi kitlelerle kaynaşmış devrimcilerin yetiştirilmesinin gerektiği, Aydınlık Dergisinin Marksizm-Leninizmi Türkiye şartlarına uygulayacağı, Halkın Sesi Dergisinin de Aydınlık ile birlikte yayınına devam ederek günlük olaylara ve kitle mücadelelerine yer verip halk kitlelerine siyasi bakımdan yol göstereceği açıklanmış, bu suretle Partinin kurulmasından önce MARKSİZM— LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesinin iyice benimsetilip, eğitiminin yapılp kitlelere kavratılmasından sonra Partinin kurulacağına işaret edilmiştir.

Gerçekten ilk sayısından itibaren hemen hemen tüm sayıları hakkında toplatma kararları verilmesine rağmen Halkın Sesi Dergisi ile Aydınlık Dergisinin her sayısında MARKSİZM—LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesinin propagandasına yer verilmiş Genel Başkan Doğu PERİNÇEK'in daha sonra kitap halinde derlenen eserleri yazı serileri içinde yayınlanmıştır.

Bir taraftan MARKSİST—LENİNİST ve MAO ZEDUNG düşüncesi-nin teorik eğitimi devam ettirilirken diğer taraftan da hareketsiz görülen kitleleri eyleme ve mücadeleye sürükleyebilmek için AKDENİZ AKDENİZLİLERİNDİR, RUSYA İLE İŞBİRLİĞİ ANLAŞMALARI-NA HAYIR, REVİZYONİZM MİKROBUNA KARŞI MÜCADELE EDELMİ, DOĞMATİZME—ÖZNELCİLİĞE—ACELECİLİĞE—DAR KAPICILIĞA KARŞI MÜCADELE, ÜÇ DÜNYA TEORİSİ, MAO'-YU ANMA TOPLANTILARI gibi çeşitli kampanyaları düzenlemişler bu kampanyalara ilişkin geniş haber foto ve yorumları bu dergilerde yayınlamaya devam etmişlerdir. Ayrıca özellikle köylüleri harekete geçirmek için de 1975 yılı Haziran ayında Söke ilçesi Sazlıköy işçilerinin direnişi (Halkın Sesi Dergisinin 13, 15, 36, 37 nci sayıları), Polatlı ilçesi Beylikköprü köylülerinin direnişi (H.S. Der. 19 ncu sayı-sı) Maraş Pazarcık ilçesi Salmanpınar, Aralık Obası ve İncirli Pınarı köylülerinin toprak ve bağımsızlık için yürüyüşü, Ceyhan ilçesi Sarı-

bañçe köylülerinin direniş i (H.S.Der. 38, 50, 80 sayısı) gibi daha bir çok direniş başlatılmış, desteklenmiş, direnişçiler daha başka direnişler için teşvik edilmiş, bu direnişlere ilişkin geniş haber foto ve yorumlar yayınlanmış, bu direnişler sırasında tutuklananlar için yardım kampanyaları açılmış, bırakılmaları istenerek savunulmuştur.

MAO ZEDUNG için her yıl anma toplantıları düzenlenmiş, Aydınlık ve Halkın Sesi Dergilerinin hemen her sayısında adından bahsedilip görüşlerine yer verilmiş Aydınlık Dergisinin bazı sayıları tümüyle MAO'nun hayatına ve fotoğraflarına ayrılmıştır. (Aydınlık Dergisi sayı: 79)

Yukarıda değinilen kampanya sonuçlarının hayata uygulanabilmesi için Aydınlık Dergisinin 66 ncı sayısının 26 ncı sayfasında her ay bir kitabın incelenmesi kampanyası başlatılmış, Mahkemelerce toplatılmasına karar verilmiş bulunan MARKSİST—LENİNİST görüşleri savunan kitaplardan birinin her ay okunup tartışılması istenmiş ve bundan sonraki sayılarında da her ay bir kitap tavsiye edilerek o kitaplardan bölümler yayınlanmıştır.

Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinin bir çok sayısında TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ DAVASI belgeleri, TİİKP Kürt Meselesi, TİİKP Köylü Meselesi gibi TİİKP ile ilgili belgeler yayınlanmış, Aydınlık yayınlarının listeleri neşredilmiş, bu listenin başında TİİKP SAVUNMA kitabına yer verilmiştir. (Aydınlık Dergisi 55, 57, 60, 63, 64, 65, 67, 68, 71, 77 nci sayılar)

Aydınlık Dergisinin 71 nci sayısında ideolojik ve siyasi eğitim programı başlığı altında MARKSİZM—LENİNİZM—MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİNİN OK, TÜRKİYE DEVRİMİNİN DE HEDEF olduğu, Ok olmadan hedefin vurulamayacağı, bunun için MAO ZEDUNG düşüncesinin iyi kavranabilmesi için bu programın yayınlandığı açıklanmış, programda öğrenilmesi gerekli konular, kaynaklar bir liste halinde verilmiştir. Parti Genel Merkezinde ve Şubelerinde ele geçirilen Genel Başkan Doğu PERİNÇEK tarafından da kabul edilen Partinin eğitim çalışmaları ile ilgili ders programları, baş vurulması istenen kaynaklar, Aydınlık Dergisinin bu sayısında (71 nci sayısında) yayınlanan eğitim programı, bu programda belirtilen konular ve kaynaklar aynı kaynaklardır. Bu da Partinin MARKSİZM—LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesinin yayımı ve kitlelerin bu konuda eğitimine kurulmadan önceki yıllarda başladığının bir başka kanıtı olmaktadır.

Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinin bir çok sayısında Partinin Genel Merkezi ve Şubelerinde çok sayıda posterleri de ele geçirilen, Parti kuruluş ilkesinde adında yer verilip bayrağının devam ettirileceği ifade edilen, 40 yıl süre ile Türkiye Proletaryasına ve Türkiye Komünist Partisine önderlik edip 7 yıl süre ile Komünist Enternasyonalin yürütme komitesinde görev aldığı açıklanan SEFİK HÜSNÜ ve görüşlerine yer verilmiştir. (Örneğin Halkın Sesi Dergisi 20.9.1977 tarih 127 nci sayı-

sının 10 ncu sayfası). Sık sık görüşleri yayınlanan, Partinin düzenlediği kampanya ve toplantılarda fotoğraflarına yer verilen, Parti merkez ve şubelerinde çok sayıda posterine rastlanan ŞEFİK HÜSNÜ hakkındaki bu yayınlar ile Partinin Kuruluş Bildirisinde ŞEFİK HÜSNÜ'den devralınan bayrağın zafere ulaştırılacağına açıkça ifade edilmesi bir arada değerlendirildiğinde Partinin Halkın Sesi ve Aydınlik Dergilerinde yayınlanan görüşleri benimsediği görülmektedir.

Halkın Sesi ve Aydınlik Dergilerinde MARKSİST—LENİNİST—MAO ZEDUNG düşüncesini yansıtan yazılarla birlikte aşağıda yabancı Komünist Partilerle ilişkiler bölümünde ayrıca değinilecek olan Türkiye İşçi Köylü Partisi ile ilişkileri bulunduğu kanıtlanan MARKSİST—LENİNİST Partilerin çeşitli konulardaki görüşleri sürekli olarak yayınlanmıştır. Görüşleri yayınlanan bu MARKSİST—LENİNİST Partilerin Türkiye İşçi Köylü Partisi ile ilişkilerinin kanıtlanmış olması da partinin kurulmadan önce bu partilerle ilişki kurduğunu göstermektedir.

Aydınlik Dergisinin Şubat 1976 tarih ve 60 ncı sayısının nci sayfasında da siyasi çizgimizi daha berrak bir şekilde kavrayalım başlıklı yazıda AYDINLIĞIN SİYASİ ÇİZGİSİ olarak açıklanan görüşler tamamen TİKP'nin siyasi çizgisinden başka bir şey değildir.

Aydınlik Dergisinin 69 ncu sayısında Türkiye Komünist Partisinin çalışma programı aynen yayınlanmış, aynı sayıdan itibaren DÜNYA MARKSİST LENİNİST BASININDA TÜRKİYE başlıklı bir yazı serisi başlatılarak TİKP ile ilişkileri kanıtlanıp Genel Merkezde belgeleri ele geçirilen MARKSİST—LENİNİST Partilerin yasa dışı TİKP ile ortak bildirileri, TİKP'nin bu partilere yolladığı mesajlar TİKP temsilcisinin Almanya Komünist Partisinin Köln'deki toplantısında yaptığı konuşmadan alıntılar yayınlanmıştır.

Halkın Sesi Dergisinin 127 nci sayısında Almanya Komünist Partisinin ikinci kongresinin kutlama toplantısına Aydınlik ve Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi temsilcisinin birlikte iştirak edip Türkiye Komünist Partisinin kurucusu MUSTAFA SUPHI'nin yağlı boya tablosunu armağan ettikleri açıklanmış ve bu sahnenin fotoğrafı yayınlanmıştır.

Aydınlik ve Halkın Sesi Dergileri tarafından MARKSİST—LENİNİST Partilerle birlikte Almanya'da toplantılar düzenlenmiştir. (Aydınlik Dergisi Mayıs 1977 Sayı: 75)

Aydınlik Dergisinin Mart 73 ncü sayısının 4 ncü sayfasında AYDINLIĞIN TEZLERİ başlığı altında savaş ve yurt savunması, Toprak programı, milli mesele, kürt milli meselesinin proleter enternasyonalizmi bayrağı altında Milli Demokratik Devrimle çözümü konularındaki TÜRKİYE İHTİLALCI İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN GÖRÜŞLERİ, AYDINLIĞIN GÖRÜŞLERİ olarak açıklanmıştır.

Aydınlik dergisinin 65 ncü sayısının 25 sayfasında yer alan Aydınlik Dergisi temsilcilerinin 1975 yılında Türkiye Marksist-Leninist hareketi-

nin öncülerinden ve Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreterlerinden EMİN SEKUN ile görüşmesine ilişkin yazının son kısmında EMİN SEKUN'un "Savunmanızın Türkiye Komünist Hareketi hakkındaki bölümünün bakış açısı ve tutumu tamamen doğrudur.... Bu kadar materyali hapishanede nasıl derlediğinize hayret ettim. Bu güne kadar böyle derli toplu konmadı." dediği ifade edilmiş yasa dışı TİİKP'nin SAVUNMA kitabındaki görüşlerin aynı zamanda AYDINLIĞIN görüşleri olarak kabul edilmiş olması AYDINLIK dergisinin yasadışı TİİKP'nin görüşlerini devam ettirdiğinin bir başka kanıtıdır.

Aydınlık Dergisinin 58 ncı sayısında Milli Bağımsızlık ile Halk Devrimini Birleştirelim başlığı altında Türkiye'de atılması gerekli ilk devrimci adımın Milli Demokratik Devrim olduğu, ülkemizdeki baş çelişmenin iki süper devletle iki milliyetten halkı arasında olduğu, devrim ve Milli Bağımsızlık mücadelesinde halkımızın üç silahının bulunduğu bunların sırasıyla Proletarya Partisi, Halk Ordusu, Halkın Birleşik Cephesi olduğu açıklandıktan sonra yazının Halk Devrimi Milli Bağımsızlığı güçlendiriyor başlıklı bölümünde "Bugün Milli Bağımsızlık Mücadelesi merkezi görev olmakla birlikte Toprak Devrimi Programımızdan bir taviz vermemiz, yerli, gericı hakim sınıfların diktatörlüğüne son verecek olan Demokratik Halk Devriminden belirli bir süre için vazgeçmemiz sözkonusu değildir... Bugün Milli Bağımsızlık için dayanağımız temel güçleri ne kadar geliştirsek o kadar iyidir, yani bugün işçileri, köylüleri, ezilen Kürt halkını gerek Toprak Devrimi mücadelesi içinde gerekse acil talepler mücadelesi içinde gerekse içteki milli baskıya karşı mücadele içinde, bağımsız olarak ne kadar seferber edersek ve örgütlersek, bu mücadeleler içinde devrimin temel kitlelerinin ve iki milliyetten halkın birliğini ne kadar sağlayabilirsek, Milli bağımsızlığı zafere ulaştıracak esas güçleri o kadar toparlamış oluruz... Bazıları köylülerin feodal baskıya karşı Toprak Devrimi mücadelesini sürdürmenin milli birliği baltaladığını ileri sürebilirler. Bu da yanlıştır. Feodalizm emperyalizmin ülke içindeki dayanaklarından biridir ve ülkenin birliğini parçalayan feodal kalıntılardır. Milli bağımsızlık için mücadele edecek olan köylü kitlelerinin feodal zulümden kurtarılması, birliği parçalamaz tam tersine güçlendirir. Toprak ve hürriyet için ayağa kalkan köylüler milli bağımsızlık için de canlarını vermekten çekinmezler. Demokratik devrimin olduğu kadar milli devrimin özü ve temeli köylü meselesidir. Köylü yığınlarını seferber edemeyen bir mücadele zafere ulaşamaz. Köylüleri seferber etmenin yolu ise bu gün onları Toprak Devrimi etrafında mücadeleye sevk etmektir... Öyleyse milli bağımsızlık ve devrim mücadelelerinin en önünde yer alalım" denilerek Türkiye İşçi Köylü Partisinin Toprak Programı konusunda bu gün savunduğu görüşler açıklanmış, yukarıda değinilen özellikle köylülerin direnişlere itilmesindeki amaç Toprak Devrimi Programı ile ulaşılmak istenen sonuç açıklanmıştır.

Halkın Sesi Dergisinin 53 ncü sayısında bir anket formu yayınlanmış, görünüşte nasıl bir Halkın Sesi istiyorsunuz süsü verilen esasında okuyucuların gerçek siyasal düşüncelerini belirlemeye yönelik sorular sorularak okuyucular organize edilmeye çalışılmıştır, bu anket formunda yer alan bazı sorular incelendiğinde bu amaç kolaylıkla görülmektedir. Örneğin 9 ncü soruda Hangi Milliyettensiniz? denmiş, Türkiye'de Türk milliyetinden başka milliyetler de var mış gibi Türk, Kürt Arap başka deyimlere yer verilmiştir. 10 ncü soruda Hangi kitapları okudunuz? denmiş, TİKP Parti Merkezinde ele geçirilen ve Aydınlık ile Halkın Sesi Dergilerinin savuna geldikleri görüşleri içeren kitaplar sıralanmıştır. 14 ncü soruda 12 Mart öncesinde hangi dergileri okurdunuz? başlığı altında dergiler sayılmıştır, 15 nci soruda, 12 Mart öncesinde Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin yayın organı olan İşçi Köylü Gazetesi ile Halkın Sesi dergisi kıyaslanmıştır. 16 ncü soruda 1974 sonbaharında yeniden yayına başlayıp 1975 Nisanında Sıkıyönetim Komutanlığınca kapatılan haftalık Aydınlık dergisini okuyup okumadığı sorulmuştur. Halkın Sesi dergisinin okunma nedeni ve biçimleri nereden temin edildiği sorularına genişçe yer ayrılmıştır. Böylece 1968 yılından beri TİİKP görüşlerini benimseyen kendi deyimleriyle proleter devrimciler saptanmış, TİKP Genel Merkezinde ele geçirilen ve yayın klasöründe bulunan Halkın Sesi Dergisi abone listesinde aboneler guruplandırılmış dergiye sadece abone olanların karşısına (A), Aydınlık gazetesine abone olanların (AYA), Aydınlık Yayınlarına abone olanlar (AYYA), Aydınlıkla ilişkili bulunanlar (AY), Halkın Sesi ile ilişkili bulunanlar (HS), Aydınlık Yayınları ile ilişkili bulunanlar (AYY), Toplu abone olanlar (TA), Devrimci kabul edilenler (D), Arkadaş kabul edilenler (AR), Bayiiiler (B), Devrimci bayi kabul edilenler (DB), Devrimci mektup gönderdiği kabul edilenler (DM), İlerici mektup gönderdiği kabul edilenler (İM), Yardım edenler (Y), Yardım etmek isteyenler (YİS), Bağış verenler (BA), Bağış vermek isteyenler (BAİS), Muhabir olanlar (MR), Öğretmen olanlar (ÖĞ), Eski Aydınlık abonesi olanlar (AE) şeklinde işaretlenmiştir.

Böylece gerekli tespitler yapıldıktan ve parti inşası konusunda gerekli ideolojik eğitim tamamlandıktan sonra 9-10 Eylül 1977 tarihinde TİİKP'nin Birinci Kongresi yapılmış, bu kongreye ilişkin tüm belgeler Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinde aynen yayınlanmıştır. Belgeler aynen yayınlandığı gibi Türkiye'nin yığıt işçileri ve yoksul köylüleri Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi saflarında birleşmeye çağırılmıştır. (Halkın Sesi Dergisi 27.9.1977 tarih Sayı: 128, sayfa: 8)

Daha sonra kitap haline getirilerek 1 nci kongre Belgeleri adı altında bütün parti teşkilatına dağıtılan, Partinin Genel Merkezi ve şubelerinde yapılan aramalarda ele geçirilen 1 nci Kongre Belgeleri kitabı ile Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinin yayınları Partinin kurulmadan önce başlattığı kampanyalar ve diğer tüm belgelerin bir arada değer-

lendirildiğinde TİKP'nin 1969 yılından beri faaliyetini yasa dışı olarak sürdüren TİİKP'nin devamından ibaret olduğu kolaylıkla anlaşılmaktadır. Şöyle ki:

"Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nin 1 nci Kongre Belgelerinin şehitleri anma ve partiye kabul kararı bölümünde, Partinin Merkez Komitesi üyesi oldukları ve TİİKP'nin önderliğinde MARKSİZM—LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesinin ışık tuttuğu devrim yolunda canlarını verdikleri kabul edilen BORA GÖZEN, CAFER TOPÇU, KERİM ÖZTÜRK, ALİ KİRAZ, ŞÜKRÜ ÖKTÜ, AHMET ÖZDEMİR YÜCEL ÖZBEK, İSMET DİŞBUDAK, MUSTAFA KUSEYRİ, GÜROL İLBAN, İSMET YÜCEL, KAZIM GÖKTAŞ, MUSTAFA SARGIN, METİN ARIKAN, ALİ RIZA YERLİ, MEHMET KUÇUKDAL ve MİTHAT SİVRİ'nin büyük boy posterleri Parti genel merkezinde bulunmuştur. Yapılan araştırmalar sonucunda yasa dışı Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi üyesi kabul edilen aynı zamanda Türkiye İşçi Köylü Partisi tarafından da parti üyesi olarak kabul edilip büyük boy fotoğrafları Parti genel merkezinde muhafaza edilen bu şahısların durumları aşağıdaki biçimde tesbit edilmiştir.

BORA GÖZEN: Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Merkez Komitesi Üyesi ve Doğu Anadolu Bölgesi sorumluluğunu yaptığı ve Ankara Sıkıyönetim K.lığınca arandığı sırada Elfetih'e giderek eğitim görmüş orada bulunduğu sırada 21.2.1973 tarihinde İsrail saldırısında Gerilla kampında ölmüştür.

CAFER TOPÇU: TİİKP Doğu Anadolu Bölgesi Gaziantep alt komitesinde faaliyet gösterdiği gerekçesiyle Ankara Sıkıyönetim K.lığınca arandığı sırada Elfetih'e kaçmış ve orada İsrail saldırıları sırasında 21.2.1973 tarihinde öldürülmüştür.

KERİM ÖZTÜRK: Ankara Sıkıyönetim K.lığınca hakkında soruşturma yapıldığı sırada Mamak Askeri Cezaevinden kaçarak Elfetih kamplarına gitmiş 21.2.1973 tarihinde İsrail saldırıları sırasında ölmüştür.

ALİ KİRAZ: 21.2.1973 tarihinde Lübnan'daki Elfetih Filistin kamplarında eğitim gördüğü sırada İsrail saldırısı sırasında ölmüştür.

ŞÜKRÜ ÖKTÜ: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi öğrencisi iken Sıkıyönetim K.lığınca arandığı sıralarda önce Almanya'ya kaçmış oradan da Elfetih kamplarına gitmiş orada eğitim gördüğü sırada ölmüştür.

AHMET ÖZDEMİR: TİİKP örgütünün militanlarından olup Ankara Sıkıyönetim K.lığınca aranmakta iken Elfetih Gerilla Kampına giderek eğitim gördüğü sırada İsrail'in saldırısı sonucu öldürülmüştür.

YÜCEL ÖZBEK: TİİKP örgütünün eylemcilerinden olup Elfetih'te eğitim gördüğü sırada öldürülmüştür.

İSMET DİŞBUDAK: TİİKP'nin Türkiye'deki militanları ile Elfetih te gerilla eğitimi yapan eylemciler arasında irtibat sağlamış, 30.12.

1971 günü Aşağı Ayrancı Güvenlik Cad. üzerindeki 121 numaralı ev önünde elindeki patlayıcı maddenin infilakı sonucu ölmüştür.

GUROL İLBAN: Filistin kamplarında yukarıda isimleri yazılı eylemcilerle birlikte eğitim gördüğü sırada öldürülmüştür. (Şimdiye kadar isimleri yazılı şahıslarla ilgili bu bilgiler Halkın Sesi Dergilerinden ve Emniyet Genel Müdürlüğünün dosyaya ekli yazılarından alınmıştır. Halkın Sesi Dergisinin bir çok sayısında bunlar için anma günleri, şiirler ve ağıtlar yayınlanmıştır. (Örnek H.S. Der. 24.2.1976 tarih sayı:45)

İSMET YÜCEL: 1.5.1975 tarihinde Niğde Ulukışla'da meydana gelen ideolojik kökenli olaylar sırasında ağır yaralanmış kaldırıldığı hastanede ölmüştür. (H.S. Der. Sayı: 38, sayfa 12)

KAZIM GÖZTAŞ: Malatya Atatürk Lisesi öğrencisi iken lisede meydana gelen ideolojik amaçlı çatışmada yaralandıktan sonra okulun üçüncü katından kaçmak isterken düşerek ağır yaralanmış kaldırıldığı hastanede ölmüştür. (H. S. Der Sayı: 36)

MUSTAFA SARGIN: Partinin Gençlik Örgütü olan DGB'nin kurucusu, Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinin yayımında önemli görevler yapmış olup 30.1.1976 günü Ankara Aydınlıkevler Lisesi önünde Güvenlik kuvvetleriyle giriştiği silahlı çatışmada ölmüştür. (Dosyaya ekli emniyet genel müdürlüğü yazıları. Halkın Sesi Der. 46 sayfa.5)

METİN ARIKAN: 27.1.1976 günü İstanbul'da yapılan kanuna aykırı bir gösteri yürüyüşü sırasında güvenlik kuvvetleriyle aralarında çıkan silahlı çatışmada öldürülmüştür. (H.S. Der. Sayı: 42. s.2)

ALİ RIZA YERLİ: Çevresinde Aydınlıkçı olarak tanınıp 22.1.1977 günü Manisa'da iki gurup arasında çıkan ideolojik amaçlı çatışmada ağır yaralanarak kaldırıldığı hastanede ölmüştür. Ölümü ile ilgili haber Halkın Sesi Dergisinin 94 ncü sayısının 2 nci sayfasında yayınlanmış, Partinin kurulmadan önce başlattığı Ödemiş-İzmir yürüyüşünün militanlarından olduğu açıklanmıştır. (H.S.Der Sayı:94, s.2)

MEHMET KÜÇÜKDAL: İstanbul Sultanahmet Teknik Lisesi öğrencisi iken 19.4.1977 günü İstanbul Vatan Caddesi üzerinde meydana gelen çatışmada ölmüştür. Ölümü ile ilgili haber Halkın Sesi Dergisinin 106 ncı sayısında açıklanmış, Proleter Devrimci Savaşçı olduğu vurgulanmıştır. Aynı derginin 107 nci sayısında da yukarıda isimleri açıklanan ve öldürülüş biçimleri belirtilen BORA GÖZEN ve arkadaşları için yazdığı şiir yayınlanmıştır.

MİTHAT SİVRİ: Polatlı ilçesi Beylikköprü köylülerinin direnişinde önderlik etmiş, bu direnişlerle ilgili olarak öldürülmüştür. Halkın Sesi dergisinin 116 ncı sayısında Halkın Sesi taraftarları olduğu, seçim broşürünü ve afişlerini köylere ulaştırdığı, toprak işgallarinde önderlik ettiği övgü ile açıklanmıştır.

Partinin kuruluşundan önce ölmelerine rağmen bu şahısların kendi üyeleri olduğu ve kendi mücadeleleri sırasında öldükleri anlatılmış, TİKP'nin kuruluşundan önce ölmelerine rağmen TİKP'nin kurulma-

sından sonra da bu şahısların ailelerine Parti olarak gidilip ölümlerinin yıl dönümlerinde anılmışlardır. (Örneğin Halkın Sesi Dergisi 36.)

Parti Genel Başkanı Doğu PERİNÇEK'in Parti 1 nci Genel Kongresine sunduğu Merkez Komitesi raporunda bu şahıslara, Partili diğer şehitlerden ayrı yer verilmiş, Parti Genel Başkanı bunlardan yani bu şahıslardan aynen (burada partimizin doğuşuna ve bu genel kongremize bugünlere ulaşmamıza değerli katkıları olmuş, hayatlarını, devrim davası için feda etmekten çekinmemiş aziz şehitlerimiz.

BORA GÖZEN, CAFER TOPÇU, KERİM ÖZTÜRK, ALİ KIRAZ, ŞUKRÜ ÖKTÜ, GÜROL İLBAN, AHMET ÖZDEMİR, YÜCEL ÖZBEK, İSMET DİŞBUDAK, MUSTAFA KUSEYRİ, İSMET YÜCEL, KAZIM GÖKTAŞ, MUSTAFA SARGIN, METİN ARIKAN, ALİ RIZA YERLİ, MEHMET KÜÇÜKDAL, MİTHAT SİVRİ'yi bir kere daha saygıyla anıyoruz.) diye bahsederek şehit kabul edilen daha bir çok üyelerinden ayrı bir önem verilmiştir. (TİKP'nin siyasi çizgisi merkez komitesi raporu tüzük, program isimli kitabın 57-58 nci sayfaları

Yasadışı TİİKP'nin Birinci Kongresi ile ilgili KONGRE BELGELE- Rİ kitabının 'Partimizin yeniden İnşası ve iki çizgi arası mücadele' başlıklı bölümde özetlenen kampanyalar, yürüyüşler, mücadeleler yukarıda Aydınlik ve Halkın Sesi Dergisi etrafında yürütülen kampanya, yürüyüş, mücadele ve yayınlardan başka bir şey değildir. Kitapta ayrıca bu kampanya, yürüyüş ve mücadelelerin TÜRKİYE İHTİLALCI İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ Merkez Komitesi tarafından yönlendirildiği, mücadeleleri, ideolojik, siyasal ve örgütsel inşaaı TÜRKİYE İHTİLALCI İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN yürüttüğü açıkça belirtilmiştir.

(TİİKP Birinci Kongre Belgeleri Sayfa 14-30 arası)

TİİKP Kongre Belgelerinde TİİKP'nin ilişki kurduğu açıklanan TİİKP'nin Birinci Kongresine mesajlar gönderdiği belirtilen MARKSİST—LENİNİST Partilerle TİİKP'nin ilişkisi kanıtlanan MARKSİST—LENİNİST Partilerin aynı partiler olması, Halkın Sesi ve Aydınlik Dergilerinin Almanya'da düzenledikleri toplantılara aynı partileri çağırması bulunmaları da bu Komünist Partileri ile ilişki kuran TİİKP yöneticileri ile TİİKP yöneticilerinin aynı kişiler olduğunu göstermektedir.

TİİKP'nin Birinci Kongre Belgelerinin siyasal durum ve görevler başlıklı bölümünün sonunda legal bir parti kurma arzusuna yönelik açıklamalar yer almaktadır. TİİKP'nin Birinci Kongre Belgelerinin Halkın Sesi ve Aydınlik Dergilerinde yayınlanmasından çok kısa bir süre sonra TİİKP'nin kurulmuş olması TİİKP'nin Birinci Kongresinde alınan ve açıklanan kararın uygulanmasından ibarettir.

Partinin il ve ilçe kongrelerinde yönetime seçilen üyelerle birinci genel kongresine katılanların hangi parti veya guruptan geldiği devamlı olarak Kongre tutanaklarına yazılmış, bunlardan eskiden beri Parti ile ilişkisi olanların karşılıklarına PROLETER DEVRİMÇİ AYDINLIKÇI

(PDA), AYDINLIKÇI, TİKP notu konmuştur. Bu husus dikkat çekici bulunarak Parti Genel Başkanından sorulduğunda kendilerinin partileşmeden önce Aydınlık ve Halkın Sesi Yayınları etrafında toplandıklarını, kendilerine halk arasında Aydınlıkçı denildiğini, karşlarına TİKP, Aydınlık yazılı olan üyelerin Partinin kurulmadan önceki dönemlerinden beri kendileri ile aynı yayınlar etrafında toplanmış kişileri ifade ettiğini açıklamıştır.

Aydınlık ve Halkın Sesi Dergilerinde başlatılan GÜNLÜK GAZETE İÇİN İLERİ kampanyasına ilişkin yazılarda aynen "Proleter devrimci hareketimizin on yıldır yürüttüğü mücadele ile halkın saflarını bölen revizyonizme ve maceracılığa önemli darbeler indirdi. Türkiye devriminin temel meselelerini çözerek devrimimizin programını oluşturdu. Bu gün devrimciler bölünmeyi reddederek tekkeleri yıkmakta ve proletaryanın bayrağı altında toplanmaktadırlar... Günlük gazete proletaryanın devrimci siyasetlerini savunacaktır. Günlük gazetenin rehberi MARKSİZM—LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesidir. Gazete, Milli Demokratik Devrim programını emekçilerin elinde maddi bir güç haline getirmek için mücadele edecektir... Şimdi işçilerin, Pazarcık'ın Sazlıköy'ün, Beylikköprü'nün, milli zulme karşı koyan KÜRT HALKININ sesi daha güçlü bir şekilde duyulacaktır. Gazetemiz iki milliyetten halkımızın dertlerini, acılarını dile getirdiği, sömürücü ve zalimlere karşı öfkesini haykırdığı bir kürsü olacaktır." denilerek daha sonra AYDINLIK GAZETESİ olarak isimlendirilen bu günlük gazetenin proletaryanın devrimci siyasetini savunacağı, rehberinin MARKSİZM LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesi olacağı açıklanmak suretiyle sanıkların 1968-69 yıllarında başlattığı mücadeleye aynen sahip çıkmış partinin yayın organı olan AYDINLIK GAZETESİNİN MARKSİZM LENİNİZM—MAO ZEDUNG düşüncesi doğrultusunda yayın yapacağı önceden ilan edilmiştir. (H.S. Der. Sayı.132 sayfa.3)

TİKP Merkez Komitesinin Birinci Kongreye Genel Başkan Doğu PERİNÇEK vasıtasıyla sunduğu raporun PARTİMİZİN SON İKİ YILLIK MÜCADELESİ BÖLÜMÜNÜN, büyük siyasal güçler platformuna çıkma dönemi başlıklı kısmında aynen "1969-1977 dönemi, Türkiye'deki proleter devrimci hareketin ideolojik ve siyasal temellerinin atılması, programın ve çeşitli siyasetlerin oluşturulması ve bilimsel sosyalistlerin revizyonizme karşı birleştirilmesi dönemi olmuştur.

Biz arkada kalan bu dönemde ideolojik ve siyasal inşaaaya en büyük önemi verdik. Partimiz bu sayede sağlam temeller üzerine oturmuş, proleter devrimcilerin birliği konusunda Güney Doğu Bölgesi dışında önemli başarılar kazanmış, Birleşik bir parti ve istikrarlı bir önderlik yaratabilmiştir.

Türkiye'nin proleter devrimcilerini birleştirmek için yaptığımız sa-
bırlı çalışmaların bir kısmını 1977-1978 yıllarında toplamaya başladık
Üçlü Blok adını verdiğimiz guruplara karşı yürüttüğümüz ideolojik mü-

caddele sonucunda bu guruplardan kurtulan binden fazla devrimci saf-larımıza katıldı.

Birlik yolunda kazandığımız bu başarıları ve 1972 yılından beri Türkiye'de bölünmeyen tek siyasi akım olmamızı, Revizyonizme dog-matizme ve maceracılığa karşı mücadele ederek geliştirdiğimiz ideo-lojik ve siyasi çizgimize borçluyuz.

Geniş kitlelere yönelme ve büyük siyasal güçlerle mücadele görevini başarmak için atacağımız ilk önemli adım, ancak günlük bir gazetenin çıkarılması olabilirdi. Örgütleyeceğimiz güçleri yaratmak için halkın meselelerini ele alan bir mücadele gazetesine ihtiyaç vardı. Bu çetin görevi önümüze koyduk ve halkın büyük desteği ile başardık. Türkiye proletarya hareketinin 58 yıllık bir mücadeleden sonra günlük gazetesini çıkarması tarihi bir olaydır." denilerek 1969 yılında yasa dışı Türki-ye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin başlattığı hareketin 1977 yılına kadar devam ettirildiği, sabırlı çalışmaların ürünlerini topladıktan sonra 1978 yılında TİKP'in kurulduğu ifade edilmiş 1921 yılının TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİNİN kurucularından ŞEFİK HUSNU tarafından çıkarılan AYDINLIK gazetesinin 1978 yılında kendileri tarafından ye-niden çıkarılabilmiş olmasının TÜRKİYE PROLETARYA HAREKE-TİNİN 50 YILLIK MÜCADELESİNİN ÜRÜNÜ OLDUĞU vurgulan-mıştır.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Birinci Kongre Belgeler kitabının HÜSEYİN GAZİ yoldaşın sunuş konuşması ve Kongre bildirisi bölüm-lerinde de 1969 yılında başlatılan TİİKP mücadelesinin 1977 yılına ka-dar 8 yıl faaliyetine devam ettiği, sanıkların tutuklu kaldığı döneme i-sabet eden 1972-1974 yılları arasında bu mücadelenin zayıfladığı, sa-nıkların af kanunundan yararlanarak cezaevinden tahliye edildikleri döneme isabet eden 1974 baharından itibaren mücadelenin yeniden başladığı ifade edilerek Birinci Kongresini yapan yasa dışı TİİKP'nin yönetici ve üyelerinin 1969 yılından beri mücadelelerine devam ettik-lerini söyleyen sanıklardan başkasının olmadığı açıklanmaktadır.

Nitekim TİKP'nin Merkez Yayın Gorganı olan Türkiye Gerçeği Dergisinin Mayıs 1979 tarih ve 3 sayılı dergisinin birinci sayfasında Parti Merkez Yürütme Kurulu üyelerinden GÜN ZİLELİ'nin "Mücade-le alanlarına, kitle mücadelelerinin başına" başlıklı yazısında da 1968 yılında proleter devrimci aydınlık dergisi etrafında küçük bir azınlık o-lan proleter devrimcilerin 10 yıllık dönem sonunda 1978 yılında TİKP etrafında toplandığı ifade edildikten sonra aynen "1968'lerde mesele pratiğin teori ile mücadeleyi programla tamamlamak, kitlelerin kendi-liğinden hareketini proletaryanın öncü müfrezesi ile tamamlamaktı. 1978 yılında artık durum zıddına dönüşmüştür. Şimdi mesele devrim-ci teoriyi ve programı pratiğe uygulamak, proletaryanın öncü müfrezesi-ni kitlelerin mücadelesi ile birleştirmektir." denilmiş, tırnak içine a-lınan bu kısım aynı sayının son kapağında da aynen yayınlanmıştır.

Partinin üst düzey yöneticilerinden ve TÜRKİYE İHTİLALCI İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ DAVASININ'da sanıklarından GÜN ZİLELİ'nin Partinin yayın organında yer alan bu yazısı Genel Başkan Doğu PE RİNÇEK'in bir çok yazı ve kitabında, Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinde açıklanan Partinin kitlelere önce MARKSİST—LENİNİST MAO ZEDUNG düşüncesini yaymak ve benimsetmek ondan sonra Partinin öncülüğünde devrim için eyleme geçmek gerektiği, oysa 1968'lerde Partinin bunun tersini yaparak kitleleri teorik yönden eğitmeden eyleme geçmesi nedeniyle de kitleleri peşinden sürükleyemediği ve TİKP'nin TİİKP'nin devamı olduğuna ilişkin Parti görüşünün ve açıklamalarının bir tekrarıdır.

Bu açıklamalardan TİKP'nin yasa dışı Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin devamı olduğu, aynı görüş ve ilkeleri savunduğu görülmektedir.

TİİKP'nin Endonezya Komünist Partisinin Tüzük ve Programı adı altında gizlemeye çalıştığı esasında TİİKP'nin Tüzük ve Programı olduğu yargı kararları ile de tescil edilen Tüzük ve Program ile TİİKP'nin 1977 yılında yapılan birinci kongresinden sonra Halkın Sesi ve Aydınlık Dergilerinde yayınlanıp, Partinin yayın organı durumunda olan Aydınlık Yayınları tarafından neşredilen birinci kongre belgeleri kitabındaki tüzük ve program ile Partinin Tüzük ve Programı çeşitli bakımlardan örneğin benimsedikleri yöntemler bakımından bir karşılaştırma yapıldığında TİKP'nin TİİKP'nin devamı olduğu ve onun legaliteye uydurulmak istenmiş görünümünden başka bir şey olmadığı daha belirgin biçimde ortaya çıkmaktadır.

Bu karşılaştırmada kolaylık olması bakımından Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin (Kısa adı TİİKP) Endonezya Komünist Partisi Tüzük ve Programı adı altında gizlenmeye çalışılıp esasen TİİKP'nin tüzük ve programı olduğu yargı kararlarıyla da tescil edilen tüzük ve program için TİİKP BİRİNCİ TÜZÜK, 1977 yılında yaptığı Birinci Kongre sonrasında Aydınlık Yayınevi tarafından neşredilen TİİKP Kongre Belgeleri kitabında yer alan tüzük ve program için TİİKP İKİNCİ TÜZÜK, TİKP tüzüğü için de sadece TİKP deyimini kullanılacaktır.

Karşılaştırmaya her iki partinin adının aynı olması ve kendilerini aynı deyimlerle tanımlamalarından başlayabiliriz.

TİİKP Birinci Tüzük giriş bölümü birinci paragrafında;

"TİİKP Türkiye proletaryasının Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi ile silahlanmış siyasi partisidir."

TİİKP İkinci Tüzük programının ilk paragrafında;

"TİİKP bütün milliyetlerden Türkiye proletaryasının Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini eylem kılavuzu kabul eden siyasal partisidir."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TİKP Tüzüğünün birinci maddesinde ise;

"Türkiye İşçi Köylü Partisi, Türkiye işçi sınıfının devrimci siyasal partisidir. Partinin eylem kılavuzu bilimsel sosyalizmdir." denilmektedir.

Her üç tanıda da partinin "İşçi sınıfının, proletaryanın" partisi olduğu açıkca ifade edilmiş, TİKP tüzüğünde suçlarını gizlemek kaçınmak için Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi sözcüğüne yer verilmeyerek TİKP'nin eylem kılavuzu Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesidir biçimindeki ifadesi TİKP tüzüğündeki TİKP'nin eylem kılavuzu bilimsel sosyalizmdir şeklinde değiştirilmiştir.

Her iki partinin nihai hedefi de aynıdır.

TİKP Birinci Tüzük ön sözünün üçüncü paragrafında;

"TİKP'nin nihai hedefi, her türlü sömürü ve zulmü ortadan kaldırarak sınıfsız toplumu, yani komünizmi gerçekleştirmektir."

TİKP İkinci Tüzük programında;

"TİKP'nin son amacı, sınıfların ve devletin tamamen ortadan kalktığı, işçi ile köylü, şehir ile köy, kafa emeği ile kol emeği arasındaki ayrılıkların son bulduğu, herkesin yeteneğine göre çalışıp, ihtiyacına göre pay aldığı Komünist toplumu gerçekleştirmektir."

TİKP tüzüğünün ikinci maddesinde de;

"TİKP'nin son amacı herkesin yeteneğine göre çalışıp, ihtiyacına göre pay aldığı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir." denilmiş, TİKP'nin amacının açıklanmasında yer alan açıkca suç teşkil eden sözcükler çıkartılarak aynı amaç TİKP tüzüğünde ilk anda suçluluğu göze çarpmayacak biçimde ifade edilmeye çalışılmıştır.

Her iki parti de stratejik olarak Milli Demokratik Devrimi seçmiş bulunmaktadır.

TİKP 2 nci tüzük programı üçüncü paragrafında bu husus,

"TİKP bu amacına ulaşmak için ... Özü toprak devrimi olan Milli Demokratik Devrimin zaferinden sonra..."

TİKP tüzüğünün ikinci maddesinde ise;

"TİKP... bu amaca ulaşmak için... Milli Demokratik Devrimi gerçekleştirir." biçiminde ifade olunmuştur.

Her iki parti de baş düşman olarak ABD ve SSCB'yi görmekte olup bu husus:

TİKP Birinci Tüzüğünün ön sözünün 10 ncü paragrafında,

"TİKP başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizmin merkezinde Sovyet revizyonist kliği olan modern revizyonizmin ve bütün ülkelerdeki gericiliğin amansız düşmanıdır."

TİKP İkinci Tüzük program bölümü temel ilkeler 4 ncü paragrafında,

"TİKP iki süper devleti yıkma hedefine yönelen dünya proleter devrimci zaferi için bağımsızlık ve milletlerin kurtuluş ve halkların mücadelelerini destekler. İki süper devlete karşı mücadele eder."

TİKP Programı Temel İlkeler Bölümü üçüncü maddesinde de;

"TİKP... iki süper devlete... karşı mücadele eder." biçiminde ifade edilmiş Partinin ana sloganı olarak Ne Amerika Ne Rusya sloganı kullanılmıştır.

Her iki Partinin Temel Çelişki konusundaki görüşleri de aynı olup bu husus;

TİİKP Birinci Tüzüğü'nün önsözünün ikinci paragrafında;

"TİİKP'nin hedefi, burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğünü çöktürüp..."

TİİKP'nin İkinci Tüzük program bölümünün üçüncü paragrafında;

"TİİKP... işbirlikçi burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğünü yıkmak için mücadele eder."

TİKP Tüzüğü'nün ikinci maddesinde de;

"TİKP... sosyal emperyalizmi ve feodalizmi tasfiye edecek olan Milli Demokratik Devrimi gerçekleştirir" denilmiştir. Görüldüğü üzere her iki parti de temel çelişme olarak Türkiye için feodaliteyi görmektedir.

Her iki partinin tüzüklerini maddeler halinde kıyasladığımızda, çeşitli konularda meselelere bakış açısındaki benzerlikler cümle kuruluşuna varıncaya kadar daha kolaylıkla görülebilmektedir.

TİİKP – I

Md: 1/c

Parti teşkilatlarının birinde faal olarak çalışmak

Md:1/e

Parti aidatını düzenli olarak ödemek.

TİİKP – II

Md: 1/b

Parti örgütlerinden birinde faal olarak çalışmak.

Md: 5/2

Parti disiplinini ihlal eden iflah olmazlar ve partiden çıkarılır.

Md: 1/c

Parti ödentisini düzenli olarak ödemek.

TİKP

Md: 4 Cümle 2

Parti örgütlerinden birinde görev almak.

Md: 6 Cümle 2

Parti disiplinini ihlal eden iflah olmazlar ve partiden çıkarılır.

Md:4 Cümle 3

Parti ödentisini düzenli olarak vermek.

PARTİ ÜYESİNİN GÖREVLERİ

TİİKP – I

Md: 3/a

Marksizm—Leninizm
Mao Zedung düşün-
cesini canlı bir şekil-
de öğrenerek eylem
kılavuzu olarak kav-
ramak ve mücadelesi-
ni vermek.

Md: 3/c-e

Kitlelerle sağlam
bağlar kurmak hal-
kın öğretmeni ve öğ-
rencisi olmak halkın
kurtuluşu davasını
ve partiyi her şeyin
üstünde tutmak.
Yoksul halkla aynı
hayatı ve geleceği
paylaşmak.

Md: 3/d

Marksizm-Leninizm
ve partinin birliğine
yönelen her türlü o-
portünist iki yüzlü,
mevki düşkünü bölü-
cü ve hizipçi tutum-
lara karşı kararlı bir
şekilde mücadele et-
mek.

Md: 3/f

Eleştiri ve özeleştiri-
de kararlı ve cesur
olmak.

TİİKP – II

Md: 2/a

Marksizm-Leninizm-
Mao Zedung düşün-
cesini canlı bir şekil-
de öğrenerek bir ey-
lem kılavuzu olarak
kavramak.

Md: 2/c

Emekçi halkla aynı
kaderi paylaşmak,
çalışkan, fedakar,
dürüst ve sade bir ha-
yat sürmek. Burjuva
ve feodal hayat tarzı-
nın her biçimine,
tembelliğe, bencilli-
ğe, iki yüzlülüğe, ki-
birliliğe ve mevki
düşkünlüğüne karşı
mücadele etmek.

Md: 2/a-b

Marksizm-Leninizm-
Mao Zedung düşün-
cesini canlı bir ey-
lem kılavuzu olarak
kavramak. Revizyo-
nizme ve her türden
oportünizme karşı
mücadele etmek.

Md: 4

...yoldaşça eleştiri
özeleştiri ortamı ya-
ratmak... Eleştiri öz
eleştirinin amacı...
cesaretle göğüslemeli

TİKP

Md: 5-1 nci cümle

Bilimsel sosyalizmi
incelemek ve hayata
uygulamak.

Md: 5

Emekçi halkla aynı
kaderi paylaşmak
çalışkan ve sade bir
hayat sürmek. Reviz-
yonizme her türden
oportünizme, bölücü-
lüğe, komploculuğa,
iki yüzlülüğe, bencil-
liğe, kibirliliğe ve
mevki düşkünlüğüne
karşı mücadele et-
mek.

Md: 5, 6. cümle

Revizyonizme, her
türden oportünizme,
bölücülüğe, komplo-
culuğa iki yüzlülüğe,
bencilliğe, kibirliliğe
ve mevki düşkünlü-
ğüne karşı mücadele
etmek...

Md: 3 Son cümle

...ve eleştiri-özeleştiri-
rinin uygulanmasına
önderlik ederler.

DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK VE PARTİ DİSİPLİNİ

TİİKP – I

Md: 1

TİİKP'nin teşkilatlanma ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir.

TİİKP – II

Md. 3 ve 5

TİİKP'nin örgütlenme ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir.

Md: 9

Partinin yerel örgütleri fabrikalarda köylerde, maden ocaklarında, sendikalarda, ordu ve devlet dairelerinde çeşitli iş yeri ve örgütlerde mahallelerde en az üç parti üyesinin bulunduğu her yerde temel örgütler kurar. Ayrıca özel görev yapacak temel örgütler kurulur.

TİKP

Md: 3

Demokratik merkeziyetçilik TİKP'nin örgütlenmedeki temel ilkesidir.

Md: 16 - 17

Köy, mahalle ve diğer muhtarlık bölgelerinde parti çalışmalarını yürütmek üzere o mahalde bulunan parti üyelerinin kendi içlerinden seçecekleri bir asıl bir yedek parti görevlisi, ilçe yoksa il yönetim kurulları tarafından demokratik danışma yoluyla atanır. İl ve ilçe örgütleri, partinin geniş halk kitlelerine önderlik etmesi için fabrikalara, köylere, diğer üretim birimlerine ve meslek esasına dayanan çalışma komiteleri kurarlar.

Tüzük maddeleri ile alakalı olarak yapılan çalışma "program açısından tekrarlandığında da ilginç neticelere varlabilmektedir. Bu ilginç neticelerden kasıt her iki metin arasındaki cümle terkihi konusundaki paralellikler ve benzerliklerdir. Bu konuda yapılan bazı tespitler şu şekilde sıralanabilir.

TİİKP 2 NCI PROGRAM

Temel İlkeler 1 nci paragraf
TİİKP bütün milliyetlerden Türkiye proletaryasının Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini eylem kılavuzu kabul eden siyasal partisidir.

Temel İlkeler 2 ve 3 ncü par.

TİİKP'nin son amacı, sınıfların ve devletin tamamen ortadan kalktığı... Herkesin yeteneğine göre çalışıp, ihtiyacına göre pay aldığı komünist toplumu gerçekleştirmektir. Bu amacına ulaşmak için sosyal emperyalizmin ve emperyalizmin yurdumuz üzerindeki baskısına, toprakağalarının diktatörlüğünü yıkmak ve proletarya önderliğinde işçi-köylü ittifakına dayanan halkın demokratik diktatörlüğünü gerçekleştirmek için mücadele eder.

Temel İlkeler 4. paragraf

...Üçüncü Dünyayı temel güç alan 2 nci Dünya ile ittifak eden ...TİİKP yükselen savaş tehlikesinin kaynakları iki süper devlete ve özellikle daha tehlikeli olan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi için mücadele eder...

Milli Demokratik Devrim Prog.

Md: 6

Halkın söz, basın, toplanma, gösteri ve yürüyüş, örgütlenme, sendika ve haberleşme özgürlüklerini baskı altına alan bütün ekonomik, sosyal ve yasal engeller kaldırılacak, halkın bütün bu temel özgürlükleri can ve mal güvenliği ve konut dokunulmazlığı gerçek-

TİKP PROGRAMI

Md: 1

TİKP Türkiye işçi sınıfının devrimci siyasal partisidir. Partinin eylem kılavuzu bilimsel sosyalizmdir.

Tüzük Md: 2

TİKP'nin son amacı herkesin yeteneğine göre çalışıp ihtiyacına göre pay aldığı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir. TİKP bu amaca ulaşmak için emperyalizmi sosyal emperyalizmi ve feodalizmi tasfiye edecek olan Milli Demokratik Devrimi gerçekleştirir ve işçi-köylü ittifakına dayanan proletarya iktidarı altında devrimi devam ettirerek sosyalizmin kuruluşuna önderlik eder.

Tüzük Md: 3

Üçüncü Dünyayı temel güç alan ve ikinci dünya ile ittifak eden, ...Parti, savaş kundakçısı iki süper devlete ve özellikle daha tehlikeli olan Rus sosyal emperyalizmine karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi için mücadele eder.

Tüzük Md: 7

Demokratik halk iktidarı halkın söz, basın, toplanma, gösteri, yürüyüş, örgütlenme, sendika, grev ve haberleşme gibi bütün temel özgürlükleri ile can ve mal güvenliğini ve konut dokunulmazlığını gerçekleştirecektir. İşkence yasaktır. TİKP dini, mezhebi, dili, cinsi ve ırkı ne olursa olsun bü-

leştirilecek ve güvence altına alınacaktır. Hiç bir yurttaş bir halk mahkemesinin veya halk güvenlik organlarının kararı olmaksızın tutuklanamaz. İşkence, yasaktır. Demokratik halk devleti çeşitli din, mezhep ve milliyetlerden yurttaşlar arasında gerçek bir eşitlik ve birlik sağlayacaktır.

Madde: 9 - 10

Yabancı sermayeye ve işbirlikçilerine ait bütün banka, sigorta, fabrika, maden ve diğer işletmelerle mallar bütün halkın mülkiyetine geçirilecek... Milli Demokratik Devrim Türkiye'nin Nato gibi emperyalist örgütlere bağlı olmasına son verecektir. Emperyalistler ve sosyal emperyalistlerle yapılan bütün ikili anlaşmalar ve emperyalistlere tanınan ayrıcalıklar kaldırılacak... Demokratik halk devleti yabancı bir devletin Türkiye'de tek bir asker bulundurmasına veya üs kurmasına izin vermeyecektir.

Md: 11, 1, 2, 3, 6. paragraf

Toprakağalarının ve çiftlik beylerinin topraklarına ve üretim araçlarına tazminatsız olarak el konacaktır. El konan topraklar ve üretim araçları "Toprak işleyenindir" ilkesine göre bedelsiz olarak ve eşit şekilde topraksız ve az topraklı köylüye dağıtılacaktır. Angarya, ortakçılık, kiracılık, yarıcılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. yollarla yapılan her türlü feodal ve yarı feodal sömürü ve bağımlılıklar tamamen kaldırılacaktır... Köylülerin tefecilere ve bankalara olan bütün borçları, kira ve faiz borçları iptal edilecektir. İpotek-

tün yurttaşların eşitlik ve özgürlüğünü savunur.

Madde: 5

Demokratik halk iktidarı, emperyalizmin ve sosyal emperyalizmin Türkiye üzerindeki baskı sömürü ve denetimine son verecektir. Ülkemizdeki yabancı sermaye halkın mülkiyetine geçirilecektir. Nato ve diğer emperyalist örgütlerden derhal çıkılacak emperyalist devletlerle yapılan bütün anlaşmalar yırtılacaktır. Yurdumuzda tek bir yabancı asker ve üs kurulmasına izin verilmeyecektir.

Madde: 6

Demokratik halk iktidarı, Ortaçağ karanlığını köylerden, şehirlerden ve toplumumuzun her alanından temizleyecek ve toprak devrimini gerçekleştirecektir. Ağa toprakları "toprak işleyenindir" ilkesine göre topraksız ve az topraklı köylülere bedelsiz olarak dağıtılacaktır. Angarya, ortakçılık, yarıcılık, kiracılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. gibi yollarla yapılan her türlü sömürü ve bağımlılıklar tamamen kaldırılacaktır. Köylülerin tefecilere ve bankalara olan bütün borçları iptal edilecek ipotekler kaldırılacaktır.

ler kaldırılacak, senetler imha olacaktır. Toprak devrimi, tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin önderlik ettiği köylü komiteleri tarafından yönetilecektir.

Md: 14

Herkese yeteneğine ve gücüne göre bir iş sağlanacaktır. Eşit işe eşit ücret ilkeleri gerçekleştirilecektir. 8 saatlik iş günü bütün yurttta uygulanacaktır.

Md: 15 - 16

Demokratik halk devleti, halkı baskısı altına alan emperyalist, revizyonist ve feodal kültürü bütün emelleri ile birlikte yıkacak, bu gerici kültür üzerinde diktatörlük uygulanacaktır. Bütün kültür eğitim, sanat ve yayın kurumları işçilerin, köylülerin ve askerlerin hizmetine konacaktır

Md: 18

Demokratik halk devleti emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, hegemonyacılığa ve gericiğe, karşı devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş ve halkların devrim mücadelelerine kararlı olarak destekliyecektir. Proleter enternasyonalizmi, demokratik halk iktidarının dış siyasetine yön veren temel ilkedir. Demokratik halk devleti, bağımsızlığa egemenliğe ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı, saldırmazlık, içişlerine karışmama eşitlik ve karşılıklı yarar ve barış içinde bir arada yaşama ilkeleri temelinde farklı sistemlere sahip ülkelerle barış içinde bir arada yaşamak için çaba gösterecektir.

Toprak devrimi, tarım işçilerinin ve yoksul köylülerin önderlik ettiği ve bütün köylülüğün katıldığı köylü komiteleri tarafından yürütülecektir.

Md: 8

Herkese yeteneğine göre bir iş sağlanacaktır. Eşit işe eşit ücret ilkesi ve 8 saatlik iş gücü uygulanacaktır.

Md: 8 Son paragraf

Demokratik halk iktidarında halkı baskı altına alan emperyalist revizyonist ve feodal kültür bütün temelleri ile tasfiye edilecek işçi sınıfının devrimci kültürü sanatı ve edebiyatı geliştirilecektir.

Md: 10

TİKP, milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını savunur. Emperyalizme, sömürgeciliğe, ırkçılığa, hegemonyacılığa ve her türden gericiğe karşı devletlerin bağımsızlık, milletlerin kurtuluş ve halkların devrim mücadelelerini kararlı olarak destekler. Demokratik halk iktidarı dış siyasette bu ilkeyi temel alır ve farklı sistemlere sahip ülkelerle bağımsızlığa, egemenliğe ve toprak bütünlüğüne karşılıklı saygı saldırmazlık, içişlerine karışmama, eşitlik ve karşılıklı yarar ve barış içinde bir arada yaşama için çaba gösterir.

Türkiye İşçi Köylü Partisi ile Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin tüzükleri arasında yapılan bu karşılaştırma her iki partinin de ihtilalci

kelimesi dışında tamamıyla birbirinin benzeri olduğunu tüzüklerinin aynı hükümleri taşıdığını göstermektedir. Bu benzerlikler ilk bakışta göze çarpacak kadar açıktır. Bundan kaçınılmamış, üstelik maddelerde tekrar tekrar vurgulanarak iki örgüt arasındaki bağ gözler önüne a-deta serilmek istenmiştir.

Türkiye İşçi Köylü Partisinin kurucu ve ilk üyeleri arasında yer almış 10 kişinin Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi davası sanıklarından olup bunlardan 8 kişinin TİKP Merkez Yürütme Kurulunda görevlendirilmiş bulunması, TİKP'nin kuruluş bildirisindeki açıklamalar Partinin tüzüğünün yayınlandığı Halkın Sesi Dergisinin 147 nci sayısında kurucu ve üyelerin Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi davası sanıklarından olduğunun vurgulanıp TİİKP ile bağlarından övgü ile bahsedilmiş bulunması da bunu doğrulamaktadır.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN İLKELERİ, PROGRAMI ve FAALİYETLERİ

TİKP, yukarıda açıklandığı gibi, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Birinci Kongre Belgelerinin Halkın Sesi ve Aydınlik Dergilerinde yayınlanması ve günlük gazete için gerekli ortamın sağlanmasından hemen sonra 30.1.1978 tarihinde kurulmuştur.

Partinin kuruluş tarihi olarak, yasa dışı TKP'nin kurucularından MUSTAFA SUPHİ'nin 57 nci ölüm yıl dönümü seçilmiştir.

Kuruluş bildirisinde Partinin, TKP'nin kurucularından MUSTAFA SUPHİ ile yöneticilerinden ŞEFİK HÜSNÜ'den devraldığı bayrağı Türkiye halkının elinde zafere ulaştıracağı ilan edilmiş ve aynen:

"Türkiye İşçi Köylü Partisi kurucuları, 28-29 OCAK günleri toplanarak Partinin Tüzük ve Programını kararlaştırmışlar ve kuruluş dilekçesini bugün İçişleri Bakanlığına vermişlerdir.

Partimizin kuruluşu, Türkiye işçi hareketinin büyük önderi MUSTAFA SUPHİ ve on beş yoldaşının gericiiler tarafından Karadeniz'de boğdurulmasının elli yedinci yılına rastlamaktadır. Bu olay göstermektedir ki, Türkiye emekçilerinin devrim davasını kan ve zulümle yok etmeye imkan yoktur. TİKP, MUSTAFA SUPHİ ve ŞEFİK HÜSNÜ'lerden devraldığı bayrağı Türkiye halkının elinde zafere ulaştıracağını ilan etmektedir.

Partimizin son amacı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir. TİKP, bu amaca ulaşmak için emperyalizmi, sosyal emperyalizmi ve Ortaçağ karanlığını tasfiye edecek olan Milli Demokratik Devrimi gerçekleştirecek ve işçi-köylü ittifakına dayanan proletarya iktidarı altında devrimi devam ettirerek sosyalizmin kuruluşuna önderlik edecektir.

Günümüz dünyası, insanlık tarihinin en büyük sömürücüleri ve zalimleri olan Sovyetler Birliği ile Birleşik Amerika arasında şiddetli bir rekabete sahne olmaktadır. Bütün dünya halkları ile baskı ve tehdit altındaki bütün ülkelerin iki süper devlete karşı tek bir cephede birleşmelerini savunuyoruz. Bu cephe, esas darbeyi daha tehlikeli olan Sov-

yet sosyal-emperyalistlerine indirmeli ve iki süper devletin kundaklayacağı yeni bir dünya savaşı tehlikesine karşı hazırlıklı olmalıdır. Türkiye halkı, iki süper devletin mezara gömülmesinde üzerine düşen görevi mutlaka yerine getirecektir. MUSTAFA KEMAL'in belirttiği gibi, "Mazlum milletler zalimleri bir gün elbette mahv-ü perişan edeceklerdir." Partimiz işte bunun için mücadele etmektedir.

Sevgili yurdumuz, bugün bir kargaşalık içindedir. Türkiye, emperyalist işbirlikçisi hükümetlerin teslimiyet politikası yüzünden iki süper devlet arasındaki hakimiyet mücadelesinin girdabına sürüklenmiştir. İşte bu şartlarda halkımızın bağımsızlık ve demokrasiye kavuşması, her şeyden önce iki süper devlete karşı mücadeleden geçmektedir. Bu gün önümüzde çözmemiz gereken düğüm, Türkiye'nin dış meselesidir.

Bağımsız bir üçüncü dünya ülkesi olan Kıbrıs'a askeri müdahale, ancak şu ya da bu süper devlete dayanarak ve bağımsızlığımızdan yeni yeni tavizler verilerek devam ettirilebilirdi. Bugüne kadar da böyle olmuştur. Kıbrıs macerası bugün Türkiye'nin baş meselesi haline gelmiştir.

Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalede direnmesi Sovyet sosyal-emperyalistlerinin yurdumuzun efendisi olma emellerinden başka hiç bir şeye hizmet etmiyor. Partimiz, Moskova'daki Yeni Çarların Türkiye ile Yunanistan ve Kıbrıs'ı birbirine kışkırtan emperyalist politikalarını boşa çıkarmak için kararlı bir mücadele yürütecektir.

İki süper devlet, Kıbrıs ve Ege'den ellerini çekmelidir. Kıbrıs'ın işlerine hiç bir yabancı ülke karışmamalıdır. Kıbrıs'ın Türk ve Rum toplumları kendi ülkelerinin meselesini barışçı yollardan çözmelidirler. Partimiz Türk ordusu dahil bütün yabancı askerlerin Kıbrıs'tan çekilmesini savunmaktadır. TİKP, Kıbrıs halkının milli eşitlik ve özgürlüğün hüküm sürdüğü, toprak bütünlüğüne sahip, egemen, bağımsız ve demokratik bir Kıbrıs için yürüttüğü mücadeleyi desteklemektedir.

Türkiye'nin önünde iki yol vardır. Ya Yunanistan'la ve başta Ortadoğu ve Balkan ülkeleri olmak üzere bütün Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk, ya da Rus sosyal-emperyalistlerine teslimiyet! Sovyetler Birliği'nin "barışçı" bir ülke olduğu hayalleri yurdumuzun geleceği için son derece tehlikelidir. Unutmayalım ki, Sovyetler Birliği'nin Avrupa, Balkanlar, Ortadoğu ve Türkiye üzerindeki baskı ve tehdidinin ağırlaştığı şartlarda yaşıyoruz.

Bugün yurdumuzun yumuşama ve silahsızlanma masallarına değil, Yeni Çarlara karşı kararlı bir dış politikaya ve milli savunmasını güçlendirmeye ihtiyacı vardır. Partimiz, öz kaynaklarımıza ve halkın silahlanmasına dayanan bir yurt savunması siyasetini savunmaktadır. Partimiz diğer yandan, ABD emperyalizminin Türkiye üzerindeki her türlü baskı, sömürü ve denetimine karşı mücadele edecektir. Yurdumuzda tek bir yabancı asker ve üs istemiyoruz. Ordu içinde askerlere uygulanan ve her türlü baskıya, dayana ve hakarete son verilmelidir. TİKP, süper devletlerin yıkıcı faaliyetlerine ve revizyonistlerin ordu i-

çinde yaymaya çalıştıkları milli teslimiyetçiliğe karşı kararlı bir mücadele yürütecek ve Kurtuluş Savaşımızın devrimci geleneklerini canlandıracaktır.

Bugüne kadarki iktidarlar, emperyalizme bağımlılığın ortaya çıkardığı bütün meseleleri emperyalizme daha fazla bağlanarak çözmeye çalıştılar. Partimiz, bağımsız bir ekonominin inşasında Türkiye halkının yaratıcı gücüne güvenmektedir. Partimizin önderlik edeceği Milli Demokratik Devrim, emperyalist sermayeye el koyacak ve bütün halkın mülkiyetine geçirecektir.

Her gün yeni bir cinayet işleyerek ellerini kana bulayan Kontrgerilla faşistleri ve Türkeş'in komandoları ülkemizin başına bela olmuşlardır. Bunlar, iki süper devlete karşı mücadelenin biricik güvencesi olan halka saldırarak yurdumuzun düşmanlarına hizmet etmektedirler. Bunlar, azgın bir toprakağası politikası gütmekte, milliyet ve mezhep çatışmalarını körükleyerek halkı bölmekte ve Türkiye'yi zayıf düşürmektedirler. Bugün halkın can güvenliğini ve özgürlüğünü sağlamanın, böylece milleti birleştirmenin yolu Kontrgerillaya ve MHP'ye karşı geniş halk yığınlarını mücadeleye sevk etmek ve faşizmle kesin bir hesaplaşmaya gitmektir.

Bazı sahte "solcu" grupların Kontrgerilla ile aynı siyaseti izleyerek CHP hükümetini baş düşman ilan etmeleri doğrudan doğruya faşizme hizmet etmektedir. Partimiz, bugün "faşizme karşı mücadele" adı altında yapılan başıbozuk maceracılığın ve bireyci terörün kesinlikle karşısındadır. Bugün sağa sola bomba atmak, banka soymak, adam kaçırmak, adam öldürmek gibi sorumsuz eylemlerin devrimcilikle hiç bir ilgisi yoktur. Maceracıların bu tür eylemleri artık halk düşmanı bir karakter kazanmış ve Kontrgerillanın eylemleriyle birbirine karışmıştır. Partimiz, faşizme ve Kontrgerillaya karşı geniş yığınları aktif mücadeleye seferber edecektir.

Partimiz, halkın özgürlüğü ve demokrasi için mücadele ediyor. Türkiye halkı 141-142. maddeleri, bunları icat eden Mussolinilerin yanına gönderecektir. 146. maddenin sonu da farklı olmayacaktır. Baştan aşağı anti-demokratik bir kanun olan Siyasi Partiler Kanunu kaldırılmalıdır. Katillerden ve işkencecilerden hesap sorulmalıdır. Genel af ilan edilmeli, bozuk düzenin kurbanı olan mahkumlar serbest bırakılmalıdır. Cezaevlerindeki baskıya, dayığa ve her türlü zulme son verilmelidir.

Partimiz, herhangi bir bölgenin veya ırkın diğerlerine hakim veya diğerlerinden imtiyazlı olmasına karşı mücadele edecektir. Türkiye halkının eşitlik ve özgürlük temelinde devrimci birliğini savunuyoruz.

Partimiz, işçi sınıfımızın iş güvenliğine, sekiz saatlik işgününe ve genel grev hakkına kavuşması, yaşama şartlarının düzeltilmesi ve lokavtın kaldırılması için mücadele edecektir. Partimiz, Sovyet sosyal-emperyalizminin beşinci kolu, işçi düşmanı sahte TKP revizyonistlerinin işçi sınıfımızı, baskı altına almak çabalarını yerle bir edecektir. TKP

İşçi sınıfı içindeki baş düşman olan revizyonizme karşı "Kıralım revizyonist zinciri, sendikalar işçinin" şiarını yükseltecektir. İşçi sınıfımızı bölen sendika rekabetine karşıyız, Türk-İş, DİSK ve diğer bütün sendikalara üye olan veya sendikasız bütün işçilerin eylem birliğini savunuyoruz.

Partimiz, işçilerden, köylülerden, esnaftan, zanaatkardan, memurdan ve milli sermaye sahiplerinden oluşan tüm halkımızın emperyalizmin pençesinden ve Ortaçağ karanlığından kurtulması için mücadele ediyor. Partimiz halkın menfaatlerinin yılmaz savunucusudur. Halkımızın Partimiz önderliğinde gerçekleştireceği milli demokratik devrim, yoksulluğa, hayat pahalılığına, her türlü acıya ve baskıya son verecek emekçi halkın aydınlık Türkiyesini yaratacaktır.

Partimiz, demokrasinin temeli olarak köylünün toprağa ve özgürlüğe kavuşmasını görmektedir. Demokratik halk iktidarı, Ortaçağ karanlığını köyden, şehirden ve toplumumuzun her alanından temizleyerek, toprak devrimini gerçekleştirecektir. Bütün ağa toprakları yoksul ve topraksız köylüye bedelsiz olarak dağıtılacaktır. Angarya, ortakçılık, yarıncılık, kiracılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. yollarla yapılan bütün sömürü ve bağımlılıklara son verilecektir. Köylü yığınları toprak devrimini komiteler kurarak kendi elleriyle uygulayacaktır. Bütün köylüleri Partimiz bayrağı altında mücadeleye çağırıyoruz. "Toprak, hürriyet, bütün tefeci ve banka borçlarının iptali". Şiarımız budur.

Ecevit hükümetine karşı siyasetimiz hem dostluk hem mücadeledir. Hükümetin yurdumuzun bağımsızlığından yana olan ve halkın özgürlüğüne hizmet eden her davranışını destekleyeceğiz. Öte yandan iki süper devletle, özellikle Sovyetler Birliği ile uzlaşan, faşizme taviz veren siyasetler izlediği her yerde hükümete karşı mücadele edeceğiz: Ecevit hükümeti, Kıbrıs'tan geri çekilmede, Yunanistan'la dostluk kurmada, Üçüncü Dünya ile birleşmede, Kontrgerillanın üzerine yürümede cesur olmalıdır. O zaman halkın ve Partimizin desteğini kazanacaktır.

Geleceğin aydınlık Türkiyesini yaratacak biricik güç, 45 milyonluk Türkiye halkıdır. Hiç bir yabancı kuvvet bunu halkımız adına gerçekleştiremez. Partimiz, bu inançla her türden haksızlığa, zulme ve sömürüye karşı kitle mücadelesinin başına geçecek, Türkiye halkının devrim davasını mutlaka zafere ulaştıracaktır.

Geniş toprakları ve zengin doğal kaynakları olan bir yurdumuz var. Tarihinde şanlı bir Kurtuluş Savaşı veren halkımız, emperyalistler ve zalimler önünde hiç bir zaman boyun eğmemiştir. Ne Amerika, ne de Rusya, halkımızın kendisine barış ve özgürlüğün hüküm sürdüğü, bağımsız, demokratik bir yurt yaratmasına engel olamaz.

Yiğit işçilerimizi, cefakar köylülerimizi, esnaf, zanaatkar, memur ve milli sermaye sahiplerini, bugün hangi partiye oy verirlerse versinler, bağımsız ve demokratik Türkiye için birleşmeye ve mücadeleye çağırıyoruz.

nyoruz.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

TİKP Kurucuları adına Doğu PERİNÇEK" denilmiştir.

Kuruluş bildirisinde benimsenen görüşler daha sonra Partinin Programında temel ilkeler olarak ve Parti Tüzüğünde aynen hükme bağlanmıştır.

I. Temel İlkeler

1. Parti Tüzüğü ile Programının TEMEL İLKELER bölümünün birinci maddesinde "TİKP Türkiye İşçi Sınıfının Devrimci siyasal partisidir. Partinin eylem klavuzu Bilimsel Sosyalizmdir." denilmiş, Partinin işçi sınıfının Devrimci Siyasal Partisi olduğu ve eylem klavuzu olarak Bilimsel Sosyalizmi kabul ettiği hükme bağlanmıştır.

Partinin eylem klavuzu kabul ettiği Bilimsel Sosyalizm, Kari Marks tarafından yazılan ve Manfred Buhr—Alfred Kosing tarafından kaleme alınıp Engin AŞKIN tarafından dilimize çevrilen (Marksist-Leninist Felsefe Sözlüğü) nün 153-156 ncı sayfalarında aynen "... Bilimsel Sosyalizm, işçi sınıfının bilimidir. Geniş anlamda tüm Marksçı-Leninci teori ve bu teorinin felsefi, ekonomik ve sosyo-politik görüşleri; dar anlamda, işçi sınıfının bilimi, ya da bilimsel sosyalizm denince Marksçılık-Lenincilik'in bir parçası, yani işçi sınıfının tarihsel görevinin, proletaryanın sınıf mücadelesinin, sosyalist devrimin ve proletarya diktaturası'nın, sosyalist hareketin strateji ve taktiğinin, sosyalizmin ve sınıfsız toplumun kuruluşunun, sosyalist ve sınıfsız toplumun yönetiminin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin öğretisi anlaşılır.

İşçi sınıfının bilimi, teorik yönden Markçı-Leninci felsefe ve ekonomi politığe dayanır; çünkü bu felsefenin ve ekonominin temel bilgilerinin zorunlu çıkarsamasıdır ve aynı zamanda Markçı-Leninci teoriyi tamamlar. Sosyal kökeni bakımından, işçi sınıfının devrimci sınıf mücadelesinin ve proletarya hareketinin biricik teorik ifadesidir. Uluslararası işçi hareketinin emperyalizme karşı verdiği devrimci mücadeledenin ve sosyalizmi ve sınıfsız toplumu kurma çalışmalarının deneyimlerini işleyip değerlendirir...

Dünya devrim sürecinin nesnel gelişim yasalarını araştırmakla ve göstermekle yetinmez, aynı zamanda bu gelişim yasalarının, sosyal süreçlerin yönetiminde, özellikle sosyalist toplumun ve sınıfsız toplumun kurulmasında etkili olarak nasıl uygulanıp kullanılacağını gösterir. İşçi sınıfının bilimi, Markçılık-Lenincilik'in diğer parçalarıyla birlikte, Markçı-Leninci partilerin ve sosyalist devletlerin bilimsel politikalarının işlenip geliştirilmesinde ve tamamlanmasında teorik dayanağı oluşturur. İşçi sınıfının bilimi, Marksçılık-Lenincilik gibi özü ve içeriği bakımından uluslararası bir öğretilir...

İşçi sınıfının biliminin Marks ve Engels tarafından kurulması, sosyo-politik düşüncede nitelikçe bir sıçrama anlamına gelir: Sosyalizm, bir ütopya olmaktan çıkıp, bir bilime dönüşür. Bu aşama, Marks tarafından yapılan iki büyük buluşla mümkün olmuştur; birincisi maddeci tarih anlayışı, ikincisi artı-değerin bulunması, toplumsal gelişimin temel gelişim ve hareket yasalarının özellikle kapitalist toplumun gelişim ve hareket yasalarının bulunması, kapitalizmin kucağında, geleceğin sınıfsız toplumun maddi koşullarının olgunlaştığını ve kapitalizmin bu nedenle zorunlu olarak sosyalizm tarafından aşılabileceğini ve uluslararası işçi sınıfının, ekonomik varlık koşulları ve bundan ileri gelen tarihsel rolünden dolayı, eski toplumu aşip yeni toplumu kuracak sosyal gücü oluşturduğunu ortaya koymuştu...

İşçi sınıfının bilimi ilk kez kapsamlı, derli toplu bir biçimde Marks ve Engels tarafından "Manifesto"da açıklanmıştır...

Lenin'in geliştirdiği ve zenginleştirdiği, işçi sınıfının bilimine ilişkin sorunlar arasında, işçi sınıfının en yüksek sınıf örgütü olan yeni tip parti öğretisi, tarım sorunu, ittifak sorunu, ulusallık sorunu ve sömürge sorunu, burjuva demokratik devrimin sosyalist devrime doğru büyümesi sorunu, sosyalist devrim ve proletaryanın diktatürası sorunu bulunur...

İşçi sınıfının bilimi teorisi, kapanmış, bitmiş bir teori değildir; sosyalist toplumun ve sınıfsız toplumun kuruluşu faaliyetlerinden çıkan pratik sonuçların analiz edilip geliştirilmesine ve emperyalizme karşı devrimci mücadelenin deneyimlerine dayanarak geliştirilir, zenginleştirilir. Aynı zamanda bu bilimin dünya sosyalist hareketinin ve sosyalist sisteme üye ülkelerin strateji ve taktiğinin teorik dayanağı olarak, önemi günden güne artmaktadır..." biçiminde tanımlanıp açıklanmıştır.

Parti Genel Merkezi ve çeşitli şubelerinde ele geçirilen, Partinin eğitim ve seminerlerine konu edilip ders notu olarak üyelere dağıtıldığı Genel Başkan ve şube yöneticileri tarafından kabul olunan (Bilimsel Sosyalizm) başlıklı, 7 sayfalık ders notunda "... bütün öbür felsefi ve siyasal sistemlerin tersine Marksizm, işçi sınıfının ve tüm emekçi insanlığın temel çıkarlarını ifade eder.. Marksizm, işçi sınıfının tarihsel görevini, insanlığın her türlü sömürü ve baskıdan kurtarılması görevini açıklayan ve komünist toplumun inşasına götüren yolu gösteren bayrağıdır, amentüsüdür, Marksizmin gücü bundadır, onu yenilmez kılan da budur. "Marks ve Engels basit bir şekilde şu ya da bu felsefe okulunun kurucuları değildirler onlar, her gün büyümekte ve güç kazanmakta olan yaşayan proletarya hareketinin, yaşayan önderleridir." (J. Stalin)

Ünlü program belgesi Komünist Partisinin Manifestosu'nda, Marks ve Engels Bilimsel Sosyalizmin temel fikirlerinin klasik bir açıklamasını yapmışlardır. Lenin, "Bu eser, dahice duruluğu ve parlaklığıyla,

yeni dünya anlayışının, tutarlı materyalizmin ana çizgilerini çizer; bu materyalizm aynı zamanda toplumsal hayat alanını, gelişmenin en kapsamlı ve derin doktrini olarak diyalektiği, sınıf mücadelesi ile proletaryanın dünya tarihindeki devrimci rolüne, yani 'yeni komünist toplumun yaratıcısı' rolüne ilişkin teoriyi kapsar" der. Komünist Partisi Manifestosu, Stalin Yoldaşın deyişiyle "Marksizmin şarkılarının şarkısı" bütün ülkelerdeki milyonlarca proletere kapitalist köleliğine karşı mücadele için gerekli teorik silahı vermiştir. Onlara geleceği açıklamış, militan bir eylem programı hazırlayıp sunmuştur... Bilimsel Sosyalizmin kurucuları, milletlerarası proletaryanın ilk örgütleyici ve önderleri idiler..." şeklinde alıntı ve açıklamalarla, sanıkların Bilimsel Sosyalizm anlayışının dayanağına işaret edilmektedir.

Parti Başkanlık Kurulunun 1 Haziran 1980 tarihinde aldığı karar uyarınca parti teşkilatına 1-2 Haziran kararı olarak çığaltılıp gönderilen 5 sayfalık teksir metninin ikinci sayfasında da (BUGÜNKÜ EĞİTİM AMACI" başlığı altında eğitimimiz esas olarak aşağıdaki gerçeklerin bilimsel temelleriyle kavranmasına hizmet etmelidir. Eğitimlerin sonunda her arkadaşımızın kafasında bu noktalar berraklaşmış olmalıdır.

- Bilimsel sosyalizm, belirli tarihi şartların sonucudur.
- Bilimsel sosyalizm burjuva ideolojisinin iflasi ve onunla mücadele içinde doğmuştur.
- Yüz küsur yıllık tarih, bilimsel sosyalizmin doğruluğunu, geçerliliği ve üstünlüğünü kanıtlamıştır.
- Bilimsel Sosyalizm, devrimin ihtiyaçlarına cevap veren biricik teorik yol göstericidir.
- Bilimsel Sosyalizm zafer kazanacaktır." denilmiş yararlanılarak

zorunlu kaynaklar olarak Komünist Partisi Manifestosu, gibi TCK 142 nci maddesinden dolayı hakkında toplatma ve mahkumiyet kararları bulunan kitaplar gösterilmiştir. Her ne kadar Parti Genel Başkanı 1 Haziran kararının Türkiye Gerçeğinde yayınlandığını, ders programı ile kaynakların kendileri tarafından saptanmadığını beyan etmiş ise de teksir metninin 1 nci sayfasında yer alan bölümün Türkiye Gerçeği dergisinin Temmuz 1980 tarih ve 17 nci sayısının 4 ncü sayfasında yayınlanan metinden alınmış olması, ders programı olarak belirlenen konuların daha önceki eğitim konularını içermesi, teksir edilmiş metnin Genel Merkezde ve çeşitli şubelerde ele geçirilmiş bulunması, şube yöneticilerinin bu konuya ilişkin beyanları, Genel Başkan Doğu PERİNÇEK'in de bu metnin Genel Merkezle ilgisini kesinlikle reddetmeyecek teşkilata yardımcı olmak isteyen merkez yöneticileri tarafından hazırlanmış olabileceği ya da Ankara Şubesi tarafından hazırlanıp diğer şubelere gönderilmiş olabileceğini ifade etmesi, çeşitli şubelerde bu genelgeden sonra hazırlanan ders programlarında bu genelgede yer

alan konulara aynen yer verilmiş bulunması karşısında genelgenin, Partinin Genel Merkez yetkilileri tarafından ya da onların bilgisi tahtında hazırlanıp teşkilata dağıtıldığı açığa çıkmaktadır. Genel Merkezde yapılan aramada bu metnin mumlu kağıda yazılmış ve yarım kalmış başka bir nüshasının bulunması, Genel Başkan ve Parti yöneticileri tarafından Partiye bu doğrultuda eğitimler verildiğinin ifade edildiği Marksist ve Leninist görüşlerin teşkilata öğretilmesini suç saymadıklarına ilişkin beyanları da bunu doğrulamaktadır.

TİKP Merkez Komitesinin 1 nci Kongreye Genel Başkan Doğu PERİNÇEK tarafından sunduğu rapor taslağında (PARTİMİZİN SON İKİ YILLIK MÜCADELESİ, başlığı altında (Sayfa-12)

"1969-1977 dönemi, Türkiye'deki proleter devrimci hareketin ideolojik ve siyasi temellerinin atılması, programın ve çeşitli siyasetlerin oluşturulması ve Bilimsel Sosyalistlerin revizyonizme karşı birleştirilmesi dönemi olmuştur.

Biz arkada kalan bu dönemde ideolojik ve siyasi inşaya en büyük önemi verdik...

Birlik yolunda kazandığımız bu başarıları ve 1972 yılından beri Türkiye'de bölünmeyen tek siyasi akım olmamızı, revizyonizme, dogmatizme ve maceracılığa karşı mücadele ederek geliştirdiğimiz ideolojik ve siyasi çizgimize borçluyuz... Partimiz, Bilimsel Sosyalizmin ülkemizdeki tüm birikimini kucaklama görevinin bilincindedir ve bu yönlerdeki başarılarına yenilerini katacaktır... ve sayfa 23, 24, 25'de (BAZI İDEOLOJİK MESELELER) ara başlığı altında:

Bilimsel Sosyalizm, ikinci büyük revizyonizm dalgası ile 25 yıldır göğüs göğüse mücadele ediyor."

İlk büyük revizyonizm dalgası olan İkinci Enternasyonal Avrupa'daki devrimci harekette ve işçi sınıfının bilincinde uzun yıllar devam eden bir paslanma yaratmıştı.

Lenin'in önderlik ettiği mücadele, sınıfın zihnindeki pasları önemli ölçüde silmiş ve bilimsel sosyalizmi yeniden Marks'taki canlı ve yaratıcı mecrasına sokmuştur.

Herşeye rağmen, insan düşüncesinin yönü ilerlemek ve gerçeğe daha fazla yaklaşmaktı. İnsanlığın bilgi mirası temelinde yükselen Bilimsel Sosyalizm, Mao Zedung'un önderliğinde revizyonizmden gelen hayattan kopma ve çürüme tehdidine karşı insanlık tarihini etkileyecek bir direnç gösterdi.

Mao Zedung, özellikle sosyalizmin kuruluşu döneminde devrimi devam ettirmeye ilişkin teorisiyle ve günümüz dünyasının esaslı bir tahlili ve dünya devriminin bugünkü stratejisi olan Üç Dünya Teorisiyle Bilimsel Sosyalizme büyük katkılarda bulundu. Bu nedenle Mao Zedung, Çin devriminin önderi olmasının ötesinde, Bilimsel Sosyalizmin büyük öğretmenlerinden biridir. Mao, bu açıdan bir Çinli değil dünyalıdır...

Çin'in büyük Proleter Devrimi döneminde yaşadığı Lin Biao ve

Dörtlü Çete deneyleri, sosyalizmin kuruluşuna ilişkin teorik meseleleri yeniden gündeme getirmiştir.

Çin'in 30 yıllık sosyalizm tecrübelerini, en derin kavrayışla değerlendirmek durumunda olanlar, hiç şüphesiz bu tecrübeleri yaşayanlardır, ancak, mesele Çin deneyi ile sınırlı değildir. Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin geçmişlerinden çıkarılan dersler de vardır. Bu nedenle mesele, tüm olarak sosyalizmin kuruluşuna ilişkin teorinin derinleştirilmesi meselesidir. Bu nedenle konu, Partimizi de yakından ilgilendirmektedir. Sosyalizmin inşasına ilişkin kavrayışlarımızı derinleştirmek ve bu konuda doğru bir yol çizmek, Partimizin ve ülkemizin geleceğini de etkileyecektir.

Merkez Komitemiz, bu meseleyi bütün partinin önüne bir tartışma konusu olarak getirmektedir. Ancak bugünden berrak olduğumuz noktaları tespit etmekte büyük yarar vardır.

Bugün yeniden gündeme gelen önemli bir soru şudur:

Sosyalizmin kuruluşu döneminde, bir kere üretim araçlarının kolektifleştirilmesi esas olarak tamamlandıktan sonra, fırtına halinde kitle hareketine gerek var mıdır?

Sosyalizmin kuruluşu döneminde geri dönüş tehlikesine ilişkin anlayış aslında bu soruya verilecek cevabı da belirlemektedir. Geri dönüş tehlikesini kabul edip etmemek ise, bugün artık bir tartışma konusu olamaz. Çünkü ortada bir Sovyetler Birliği olgusu bulunmaktadır. Pratik bu meseleyi çözmüştü, teoriye ise, gerçeği kabul etmekten başka seçenek kalmamıştır...

Öte yandan gene herhangi bir insan veya insan grubunun, kitle fırtınasının kopmasını bir kararla yasaklayabilmesi de mümkün değildir, tıpkı zelzelenin yasaklanamayacağı gibi... Ancak, Çin'de Kültür Devrimi sırasında milyonların harekete geçtiği bütün dünyaca bilinen bir olgudur. Mao Zedung'un önderliği hiç şüphesiz önemli bir rol oynamıştır, fakat nesnel bir temeli olmadan büyük kitlelerin fırtınaları koparmasına da imkan yoktur...

Partimiz, büyük devrimci Mao Zedung'un sosyalizmin inşası konusunda devrimci teoriye büyük katkılarda bulunduğu konusunda beraktır. Çünkü gerçeği olgularda aramaktadır...

Kanımızca bütün bir sosyalizmin kuruluşu dönemi için geçerli olan bir merkezi görev veya esas halka tespit etmek de, somut gerçekten kopmaya yol açar. Sınıf mücadelesinin, ekonomik inşanın, yurt savunmasının veya başka bir görevin, merkezi görev kabul edilmesi veya esas halka olarak kavranması, ancak somut bir tahlil temelinde olmalıdır. Sosyalizmin kuruluşunun inş çıkışlarını, dünya şartlarını, üretim ilişkileri ile üretici güçler arasındaki karşılıklı etkiyi hatırlarsak, belirleyici olan çelişmenin zaman zaman değiştiğini görürüz. Çeşitli ülkelerdeki sosyalizmin kuruluşu deneyleri bunu göstermiştir. Merkezi görev veya esas halka ne olursa olsun, Bilimsel Sosyalistler kafa emeği ile

kol emeği, işçi ile köylü, şehir ile köy arasındaki farkları kaldırmak ve sınıfsız topluma ulaşmak hedeflerini asla unutmazlar...

TİKP'si olarak, bütün ülkelerin ve partilerin tecrübelerinden öğrenmeye büyük önem veriyoruz. Ancak bunu yapabilmek için de bağımsız düşünmeye, kendi kavrayışımızı geliştirmeye, Türkiye devriminin yolunu esas olarak kendi çabalarımızla çizmeye mecburuz. Hiç kimse, hiç bir parti, başka ülkelerin devrimi için düzgün bir model çizemez buna imkan yoktur. Komintern döneminin dersleri bu açıdan öğreticidir. Bilimsel Sosyalizmi, Türkiye'nin somut şartlarına uygulayabilecek olanlar, ancak Türkiye devrimcileridir. Türkiye İşçi sınıfının devrimci partisidir..." denilerek dünya ve Türkiye sorunlarına Marksist-Leninist açıdan bakıldığı ve konuların bu açıdan değerlendirildiği, sonuçta Bilimsel Sosyalizmi Türkiye'nin somut şartlarına uygulayacak olanların Türkiye devrimcileri olduğu hususları vurgulanmaktadır.

Bu rapor, daha sonra TİKP yayınlarından olan TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN SİYASİ ÇİZGİSİ isimli kitabında da yer almıştır.

2. Parti Tüzüğü'nün ikinci maddesi ve Programı TEMEL İLKELER ikinci maddesinde "TİKP'in son amacı, herkesin yeteneğine göre çalışıp ihtiyacına göre pay aldığı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir..." denilmiştir.

Oysa Anayasamızın 4 ncü maddesinde "Egemenlik kayıtsız şartsız Türk milletinedir. Millet, egemenliğini, Anayasanın koyduğu esaslara göre, yetkili organlar eliyle kullanır.

Egemenliğin kullanılması, hiç bir suretle belli bir kişiye, zümreye veya sınıfa bırakılamaz. Hiç bir kimse veya organ, kaynağını Anayasadadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz." ve yine Anayasanın 18 nci maddesi "Herkes, dil, ırk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din ve mezhep ayrımı gözetilmeksizin kanun önünde eşittir."

Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz" demek suretiyle sınıflardan birinin diğerine tahakkümünü, böylece sınıf egemenliğini reddetmiştir.

Anayasanın bu maddelerinde bahsedilen sınıfların, toplumdaki sosyal sınıflar olduğu kuşkusuzdur. Esasen bir devletin insan unsurunu oluşturan toplumu çeşitli sınıf ve tabakalardan meydana gelir. Toplum içinde ekonomik bakımdan menfaat birliği ve beraberliği olanlar bir sınıf oluşturur. Nitekim T.C.K.nun 141 nci maddesinin değişikliği ile ilgili gerekçede "... gerçekten devlet topluluğu muhtelif içtimai kategorilerden mürekkeptir. İktisadi menfaatleri geniş hatlarıyla müşterek olan nüfus kitleleri bir içtimai kategori teşkil ederler. Bir kategoriyi diğerlerinden tefrik eden müşterek hatlar ve hususiyetler mevcut bulunur. İşte burada içtimai sınıf, içtimai kategori tabiri ile müte-
Cümleniz 1. B. Kitap Arşivi - <https://arhive.org>

sedir ve bu insan toplulukları tabii olarak kendiliklerinden teşekkül eder." (TCK.nun tadili gerekçesi 1.12.1950 Tutanak Dergisi sayı 264) denilerek sosyal sınıf izah edilmiştir.

Anayasamızın yukarıda aktarılan 4 ve 12 nci maddelerinde ve daha başka maddelerinde yer alan ve mevcudiyeti kabul edilen, ayrıca TCK 141 nci maddesi ile ayrıca koruma altına alınan, (çeşitli sınıfların) ortadan kalktığı sınıfsız bir toplumun yaratılması amacı, Partinin Tüzük ve Programında açıklanmış olmaktadır.

Sınıfsız toplumun ne olduğu ve ne şekilde gerçekleşeceği, Marksizmin temel eserlerinden olan Komünist Partisi Manifestosunda şöyle açıklanmaktadır: "... gelişmenin süreci içinde, sınıf farklılıkları ortadan kalktığı ve bütün üretim bütün ulusun dev bir birliğinin elinde toplandığı zaman devlet iktidarı siyasi niteliğini yitirecektir. Gerçek anlamıyla siyasi iktidar, bir sınıfın başka bir sınıfı ezmek için kullandığı örgütlü gücünden başka bir şey değildir. Eğer proletarya, burjuvaziye karşı verdiği mücadele sırasında, koşulların zorlamasıyla kendini bir sınıf olarak örgütlemek zorunda kalıyorsa; eğer bir devrimle kendini hakim sınıf durumuna getiriyor ve böylece eski üretim koşullarını zorla süpürüp atıyorsa, o zaman eski üretim koşullarıyla birlikte uzlaşmaz sınıf karşıtıklıklarını ve genel olarak sınıfların varlık koşullarını da süpürüp atmış ve böylelikle bir sınıf olarak kendi üstünlüğünü de ortadan kaldırmış olacaktır.

O zaman, sınıfları ve uzlaşmaz sınıf karşıtıklarıyla eski burjuva toplumunun yerini her bir bireyin özgürce gelişmesinin herkesin özgürce gelişmesinin koşulu olduğu bir birlik alacaktır" denilerek komünist toplumda sınıfların ortadan kalkacağı ifade edilmiştir. Sanıkların böylece sınıfsız toplum ile (Komünist Toplum) düzenini amaçladıkları anlaşılmaktadır.

İddianamenin 24 ila 31 nci sayfaları arasındaki Tüzük karşılaştırmalarında belirtildiği gibi TİKP'in sınıfsız toplum amacının, TİKP'nin (sınıfların ve devletin tamamen ortadan kalktığı komünist toplumu gerçekleştirmek) şeklindeki amacıyla aynı doğrultuda olduğu, ancak TİKP'in bu amacını ilk bakışta dikkati çekmeyecek ve suç anlamını kamufle edebilecek biçimde açıklamış olması bunu doğrulamaktadır.

Sonuç olarak Anayasamızda sınıfların varlığı, sınıflı toplum düzeni kabul edildiği, bunlardan birinin diğer sınıfa tahakkümünü veya diğerini ortadan kaldırması reddedildiği halde Partinin kabul ettiği (son amacı) ile Anayasanın bu ilkesine aykırı anlayış içinde olduğu görülmektedir. Esasen sanıklar, iddianamenin birinci bölümünde açıklandığı üzere Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini yıllardan beri savunagelmektedirler. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin ok, Türkiye Devriminin hedef olduğunu, ok olmadan hedef vurulamayacağından, ya da ok'un yanlış hedeflere yöneltilmemesi bakımından Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesinin iyice kavranması gerek-

tiğini beyan ve kabul etmektedirler. Nitekim Genel Başkan Doğu PE-
RİNÇEK'in Ankeri Savcılığımızca alınan ifadesi ile sanık Halim SPA-
TAR'ın ifadesinde yer alan Marksizm-Leninizmin üyeleri tarafından
öğrenilmesini istediklerine, bu konuda üyeleri ile ders ve eğitim semi-
nerleri düzenlediklerine ilişkin açıklamaları, Parti olarak Bilimsel Sos-
yalizmi Marksizm-Leninizm olarak değerlendirdiklerini doğrulamak-
tadır

TİKP'in, Anayasanın Başlangıç kısmı ile 2, 4, 12 ve 57 nci maddelerine aykırı olarak sınıf partisi olduğunu açıklaması, Komünist Parti-
si Manifestosunda sınıfsız toplumun oluşumu evrelerinden biri olan
işçi sınıfı egemenliğinin sağlanması ve daha sonraki aşamalarda da sınıfsız topluma geçme amacının taşındığının işareti olmaktadır.

Gerçekten, Anayasa Mahkemesi TCK 141/1 ve 142/1 maddelerinin Anayasaya aykırı olmadığına dair 26.9.1965 tarih 963/137 esas 1965/40 sayılı kararında, sosyal bir sınıfın diğer sosyal bir sınıfa tahakkümü halinde, milletin bütün fertlerinin kader, kıvanç ve tasa ortaklığının yerini, sınıflara mahsus ayrı kıvanç ve tasalar alacağından, Anayasanın bu konuda öngördüğü birliğin yıkılacağı, sınıfların biri birine zıt olan duygularının milli birliği zedeleyeceği ve yurt içinde sulh ve sükunu bozacağı, belki sınıf mücadelesinin hukuk sahası dışına çıkabileceği, ezmek ve ezilmemek çabaları ile boğuşma haline gelebileceği ifade olunarak sınıf tahakkümünün bulunduğu yerde milli egemenliğin var olduğunun savunulamıyacağı, komünist sistemin aslında ihtilalle iktidara gelmek ve zorla proletarya hakimiyetini sağlayarak diğer sınıfları yok etmek ve demokratik, sosyal ve iktisadi düzeni zorla kaldırıp yerine kendi düzenini kurmak amacını güttüğü, önceden ihtilal yoluyla iktidara gelmeyi amaçları arasına almaya ve mevcut hukuk düzeninden yararlanarak iktidara gelmeyi düşünen ve açık amacı memlekette komünist idare kurmak olan bir derneğin sonuçta cebre dayanacağının söz götürmez bir gerçek olduğu, böyle bir derneğin amacına ulaşmaya kadarki faaliyetlerinde iktidardan evvel ve sonra olmak üzere iki aşamanın var olduğu, ikinci aşama olan iktidara gelinince, komünist rejimin geliştirilmesi için mutlaka cebir ve şiddet kullanılacağı, iktidara gelininceye kadar cebir kullanılmaması öngörülmüş olsa dahi, komünist rejimin sonuçta cebirle kurulacağı ve sürdürüleceği, bu amaç için propaganda yoluyla veya dernek kurmak suretiyle hazırlık çalışmaları yapanların, cebirle kurulacak ve sürdürülecek olan bir sistemin hazırlığını yaptıklarını elbette bilecekleri, bunun içindir ki komünist rejimin hazırlıklarını yasaklıyan dava konusu hükümlerde ayrıca cebir unsuruna yer verilmediği, denilerek cebir yoluyla iktidara gelmeyi amaçlıyan sınıf partisinin iktidara geldikten sonra o sınıfın hakimiyetini tesis edebilmek için sonuçta cebre dayanacağı, bu bakımdan amacı tek bir sınıfın hakimiyetini savunan partilerin amacına ulaşmaya kadarki faaliyetlerinin iktidardan evvel ve sonra olmak üzere iki aşama-

da değerlendirilebileceği, netice olarak Anayasamıza göre tek bir sınıf hakimiyetini savunan partilerin kurulamayacağı hükme bağlanmıştır.

Anayasa Mahkemesinin, T.C.K.nun 142 nci maddesinin 1 nci ve 3 ncü fıkralarının Anayasaya aykırı olmadığına dair 27.11.1980 gün ve 1979/31 esas 1980/59 sayılı kararında da benzer gerekçeler gösterilmiş, komünizmin Anayasa ilkelerine aykırı olduğu şeklindeki görüşleri istikrar kazanmıştır. Anayasa Mahkemesinin sözü edilen bu kararında İhtilalci Sosyalizm olarak adlandırdığı (Komünizmin fikri yapısını oluşturan Marksist Teoride, sınıf mücadelesi esastır. Bu yolla, burjuva sınıfının zayıflatılıp çökertilerek, sonunda yapılacak bir ihtilalle işçi sınıfının diktatörlüğünün kurulması öngörülür. Yine Marksist teori, sınıf mücadelesinin kaçınılmaz olarak iç savaşa dönüşeceğini vurgular. Gerçekten sosyal bir sınıfın, diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümü durumunda ulusun bütün bireylerinin kader, kıvanç ve tasa ortaklığının yerini sınıflara özgü ayrı kıvanç ve tasalar alacağından, Anayasanın bu konularda öngördüğü birlik yıkılacaktır..) denilmiştir.

3. Programın TEMEL İLKELER ikinci maddesinin ikinci fıkrasında "TİKP bu amaca ulaşmak için emperyalizmi, sosyal emperyalizmi ve feodalizmi tasfiye edecek olan MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM'i gerçekleştirir ve işçi-köylü ittifakına dayanan proletarya iktidarı altında devrimi devam ettirerek sosyalizmin kuruluşuna önderlik eder." demektedir. Tüzüğün ikinci maddesinde açıklanan amacında bu cümle aynen yer aldığı gibi, Partinin kuruluş bildirisinde de aynen yer almıştır.

Yukarıda iddianameye daha önce aktarılmış bulunan Partinin kuruluş bildirisinde Milli Demokratik Devrim ile ilgili bu cümleyle devamı olan cümlelerin konuya açıklık getirmesi bakımından bir daha tekrarında fayda görmekteyiz. Kuruluş bildirisinde "... Partimizin son amacı sınıfsız toplumu gerçekleştirmektir. TİKP, bu amaca ulaşmak için emperyalizmi, sosyal emperyalizmi ve Ortaçağ karanlığını tasfiye edecek olan MİLLÎ DEMOKRATİK DEVRİM'i gerçekleştirecek ve işçi köylü ittifakına dayanan proletarya iktidarı altında devrimi devam ettirerek sosyalizmin kuruluşuna önderlik edecektir...

Bugüne kadarki iktidarlar, emperyalizme bağımlılığın ortaya çıkarıldığı bütün meseleleri emperyalizme daha fazla bağlanarak çözmeye çalıştılar. Partimiz, bağımsız bir ekonomi inşasında Türkiye halkının yaratıcı gücüne güvenmektedir. Partimizin önderlik edeceği Milli Demokratik Devrim, emperyalist sermayeye el koyacak ve bütün halkın mülkiyetine geçirecektir..." denmektedir. Buradaki Milli Demokratik Devrim anlayışının Marksist bir anlayış olduğunda şüphe yoktur.

Marksizmin Diyalektik Materyalizm anlayışına göre; TEZ + ANTI-TEZ = SENTEZ'e yol açar. Yeni zıtlıkların çelişkisinden yeni bir sonuç çıkar. Milli Demokratik Devrim bu anlayışın ürünüdür. Marks tara

fından ortaya atılmış, Lenin ve Stalin tarafından işlenmiş ve Mao tarafından son şekil verilmiştir. Milli Demokratik Devrim, Lenin tarafından ortaya atılan ve sınıfsız topluma ulaşmak için düşünülen KESİNTİSİZ DEVRİM TEORİSİNİN birinci aşamasıdır. Bu teoriye göre

(Burjuva sınıfı tarihi fonksiyonunu yitirdiği bu devirde işçi sınıfının önderliğinde köylüler ve şehir küçük burjuvazisinin "Demokratik Halk Devrimini" yapacağı ve bilahare sosyalist devrime dönüşüleceği) kaide olarak belirtilmiştir.

Marksist-Leninist-Mao Zedung anlayışına göre; kapitalist toplumdan sosyalist topluma geçiş birden bire olmaz. Bu geçiş bir takım aşamaları gerektirir. Toplumun özelliği bu aşamaları belirlemede başlıca etkindir. Gelişmemiş kapitalist toplumlarda, sosyalizme geçiş iki aşamada gerçekleşir.

Birinci aşama, Milli Demokratik Devrim aşamasıdır. Milli Demokratik Devrim, çelişkiler arası çözümlemede öncelikle halk kitleleri ile feodal sistem arasındaki çelişmeyi ele alır. Temel çelişme bu kabul edilir. Gelişmemiş, yarı-feodal ülkenin önce emperyalizmden kurtarılması lazımdır. Bu şekilde her türlü bağlardan kurtarılan ve (tam bağımsız) hale gelen ülkede ikinci aşama gerçekleştirilir: SOSYALİST DEVRİM. Sosyalist devrimi gerçekleştirecek olan proletaryadır. Sosyalist devrim, sanayi proletaryasının gelişmiş olduğu ülkelerde uygulanmak istenen bir stratejisidir. Emek-Sermaye çelişkisi temel olarak ele alınmaktadır. İşçi sınıfının siyasi iktidarı ele geçirmesi demektir.

Sanıkların Milli Demokratik Devrim anlayışının ve bu meseleye bakış açısının yukarıda açıklandığı gibi olduğu hususu yasa dışı dönemdeki Milli Demokratik Devrim anlayışlarından ve yasal dönemde yabancı komünist partilerle yaptıkları görüşmelerden anlaşılmaktadır. Nitekim 1971 yargılamasında, mahkemenin gerekçeli kararına adı geçen Türkiye'yi nasıl bir ülke gördükleri hususu dikkat çekicidir. Buna göre "... Türkiye Amerikan emperyalistleriyle işbirliği eden büyük burjuvazi toprak ağalarının hakimiyeti altında yarı bağımlı feodal bir ülkedir..."

TİHKP 1. Kongre Belgeleri kitabında sayfa 35'ten başlayan (Türkiye'nin yapısı ve Milli Demokratik Devrim) kısmındaki açıklamaya göre "... Yurdumuz yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Türkiye, emperyalizm ve sosyal emperyalizmin sömürü, baskı ve denetimi altında olan bir üçüncü dünya ülkesidir... Bugün Türkiye'de sınıflara damgasını vuran işte bu toplumsal yapıdır... Bugün Türkiye halkının önündeki devrim, Milli Demokratik Devrimdir... Ekim Devrimi ile açılan emperyalizm ve proletarya devrimi çağında, emperyalizmi ve feodalizmi ancak proletarya önderliğindeki halk devrimi kesin olarak yıkabilir.

Yurdumuzdaki temel çelişme, Türkiye halkı ile emperyalizm ve feodalizm arasındaki çelişmedir.

Milli Demokratik Devrimimizin düşmanları, emperyalizm, sosyal-

emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağaları.

Milli Demokratik Devrimimizin önderi proletaryadır. İşçi sınıfının önderliği, Milli Demokratik Devrimimizin zaferinden sonra kesintisiz olarak sosyalizme geçerek zaferlere ulaşmanın ve sınıfları tamamen ortadan kaldırmak yolunda ilerlemenin biricik güvencesidir.

Devrimimizin ikinci güçleri, işçi sınıfı, köylülük ve küçük burjuvazi-dir... Emekçi halkın önemli çoğunluğunu oluşturan köylülük, devrimimizin dayanacağı esas güçtür.

İki süper devletle Türkiye halkı arasındaki çelişme, diğer çelişmelerin gelişmesini etkileyen ve belirleyen baş çelişmedir...

Bugün Türkiye devriminin merkezi görevi, milli bağımsızlık ve savaşa hazırlık mücadelesidir... Bu merkezi görevimizi, özü toprak devrimi olan milli demokratik devrim hedefine ulaşmak amacıyla ele almalıyız... Köylülerin toprak ağaları ve tefecilere karşı toprak ve özgürlük için yürüttükleri mücadeleyi ve tüm halkın sosyal kurtuluş mücadelesini milli bağımsızlık mücadelesi ile birleştirmeliyiz..." şeklinde görüş belirtilmektedir.

TİKP'in yasal dönemde yabancı ülke komünist partileri ile yaptıkları görüşmelerde örneğin Hollanda KEN (ML) ile yapılan görüşmede (Baş çelişme) (Baş düşman) konularında KEN (ML)'nin görüşleri sorulduktan sonra KEN (ML)'nin stratejisinin sosyalist devrim olduğu belirtilmekte ve bu sosyalist devrimin, sadece ekonomik ve siyasal düzenin değiştirilmesinden ibaret olmadığı ifade edilmekte, kafaların da değişmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

Ayrıca Batı Almanya Komünistler Birliği (KBW) yetkilisiyle yapılan görüşmede, KBW yetkilisinin görüşüne göre, Federal Almanya sanayi toplumu olduğu için ülke sosyalist devrim aşamasındadır.

Almanya Marksist-Leninistleri (MLD) Başkanı Hans Peter Rachstetner ile TİKP yetkililerinin ANKARA'da 27-28 Ocak 1980 tarihli görüşme tutanağına göre MLD temsilcisinin görüşü şöyledir "... temel çelişme burjuvaziyledir. Almanya'nun gerçekleştireceği devrimin niteliği SOSYALİSTTİR. Almanya yarı-sömürge bir ülke değildir. Sosyalist devrim çeşitli aşamalardan geçecektir. Şimdiki aşamada Almanya, Rus hegemonyasını ve uzun vadede de aynı zamanda ABD hegemonyasını alt etmek zorundadır..."

Bütün bu açıklama ve tanımlamalarda belirgin olan hususun komünizmin genel taktik ve stratejilerinde ele alınan ve meseleleri değerlendiren bakış açısı ve görüş olduğu anlaşılmaktadır.

Buna göre Türkiye yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Yani gelişmiş bir ülke değildir. Sanayi proletaryası gelişmemiştir. Bu tespit yapıldıktan sonra, komünizmin genel taktikleri gündeme gelecektir. Türkiye'de sosyalizme geçiş için iki aşamalı bir strateji uygulanmalıdır. Bunun ilk aşaması Milli Demokratik Devrim stratejisidir. Bu stratejinin uygulanması safhasında on maddelik toprak devrimi programı ele

alınacaktır. Kendi deyimleri ile (Tarihle olan feodal bağlar koparılacaktır.) Kuruluş bildirisinde (Emperyalist sermaye) olarak adlandırılan yabancı sermayeye el konacak... ABD emperyalizminin Türkiye üzerindeki her türlü baskı, sömürü ve denetimine karşı mücadele edilecek, yurdumuzda tek bir yabancı asker bırakılmayacaktır. Yani NATO'dan ve benzeri ittifaklardan çıkılacaktır. (Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Demokratik Türkiye..) sloganları arasında Milli Demokratik Devrim gerçekleştirilecektir. Milli Demokratik Devrim ile Lenin, Stalin ve Mao'nun belirttiği gibi, sosyalist devrime geçişin amaçlandığı, bunun başka anlama gelecek bir kavram olmadığı anlaşılmaktadır. Sonuç olarak; Milli Demokratik Devrim komünizme giden yoldur. Sanıklar, Milli Demokratik Devrim stratejisini bu amaçla ve anlayışla ele almaktadırlar.

4. Programın TEMEL İLKELER'le ilgili 3 ncü maddesi "TİKP, bütün ülkelerin proletaryası ve ezilen halkların kurtuluşu için, Rus sosyal-emperyalizmini ve Amerikan emperyalizmini yıkma hedefine yönelen, üçüncü dünyayı temel güç alan ve ikinci dünya ile ittifak eden devrim stratejisini savunur ve uygular Parti, savaş kundakçısı iki süper devlete ve özellikle daha tehlikeli olan Rus sosyal-emperyalizmine karşı dünya halklarının en geniş birleşik cephesi için mücadele eder." şeklinde olup iddianamemizin 24 ila 31 nci sayfalarında açıklanan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi ile TİKP'in tüzük ve programları arasındaki benzerlikler, Üç Dünya Teorisi yönünden de görülmektedir. Üç Dünya Teorisi, Mao Zedung tarafından komünizmin dünya hakimiyeti için, kendi deyimleri ile (DÜNYA PROLETER DEVRİMİ İÇİN) ortaya atılmış bir stratejisidir. Partinin çeşitli faaliyetlerinde tekrar tekrar vurgulanan Mao'nun bu (ÜÇ DÜNYA STRATEJİSİ) Aydınlık dergisinin Ağustos 1977 tarih ve 78 nci sayısında şöyle özetlenmektedir.

- Üç Dünya tahlili, Lenin'in emperyaliz teorisine dayanmaktadır.
- Üç Dünya Teorisi, bugünkü dünya gerçeğinin diyalektik materyalist bir tahlilidir.
- Büyük öğretmen ve önder Mao Zedung yoldaşın Üç Dünya Teorisini savunmak, Marksizmle Revizyonizm arasındaki iki çizgi mücadelesinin emrettiği bir görevdir. Ve Türkiye devrimini zafere ulaştırmanın şartıdır.

Üç Dünya Teorisi, günümüz dünyasını birbiri ile hem ilişkili hem de çelişmeli üç ayrı kesime ayırır. Bu tahlile göre, ABD ve Sovyetler Birliği, Birinci Dünyayı; Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri ile Dünyanın diğer yerlerindeki gelişmekte olan ülkeler Üçüncü Dünyayı; Avrupa'nın gelişmiş ülkeleri ile Japonya, Kanada ve Avustralya gibi diğer gelişmiş ülkeler ise İkinci Dünya'yı oluştururlar.

... Birinci Dünyayı oluşturan iki süper devlet, dünya hegemonyası

için şiddetli bir rekabet içindedirler...

Üçüncü Dünyayı oluşturan ülkeler, emperyalist sömürü ve baskı altındadırlar... İkinci Dünyanın gelişmiş kapitalist ülkeleri, çeşitli ölçülerde süper devletlerden birinin ya da ötekini denetim, tehdit ve zorbalığı altındadır...

Bugün Dünya Proleter Devriminin düşmanları iki süper devlettir. Birinci, İkinci ve Üçüncü Dünya ülkelerinin işçi sınıflarından oluşan uluslararası proletarya, iki süper devlete karşı Dünya Birleşik Cephesinin önderidir. Üçüncü Dünya ülkeleri ve halkları, bu birleşik cephenin temel gücüdür. İkinci Dünya, iki süper devlete karşı mücadele ile kazanılacak bir ara güç durumundadır. İki süper devlet arasındaki çelişmelerden de, Dünya Birleşik Cephesini güçlendirecek şekilde yararlanmak gerekir. İşte Üç Dünya tahlilinin ortaya koyduğu devrimci strateji özetle budur.." denilerek Üç Dünya tahlilinin özü ve özeti bu şekilde anlatıldıktan sonra "... Ü.D.T.'yi kavramak için Lenin'in emperyalizm tahlilini düzgün bir şekilde kavramak gerekir.." denilerek Lenin'in, emperyalizm çağının genel iktisadi özelliklerini 5 noktada özetlediği, bu özetler sonucu kısaca, emperyalizmin iktisadi açıdan tekelci kapitalizm..." olduğu, emperyalizmin "... Dünya milletlerinin bir avuç büyük devlet tarafından habire artan bir baskı altına alınmasıdır, bu büyük devletler arasında, milletleri daha çok baskı altına almak ve bu baskıyı pekiştirmek için girişilen bir savaşlar dönemidir...

İşte bu nedenle sosyal-demokrat programın merkezini, milletlerin ezenler ve ezilenler olarak ayrımı oluşturmalıdır. Çünkü bu ayrım, emperyalizmin özünü oluşturur..." şeklinde Lenin'den alıntı yapılarak "... Üç Dünya tahlili, Lenin'in emperyalizm çağı için yaptığı bu ayrımaya dayanmaktadır... Ezilen ülkeler ancak, Milli Demokratik Devrimin hemen ardından kesintisiz olarak sosyalist devrime geçerek kapitalist sistemden kopabilirler. Böylece sosyalist devrimlerle, Milli Kurtuluş ve bağımsızlık mücadelesi tek cephede birleşmiştir..." denilerek bu günkü aşamada, kapitalizmden sosyalizme ilerlemek için çözülmesi gereken çelişmenin iki süper devleti yıkmak olduğu belirtilmekte ve Üç Dünya Teorisinin dayandığı teorik temeller ve stratejinin böylece özetlendiği ifade edilmektedir.

5. Programın TEMEL İLKELER bölümünde 4 ncü maddesinden itibaren 5, 6, 7, 8 nci maddelerinde DEMOKRATİK HALK İKTİDARI'ndan bahsedilmekte ve 4 ncü maddede "TİKP Milli Demokratik Devrimi zafere ulaştırarak proletarya önderliğinde, işçi-köylü ittifakına dayanan ve küçük burjuvazi ile millî burjuvazinin katıldığı DEMOKRATİK HALK İKTİDARINI gerçekleştirir." denmektedir. Tüm bu maddelerde yer alan Demokratik Halk İktidarının kurulacak idarenin adı olduğu ve Demokratik Halk İktidarının proletarya önderliğinde gerçekleştirileceği ifade edilmektedir.

Bu kavramın ne anlama geldiği sanıkların yasal parti döneminde her vesile ile ve çeşitli faaliyetler meyanında kaynak eser gösterdikleri 1971 yılındaki Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi yargılanması ile ilgili SAVUNMA kitabının 94 ncü sayfasında açıklanmaktadır. SAVUNMA kitabına göre "... Evet, bir bir avuç işbirlikçisi zalimin, halkımız üzerindeki gerici diktatörlüğünü yıkmak, onun yerine işçi sınıfı önderliğinde demokratik halk iktidarını kurmak ve durmaksızın proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirmek için mücadele ediyoruz..." şeklinde Demokratik Halk İktidarı kavramı vurgulanmaktadır. Bu açıklama ile sanıkların bu kavramı nasıl anladıkları ortaya çıkmaktadır. Üstelik, Demokratik Halk İktidarının, proletarya önderliğinde gerçekleştirileceği belirtilmektedir ki Yargıtay kararı ile kabul edildiği gibi proletarya "... İşçi sınıfının tahakkümünü amaçlayan bir ideolojidir..." (Yargıtay 9 C.D. 14.4.1979, 978/1667-1700)

Demokratik Halk İktidarının, Marksist bir müessese ve kavram olduğu, Marksizmin yüz küsur yıllık tarihinde bu müessesenin proletarya iktidarını amaçlayan bir işlevi olduğu, bilinen bir keyfiyettir.

6. Programın 5 nci maddesinin 2 nci bendinde "TİKP, halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan bir yurt savunması siyasetini izler ve hegemonyacılığa karşı Türkiye'nin devlet egemenliğini savunur." şeklinde ifadesini bulan anlayışın, mevcut rejimin temel müesseselerini, bilhassa orduyu parçalamaya yönelik maksadı, orduya ilişkin görüşlerin değerlendirildiği kısımda ele alınacaktır.

7. Toprak Devrimi Programı, TİKP'in kuruluşu ile birlikte ilan edilmiştir. Toprak Devrimi Programı evvela Parti Merkez Komitesinin 25.4.1978 tarih ve 3 No.lu kararı ile kabul edilmiş ve Genel Başkan Doğu PERİNÇEK tarafından kamu oyuna duyurulmuştur. Parti Merkez Komitesinin aldığı bu karar Merkez Komitesinin üç üyesi tarafından imzalanmıştır. Bunlar Doğu PERİNÇEK, M. Kemal ÇAMKIRAN ve Durmuş UYANIK'tır. (Genel Merkez Karar Defteri Sayfa-3) Toprak Devrimi Programının, Merkez Komitesi tarafından kabul ve ilan edilmesi üzerine Merkez Komitesi üyeleri hakkında Savcılıkça soruşturmay açılarak TCK 141/1, 311, 312 maddelerinden cezalandırılmaları isteği ile ANKARA 1 nci Ağır Ceza Mahkemesine kamu davası açılmıştır. Sıkıyönetim ilanından sonra görevsizlik kararı ile ANKARA Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesine gönderilen bu dava dosyası halen Ankara 1 Numaralı Askeri Mahkemesinin 980/ esa- sında kayıtlı ve derdest bulunmaktadır.

Merkez Komitesinin, Toprak Devrimi Programı ile ilgili bu kararı hakkında kamu davası açılmış olmasına rağmen, 27-28 Ocak 1980 tarihinde toplanan Partinin Birinci Olağan Genel Kongresinde bazı üyelerin imzaladığı önerge kabul edilerek Toprak Devrimi Programında-

ki ilkelerin gerçekleştirilmesi hususu Parti kararı haline dönüşmüştür.

On maddelik Toprak Devrimi Programı 1977 dönemi ile tamamıyla aynıdır. Sadece 1971 yargılaması dönemindeki Toprak Devrimi programıyla aralarında çok ufak bazı farklar mevcuttur. Bu bakımdan kıyaslamaya kolaylıkla imkan tanımak için 1971 ve 1978 dönemleri Toprak Devrimi Programları yan yana iki sütun halinde aşağıya çıkarılmıştır:

1971 Dönemi (TİİKP)

1. Toprak ağalarının topraklarına mücadele ile tazminatsız olarak el koyacağız, el koyduğumuz bu topraklar ve hazine topraklarının büyük bir kısmı köylüye bedelsiz olarak ve eşit şekilde dağıtılacak ve tapularına geçirilecektir.

2. Toprak ağaları ve çiftlik beylerinin hayvanlarına, makinalarına, çiftlik binaları ve ambarlarına bütün alet ve demirbaşlarına mahsül ve tohumluklarına el konacaktır. Bunların bir kısmı köylüye eşit olarak dağıtılacak bir kısmından ise köylü komitelerinin yönetim ve gözetimi altında bütün köylü ortaklaşa yararlanacaktır.

3. Hazine topraklarının büyük bir kısmı yoksul köylüye bedelsiz ve eşit olarak dağıtılacaktır. Diğer bir kısmı ise hal-kin malı haline getirilecek, buralarda örnek halk çiftlikleri kurulacaktır. Bu halk çiftlikle-

1978 Dönemi (TİKP)

1. Toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin topraklarına tazminatsız olarak el konacaktır. El konan bu topraklar toprak-sız ve az topraklı köylüye "toprak işleyenindir" ilkesine uygun olarak bedelsiz ve eşit şekilde dağıtılacak ve tapularına geçirilecektir. Angarya, ortak-çılık, kiracılık, yarıcılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. yollarla yapılan her türlü feodal ve yarı-feodal sömürü ve bağımlılıklar tamamen kaldırılacaktır.

2. Toprak ağaları ve çiftlik beylerinin hayvanlarına, makinalarına, çiftlik binaları ve ambarlarına, bütün alet ve demirbaşlarına, mahsül ve tohumluklarına el konacaktır. Bunların bir kısmı köylülere eşit olarak dağıtılacak, bir kısmından ise Köylü Komitelerinin yönetimi ve gözetimi altında bütün köylü ortaklaşa yararlanacaktır.

3. Hazine topraklarının büyük kısmı topraksız ve az topraklı köylüye bedelsiz ve eşit olarak dağıtılacaktır. Diğer kısmı ise tüm halkın malı haline getirilecek, buralarda örnek halk çiftlikleri kurulacaktır. Bu

rinin makine ve aletlerinden köylüler parasız olarak yararlanacaktır.

1. Köylülerin bütün tefeci ve banka borçları, kira ve faiz borçları iptal edilecektir. İpotekler kaldırılacak ve senetler imha edilecektir. Köylünün kazanını emerek servet yığmış olan tefecilerin bu servetlerine el konacaktır.

5. Yoksul ve orta halli köylülerin topraklarına, hayvanlarına, aletlerine ve diğer mallarına el konamaz, Yoksul ve orta halli köylülerin topraklarının ıslahı için yardım edilecektir. Üretim kooperatifleri, traktör ve makina istasyonları kurarak faizsiz kredi tohumluk ve gübre sağlanarak yoksul köylüler ile orta halli köylüler desteklenecektir. Köylüler kooperatiflere ve kurulacak olan halk çiftliklerine yararını görüp gönüllü olarak kendi istekleri ile katılacaklardır. Köylüler hiç bir şekilde buna zorlanamazlar.

6. Köylünün toprak devrimi mücadelesine karşı çıkmayan toprak ağalarına ve ailelerine işleyecekleri kadar toprak ve alet diğer köylülerle eşit miktarda bırakılacaktır. Gene zengin köylülere işleyecekleri ka-

halk çiftliklerinin makineleri ve aletlerinden yoksul ve orta köylüler parasız olarak yararlanacaktır.

4. Köylülerin bütün tefeci ve banka borçları, kira ve faiz borçları iptal edilecektir. İpotekler kaldırılacak ve senetler imha edilecektir. Köylünün kazanını emerek servet yığmış olan tefecilerin bu servetlerine el konacaktır.

5. Tarım işçilerinin her türlü sosyal hakkı tanınacak, yaşama şartları düzeltilecek, sekiz saatlik işgünü, sosyal güvenlik, sendika özgürlüğü ve bütün demokratik hakları sağlanacaktır. Yoksul ve orta halli köylülerin toprakları, hayvanları, aletleri ve malları korunacaktır. Yoksul ve orta halli köylülere topraklarını ıslahı için yardım edilecektir. Üretim kooperatifleri, traktör ve makine istasyonları kurularak, faizsiz kredi, gübre, yem, tarım ilacı ve tohumluk sağlanarak yoksul köylüler ve orta halli köylüler desteklenecektir. Köylülerin kooperatiflere ve kurulacak olan halk komünlerine, yararını görüp gönüllü olarak katılmaları teşvik edilecektir. Köylüler hiç bir şekilde buna zorlanamaz.

6. Karşı-devrimci eyleme kalkışmayan zengin köylülerin mülklerine dokunulmayacaktır. Zengin köylülerin karşısında tarım işçilerinin her türlü iktisadi, sosyal ve demokratik hakları gerçekleştirilecektir.

dar yeterince toprak ve alet bırakılacaktır. Köylü mücadelesi ne haince karşı çıkan zengin köylülerin toprak ve mallarının tamamına el konacaktır.

7. Toprak ağalarına yaltakçılık ederek köylüye karşı mücadeleye girişen hainlerin, ihbarcıların toprakağası casuslarının topraklarına ve mallarına el konacak bunlar köylüye dağıtılacaktır.

8. Toprak devrimi programının uygulamasını ve toprak dağılımı işini köylü komiteleri yürütecektir. Toprak işçilerinin yoksul köylü ve orta halli köylüler her köyde köylü komitesi ni seçimle kuracaklardır. Köylü komitesinin çoğunluğu toprak işçileri ve yoksul köylülerden meydana gelecektir.

7. Karşı-devrimci eyleme kalkışmayan toprak ağalarına ve ailelerine, işleyebilecekleri kadar toprak ve alet yoksul köylülerle eşit miktarda bırakılacaktır. Toprak ağalarına yaltakçılık ederek köylüye karşı eyleme kalkışan hainlerin, ihbarcılarının, toprak ağası casuslarının topraklarına ve mallarına el konacak ve bunlar az topraklı ve topraksız köylüye dağıtılacaktır.

8. Toprak devrimi programının uygulanmasını ve toprak dağıtım işini tarım işçileriyle yoksul köylülerin önderliğindeki köylü komiteleri yürütecektir. Tarım işçileri ve köylülerden oluşan köylü birliği her köyde köylü komitesini seçimle kuracak ve denetleyecektir. Köylü komitesinin çoğunluğu tarım işçileri ve yoksul köylülerden meydana gelecektir. Köylerde Köylü Birliklerinin kararlarını uygulamak, emperyalistlerin, toprak ağalarının, casus ve haydutların saldırı ve sabotaj faaliyetlerini ezmek, halk iktidarını savunmak, köylülerin canını ve malını korumak için köylü kitlelerinin silahlılaşmasına dayanan Köy Savunma Birlikleri örgütlenecektir.

9. Ormanlar, göller, sular ve meralar köylü komitelerinin yönetimine geçecektir. Bunların korunması, geliştirilmesi ve köylülerin eşit olarak yararlanması işini köylü komiteleri düzenleyeceklerdir.

10. İhtiyarlık ya da hastalık ve sakatlık sebebiyle toprağını işleyemeyen köylülerin dul ve yetimlerin geçimleri ve bakımları sağlanacaktır.

9. Ormanlar, göller, sular ve meralar halkın ortak malı haline getirilecek ve köylü komitelerinin yönetimine geçirilecektir. Bunların korunması, geliştirilmesi ve köylülerin eşit olarak yararlanması işini köylü komiteleri düzenleyecektir.

10. İhtiyarlık ya da hastalık ve sakatlık sebebiyle toprağını işleyemeyen köylülerin, dul ve yetimlerin geçimleri ve bakımları sağlanacaktır.

Görüldüğü gibi, 1971 yargılamasına konu olan Toprak Devrimi Programı ile 1978 TİKP dönemindeki Toprak Devrimi Programının farkı sadece birinci maddesinin ilk cümlesindeki **m ü c a d e l e** ile kelimesinin kaldırılmasından ibarettir. Bu kelime olmasa bile birinci

1971 yılındaki Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi davasının yargılanması sırasında örgütün gerçekleştirmek istediği **TOPRAK DEVRİMİ PROGRAMININ** suçluluğu, mahkemece kabul edilmiş olmasına rağmen, 1978 yılında yasal olarak kurulan ve faaliyet gösteren Türkiye İşçi Köylü Partisinin Toprak Devrimi Programında, anlamına hanel gelmeden, çok az farklarla yer alması, her iki davada sanık olan bu kişilerin samimi olmadıklarını göstermektedir. Nitekim, yasal partinin kuruluşu ile birlikte açıklanan **KURULUŞ BİLDİRİSİNDE** yer alan "Partimiz, demokrasinin temeli olarak köylünün toprağa ve özgürlüğe kavuşmasını görmektedir. Demokratik Halk İktidarı, Ortaçağ karanlığını köyden, şehirden ve toplumumuzun her alanından temizleyecek, **t o p r a k d e v r i m i n i** gerçekleştirecektir. Bütün ağa toprakları yoksul ve topraksız köylüye bedelsiz olarak dağıtılacaktır. Angarya, ortakçılık, yarıcılık, kiracılık, aşiret reisliği, şeyhlik, tefecilik vb. yollarla yapılan bütün sömürü ve bağımlılıklara son verilecektir. Köylü yığınları toprak devrimini komiteler kurarak kendi elleriyle uygulayacaktır. Bütün köylüleri Partimiz bayrağı altında mücadeleye çağırıyoruz. "Toprak, hürriyet", bütün tefeci ve banka borçlarının iptali. Şiarımız budur." şeklindeki açıklamalar bu durumu ifade etmektedir.

maddesinin ilk cümlesinin (Toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin topraklarına tazminatsız olarak el konacaktır.) şeklindeki metni merii hukuk anlayış ve ilkelerine, Anayasanın (temel haklar ve ödevler) arasında belirttiği mülkiyet ve miras haklarına aykırı, cebri bir anlam taşımaktadır. Bu cümleyi (Toprak ağalarının ve çiftlik beylerinin topraklarına mücadele ile tazminatsız el konacaktır.) şekline getirmek, sadece anlamını kuvvetlendirmektedir. Bir şahsın elinden toprağının tazminatsız alınması, acaba bir mücadeleyi gerektirmeyecek midir? Topraklara el konma hususu fiilen nasıl gerçekleştirilecektir? Şahıs toprağını vermediği zaman, toprağına tazminatsız nasıl el konacaktır?

Bu meselede, yani toprak ağaları ve çiftlik beylerinin topraklarına tazminatsız el konmak istenmesindeki ısrar, yine sanıkların yayınlarına göre çeşitli gerekçelere dayanmaktadır. 1971 yargılamasında mahkeme kararına geçen gerekçe fazlasıyla dikkat çekicidir. Buna göre:

(Toprak ağaları ve çiftlik beyleri Kurtuluş Savaşında, topraklarını terk eden zengin Ermeni ve Rumların topraklarına el koymuşlardır. Askere gidip şehit düşenlerin topraklarını gaspetmişlerdir. Hazine arazilerini rüşvetçi memurlar vasıtasıyla tapularına geçirmişlerdir. Köylüyü faize ve borca batırıp ipotek ettikleri topraklara el koymuşlardır. İşte ağaların binlerce dönüm toprağının temelinde zulüm ve sahtekarlık var. Yoksulların ahı var, hıncı var.) Yani gayri meşru yoldan elde edilen bu topraklar üzerinde bu kişilerin meşru hakları yoktur. Tazminatsız geriye alınmalıdır.

Daha sonra 1974 yılındaki yayınlarında, İddianamemizin birinci bölümünde 13 ncü sayfada değinildiği gibi Toprak Devrimi için daha değişik bir gerekçe ileri sürülmekte, Aydınlık dergisinin Aralık 1974 tarih ve 58 nci sayısında yer alan (Milli Bağımsızlık ile Halk Devrimini Birleştirelim) başlıklı bu yazıda toprak devrimi ile ilgili o tarihlerde Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin görüşleri olarak açıklanan gerekçeler, bugün Türkiye İşçi Köylü Partisinin Toprak Devrimi Programı için savunduğu gerekçe ve görüşler olarak karşımıza çıkmaktadır!

Burada yeri gelmişken Türkçesi Aydınlık Yayınlarından olan Komünist Partisi Manifestosunun 74-77-78 nci sayfalarında sıralanan konu ile ilgili bazı ilkeleri aktaralım:

"... Komünist devrim, geleneksel mülkiyet ilişkilerinden en köklü kopuştur; o zaman komünist devrimin gelişmesinin geleneksel düşüncelerden de en köklü kopuşu zorunlu kılmasına hiç şaşmamak gerekir...

— İşçi sınıfının devrimde atacağı ilk adım, proletaryayı hakim sınıf durumuna yükseltmek, demokrasi savaşını kazanmaktır.

— Proletarya, siyasi üstünlüğünü, tüm sermayeyi burjuvazinin elinden adım adım söküp almak, tüm üretim araçlarını devletin, yani hakim sınıf olarak örgütlenmiş proletaryanın elinde toplamak ve üretici güçlerin toplamını elden geldiğince hızlı bir biçimde artırmak için kul

lanacaktır.

— Elbette başlangıçta, mülkiyet haklarını ve burjuva üretim koşullarını zorla çiğnememeksizin; dolayısıyla da ekonomik bakımdan yetersiz ve savunulamaz gibi görünen ama hareketin süreci içinde kendilerini aşan, eski toplum düzenini daha da fazla çiğnemeyi gerektiren ve üretim biçimini tümüyle devrimcileştirmek açısından kaçınılmaz olan bazı önlemler alınmaksızın bunu gerçekleştirmek olanaksızdır...

Ama gene de, aşağıdaki önlemler en ileri ülkelerde çok genel olarak uygulanabilecektir.

— Toprak mülkiyetinin kaldırılması ve her türlü toprak rantının kamu yararına kullanılması,

— Her türlü miras hakkının kaldırılması.

— Kredilerin, devlet sermayesiyle işletilen ve tam bir tekel uygulayan bir ulusal banka aracılığıyla devlet elinde merkezileştirilmesi.

— Herkes için eşit çalışma yükümlülüğü, özellikle tarım alanında iş ordularının kurulması..."

Görüldüğü gibi komünist partisi manifestosunda açıklanan komünizmin bazı ilkelerinin bu vesile ile uygulamaya aktarılacak istendiği anlaşılmaktadır. Uygulamanın fiilen başlamamış olması, suçun oluşmasına engel değildir. Zira TCK. 141/1 maddesinde yazılı amaçların tahakkuku için her ne nam altında olursa olsun cemiyetlerin kurulmasına Te v e s s ü l e d i l m e s i ile suç meydana gelmektedir.

Anayasa Mahkemesinin, TCK.nun 141 ve 142 nci maddelerinin Anayasaya aykırı olmadığına dair, iddia... ..emizin yukarıda temas edilen 1963/173 esas 1965/40 sayılı kararında da yer alan Anayasamızın 38 nci maddesindeki kamulaştırma ile ilgili kurucu meclisteki görüşmeler sırasında komisyon sözcüsünün mülkiyet hakkının teminatı hususunda yaptığı açıklamalar ayrıca kayda değer. Bu açıklamalara göre "... Kamulaştırılan topraklarda, toprağı doğrudan doğruya işleten vatandaşın hakkaniyet ölçüleri içinde, geçinebilmesi için zaruri olan bedeli peşin vereceksin diyoruz. Hülasa gelecek iktidar, gelecek kanun koyucular, Anayasada mülkiyet hakkının teminatı olarak konmuş kayıtlara saygı göstermekle mükelleftir. Yoksa görüştüğümüz Anayasa hükmü icabı ilerde, kabul edilecek kanunlar belli hallerdeki bütün kamulaştırmanın taksitle ödenmesini ön görmek zorunda değildirler... İşte bütün çırpınmamız da, ilerde özel durumlar, böyle taksitle tediyei zaruri kılsa ve o zaman seçmeni ve kanun koyucusu da bunu isterse; Anayasamızın, bu ihtiyaçların karşısına engel olarak çıkmasını sağlamaktan ibarettir... Arkadaşlar tekrar arz ediyorum, gelecekte birkaç macera perest, normal yoldan bu hükümleri insan haklarına zıt bir surette manalandıramayacak; bu hükümlere dayanarak bazı temel hakları tahrip edemeyecektir.

Anayasa Mahkemesi de bu alanda bekçilik edecektir. Yine hatırlatayım ki, kabul ettiğiniz hükümler, daima 10 ve 11 nci maddelerin işi-

ğında değerlendirileceğine ve kanunlar bu genel hükümlere uygun olacağına göre, eğer kamulaştırma bedellerinin taksite bağlanmasına lüzum varsa, bunu düzenleyecek kanun hükümleri ile, hiç bir zaman mülkiyet hakkının özü tahrip edilemeyecektir..." (Temsilciler Meclisi Tutanak Dergisi cilt: 4, sayfa. 420-434)

Komisyon sözcüsünün konuşmasında geçen Anayasanın 10 ncu maddesi, (Temel hakların niteliği ve korunması) başlığı altında (Herkes, kişiliğine bağlı, dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez temel hak ve hürriyetlere sahiptir.) şeklinde olup, 11 nci maddesinin başlığı (Temel hak ve hürriyetlerin özü, sınırlanması ve kötüye kullanılmaması) şeklindedir ve 11 nci madde (...Kanun, temel hak ve hürriyetlerin özüne dokunamaz.

Bu Anayasada yer alan hak ve hürriyetlerden hiç birisi, insan hak ve hürriyetlerini veya Türk devletinin ülkesi ve milleti ile bölünmez bütünlüğünü veya dil, ırk, sınıf, din ve mezhep ayrımına dayanarak, nitelikleri Anayasada belirtilen Cumhuriyeti ortadan kaldırmak kastıyla kullanılamaz.

Bu hükümlere aykırı eylem ve davranışların cezası kanunda gösterilir) demektedir.

Mülkiyet ve miras hakları, Anayasada (Temel haklar ve ödevler) kısmının 3. bölümündeki (Sosyal ve iktisadi haklar ve ödevler) arasında yer almış olmasına rağmen, Toprak Devrimi Programı ile red ve inkar edilmekte, böylece mevcut ve müesses temel nizamlardan bir kısmının ortadan kaldırılması istenmektedir.

Ayrıca, bu suçun unsurlarından olmak üzere, aleni olarak suç tahrikçiliği yapılmakta, halk kanuna itaatsizliğe, cemiyetin muhtelif sınıfları umurun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adavete tahrik edilmektedir.

Bütün bu açıklamalardan sonra denilecek odur ki; Toprak Devrimi programı, nereden bakılırsa bakılsın yasalarımıza aykırıdır. İlkeleri, TCK. 141/1 maddesindeki unsurları oluşturmaktadır. Şunu da belirtelim ki TCK 141/8 nci maddesine göre iki veya daha ziyade kimsenin aynı amaç etrafında birleşmesi ile cemiyet vücut bulur.

II - TİKP'İN KURULUŞUNDAN SONRAKİ SAİR FAALİYETLERİ:

TİKP'in kuruluşundan sonra yürüttüğü çeşitli faaliyetler, Partinin kuruluş bildirisi, tüzük ve programında yazılı ilkeleri nasıl anladığını tespit etmemiz bakımından önem taşımaktadır.

Bu faaliyetleri şu şekilde sıralayabiliriz:

- 1- Eğitim ve Parti Okulu çalışmaları
- 2- Yayın faaliyetleri
- 3- Toplantılar ve konferanslar
- 4- Cezaevindeki hükümlü ve tutuklularla ilişkiler
- 5- Yabancı ülkeler komünist partileri ile ilişkiler
- 6- Ordu ile ilgili düşünce ve faaliyetleri

1- Eğitim ve Parti Okulu Çalışmaları:

Türkiye İşçi Köylü Partisi, eğitim faaliyetlerine büyük önem vermiştir. (İDEOLOJİK EĞİTİM-İDEOLOJİK PEKİŞTİRME KARARI-PARTİ OKULU DERSLERİ) adları altında devreler halinde eğitim çalışmaları yaptırılmıştır. Bu çalışmalar için eğitim ders notları bastırılmış, çeşitli kitaplar tavsiye edilmiştir.

Konu ile ilgili olarak Genel Merkezde bulunan (EĞİTİM DOSYASI)'nda şu bilgiler mevcuttur. (Klasör IX)

Eğitim Klasörü içinde mevcut -8-1980 tarihli (Eğitim Genel Dosyası) başlıklı yazıda (D-1)

Bu dosya baştan sona kadar eğitimin seyri üzerinde bilgi vermeli- dir. Dolayısı ile ileride bir süre geçtikten sonra bu gün yürütülen eğitimden yararlanmak istendiğinde bu dosya eğitimin genel bir panoramasını verebilmelidir. Bu amaca hizmet etmesi için bu dosyada şu belgelerin bulunması çıktıkça mutlaka bir kopyasının buraya konması zorunludur:

—Eğitim ihtiyacını ortaya koyup, eğitim yapılmasını öngören talimat.

—İlk eğitim programı ve başındaki açıklayıcı yazı.

— Üç aylık eğitim programı başlığı ile çıkan belgeye bağlı olarak hazırlanan konuların genel şeması,

— Yönlendirme yazıları

— Dersin verilmesine ilişkin yönetmelik veya yönetmelikler

— Eğitimin yürütülmesiyle ilgili öneriler, düşünceler ve bunların uygulanmasına ilişkin bilgi

— Eğitimin seyriyle ilgili notlar, düşünceler

— Eğitim faaliyetinden çıkarılabilecek tecrübeler, dersler

— Eğitimin genel bir değerlendirilmesi, eleştirisi." denilerek dosyanın genel düzeni hakkında bilgi verilmektedir.

Genel Merkezde bulunan GENELGELER - TALİMATLAR dosyasındaki 26.11.1978 tarihli İL BAŞKANLIKLARINA gönderildiği anlaşılan genelgede (... Merkez Komitemizin bazı konulara ilişkin isteklerini bildiriyoruz...) denmekte ve çeşitli konulara değinildikten sonra IV ncü bölümde aynen (Klasör V. D-3)

OKUNACAK KİTAPLAR:

Önümüzdeki kısa dönemde, "Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Kongre Belgeleri" TİİKP Belgeler-1 ve Proleter Devrimcilerin Birliği kitaplarının okunup incelenmesini teşvik edelim. Tanıtılmasını ve satılmasını örgütleyelim" denmekte, 5 sayfalık bu genelgenin altında (TİİKP Genel Merkezi) yazısı bulunmaktadır.

Tanıtılması ve satılmasının örgütlenmesini Genel Merkezce istenilen bu kitapların üçü de TCK. 142 nci maddesine göre Komünizm Propagandası yapıldığı isnadıyla mahkeme kararlarıyla toplatılmış dava ve hüküm konusu olmuş kitaplardır. Birinci sırada ismi geçen TİİKP KONGRE BELGELERİ kitabının Aydınlık Dergisinde yayınlayan dergi sorumlu müdürü ŞÜKRÜ DOĞAN YURDAKUL bu eylemi nedeniyle İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesince, yayın yolu ile komünizm propagandası yapmaktan son olarak 7,5 yıl ağır hapis cezasına çarptırılmış bulunmaktadır.

Genelge Dosyasında mevcut "ÜÇ AYLIK EĞİTİM PROGRAMI" başlıklı 4 sayfalık teksir metinde "Başkanlık Kurulunun ideolojik pekiştirme kararı doğrultusunda bütün Parti örgütlerinin de üç aylık bir eğitim programı uygulanmasını başlatmakta olduğu.... Temmuz, Ağustos, Eylül aylarını kapsayacak olan bu eğitim çalışması programının üç konuyu kapsadığı, (Klasör V-D.4)

1. KONUNUN : İŞÇİ SINIFI PARTİSİ (Toplam 7 ders)
2. KONUNUN : BİLİMSEL SOSYALİZM TARİHİ (Toplam 11 ders)
3. KONUNUN : DOĞRU EYLEM VE MÜCADELE ÇİZGİSİ (Toplam 3 ders) olduğu,

Bu derslerde ve incelenen konularda okuncak eserler olarak SBKP Tarihi, Lenin'in Örgütlenme, Bir Adım İleri İki Adım Geri, Ne Yapmalı, Proletarya Partisi Üzerine isimli eserleri ile Mao Zedung'un SEÇME ESERLER I, II, III, IV, cilt nolu kitaplarının, SAVUNMA kitabının, Komünist Manifestosu, Stalin'in Leninizmin İlkeleri isimli kitabının, Doğu PERİNÇEK'in DOĞRU EYLEM NEDİR, KIZIL KAYALAR gibi eserler olduğunun belirtildiği, bahsedilen tüm bu eserlerin TCK. 142 maddesine uyan nitelikte suç oluşturduğu gerekçesiyle çeşitli mahkemelerden verilmiş toplatma kararları bulunduğu anlaşılmıştır.

TİİKP Başkanlık Kurulunun 1-2 Haziran kararı doğrultusunda Partide eğitim çalışmaları yaptırılmıştır. Bilimsel Sosyalizmin açıklanması ile ilgili olarak iddianamenin 41 nci sayfasında kısaca değinildiği gibi bu eğitimin sonunda bazı gerçeklerin arkadaşların kafasında Berraklaşmış olması istenmiştir. Bu gerçekler şu şekilde sıralanmıştır." (Klasör V. D-5)

1. Bilimsel Sosyalizm, belirli tarihi şartların sonucudur.
2. Bilimsel Sosyalizm burjuva ideolojisinin iflası ve onunla mücadele içinde doğmuştur.

3. Yüz küsur yıllık tarih, Bilimsel Sosyalizmin doğruluğunu, geçerliliğini ve üstünlüğünü kanıtlamıştır.

4. Bilimsel Sosyalizm, devrimin ihtiyaçlarına cevap veren biricik teorik yol göstericidir.

5. Bilimsel sosyalizm zafer kazanacaktır."

Bu şekilde kafalarda BERRAKLAŞMAK istenen hususlar belirtildikten sonra, eğitimle ilgili öğretmenlerin dikkat edecekleri noktalar ve eğitim konusu dersler, zorunlu ve yardımcı kaynaklar şu şekilde sıralanmaktadır:"

EĞİTİMDE ÖĞRETMENLERİN DİKKAT EDECEKLERİ NOKTALAR:

1. Dersler Türkiye toplumunun tahlili temelinde, revizyonizme ve gericiliğe karşı, mücadelenin ihtiyaçları gözönünde tutularak hazırlanıp anlatılacaktır.

2. Canlılığı sağlamak ve kavramayı kolaylaştırmak için kendi toplumumuzdan ve mücadelemizden örnekler verilecek, tartışma konuları belirlenecek, önceden arkadaşlara bildirilecek, herkesin tartışmaya katılması teşvik edilecektir.

NOT: Yardımcı kaynaklar öğretmenlerin derslerine hazırlanırken yararlanmaları için ve derinleşmek isteyen arkadaşlara yardımcı olmak üzere verilmiştir.

Zorunlu kaynaklar ise, dersten önce eğitime katılan arkadaşlar tarafından mutlaka incelenecektir.

BİLİMSEL SOSYALİZMİN EĞİTİM DERSLERİ:

DERS 1 : Bilimsel Sosyalizmin doğuşu: Tarihi koşullar, tarihi zorunluluk, Diyalektik Materyalizm, Bilgi Teorisi.

DERS 2 : Tarihi Materyalizm: Tarih sınıf mücadeleleri tarihidir. Proleterya iktidarı. Ekonomi politik.

DERS 3 : Leninizmin doğuşu. Kesintisiz devrim teorisi.

DERS 4 : Emperyalizm. Sosyal Emperyalizm. Dünya teorisi

DERS 5 : Savaşa ve faşizme karşı birleşik cephe

DERS 6 : ?

DERS 7 : Sosyalizmde sınıf mücadelesi. Sosyalist inşa.

DERS 8 : Üç Dünya Teorisi.

DERS 9 : Marksizm Leninizm Mao Zedung Düşüncesi.

DERS 1 : BİLİMSEL SOSYALİZMİN DOĞUŞU: TARİHİ KOŞULLAR, TARİHİ ZORUNLULUK. DİYALEKTİK MATERYALİZM. BİLGİ TEORİSİ.

a — Bilimsel Sosyalizmin çıktığı tarihi koşullar.

— Sanayi kapitalizmi döneminin başlaması

— Kendiliğinden işçi hareketi.

— Büyük toplumsal patlamalar ve siyasi devrimler
Doğa bilimlerinde, felsefede ve ekonomi biliminde keşif ve gelişmeler.

Bilimsel sosyalizmin üç kaynağı; Almanya (Felsefe), Fransa (Sosyalizm), İngiltere (Ekonomi Politik)

b — Diyalektik Materyalizm

— Diyalektik Materyalizm nedir? Başlıca özellikleri nelerdir?

— Çelişme. Zıtların birliği yasası.

c — Bilgi Teorisi.

Zorunlu Kaynaklar:

1) Komünist Manifesto (Marks-Engels Ayd, Ya.)

2) Çelişme Üzerine (Mao, Seçme Eserler C. 1 sayfa 386-403 Ayd. Ya)

3) Bilgi Teorisi (D.Perinçek, Bora S.1)

Yardımcı Kaynaklar:

1) Karl Marks ve Doktrini (Lenin, Bilim ve Sosyalizm Yayınları)

2) Pratik Üzerine (Mao, Seçme Eserler, C.1, s.349-366)

3) Utopik Sosyalizm ve Bilimsel Sosyalizm (Engels, Sol Ya.)

4) Felsefe İncelemeleri (Marks-Engels, Sol Ya.)

5) Marks'tan Mao Zedung'a Devrimci Diyalektik (George Thomson Ay. Ya.)

6) Türkiye Devriminin Yolu (D. Perinçek s. 140, 167, Ay. Ya)

DERS 2: TARİHİ MATERYALİZM: TARİH SINIF MUCADELELERİ TARİHİDİR PROLETARYA İKTİDARI. EKONOMİ - POLİTİK

— Marks'ın Ekonomi Politığe temel katkısı: Artı Değer Teorisi.

— Üretici güçler, üretim ilişkileri, ekonomik temel, üst yapı, devlet

— Burjuva demokratik devrim ve kapitalist toplum.

— Proleterya burjuvazi çelişkisi ve sosyalist devrim.

— Marks'ın sürekli devrim anlayışı.

— Proleterya'nın demokrasiye ve köylülüğe karşı tutumu.

— Marks döneminde ulusal sorun.

Zorunlu Kaynaklar:

1) Utopik Sosyalizm Bilimsel Sosyalizm (Engels Sol Yayınları)

2) Savunma (Sayfa 94-261, 360-384, 429-497, Ayd. Ya.)

3) Türkiye Devriminin Yolu (D. Perinçek s. 140, 167 Ayd. Ya.)

Yardımcı Kaynaklar:

1) Marks ve Doktrini (Lenin, Bilim ve Sosy. Ya.)

2) Anti-Dühring (Engels, Sol Ya.)

3) Gotha-Ertfust Programının Eleştirisi (Marks-Engels, Sol. Ya.)

4) Tarihte Zorun Rolü (Engels, Sol Ya.)

5) Almanya'da Köylü Savaşı (Engels, önsöz. Sol Ya.)

- 6) Fransa'da İç Savaş (Marks giriş böl. Sol Ya.)
- 7) Kuvvümlü'nün Ordu Burjuva Devlet Teorisinin Eleştirisi (D. Perinçek Ayd, Ya.)
- 8) Kapitalizm ve Sonrası (George Thomson)

DERS 3: LENİNİZMİN DOĞUŞU. KESİNTİSİZ DEVRİM TEORİSİ

- Leninizmin doğuşu: Emperyalizmin ortaya çıkışı ve çelişkilerin düğüm olduğu Rusya.
- Kesintisiz devrim teorisi: Burjuvazinin öncü rolünü kaybetmesi işçi sınıfının öncülüğü, işçi köylü ittifakı.
- Marksizmin savunulması: Stolipin Gericiliği, Marksizmin inkarı ve parti tasfiyeciliğine karşı mücadele.
- ve parti tasfiyeciliğine karşı mücadele.

Zorunlu Kaynaklar:

- 1) Leninizmin İlkeleri (Stalin, Sayfa 7-16 Sol Ya.)
- 2) SBKP Tarihî (Sayfa: 7 - 193-211-265 Ayd. Ya.)

Yardımcı Kaynaklar:

- 1) İki Taktik (Lenin Sol Ya.)
- 2) Sol Komünizm, Bir Çocukluk Hastalığı (Lenin, Sol Ya.)
- 3) Nisan Tezleri ve Ekim Devrimi (Lenin Sol Ya.)
- 4) Proleterya İhtilali ve Dönek Kautsky (Lenin, Sol Ya.)

DERS 4: EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM, DÜNYA DEVRİMİ

(Burada, sosyal-emperyalizm olgusunun nasıl ortaya çıktığı, geliştiği vb. üzerinde durulmayacaktır. Emperyalizm teorisi ile sosyal-emperyalizm arasındaki ilişki açıklanacaktır.)

- Emperyalizmin ortaya çıkışı.
- Leninist emperyalizm tahlili, emperyalizm konusundaki görüşlerin eleştirisi.
- Emperyalistler arası eşitsiz gelişme ve dünya paylaşım mücadelesi
- Çelişkelerin son derece şiddetlenmesi, proleter devrimleri çağı.
- Emperyalist zincirin zayıf halkadan kırılması.
- Dünya devriminin unsurları ve dünya devrim cephesi

Zorunlu Kaynaklar:

- 1) Emperyalizm (Lenin, Ayd. Ya.)
- 2) Türkiye Devriminin Yolu (D. Perinçek Sayfa.1-413 Ayd. Ya.)

Yardımcı Kaynaklar:

- 1) Marksizmin Bir Karikatürü ve Emperyalist Ekonomizm (Lenin, Koral Ya.)
- 2) Sosyalizm ve Savaş (Lenin Sol Ya.)

- 3) Doğu'da Ulusal Kurtuluş Hareketleri (Lenin, sayfa: 339-347, 348-355; 336, 416-419 Ant. Ya.)
- 4) Komünist Enternasyonal Programı (Sayfa. 1-41, Ayd. Ya)
- 5) Emperyalizmin Bütünsel Teorisi (H.Berktaş, T. Gerçeği 15. sayı)
- 6) İki Çizgi Arasındaki Mücadele Emperyalizm Meselesi (Ali-Gür Ay. 66)

DERS 5: SAVAŞA VE FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK CEPHE DÖNEMİ

- İkinci Dünya Savaşının gelişmesi
- Komünternde savaş tahlili bu tahlilin gelişmesi ve değişmesi.
- Faşizm, ortaya çıkışı ve gelişmesi
- Faşizm savaş ilişkisi.
- Komünternde faşizm tahlilinin gelişmesi, tahlilin ağırlık taşıyan yönü.

Zorunlu Kaynaklar:

- 1) Faşizme Karşı Birleşik Cephe (Dimitrof Ayd. Ya.)
- 2) Faşizm (M.K. Çamkıran, Türkiye Gerçeği sayı:1)

Yardımcı Kaynaklar:

- 1) Faşizm Halkın Mücadelesini Durduramaz. (D. Perinçek Ayd. Ya.)
- 2) SBKP Tarihi (... Ayd. Ya.) 400-405: 413-418
- 3) Proletarya Devrimi Çağında Milli Mesele (Stalin, Ayd. Ya.)
- 4) Savunma (Sayfa: 270, 316 Ayd. Ya.)

DERS 6: MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM

Zorunlu Kaynaklar:

- 1) Siyasi Çizgi (Program, Toprak Devrimi Programı sayfa: 143-149, TİKP Ya.)
- 2) Savunma (Sayfa: 564-568 Ayd. Ya.)
- 3) Yeni Demokrasi (Mao Zedung, Cilt. 11 sayfa: 340-382 Ayd. Ya.)

Yardımcı Kaynaklar:

- 1) İki Taktik (Lenin, Sol Ya.)
- 2) Millî Demokratik Devrim (Stalin Ayd. Ya.)

DERS 7: SOSYALİZMDE SINIF MÜCADELESİ. SOSYALİST İNŞA.

Zorunlu Kaynaklar:

- 1) Siyasi Çizgi (Sayfa. 102-110, TİKP Ya.)
- 2) Devrimi Sonuna Kadar Sürdürelim (Hua Kua Feng. Ayd. Ya. Sayf. 77)
- 3) Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi (Ayd. Ya.)
- 2) ÇKP 11. Milli Kongre Belgeleri (Ayd. Yayınları)

3) 10 Başlıca İlişki Üzerine (Mao C:5, Sayfa: 323-344, Ayd. Ya)

DERS 8 : ÜÇ DÜNYA TEORİSİ:

a - Ortaya çıktığı koşullar:

- İkinci Dünya Savaşından sonraki gelişmeler. Dünya çapındaki saflaşma.
- Revizyonizmle mücadele içinde Mao Zedung'un tahlili adım adım geliştirmesi.
- Birinci, İkinci, Üçüncü Dünya Ayrımı
- Üç Dünya Teorisi dünyayı gelişme içinde kavlıyor.
- Üç Dünya Teorisi donmuş bir kalıp değildir. İçindeki güçler sürekli değişme ve gelişme içindedir.

b- Dayandığı Temel

- Eşitsiz gelişme emperyalistlerin farklılaşması. Emperyalizm ve hegemonyacılık.
- Ezen ezilen ülkeler ayrımı.
- Savaş ve dünya barış cephesi.

c- Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in kendi zamanlarında dünyadaki güçleri ayırmaları

- Lenin ve 1920'de yaptığı ayrım. Birinci Dünya Savaşı sonrası
- İkinci Dünya Savaşının yaklaştığı şartlarda Stalin'in ayrımı.

Zorunlu Kaynaklar:

- 1) Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi Dünya Devrimine Işık Tutuyor. (Ayd. Ya. Sayı: 78, sayfa: 16)
- 2) Başkan Mao'nun Üç Dünya Teorisi Marksizm-Lenizme Büyük Bir Katkıdır. (Ayd. Sayı: 82)
- 3) Üç Dünya Teorisi: Mao Zedung'un Dünya Halklarına Bıraktığı Silah (Ayd. Ya. Sayfa. 16, sayı. 80)"

Eğitimle ilgili bu programdan başka aynı dosyada bulunan diğer bir listede kursta görülecek dersler ve derslerin kaynakları sıralanmaktadır. Bu dersler ve kaynakları şöyle gösterilmektedir:

1. Marksist Bilgi Teorisi Dersi:

Kaynaklar

- a) Mao Zedung'un "Pratik Üzerine" yazısı. Yardımcı olarak "Çelişme Üzerine" yazısı.

2. Proletarya Partisi Dersi:

Kaynaklar

- a) Parti Tüzüğü

3. Ekonomi Politik Dersi:

Kaynaklar

- a) George Thompson, "Kapitalizm ve Sonrası" (Aydınlık Ya.)

4. Sosyalizm ve Sosyal Emperyalizm Dersi:

Kaynaklar

- a) Halkın Sesi'nin 7-11. sayıları arasında yer alan, sosyal-emper-

yalizmle ilgili yazı dizisi.

- b) "ÇKP 11. Millî Kongre Belgeleri" kitabından, Hua Kua Feng' in siyasi raporu.
- c) Hua Kua Feng, "Proletarya Diktatörlüğü Altında Devrimi sonuna kadar Sürdürelim" Aydınlik 77.
- d) "Kruşçev-Brejnev Dönek Kliğinin Karşı Devrimci Hükümet Darbesi" adlı kitap (Aydınlik Yayınları).

5. Emperyalizm ve Üç Dünya Teorisi Dersi:

Kaynaklar

- a) Lenin, "Emperyalizm"
- b) Stalin, "Leninizmin İlkeleri"
- c) Aydınlik 78 ve 82'deki Üç Dünya Teorisi ile ilgili yazılar.

6. İki Çizgi Mücadelesi Dersi:

Kaynaklar

a) "TİİKP Birinci Kongre Belgeleri", Aydınlik Y.S. 15-30.

b) "Geçmiş Olmayan Geleceği de Olmaz", Aydınlik 67.

Ayrıca, Lenin'in "Devlet ve İhtilal" kitabı, emperyalizm ve Sosyalizm dersleri açısından incelenmelidir..."

Ayrıca bazı ders programlarının ve ders notlarının teksir metni hazırlanmıştır. Eğitim ve derslerin sonunda öğrencilere sorulacak sorular bu sorulara öğrenciler tarafından verilmiş el yazılı cevap kağıtlarının dosyada bulunduğu görülmüştür.

Öğrencilere sorulmak üzere hazırlanan sorular şöyledir:

SORU 1: Sovyetler Birliği'nin niteliği konusunda kafası karışık birisiyle tartışıyorsunuz. Size, Sovyet yönetiminin "kötü" revizyonist olduğunu, orada uzun zamandır işlerin iyi gitmediğini ama yine de Sovyetler Birliği'nin sosyalist bir ülke olduğunu, çünkü bir kere sosyalist ekonominin kurulduğunu söylüyor. Aşağıdaki noktalar açısından bu fikri eleştiriniz.

- (a) Ekonomik temel ile üst-yapı arasındaki ilişki açısından
- (b) Sosyalist bir toplumda, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet esas olarak dönüşüme uğratıldıktan sonra neden hala geri dönüş tehlikesinin var olduğu açısından
- (c) Sovyetler Birliği'nde sosyalist ekonominin tasfiye edilmesi ve kapitalist bir ekonominin adım adım geri getirilmesi açısından.

SORU 2: "Üç Dünya Teorisi" menşevik aşamalar teorisi'ne uygun olarak proletaryanın ve halkların kurtuluşunu, geleceğin bir meselesi olarak görmekte, bugünün meselesi olarak da iki süper devlete aslında Rusya'ya karşı mücadeleyi önermektedir. İki süper devlet dışında kalan bütün emperyalistleri birleştirmeyi öneren ve ulusal ve sosyal kurtuluşu bir yana iten bu teori, dünya karşı devriminin stratejisidir."

Halkın Kurtuluşu'nun yukarıdaki görüşünü dünya devrimi açısından eleştiriniz.

SORU 3: AEP revizyonistlerinin aşağıdaki görüşlerini (sonuçlarıyla

birlikte) eleştiriniz.

"Parti içinde tek bir çizgi olur, iki çizginin varlığına izin verilemez. İki çizginin bulunabileceğini söylemek, burjuvazinin parti içinde varlığına göz yummak demektir."

Bu sorulara 11 ayrı öğrenci tarafından verilen cevap kağıtlarında öğrencilerin isimlerinin yazılı olduğu tahmin edilen genellikle sağ üst köşeler-her nedense özellikle-kesilerek veya yırtılarak alınmış, böylece kimliği tespiti yarar işaretin bırakılmadığı görülmüştür.

Bir fikir vermek bakımından bu cevaplardan bir tanesinden kısa bir alıntı yapalım. Alıntı yapılan bu kısım, öğrencinin yukarıda aktarılan sorulardan birincisine verilen cevapla ilgilidir. Bu cevapta öğrenci Milli Demokratik Devrim konusuna temas etmekte ve "... Milli Demokratik Devrim çizgisi kendi içinde yanlışlar taşısa bile Marksizmi temsil ediyordu. Bunu hayatın içinde görebiliyoruz..." deniyor. Bu cevap dahi TİKP yetkililerinin çeşitli kavramları nasıl gördükleri, onlara nasıl bir anlam verdiklerini göstermek bakımından manalıdır. Burada olduğu gibi, kavratılmak istenen, kendi deyimleri ile kafalarda berraklaştırılmak istenen Milli Demokratik Devrimin anlamı, Marksizmi temsil ettiği. Parti programında temel ilkeler de yer alan Milli Demokratik Devrim'in gerçek anlamı konusunda bu cevap ayrı bir açıklık getirmektedir. (Klasör IX. D-8)

ÇANKAYA İLÇE MERKEZİNDE ELDE EDİLEN BELGELER KLASÖRÜNDE İSE:

Üç aylık eğitim programının daktilo metni mevcut olup bu metinde (Klasör XV)

- SBKP TARİHİ
- BİR ADIM İLERİ İKİ ADIM GERİ
- NE YAPMALI
- SEÇME ESERLER (MAO ZEDUNG)
- SAVUNMA
- KOMÜNİST MANİFESTO

gibi kitaplar, yararlanılacak eserler olarak önerilmiştir.

Aynı klasörde bulunan diğer bir belgede, PROPAGANDA ARAÇLARI NELERDİR-PROPAGANDA NEDİR?—NEYİN PROPAGANDASINI YAPACAĞIZ-PROPAGANDA BİR MÜCADELE ARACIDIR— başlıklı her biri birer sayfa olan metinlerden NEYİN PROPAGANDASINI YAPACAĞIZ? başlıklı sayfada"

Program ve siyasetlerin propagandasını yapacağız.... MARKSİZM-LLENİZİM propagandasını nasıl ele almalı? M-L bir bilimdir, bir soyutlamadır. Kitleler ancak onun soyutlaşmış biçimini program ve siyasetleri kavrayabilirler.

Marksizim-Leninizmin propagandası: Eğitim. Devrimcilere kitlelerin ileri unsurlarına yönelik. Oysa biz kitleleri eğitmek istiyoruz.

Aynı klasör içindeki 15 KASIM 1979 TARİHLİ BİLİM KURULU ÇALIŞMA RAPORU'nda "... Şimdiki rapor, hem öncekilerin bir özeti, hem de yeni gelişmeler dahil son durumun ifadesidir.

... (UZUN VADE) çalışmasının hedefi, TİİKP Davası Savunma Kitabından yola çıkarak parti programının ayrıntılı ve derin bir gerekçesini hazırlamak olarak saptanıyordu... Arkadaşların çoğunda teknisyen nitelikleri hakimdir. VE genel Marksist-Teorik Kültürel birikim, TİİKP'nin Bilim Kurulunda olması gereken düzeyde bulunmamaktadır...." denilmektedir.

Çankaya İlçe Merkezindeki bu belgelerin incelenmesinden, Genel Merkez paralelinde çalışmanın bu ilçe merkezinde de yürütüldüğü, Marksizm-Leninizmin eğitim ve propagandasının yapıldığı anlaşılmaktadır.

2 - YAYIN FAALİYETLERİ:

Türkiye İşçi Köylü Partisinin tüzük ve programında belirtile ilkelerin ve bilhassa Marksizm-Leninizm'in ö

Türkiye İşçi Köylü Partisinin tüzük ve programında belirtilen ilkelerin ve bilhassa Marksizm-Leninizm'in öğretilmesi, inceleme ve araştırılması için, yayınlar yolu ile geniş ve sürekli faaliyetlerde bulunulmuştur.

Bu yayınlar:

- a) Broşürler,
- b) Afiş, poster, fotoğraf, kart, kaset, film vb..
- c) Kitaplar olmak üzere üç grupta toplanabilir.

Genel Merkezde bulunan (ÇEVİRİLER VE YAYIN PROGRAMLARI) isimli dosya içindeki (YAYIN VE BÜYÜK PROPAGANDA HAREKETİ) başlığı ile başlayan 4 sayfalık daktilo metninin birinci sayfası konuya açıklık getirmek bakımından aynen aktarılmıştır. (Klasör VII. D-2)

"Yayın faaliyeti önümüzdeki dönem Büyük Propaganda Hareketinin ihtiyaçlarına tabi kılınmalıdır. Yayınların büyük bir bölümünü Büyük Propaganda Hareketinin temel malzemeleri oluşturmali; diğer yayınlar da yayinevini geniş okuyucu kitlesine açmaya hizmet ettikleri ölçüde sürdürülmelidir.

1978 yılında Marksist klasiklerin başımına girişmemiz hatalı oldu. İki-üç yıldır "sol" çevreler Marksizm-Leninizmi öğrenme, inceleme, araştırma çabasından uzaklaşmaktadırlar. Üstelik başka yayinevlerinden de yayınlanmış olan bu eserleri daha iyi ve doğru çeviri olmasına rağmen-Aydınlık düşmanlığının etkisi ile bizden almayacaklarını dik-

kate almalıydık. Yüklü bir yayın programı içinde klasiklere fazla ağırlık veremeyeceğimiz için Sol Yayınlarının tekeline kırmamız da mümkün değildi.

Başka yayınevlerinden de yayınlanmış olan temel eserlerin dağıtım rakamları da böyle bir karar almanın hatalı olduğunu göstermektedir.

Devlet ve Devrim: 1 yılda 4050 adet.

Komünist Manifesto: 8 ayda 3248 adet.

Emperyalizm: 4 ayda 2893 adet.

Oysa bizim normal bir kitaptan ilk dağıtım kapasitemiz 3000-3500 adet civarındadır. Kaldı ki dağıtılan bu kadar kitabın önemli bir kısmının henüz satılmadığını tespit ediyoruz.

Önümüzdeki dönemin ihtiyaçları da dikkate alınarak temel eserlerin basımı ertelenmelidir. Başka yayınevlerince yayınlanmamış ve bu dönem ihtiyaç duyulacak klasikler yayınlanmalıdır.

Seçimlere kadarki dönemde yayın faaliyeti üç ana dalda sürdürülmelidir:

1. Büyük Propaganda Hareketinin Temel Malzemeleri:

1. Mahalli ya da genel sorunlara ve siyasetlerimize ilişkin ucuz, kolay okunur propaganda-ajitasyon broşürleri. Örnek Tarih, U-2 broşürü, Konrgerilla TUNCELİ'de.

Küçük broşürler satın alınması ve okunması kolay olduğu için en fazla yararlanacağımız tür olarak ele alınmalıdır.

2. Partinin Türkiye ve dünya tahlillerini, genel fikir ve siyasetlerini anlatan kitaplar.

Örnek: Türkiye Devriminin Yolu, Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset vb.

3. Kaset, afiş, poster, film, fotoğraf, kart vb.

Özellikle kaset çok yaygın ve etkili bir propaganda aracı olarak ele alınmalıdır. Okuma-yazma oranının düşüklüğü yayın yoluyla propagandayı olumsuz yönde etkilemektedir. Ama kaset köylere kadar girmiştir ve daha canlı bir propaganda aracı olduğu için daha etkili olmaktadır..." şeklinde sıralanmaktadır.

Bu dosyadaki (YAYIN PROGRAMI)'nda şu bilgiler yer almaktadır:

Kitabın Adı	Dizgiye verilış tarihi	Piyasaya Çık. Tar.
Seçme Eserler - 2	Önceden verildi	25 Ekim 1979
Savunma	Önceden verildi	17 Kasım 1979
Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset	Önceden verildi	10 Kasım 1979
Kemalist Devrim	16 Ekim 1979	10 Kasım 1979
Bugünkü Çin Hangi Yolu İzliyor	22 Ekim 1979	1 Aralık 1979

Görüldüğü gibi bu kitapların hemen hepsi (Yasalar) kitabı dışında kiler sol içerikli olup yasaklama kararı olan ve dava konusu yapılmış kitaplardır.

Bu dosyada üç sayfalık diğer bir daktilo metinde SAVUNMA kitabı başta olmak üzere çeşitli kitapların ne kadar basıldığı, kaçınıcı baskı olduğu açıklanmaktadır. Açıklanan kitapların hemen tümü sol içerikli ve pek çoğu hakkında toplatma kararı verilmiş ve takibat yapılmakta olan kitaplardır.

Aynı dosyada iki nüsha olarak fakat ayrı ayrı yazılmış bir sayfalık daktilo metinde (MARKSİZMİN TEMEL ESERLERİ PROGRAMI) başlığı altında, Aydınlik Yayınlarının aşağıda sıralanılan temel eserle-

KASIM 1979

Devran (Seyit Alp)	5 Kasım 1979	8 Aralık 1979
Kürt Milli Meselesi	20 Kasım 1979	15 Aralık 1979

ARALIK 1979

SBKP (B) Tarihi	3 Aralık 1979	19 Ocak 1980
Bozkurt Efsaneleri ve Gerçek	10 Aralık 1979	29 Aralık 1979

OCAK 1980

Türkiye Devriminin Yolu	3 Ocak 1980	26 Ocak 1980
Seçme Eserler - III	3 Ocak 1980	9 Şubat 1980
Yasalar	28 Ocak 1980	7 Mart 1980

ŞUBAT 1980

Apocular Broşürü	4 Şubat 1980	29 Şubat 1980
------------------	--------------	---------------

Dosyadaki diğer yazıda AYDINLIK YAYINLARININ birinci ve ikinci baskıları tükendiği belirtilen Türkiye İhtilalcı İşçi Köylü Partisi SAVUNMA kitabının üçüncü baskısı ile ilgili SUNUŞ'u yer almaktadır. Bu yazının parti ile ilgili bir dosya içinde bulunması, AYDINLIK YAYINLARI ile partinin ilgisini gösteren bir delil olmaktadır.

Aynı dosyada 10 adet kitabın ADT-FORMA SAYISI -BASKI ADE-Dİ-İÇ KAĞIT-DİZGİ-BASKI-KAPAK KAĞIT-KAPAK BASKI-FİLM KLİŞE-TAŞIMA-CİLT cümlelerinden oluşan maddi dökümlerini gösteren listeler yer almaktadır. Bu kitapların isimleri şöyledir.

1. KEMALİST DEVRİM
2. BUGÜNKÜ ÇİN HANGİ YOLU İZLİYOR
3. DEVRAN (SEYİT ALP)
4. KÜRT MİLLİ MESELESİ
5. SBKP (B) TARİHİ
6. BOZKURT EFSANELERİ VE GERÇEK
7. TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU
8. SEÇME ESERLER - III
9. YASALAR
10. APOCULAR BROŞÜRÜ

rin düzgün bir çeviri ve terim birliği içinde Türkçeye kavuşturmalı, temel eserlerin yayınlanması, hatta her türlü çevirinin düzgün olabilmesi için bir Marksist terimler sözlüğü (Türkçe İngilizce, Fransızca, Almanca, mümkünse Kürtçe) hazırlanması işine de çeviriler yaparken bir yandan girişmeliyiz denmektedir.

Bu metnin bir nüshası üstünde (Mart 1977) tarihi tükenmez kalemle atılmış bulunmaktadır. Bu tarih TİKP'nin yasal olarak faaliyete geçmeden önce yayınlar etrafında toplanılarak sürdürülen faaliyetin aynı şekilde yasal parti döneminde de devam ettiğinin bir işareti olarak görülmektedir. (Klasör VII. D-2)

Metinde sıralanan temel eserler şunlardır:

TEMEL ESERLER

MARKS - ENGELS

1. Komünist Manifesto
2. Gotha ve Erfurt Programlarının Eleştirisi
3. Proleter Enternasyonalizmi (derleme)

MARKS

1. Kapital
2. Ücretli Emek ve Sermaye
3. Ücret Fiyat ve Kâr
4. Felsefenin sefaleti
5. Fransa'da İç Savaş
6. Lui Bonapartin 18. Brumeri
7. Fransa'da Sınıf Mücadeleleri

ENGELS

1. Anti Dühring
2. Ailenin Özel Mülkiyetinin ve Devletin Kökeni
3. Almanya'da Köylü Savaşı
4. Ütopik Sosyalizm ve Bilimsel Sosyalizm (anti-dühring'te var)
5. Kapital Üzerine

LENİN

1. Ne Yapmalı
2. Bir Adım İleri İki Adım Geri
3. İki Taktik
4. Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı (Milli Mesele Üzerine)
5. Emperyalizm
6. Savaş ve Barış Üzerine (Üç Yazı): Sosyalizm ve Savaş, Proletarya Devriminin Savaş Programı, Burjuva ve Sosyalist Pasifizizm.
7. Devlet ve Devrim
8. Dönek Kautski
9. Sol Komünizm
10. Materyalizm ve Amprio-Kritizm
11. Tarım Meselesi (derleme)
12. İşçi Köylü İttifakı (derleme)

STALİN

1. Leninizmin İlkeleri (Leninizmin Meseleleri Dahil)
2. Marksizm ve Milli Mesele (Üç yazı): Marksizm ve Milli Mesele Ekim Devrimi ve Milli Mesele, Sovyet İktidarının Rusya'da Milli Mesele Siyaseti)
3. Sosyalist Ekonominin meseleleri
4. Anarşizm mi? Sosyalizm mi? (Bu eserin iyi bir çevirisi elimizde vardı)
5. Troçkizm Üzerine (derleme)
6. Savaş Yazıları (derleme)
7. Marksizm ve Dil

MAO ZEDUNG

(SEÇME ESERLER olarak çevrildi, ilerde Yeni Demokrasi, Felsefe Yazıları gibi derlemeler yapılabilir, eğer ihtiyaç varsa.) şeklinde not mevcut bulunmaktadır.

Daha sonra MARKSİZM-LENİNİZM'İN TEMEL ESERLERİ YAYIN PLANI açıklanmaktadır. (Klasör VII-D.3)

Aynı dosya içindeki KİTAP SATIŞ RAKAMLARI isimli iki numaralı yarım dosya içinde dönemler halinde kitap satış durumlarını gösterir listeler yer almaktadır. Bu listelere göre mesela: SAVUNMA isimli kitabın bir dönemde 25 bin, KEMALİST DEVRİM isimli kitabın 10 bin 157, KURT MİLLİ MESELESİ isimli kitabın 10 bin 025, SBKP TARİHİ kitabının 9 bin 063 adet, SEÇME ESERLER IV isimli kitabın 6 bin 838 SEÇME ESERLER II kitabın 6 bin 819, SEÇME ESERLER III kitabının 6 bin 541 adet satıldığı gösterilmektedir.

(SBKP TARİHİ) isimli kitabın karşısına (1970 baskısının miktarı 5 bin ve el konanlar hakkında hiç bir fikrimiz olmadığından sadece 2. baskıyı aldık) şeklinde not düşülmüş bulunmaktadır. Bu not dahi kitabın yasaklanmış olduğu bilindiği halde yeniden piyasaya sürüldüğünün ve satışının yapıldığının açık delili olmaktadır.

Genellikle kitap satış listelerinin üçer aylık dönemleri kapsadığı, 1977 yılından 1980 yılının Mart ayına kadar bir dönemi içine aldığı anlaşılmaktadır.

Aynı dosya içinde mevcut (V) nolu PARTİ ÖRGÜTLERİ VE YAYIN isimli yarım dosya içindeki yazışmalardan, yukarıda bahsedilen kitapların dağıtımında parti örgütünün rolü olduğu görülmektedir. Nitekim bir yazıda (İstanbul'un bölgesinde yayın satışlarında en başarılı il örgütünün Zonguldak olduğunu düşünüyoruz. Gerek dergi gerekse kitap satışları çok başarılı) şeklinde açıklamaya yer verildiği gibi diğer bir yazıda çeşitli il ve ilçe TİKP örgütlerinin aylara göre ne kadar kitap sattıkları ne kadar borçları olduğu hususları da sıralanmış bulunmaktadır. (Klasör VII-D.4)

Aynı dosya içindeki (VI) Nolu DAĞITIM RAPORLARI isimli yarım dosya içindeki yazılarda, yayınların dağıtımında il örgütlerinin gö-

bir hedefi vardır...) şeklinde bir düşünceye yer verilerek bu yayınlarla ve satışlarla, siyasi çalışma ve propagandanın birlikte değerlendirilmesi gerektiği vurgulanmak istenmektedir. (Klasör VII-D.5)

Türkiye İşçi Köylü Partisinin yayın faaliyetleri arasında AYDINLIK GAZETESİNİN ayrı bir yeri vardır. Nitekim TİKP Merkez Komitesi Başkanlık Kurulunun 27.2.1980 tarihli 1 Numaralı Genelgesinde: (Klasör V-D.3)

"Bütün parti, Aydınlik Gazetesine var gücüyle sarılmalıdır" başlığı altında Aydınlik gazetesinin sorunları maddeler halinde sıralanmaktadır. Bu arada (... Aydınlik'ın iki yıllık satış ortalaması 15 bine yakındır, ancak gazete istikrarlı olarak 15 bin tabanına oturabilmiş değildir.

Dolayısıyla Aydınlik'ın gider ve maliyeti satış gelirleriyle karşılanamamaktadır. Parti sürekli ve ciddi miktarda destek yapmaktadır.

Partide gazetenin pasif izleyicisi olan bir tek yönetim Kurulu, Çalışma Komitesi, üye veya aday üye kalmamalıdır. Aydınlik, parti yaşamının ve kitle çalışmasının ana unsuru ve şaşmaz bir parti geleneği haline getirilmelidir.

Aydınlik'ın satışını artırmak için birinci ve en önemli tedbir, bütün saflara bu anlayışı yeni baştan, derinleştirerek ve somut biçimlerde hakim kılmaktır.

Siyasi çalışma, her çeşit çalışmanın can damarıdır. İl ve ilçe yönetimleri, bizzat kendi faaliyetlerinde gazete silahına sarılmak; Aydınlik'ın tespit, tutum ve yöntemlerini dikkatle izleyerek anında fark edip özümlemeli; kendi adım ve eylemlerini buna göre ayarlamalı; bu tespit tutum ve yönetimleri dalga dalga kendi çevrelerine, tabanlarına, çalışma komitelerine ve parti dışına yaymalı, Aydınlik'ı iyi kullanmada saflara somut örnek olmalıdır....

Bütün yönetim kurulları ve çalışma komiteleri kendi yerel mücadelelerini gazete yolu ile yansıtmaya, geliştirilmesini sağlamaya ve dolayısıyla gazeteyi kendi çalışmalarında özel bir araç olarak da kullanmaya özen vermelidirler....

Bütün örgütlerimiz, buraya kadar sıraladığımız yöntemlerden ve en önemlisi, bunlara temel teşkil eden ideolojik-siyasi zihniyetten hareketle Aydınlik'ın kendi yörelerindeki satışını artırmak için hedefler belirleyeceklerdir....

Bütün örgütler, bir atılımla söz verdikleri hedeflere ulaşmalı, seçim kampanyasına (Daha güncel, daha güçlü Aydınlik ile girmelidirler.) denmektedir.

TİKP Merkez Komitesinin Parti Meclisinin 4. toplantısına sunduğu PROPAGANDA VE EĞİTİM RAPORUNDA: (Klasör X. D.4) rev aldığı açıkça belirtilmekte, yayın satışında tespit edilen esaslar arasında (...Yayın satışı ile siyasi çalışma ve propaganda çalışması bir birinden kopuk olarak ele alınmaktadır. Arkadaşlarımız yayınları her hangi bir şeyi satar gibi satmaktadırlar. Rastgele, kime niye götürmek gerektiğini belirlemeden yayın satılmaktadır... Oysa her kitabın ayrı

(... Aydınlik, siyasi çalışmalarımızın en önemli silahıdır ve partinin yolunu açmaktadır. CHP ve AP'nin Aydınlik gibi bir gazetesi yoktur. Aydınlik, partimizin propagandasına büyük güç kazandırmaktadır. Kıymetini bilmeli ve hakkını vermeliyiz. Kitlelere önderlik Aydınlik-sız olmaz...) denmektedir.

(Merkez Komitesi II. toplantı tutanakları) isimli dosyada mevcut 1 HAZİRAN 1980 tarihli Başkanın, Başkanlık Kuruluna sunuş konuşmasında, Dünya ve Türkiye'deki durumun değerlendirilmesi yapıldıktan sonra, (Klasör X. D-3)

"... Gazeteyi yaşatmak ve yaymak, propaganda da en önemli sorundur..." denilmekte ve gazete ile ilgili olarak "Gazete: Devrimci Gazetecilikle, gazetecilik çizgisi arasındaki fark artık berraklaştırılmalı, gazete partiden ve MARKSİZMDEN utarıyor ve titriyor. Halk haber gazetesi değil, çözüm gazetesi istiyor. Örgütü gizlemeyen, gösteren bir gazete olmalıyız...." şeklindeki açıklamalarla Aydınlik gazetesinin parti açısından önemi, en yetkili kişi tarafından, Genel Başkan Doğu PERİNÇEK tarafından vurgulanmaktadır.

Bu kararlar ve açıklamalar gösteriyor ki, Aydınlik Gazetesi basın kanuna göre çıkan sahibi ve sorumlu yazı işleri müdürü bulunan mev-kute niteliğinde bir yayın olmakla birlikte TİKP ile iç içedir. TİKP'nin siyasetinin en önemli silahıdır.

TİKP'nin Merkez Organı TÜRKİYE GERÇEĞİ DERGİSİ, Partinin yetkili kurullarının kararları, partinin çeşitli kademelerdeki yetkililerin zaman zaman çeşitli konularda yaptıkları açıklamaların yer aldığı ve yayınlandığı haftalık bir dergidir. Bu derginin bazı sayıları hakkında T.C.K.nun 142 nci maddesine uyan nitelikte yayın yapıldığı iddiası ile sorumlu müdürü için soruşturmaya geçilmiş ve bu nüshalar mahkeme kararı ile toplatılmıştır. Bu derginin ilk sayısı çıkarken arka kapak iç yüzünde yer alan resimli bir reklam TİKP'nin faaliyetleri ve yönü bakımından ayrıca bir kanaat verecek niteliktedir. Bu reklamda, yer alan Aydınlik Yayınlarından olan (TÜRKİYE KOMÜNİST VE İŞÇİ HAREKETİ-Türkiye Dizisi-4) kitabı, komünizm propagandası niteliğinde yayın olduğu gerekçesiyle toplatma kararı bulunan ve soruşturma konusu olan bir yayındır. Söz konusu yayının Türkçeye çevireni bu davanın sanıklarından Fatma BURSALI'dır. Kitabın ön sözünde şöyle deniyor:

"Belgeler Türkiye Komünist ve İşçi Hareketi hakkında ilk elden bilgilerdir ve Türkiye Komünist Partisinin geçmişine ışık tutmaktadır. TKP kuruluşu, gelişmesi ve mücadelesine ilişkin belgeler revizyonistlerce alabildiğine tahrif ya da yok edilmektedir....

Türkiye Marksistleri Şefik HÜSNÜ'lerin devrimci çizgisini miras almışlardır ve onun izinden yürümektedirler....

Yayınladığımız belgeler, TKP'nin Komüntern'in bir şubesi olarak Türkiye'de nasıl kurulduğunu ve örgütlendiğini, Kemalist iktidara karşı nasıl mücadele ettiğini, parti içindeki çizgi mücadelelerinde

Troçkist ve revizyonist görüşleri nasıl yendiğini gözler önüne sermektedir.

Kitapta yer alan belgeleri incelediğimizde başlıca şu dört noktanın önem kazandığını görüyoruz.

1. TKP, yarı sömürge bir ülke olan Türkiye'de emperyalizmle mücadeleyi esas almıştır.

2. Türkiye Komünistleri Türkiye'nin yapısı hakkında esas itibariyle doğru bir tahlile sahiptirler ve bu tahlile uygun doğru bir devrim stratejisi inşa ettiler.

3. Türkiye hakim sınıflarının emperyalizmle uzlaşması daima içinde de gericiğe yol açmıştır.

4. TKP Bir yandan Kemalist iktidara karşı, diğer yandan parti içindeki sağ ve sol sapmalara karşı sürekli bir mücadele içinde gelişmiştir''

Bu kitap baştan sona kadar Türkiye'de meydana gelen olayları Marksist açıdan değerlendirip tenkidini, TKP'nin Türkiye'deki gizli faaliyetlerini, Türkiye'de Komünizm tesisi için yapılması gerekenlerin neler olduğunu anlatan açıklamalar, Komintern raporları ile doludur.

Partinin U-2 kampanyası dolayısıyla Merkez Komitesi kararlarıyla yayınlanan broşürü TCK 159 ve 312 nci maddelerine göre suç oluşturduğu iddiasıyla soruşturma konusu yapılmış bu soruşturma halen Sıkıyönetim Askeri Savcılığımızın 1980/2202 numarasıyla devam etmektedir.

TİKP yetkililerinin çeşitli vesilelerle düzenledikleri toplantılarda üst düzey yöneticilerinin ve bilhassa Genel Başkan Doğu PERİNÇEK'in konuşmaları teybe tespit edilmiş bu konuşmalar çoğaltılan teyp kasetleri halinde piyasaya sürülerek propagandası yaygınlaştırılmıştır. Örneğin TİKP'nin 28 MAYIS 1979 tarihinde ANKARA'da düzenlemiş olduğu BİRLİK VE MÜCADELE GECESİ adlı toplantıdaki konuşmalar marşlar ve şarkılar kaset halinde piyasaya sürülmüştür. Bu şarkılarda suç unsurları olduğu iddiasıyla Sıkıyönetim Askeri Savcılığımızın 1980/1987 numarasıyla soruşturma yapılmaktadır.

Parti genel Merkezinde Mao Zedung'un, Lenin'in, Şefik HÜSNÜ ve Mustafa SUPHİ'nin ve yasa dışı eylemleriyle tanınan hatta mahkum olan bazı kişilerin çeşitli boyda fotoğraf ve posterleri elde edilmiştir. Sanıkların yukardan beri arz ve izah edilen tutum ve davranışları ile bu belgeler birlikte değerlendirildiğinde, sanıkların hangi düşünce ve idealin takipçisi oldukları konusunda bizlere bir fikir vermektedir.

TİKP Merkez Komitesi Üyesi M. Kemal ÇAMKIRAN'ın 18.4.1978 tarihinde İSTANBUL'da yaptığı bir toplantıda (Leninizm mi-Troçkizm mi) isimli kitabını anlatarak TCK 142/1 maddesini ihlal ettiği iddiası ile İSTANBUL 1 nci Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmış olduğu Partinin basın bültenindeki açıklamadan anlaşılmıştır.

Parti Genel Başkanı sanık Doğu PERİNÇEK hakkında Aydınlık gazetesinde yayınlanan çeşitli yazılardan dolayı, ayrıca "BOZKURT

EFSANELERİ VE GERÇEK" isimli kitabından dolayı keza "Proleter Devrimci Aydınlik Seçmeler" isimli kitabı ile çeşitli yerlerde yayınlanan yazılarından dolayı TCK. 142 ve 159 maddelerine göre suç işlediği iddiası ile İSTANBUL Toplu Basın ve Ağır Ceza Mahkemelerine 20' den fazla kamu davası açılmış olduğu sanık Doğu PERİNÇEK'in ifadelerinde ve partinin zaman zaman yayınlanan basın bültenindeki açıklamalardan anlaşılmıştır. Bu davaların bir kısmına ait iddianamele- rin suretleri veya tarih ve numaraları temin edilerek evraka eklenmiş bulunmaktadır. (D-II. D-1)

Parti Genel Merkezinde bulunan Çince plakların Türkçeye tercüme ettirilen sözlerinin Marksist-Leninist propagandayı içeren nitelikte olduğu anlaşılmıştır (D-II. D.2)

3. TOPLANTILAR VE KONFERANSLAR

TİKP'nin tüzük ve programında belirttiği ilkeler doğrultusunda partinin çeşitli kademedeki yöneticileri ve sempatizanları tarafından zaman zaman düzenlenen toplantı ve konferanslarda konuşma ve açıklamalar yapılmıştır.

İddianamemizin 42 sayfasında özetlendiği gibi TİKP'nin 27-28 Ocak 1980 tarihinde ANKARA'da yapılan Olağan 1 nci Genel Kongresinde Genel Başkan sanık Doğu PERİNÇEK tarafından sunulan Merkez Komitesi Raporunda, Bilimsel Sosyalizm adı altında Marksist açıdan Türkiye'deki ve Dünyadaki durum değerlendirilmiş, bu düşüncenin propagandası yapılmıştır.

Genel Merkezde bulunan (TİKP ÖRGÜTLERİ BİLDİRİ BASIN AÇIKLAMALARI) isimli klasörde mevcut "KİTLE TOPLANTILARI-TECRÜBELER" yazılı dosya arasında bulunan ve Eyüp ilçesinde düzenlendiği anlaşılan Şefik HÜSNÜ'yü anma toplantısında yapılan konuşmaya dair eleştiri yazısında şöyle denmektedir: (Klasör 5)

Toplantıda yapılan konuşma birçok bakımdan eksiklik taşıyordu. Günümüz mücadelesi açısından gerçek TKP'nin ve Şefik HÜSNÜ'nün yeri ve önemi üzerinde durulmadı. Oysa o yıllardan edindiğimiz derslerle hep bugünün meselelerine bakmak gerekir. Örneğin eğer Şefik HÜSNÜ Teşkilat meselesi sınıf mücadelesinin ruhudur..." deniyorduy- sa bu sözün bugün açısından ne anlama geldiğini anlatmak partisiz devrimcilik taslayanları eleştirmek gerekirdi... TİKP'nin Şefik HÜSNÜ'le- rin Gerçek TKP'sinin devamı olduğu özellikle vurgulanmalıydı... Üç Dünya Teorisinin köklerini araştırırken bu teoriye kaynaklık eden Marksist bakışın Şefik HÜSNÜ'de berrak bir şekilde bulunduğunu örneklerle ortaya konulabilirdi vs... Bütün bunlardan ayrı olarak anma toplantısı için özel olarak getirilen Şefik HÜSNÜ'nün kitabı arka-

daşlara tanıtılmadı.... Bu kitabı bu toplantıda satmazsak ne zaman satacağız oysa kitabın tanıtılması ve satılması Şefik HÜSNÜ'nün fikirlerinin yayılması açısından son derece önemlidir... denilerek bu vesile ile komünizm övülmekte bu tür fikirlerin yayılması yolları önerilmektedir. (Şefik HÜSNÜ konusundaki bu görüşler Halkın Sesi gazetesi ve Aydınlık dergilerinde yer alan görüşler ve partinin bu konudaki çeşitli açıklamalarında yer alan görüşlerle paralellik ve ayniyet arz etmektedir.)

Şefik HÜSNÜ'nün 19 ncü ölüm yıldönümü nedeniyle İSTANBUL il örgütü tarafından yayınlanan Basın bültenine göre Şefik HÜSNÜ'nün mezarı başında yapılan törenin TİKP tarafından düzenlendiği, Şefik HÜSNÜ'nün mezarına "Mücadelimizde yaşıyorsun" yazılı bir flama bırakıldığı, daha sonra Doğu PERİNÇEK'in kısa bir konuşma yaptığı, bu konuşmada (Bilimsel Sosyalizmi) ülkemize getiren ve yatanın Şefik HÜSNÜ olduğunu hatırlattığı belirtilerek (... Şefik HÜSNÜ'den devraldığı devrimci bayrağı zafere ulaştırmak için halk yığınları mücadeleyi seferber edecektir... Şefik HÜSNÜ Türkiye halkımızın mücadelesinde sonsuza kadar yaşayacaktır. Şefik HÜSNÜ'ler ölmez...) şeklinde konuşmasını tamamladığı, bu vesilelerle komünizmin övüldüğü ve bu tür fikirlerin yayılmasının önerildiği görülmüştür.

Aynı klasör ve aynı dosya içindeki sorular başlıklı yazıda

"... Siyasi kavrayıştaki zaaf: Tahlil yeteneği zayıf, tahlil proleterya partisinin ve devrimcilerin sosyal pratiğinin pusulasıdır. Bilimsel Sosyalizmin somut koşullara uygulanmasının ilk ürünü tahlildir..." denilerek TİKP'nin bir proleterya partisi olduğu dolaylı şekilde ifade edilmektedir.

Bu yazıda yer alan Bilimsel Sosyalizm konusundaki açıklamalara ise ilgili bölümde gerektiği şekilde değinilmiş bulunmaktadır.

Parti üyesi Gani BOZARSLAN'ın ölümü nedeniyle TİKP İSTANBUL il örgütü tarafından yapılan açıklamada;

Son nefesini verdiği an, Lenin'in (Örgütlenme Üzerine) adlı eserini, sahibi bulunduğu BORA yayınlarında yayınladığı için gericiliğin verdiği 8 yıllık ağır mahkumiyet kararını şerefle omuzlarında taşıyordu.

Gani arkadaş Kürt kültürü üzerinde derinlemesine araştırmalar yapmış çalışmalarının ürünlerini tüm Türkiye halkının iki süper devlete karşı sımsıkı birleşmesi için bir silah olarak kullanmıştır.

Devrimci Kürt şairi Ciğerhun'un LENİN ŞAFAĞI adlı kitabını Türkçeye kazandırmış, 13 ncü yüzyıl Kürt şairi Feki TEYRAN'ın şiirlerini çevirmiştir.

... Gani'nin güçlü enternasyonalist ruhu Türkiye halkının birliği için yürüttüğü kazançlı mücadele, bize her zaman ışık tutacaktır... Denilmekte, böylece suç olduğu mahkemece hükme bağlanmış eylemler övülmektedir.

Aynı klasör ve dosya içerisinde mevcut BALKANLARDA DURUM başlıklı yazının devamında ikinci sayfede (TÜRKİYE'DE DURUM) kısmında;

Hegemonya mücadelesi şiddetleniyor:

Amerika istikrar istiyor ve hakim sınıflarla ittifaklarını pekiştiriyor. ABD ile Türkiye ilişkilerinin yumuşaması, üslerin açılması ve Türkiye'nin Batı yanlısı bir politikaya yönelmesi, Rusya'yı da telaşlandırdı. Rusya'nın Türkiye üzerindeki baskılarını artırıcı bir etki yaptı...

Rusya Kürt meselesini ele aldı. Ayrılıkçılığı kışkırtıyor. Buna karşılık ABD sükunet istiyor ve Kürdistan'da denetimi artırıcı tedbirler geliştiriyor. Her iki güç de Kürdistan'a kuvvet yığıyorlar. Türkiye son tahlilde iki süper devletin savaştığı bir gerici iç savaşa sürükleniyor... şeklindeki değerlendirme ile Türkiye devletinin (ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olduğu) şeklindeki Anayasa hükmüne aykırı olarak Türkiye'de (Kürdistan) bulunduğu beyan edilerek bölücü dolayısıyla milli duyguları zayıflatıcı propaganda yapılmaktadır.

Genel Merkezde bulunan ve üzerinde (ADANA İL ÖRGÜTÜ) yazılı dosya içindeki (18 Kasım 1978-Adana İl Başkanı Cevher ÜREK-Samandağ, Cuma ORUÇ'u anma ve Kontrgerilla ve MHP'den hesap sorma gecesi) notu altında yapıldığı anlaşılan bir konuşma metninde "... Rus sosyal-emperyalistleri son zamanlarda doğu bölgesinde Kürt ve Türk halkını birbirine düşürmeye çalışarak şimdiye kadar görülmemiş bir çapta, ülkemizi kargaşalığın batağına itmek istiyor. Nitekim Kontrgerilla ve MHP; bu durumdan yararlanmaya çalışmakta ve bu amaçla son zamanlarda eylemlerini özellikle doğuda yoğunlaştırmaktadır... denilerek kontrgerilla ile ilgili değerlendirmeler bir yana, Türkiye'de (Türk) ve (Kürt halkı) ayrımına yer verilerek millet bütünlüğüne aykırı biçimde milli duyguları zayıflatıcı propaganda yapıldığı görülmüştür. (Klasör V-D.1)

Bu tip faaliyetler, partinin T.C.K. 141. maddesine uyan faaliyetler zincirinin bir halkası olarak görülmekte ve değerlendirilmektedir. Zira, milliyetler meselesi, Milli Demokratik Devrim Stratejisi içinde düşünülmekte, Milli Demokratik Devrimin özünün Toprak Devrimi olduğu vurgulanmaktadır. İddianamede tekrar tekrar belirtilmek ihtiyacı duyulduğu gibi sanıkların her vesile ile kaynak eser gösterdikleri SAVUNMA kitabının üçüncü baskısının 386-428 nci sayfaları arasında yer alan (TÜRKİYE İHTİLALCI İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ KÜRT MİLLETİNİN KENDİ KADERİNİ TAYİN HAKKINI KAYITSIZ ŞARTSIZ SAVUNUYOR) başlıklı yazıyla HALKIN SESİ Dergisinin 7. ve 9. sayılarında yer alan (TÜRKİYE'DE MİLLİ MESELE ÖZÜNDE KÖYLÜ MESELESİDİR) başlıklı yazılar bu anlayışı sergilemekte, konuya bu bakımdan açıklık getirmektedir. (Klasör V-D.1)

... (TECRÜBE ÖZETLERİ) yazılı dosyada bulunan ve 21.11.1978 günü saat 18.00'de Konferans olarak verildiği anlaşılan (MİLLİ DE-

MOKRATİK DEVRİMDE KÜLTÜR VE SANAT POLİTİKAMIZ) isimli teksir metinde (MİLLÎ) ve (DEMOKRATİK) kavramlarının neyi içerdiği hususu konu edilmekte "... Milli Demokratik Kültür kesintisiz bir süreç içinde yerini sosyalist kültüre bırakır. Burada tayin edici olan işçi sınıfı kültürünün önderliğidir..., Milli Demokratik Kültür Dünya Sosyalist Kültürünün bir parçasıdır... Türkiye Küldürü dediğimiz zaman Türk ve Kürt halklarının kültürünü anlayıroz..." denilerek Kürt kültürünün niteliği, Türkiye işçi sınıfı kültürünün bu kültüre de önderlik yaptığı, Kürt kültürünün gelişmesi, pratikte gerçekleşme yolları konularının işlendiği, kaynak olarak hemen tümü hakkında çeşitli mahkemelerce TCK. 142. maddede aykırılıktan toplatma kararı mevcut olan Mao Zedung'un SEÇME ESERLER cilt 2'nin, Lenin'in bazı eserlerinin Doğu PERİNÇEK'in KEMALİST DEVRİM isimli kitabı ile TİİKP-SAVUNMA kitabının önerildiği, keza kaynak gösterilen Aydınlık dergisinin 58 nci sayfasındaki Doğu PERİNÇEK tarafından yazılmış "DEVİRİM-Cİ KÜLTÜR VE SANAT ÜZERİNE" isimli yazıda "... Bizim esas savunacağımız fikir mirası, hiç şüphesiz dünya proletaryasının ideolojisi ve kültürüdür. Kendisi ile birlikte bütün insanlığı kurtaracak olan sınıf, proletaryadır. Hepimizin bildiği gibi, proletarya ideolojisinin esaslarını Marks ve Engels ortaya koydular. Bu büyük ustalar, insanlığın kendilerinden önce yarattığı bilim mirasını özümleyip bilimde büyük bir devrim yaptılar. Proleterya dünyayı değiştirecek, çok güçlü bir silah, bilimsel bir teori, devrimci bir eylem klavuzu armağan ettiler..." denildiği görülmektedir.

12 Mart dönemindeki Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi davasına ait SAVUNMA kitabı ise baştan başa mevcut düzeni yeren ve Marksizm-Leninizm'in her yönü ile propagandasını yapan bir eser durumundadır. Bu açıklamalara ve kaynak gösterilen bu eserlere göre, Milli Demokratik Devrimin parti yetkilileri ve mensupları tarafından kabul edilen anlamının suç teşkil eden yönü bir kere daha vurgulanmaktadır. (Klasör XII)

ESKİŞEHİR'de TİKP il örgütü tarafından düzenlendiği anlaşılan ve Parti Genel Başkanı sanık Doğu PERİNÇEK'inde katıldığı (MİLLÎ BAĞIMSIZLIK VE BİRLİK GECE)nde Cem KARACA'nın yaptığı konuşmada "... Dünya Proletaryasının ve halkımızın sömürü ve zulme karşı 1871 barikatlarında yükselen proletaryanın bayrağı ilham verdi bu bayrak 57 yıldır yurdumuz proletaryasının da izinde ve halkımızın bugün onu daha da yükseltip ve dalgalandırmak için devrimci marş ve türküler ile fabrikalarda tarlalarda ve her yerde bağımsızlık mücadelesine hız verecektir..." şeklindeki sözlerle, dünyadaki ilk komünist idarenin özellikleri belirtilerek bu tip idareye duyulan özlem dile getirilmektedir.

ESKİŞEHİR'deki bu toplantıda söylenen bazı marşlardan örneğin "EGE DENİZİ KARARINCA" marşında;

Ege Denizi kararınca dağlar uykuya dalar,
 Yine siyah ovalar isyan ateşi yanar
 Kızıl yıldız parlayacak emekçinin kalbinde
 Kazma kürek patlayınca faşistlerin beyninde
 Tarlalardan çıkanlarla fabrikalardan çıkanlarla
 Yemin ettik biz devrimciler faşizmi yıkmaya
 Varlığımız feda olsun bu uğurda savaşa
 Yemin ettik biz bu emekçiler sosyalizmi kurmaya

Diğer bir marşta;

Kıtlıkta ve soğuklarda şehirlerde tarlalarda
 Lenin'in işaretiyle ayaklandı partizan
 Beyazların elinden son kıyıya yvarmak
 Dağlardan ve ovalardan ilerledi partizan
 Kan ve can bedelidir bu zafer
 Dokuzyüz onyedilerde
 Karlarda ve fırtınalarda
 Sovyeti kurtardılar
 Beyaz orduyu yenerek
 Ezerek atamanları bitirdiler
 Denizin kıyısında

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
 Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
 Yepyeni hayat gelir bizde ve ülkelerde
 1 Mayıs, 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
 Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkın bayramı
 Yep yeni bir güneş doğar dağların doruklarından
 Mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarında
 Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir.
 Vermeyin insana izin kanması ve susması için
 Kitleyi bilinçlendirin bizlerin ellerindedir
 Gelen ışıkl günler
 Gün gelir, gün gelir zorbalar kalmaz gider
 Devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider.

Dizeleri yer almaktadır. Bu marşlar diğer bazı marşlarla birlikte partinin ve parti örgütlerinin düzenlediği hemen her toplantıda söylenmektedir. Marşlarda komünizmi övücü beyanlar ilk bakışta göze çarpmaktadır. Nitekim bu marşlar nedeniyle Sıkıyönetim Askeri Savcılığımızın 1980/1987 numarasıyla yapılmakta olan bir soruşturma mevcuttur.

PARTİ MERKEZ KOMİTESİ II NCİ TOPLANTI TUTANAKLARI isimli dosyada mevcut 1 HAZİRAN 1980 tarihli, Başkanın, Başkanlık Kuruluna sunuş konuşmasında; Dünya ve Türkiye'deki durumun değerlendirilmesi yapıldıktan sonra, Aydınlık gazetesi ile ilgili bazı görüş

ve açıklamalara yer verilmekte en sonunda

"Eğt: Bugün Marksizmi yaymak önemli bir mesele haline gelmiştir. Militanlaşmaya hizmet eden, sınıf mücadelesini kavratan, savaş tarihi, disiplin, parti, devrim, şiddet gibi sorunları açan bir eğitim vermeliyiz..." şeklindeki öneri ile sanık Doğu PERİNÇEK Parti Genel Başkanı sıfatıyla Marksizmi yaymak istek ve iradesini açıklamaktadır. (Klasör - X -) (D-3)

4. CEZAEVLERİNDEKİ HÜKÜMLÜ VE TUTUKLULARLA İLİŞKİLER (Kls. 6)

TİKP Genel Merkezinde müstakil bir karton içerisinde, cezaevlerindeki hükümlü ve tutuklular tarafından partinin Genel Başkanına veya Genel Merkez yetkililerinden bazılarına, genellikle (Mehmet YILMAZ) isimli şahsa ve bazan da (Değerli arkadaş) hitabıyla yazılmış ve bunlara Parti Genel Merkezinden verilmiş cevapları ihtiva eden mektuplar mevcuttur. Bu mektupların bir kısmının incelenmesinden bunlardaki isim ve imzalardan mektupların parti adına hükümlü ve tutuklulara yazılmış mektuplar olduğu anlaşılmaktadır. Örnek olarak:

1. Gökçeada Cezaevinden hükümlü Cahit AKYOL'un (Değerli arkadaşlar) hitabıyla başlayan 11.2.1980 tarihli mektubuna, TİKP Merkez Komitesi Yedek Üyesi Ö. Faruk CİRAVOĞLU imzasıyla cevap verilmiştir. Bu cevapta "... Partimiz 18 ilin bütün ilçelerinde örgütlenmesini bitirmişti. 25-27 Ocak tarihleri arasında ANKARA'da 1 nci Genel Kongremizi yaptık Kongreye yurdun dört bir yanından 10.000'e yakın emekçi katıldı... şimdi partimiz 1981 yılında veya daha erken yapılacak olan Genel seçimlere veya muhtemel bir erken seçime göre hazırlanıyor... Eylül ayında başlattığımız, mart ayında bitmesi düşünülen (Aydınlık'ı güçlendirme) kampanyasını mayıs ayına kadar uzattık denilmekte;

2. Rize cezaevinden hükümlü İbrahim ÇELİK'in 27.2.1980 ve 16.3.1980 tarihlerinde Gün ZİLELİ'ye yazdığı iki ayrı mektuba Parti Genel Merkezinden Şaban BİLGİN imzasıyla 10.4.1980 tarihli mektupla cevap verilmiştir. Bu mektupta "... Gün burada olmadığı için mektubunuza biz cevap yazıyoruz. Belirttiğiniz gibi mektup kimin adına yazılırsa yazılsın o kimse yoksa bir başkası yazabilir. Bizde bunu yaptık.

Gazetemizi takip etmeniz, yaymaya çalışmanız, mücadelede kararlı ve azimli olduğunuzu belirtmeniz bizleri sevindiriyor... Partimiz dışı açılmayı, geniş kitleleri kucaklamayı önüne esas hedef koyuyor... Partimiz, bir parti marşı çıkarmak için yarışma açacak bu konuda çalışmalar yapabilirsiniz..." denilmekte;

3. Dursun TUNÇ isimli bir hükümlünün (Merhaba Yoldaş Faruk) başlıklı mektubunda "... kaldığım cezaevlerinde mümessillik ve kömün başkanı olarak bağımsız olarak Marksist-Leninist Temel İlkeler doğrultusunda aktif olarak mücadelemizi sürdürüyorum... 4, 5 seneye yakın araştırmalarımı M-L ilkeler doğrultusunda sürdürdüm ve araştırmalar sonucu TİKP'in getirmiş olduğu tezleri benimsemeye başladım.. 3. Dünya hakkında Mao'nun neler getirdiklerini uzun uzun bana yazar-sın demekte, bu mektuba Ö. Faruk CİRAVOĞLU'ndan 25.7.1980 ta-rihi ile cevap verilmektedir. Cevapta:

"... Bir süre ANKARA dışında bulunduğum için mektubunu Genel Merkezde beni bekler buldum... Ayrıca kitap vb. göndersek sana ula-şır mı?... Yıllar sonra yeniden bağ kurmaktan ben de çok memnun ol-dum..." denilerek mektupların parti adına cevaplandırıldığı, bu arada mahkeme kararlarıyla yasaklanmış olan yayınların da hükümlülerin iste-ği üzerine kendilerine gönderilmesinin sağlandığı anlaşılmaktadır.

Ayrıca aşağıda maddeler halinde sıralanmış diğer tüm mektuplarda çeşitli konular yanında, mahkeme kararları ile toplatılmış ve takip konusu yapılmış sol yayınlar, hükümlüler tarafından partiden isten-mekte, istenen bu kitapların ise kendilerine gönderildiği anlaşılmakta-dır.

Mektupların ve cevapların muhtevası sırayla aşağıya kısaca aktarı-lmıştır.

4. SAKARYA Cezaevinde yatan Cuma DÜZ isimli hükümlünün ta-rihsiz iki mektubu (Değerli Arkadaş) başlıklı.

ÇKP'nin 10 ve 11. Kongre Belgeleri ve Mao'nun Seçme Eserler 5'i-ni istiyor (Toplatma kararı var)

Bu mektuplara verilen 26.7.1979 tarihli isimsiz ve imzasız cevapta, ihtiyaçlarınızı ya postayla ya da elden mutlaka göndermeye çalışaca-ğım... deniyor.

5. (Kartal Arkadaş) başlıklı, Şükrü ÇORAKÇI tarafından yazılan mektup (27.3.1979 tarihli)

Maddi olanaklarımızın yetersiz olması yüzünden yeni çıkan kitap-lar ve dergileri izleyemedim... Sana bir kitap listesi yolluyorum. Eğer bu istediklerimi temin edemezsen benim bu durumumu partiye bildir. Ben de partiye yazacaktım fakat: Partinin yeni adresini bilmiyorum...

TÜRKİYE KOMÜNİST VE İŞÇİ HAREKETİ

BOZKURT EFSANELERİ VE GERÇEK DP.

SAHTE TKP'NİN REVİZYONİST PROGRAMININ ELEŞTİRİSİ
PDA SEÇMELER - I

MHP RAPORU

EMPERYALİZM; PROLETERYA DEVRİMİ VE DÖNEK

KAUTSKİ-LENİN

MARKSİZMİN BİR KARİKATÜRÜ-LENİN EMPERYALİZM EKONOMİZM-LENİN

Dergiler

Bora'nın 3 ncü sayısından itibaren

Aydınlık dergisinin 81 nci sayısı

Mart ayının 15 inden sonra günlük Aydınlık gazetesini izleyemedim
Mart ayının 15'i ile 31'i arasında çıkan Aydınlık'ın geçmiş sayıları...

6. (Kartal Arkadaş) başlıklı, Şükrü ÇORAKÇI imzalı 23 Nisan 1979 tarihli mektup. (Niğde Aksaray Cezaevi)

'1 Nisan tarihli mektubunu aldım ve o günden bu yana kitapların gelmesini beklememe rağmen, ne kitap ne de senden bir haber geldi...

1 MAYIS gününün önemini anlatan bildiri veya broşür varsa yollar-
san iyi olur. H. Yurdakul'a sana yazması için yazdım... Partinin yeni
adresini yazsan iyi olacak. Bundan böyle direk partiyle yazışmak istiyorum...

Bu mektuba (Değerli Şükrü Arkadaş) başlığıyla Mehmet YILMAZ
adıla verilen tarihsiz cevapta (Sizinle artık mektup arkadaşlığını ben
yapacağım) deniyor.

7. ÇORUM Cezaevinden Bekir TAŞLITEPE (4.8.1979 tarihli) (De-
ğerli Arkadaş) başlıklı

.... Araştırmalarımızın sonucunda doğruya yani Marksizm-Leni-
nizmi gerçekten savunduğumu ispatlayacağımız siyasi hareketin saf-
larına katılacağız. En dürüst ve gerçekçi tarzın bunu gerektirdiğine
inanıyoruz.... deniyor.

Cevap: 17 Ağustos 1979 tarihli

Arkadaşlar,

ÇORUM Cezaevinde yatan bir arkadaş hakkında bilgi vereceğim. İl-
gilenmenizi istiyorum.

Mahkum Ebubekir TAŞLITEPE isminde bir arkadaş Ebubekir
1974 yılında ANKARA'da Halk Birliği yöneticisiydi. Daha evvel baş-
ka arkadaşlar mektuplaşıyorlarmış. Daha sonra siyasi bakımdan geri-
lemiş, bizden uzaklaşmış. Son olarak bir mektup yazdım, cevabı geldi.
Uç Dünya Teorisi, Milli Birlik Hükümeti siyasetimize karşı olduğunu
söylüyor. Araştırdığını, Kemalizm, Milli Mesele üzerinde araştırmalar
yaptığını, dışardaki kişilerle mektuplaştığını, söylüyor. Benim mektup-
tan çıkarttığım Devrimci Halkın Birliği veya Partizanla ilişkisi var.

Arkadaşla ilişkilerimizin kopmasına bizim de ilgisizliğimizin etkile-
ri de var. Arkadaş bizim eski bir arkadaşımız. mutlaka ilgilenelim ve
tartışarak yeniden kazanmaya çalışalım.

Ebubekir bizimle artık mektuplaşmayacağını söylüyor. Siz gidin tartışın, mektupla sonucu bize bildirin.

Mehmet YILMAZ
Necatibey Cad. Ankara Apt. 22/19 Kat:5
Sıhhiye-ANKARA

8. Değerli arkadaşlar başlıklı biri tarihsiz diğeri 31.7.1979 tarihli Cuma DÜZ imzalı iki mektup.

- MAO'NUN SEÇME ESERLERİ - V
 - ÇKP 8, 9, 10, 11. MİLLİ KONGRE BELGELERİ
 - EYLEM YAYINLARININ ÜÇ DÜNYA TEORİSİ
 - DOĞU'NUN KİTAPLARI
 - TÜRKİYE DEVRİMİNİN YOLU
 - DOĞRU EYLEM NEDİR
 - ANARŞİNİN KAYNAĞI VE DEVRİMCİ SİYASET
 - KEMALİZMİN BOZKURT EFSANELERİ
 - FIRTINALI BİR DÖNEMDEN GEÇERKEN
 - AYDINLIK'IN 78 VE 82 NCİ SAYILARI, 1 VE 15. SAYILARI
 - BORA'NIN 2'DEN SONRAKİ SAYILARI
 - TÜRKİYE DERGİSİNİN BÜTÜN SAYILARI'nı istiyor.
- (İki mektupta da aynı yayınları istiyor.

9. Kasım DOĞAN NEVŞEHİR Cezaevi 17.8.1979 tarihli mehkumlar adına

TİKP Genel Başkanlığına

"Ülkemizde ve dünyada tartışılan konu Mao Zedung düşüncesidir, bizlerin bu konudaki araştırmamız Seçme Eserlerin (Takım) olmayışından çok kısır tartışmalara giriyoruz. Bütün araştırmalarımıza rağmen kaynak bulamadık.

Arkadaşım ve TİKP üyesi Nurettin ÇİVİCİ ihtiyacımızı ancak TİKP'den temin edebileceğimizi söylemişti. Seçme Eserleri acil olarak gönderiniz...

Bu mektubun üst tarafına kırmızı kalemle" S-E.... takip elden yollayın bulamazsak 2. baskısını yakında çıkaracağım o zamana kadar tartışmalarına katılarak yardımcı olalım..." notu var.

10. BURDUR Cezaevinden Cuma DÜZ 9.1.1979 tarihli (Değerli arkadaş) başlıklı.

Doğu arkadaşında bayram tebriği geldi. Arkadaşların bu ilgisi karşısında partimize güvenleri de artıyor, Arkadaşlar kendi aralarında para topladılar TÜRDA'dan çok kitap istedi....

Cevap-Mehmet YILMAZ- tarihsiz... (Parti adresi)

... Mahkum arkadaşlar arasında partinin fikirlerini yaygınlaştırmak özellikle parti tüzük ve programını okuyup tartışın..."

11. Faruk ÇETİN isimli mektup. BURDUR Cezaevi-tarihsiz (Doğu Arkadaş) diyor, bazı kitaplar istiyor (Evrım Devrim meselesi) (Marksizmde Gerilla Savaşı)

Cevap: Mehmet YILMAZ-tarihsiz (Parti adresi)

"... Büyük öğretmen Mao Zedung: Revizyonizmi değil Marksizmi uygulayın. Bölünmeyin, birleşin, hile ve tertiplerle uğraşmayın, açık yürekli ve dürüst olun. Bu ilkeler doğrultusunda ancak Marksistler birleşebilir.

Proleter devrimciler Altmışlardan beri revizyonizme ve maceracılığa karşı çıktılar. Yetmişlerden beri ideolojik mücadele yöntemi ile ülkemizdeki Marksistleri birleştirmede sebat ettiler.

Proletarya hareketi mücadelesinin meyvalarını son iki yıldır toplamaktadır. Son iki yıldır binlerce devrimci oportünist barikatları yıkarak partimizin çatısı altında toplanırlar. İdeolojik mücadele yerine zorbalık, hile ve tertip yolunu seçenler her gün bölünüyor.

Marksizm diğer akımlardan ayıran mihenk taşı şiddet uygulayıp uygulamamak değildir. Marksizmin özü proletarya diktatörlüğü için mücadeledir. Şiddet başlı başına bir amaç değil araçtır. Tartışarak bir noktaya varmak istiyorsak dünya ve Türkiye Gerçeğini tartışalım. Soyut meseleleri tartışmanın bize hiç bir yarar getirmeyeceği kanaatindeyim. Bu konuda TİKP Başkanı Doğu PERİNÇEK'in DOĞRU EYLEM NEDİR adlı kitabını okumanızı öneririm. Tartıştığımız meseleleri mektupla yazarsanız ben de tartışmalara katılabilirim.

12. Zülfü BUDAK'ın ADIYAMAN'dan Doğu PERİNÇEK'e (9.2.1980) tarihli mektubu.

Doğu Dayı:

Satırlarıma başlamadan evvel saygı ve selamlarını iletir, Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung yoldaşın düşüncesi doğrultusunda mücadelelenizde başarılar dilerim....

(Açık cezaevine nakil isteği de var.)

Cevap: (18 Şubat 1980 tarihli) Değerli Zülfü arkadaş (Doğu PERİNÇEK tarafından yazılmış)

Açık cezaevine nakil isteği konusunda gerekli bilgileri iletiyoruz.

13. Zülfü BUDAK'ın mektubu-ADIYAMAN'dan (17.3.1980 tar.) "Ömer Faruk CİRAVOĞLU'NA"

"... Sana ve tüm yoldaşlara selamlarını iletir Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung yoldaşın düşüncesi doğrultusunda mücadelesinde başarılar dilerim..."

Cevap Ömer Faruk CİRAVOĞLU'NDAN (25.3.1980 tarihli) (Tabii ki en doğrusunu sen bilirsin....) diyor.

14. İbrahim ÇELİK ve Mahmut TEKKE RİZE Cezaevi 23.5.1980 tarihli

Savcının tekzibinin Aydınlik gazetesinde yayınlanmamış olmasından söz ediliyor.

Gün ZİLELİ'ye

Cevap Gün ZİLELİ'den 6.6.1980 tarihli

(Tekzip meselesi ile ilgili isteğinizi Aydınlik Genel Yayın Müdürü Oran ÇALIŞLAR'a bildirdim. Bir düzeltme çıkaracaklar...) deniyor.

15. Zülfü BUDAK HAKKARI 21.7.1980 tarihli.

Ömer Arkadaş

Önce selamlarımı iletir M-L ve Mao Zedung yoldaşın düşüncesi doğrultusunda mücadelenizde başarılar dilerim.

Ömer arkadaş ben bu mektubumda önemli bazı konuları vurgulayacağım.

Ben partimizin izlemiş olduğu siyasi çizginin ve Mao Zedung yoldaşın düşüncesi doğrultusunda bir çizgi izleyerek ve o yargıya vararak, partimizin saflarında yer aldım.

Evet teorik olarak doğru fakat pratiğe geçirmediğini görüyoruz. Eğer partimiz ve partimizin saflarında yer alan devrimci yoldaşlarımız bi CHP gibi hareket ediyorlarsa bu bir nevi burjuva partisi anlamına gelir.

Ömer Arkadaş,

Yanlış anlaşılmasın, ben kendim kişiler için devrimci olmak istemem. Gerçek anlamda M.L. ve Mao Zedung yoldaşın düşüncesi doğrultusunda hem teorik hem pratik olarak hayata geçirirse ben o doğrultuda mücadelmi sürdürürüm. Her ne kadar teorik olarak Marksizmi kavramamışsam gene de az çok pratikte görüp ve anlayabiliyorum. Marksizm teorik olarak kavrayıp pratiğe geçirilmedi mi, Marksizmi savunmanın anlamı kalmaz bence...

Ben M.L. ve Mao Zedung yoldaşın düşüncesi doğrultusunda bağımsız bir devrimci olmaya karar vereceğim....

Cevap: Ö. Faruk CİRAVOĞLU'ndan 5.8.1980 tarihli

(Sana cevap yazmayı iyi ki birkaç gün geciktirdim. Çünkü ikinci mektubun beni biraz ferahlattı. Kişiler için devrimci olmak yerine düşüncemizin pratiğe geçirilmesinin önemi üzerinde duruyorum... Kişilere değil, ideolojiye ve partiye güvenmek gerektiğini, kişilerin gelip geçici olabileceğini ama partinin mutlaka devrimi gerçekleştireceğine inanıyoruz ve güveniyoruz. Bu kişilere güvenmemek gerekir anlamına da gelmez. Ama kişilerin de üstünde bir irade vardır. O da Bilimsel Sosyalizm. Bu mücadelenin motoru olan partimizdir.

Teorik olarak doğru şeyler söylediğimizi ama pratiğe geçirmediğimizi söylüyorsun. Örnekler verseydin belki daha iyi tartışırdık... Bizim siyasetlerimiz hayat tarafından doğrulanmış siyasetler değil midir?

... Bağımsız devrimci olmak istediğini yazıyorsun. Bir kere şunu

söyleyeyim. Bağımsız devrimcilerle Türkiye devrimi ilerlemez. Devrim eğer olarsa, buna önderlik eden devrimci bir parti olmalıdır. Bu evrensel bir tecrübedir. Zorunluluktur. Bütün mücadeleleri yöneten, birleştiren ve tek bir hedefe yönelten devrimin kurmayı (parti) olmadan devrim olmaz. Devrimciler bağımsız kalacak olurlarsa parti kimlerden meydana gelecek. Ayrıca senin bağımsız olan bizi, partiyi sende bahsettiğin hatalar varsa bunlardan kurtaracak mıdır? Sen bağımsız olmakla devrim daha mı güçlenecek. Eğer hatalar varsa bunları eleştirmek ve mücadelesini vermek daha yararlı olmaz mı?..."

Sana da devrimci selamlarımızı gönderir, eleştirilerin varsa yine bekleriz.."

Burada dikkati çeken husus, partiye yazılan mektuplarda, TİKP'in Marksist-Leninist özelliğinin ve anlayışının açıkça belirtildiği, verilen cevaplarda bunu red veya tenkit eden herhangi bir açıklama gereğinin duyulmamış olmasıdır. Parti bu anlayışı benimsemektedir. cevaplarda bunu red veya tenkit eden herhangi bir açıklama gereğinin duyulmamış olmasıdır. Parti bu anlayışı benimsemektedir.

Şunu da belirtelim ki suç unsurlarını taşıdığı iddiasıyla mahkeme kararıyla toplatılan veya böyle bir karar olmasa bile kitabın bu özelliğini bilerek okunmak üzere başkalarına veren, gönderen hakkında aynı suçu işlediği gerekçesiyle takibat yapıp ceza verilmektedir. Sanıkların örgüt halinde bu eylemi sürdürdüklerine göre takibattan ve cezadan muaf olacakları düşünülemez.

Cezaevindeki hükümlü ve tutuklulara TİKP Genel Merkezinde Parti adına gönderilen cevabi mektupların pek çoğunu MEHMET YILMAZ'ın yazdığı görülmektedir. Ancak, MEHMET YILMAZ'ın kim olduğunu Genel Başkan Doğu PERİNÇEK dahil kimse bilmemekte ve söylememektedir. MEHMET YILMAZ'ın kimliği, diğer sanıklar tarafından gizli tutulmaktadır. Sanıkların bu tutumu, gizliliğe uymakta gösterdikleri hassasiyet, yasa dışı faaliyetlerin ve anlayışların işareti olarak ortaya çıkmaktadır.

14 nolu mektupta geçen (AYDINLIK) gazetesi ile ilgili açıklama gazete ile partinin ilişkisi bakımından bu yönden de ufak bir kanıt olarak görülmektedir.

5. YABANCI ÜLKE KOMÜNİST PARTİLERİ İLE İLİŞKİLER:

TİKP'nin çeşitli ülkelerin Marksist Leniniz Partileriyle ilişkilere özel önem verdiği, kongrelerine davet ettiği, karşılıklı mesajlar alınıp verildiği, bu partilerin temsilcileri ile toplantılar düzenlendiği, bunlarla

ilgili geniş toplantı tutanakları hazırlandığı, ortak bildirilen yayınlandığı, görülmektedir.

İran Komünist Partisi hariç, kendi ülkelerinde yasal siyasi parti oldukları anlaşılan bu partilerin temsilcileriyle Genel Başkan Doğu PERİNÇEK'in yaptığı görüşme tutanaklarına göre, temsilcilerin bazı konularda görüşleri sorulup tutanağa açıkca yazılmakta, TİKP temsilcisi-ne yöneltilen benzer soru ise (Cevapladı veya ...) şeklinde geçirilmektedir. Gayet manidar karşılanan bu durum Doğu PERİNÇEK'ten sorulduğunda (Bunun sebebi tüzük ve programlarda ve diğer metinlerimizde geçen hususları anlattığımız için tekrarı önlemek maksadıyla bu şekilde davranılmıştır) cevabı verilmiştir. Halbuki tüzük ve programda yer alan pek çok konu tekrar tekrar pek çok yerde ele alınmıştır. Cevaplardaki bu kısalık ve ketumiyet, söylenenlerin suç oluşturduğu konusunda kuvvetli şüpheler uyandırmaktadır. Örneğin Avusturya M-L Partisi temsilcisi ile yapılan görüşme ile ilgili tutanakta "... Türkiye sordu. Avusturya ordusunun güçlendirilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

Avusturya cevap. Siyasi olarak esas görev, tekelleri burjuvaziyi yıkmak ve devrim yapmak. Ordunun güçlenmesi için mücadele etmiyoruz..." ordu içinde hem devrim için bölünme hem de baş düşmana karşı birleşme propagandası yapıyoruz..."

Türkiye sordu: Hangisi esas.

Avusturya cevap: Av. Ordusu emperyalist bir ordudur. Esas görüşümüz budur..." şeklinde karşılıklı sualler sorulup cevaplar alındıktan sonra, "... Türkiye tarafı açıklamalarda bulundu....

AV. Sordu: Kürtlerin durumu nedir? Kürtler içindeki gruplar hangileri?

Türkiye cevapladı....

Avus. Sordu: Kamprador burjuvazi SB'ne karşı direnebilir mi?

Türkiye cevapladı....

Avus. Sordu: ABD'nin Türkiye siyaseti nedir?

TR cevapladı....

Avus. Sordu: Son zamanlarda SB'nin saldırılarının tırmandığına tanık olduk. SB Doğu Akdeniz'de de tırmanma içinde mi?

TR Cevapladı....

Avus. Sordu. Parti inşasını nasıl ele alıyorsunuz?

TR Cevapladı....

Türkiye Avus. Komünistler Birliği'ni kardeş örgüt olarak görüyoruz. Avusturya sordu. Tartışmaları nasıl görüyorsunuz? aramızda görüş birliği mi var, yoksa geniş bir birlik olduğu söylenebilir mi?

Türkiye cevapladı, Bizce geniş bir görüş birliği var. Uluslararası temel meselelerde birleşmemize çok önem veriyoruz..." şeklinde aktarılmıştır. (Klasör III. D-2)

TİKP'nin, örneğin Türk Ordusu hakkındaki düşüncesi burada açıklanmamıştır. Ancak Avusturya'dan bu konuda görüş alınmıştır. Sonuçta iki parti arasında geniş bir görüş birliğinin var olduğunu belirtildiğine göre, TİKP'nin Türk Ordusu hakkındaki görüşünün Avusturya M-L Partisi temsilcisinin görüşü paralelinde olduğu akla gelmektedir. TİKP'nin Türk Ordusu hakkında Parti Kuruluş Bildirisinde yer alan (Askerlere uygulanan her türlü baskıya, dayığa ve hakarete son verilmelidir.) ve Programın Temel İlkeler 5 nci maddesinde (Halkın silahlanmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan bir yurt savunması siyaseti izleyeceğiz) şeklindeki ilkesi ile Kontrgerilla konusundaki açıklama ve yayınları hakkında aşağıda ayrıca gerekli izahlar yapılacaktır. (...) şeklinde geçirilmesi de TİKP'in ve Avusturya M-L Partisinin aynı görüşü paylaştıklarını doğrulamaktadır.

Portekiz M-L, Komünist Partisi ile TİKP'nin 1.2.1979 tarihli ortak bildirisinde; (Klasör IV. D-1)

... İki Parti arasındaki ilişki, bilimsel sosyalizm, proleter enternasyonalizmi ilkelerini savunmak, her iki partinin birbirini desteklemesi ve birbirlerinin bağımsızlığına saygı temeline dayanır...

Partilerimiz, günümüzün en büyük devrimcisi Mao-Zedung'un bilimsel sosyalizme yaptığı katkılara büyük değer verirler. Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi uluslararası proletaryanın sınıf çizgisidir ve bize izlenecek stratejiyi göstermektedir... denmektedir.

İspanya Devrimci Emekçiler Birliği (ORT) ile TİKP'nin 29 Ekim 1978 tarihli ortak bildirisinde; (Klasör IV. D-2)

Mao Zedung Üç Dünya Teorisi, günümüzde uluslararası proletaryanın sınıf çizgisi ve dünya devriminin stratejisidir. Her iki parti, Üç Dünya Teorisine yönelen her türden revizyonist saldırıya karşı mücadele etmeye kararlıdır ve bu teoriyi, kendi ülkelerinin sonut şartlarına yaratıcı bir şekilde uygulamaya büyük önem vermektedirler... denmektedir.

Her iki bildirideki bu açıklamalardan, TİKP'nin Türkiye'de Marksist-Leninist Mao Zedung düşüncesini uygulamak istediği, Komünizmi tesis etmek istediği anlaşılmakta, bu anlayış vurgulanmaktadır.

Üzerinde (Merkez Komitesine iletilecek) şeklinde daktilo ile yazılmış not bulunan ve kenarında (Belçika M-L, Kom Partisi) yazılı dosyadan:

Bürüksel, 20 Kasım 1978

".. (Bütün M.L. Parti ve örgütlere mektup) başlığıyla yazılmış 5 sayfalık daktilo metin altında Edovard SARLET B.M.L.K.P. Mk. Sekreteryası eski üyesi imzalı, komünizmi M.L. Mao Zedung düşüncesini övücü bir yazı. (Klasör III - D.3)

Aynı klasörde bir başka belge;
(Belçika-AMADA) yazılı kartonda

Amada-Türkiye görüşme tutanağı, TR, Temmuz 1978 tarihli:

Türkiye tarafının görüşleri gayet kısa cevaplandırılmış, bazı cevaplar ise "... " şeklinde geçmiş. (klasör III. d.4)

(1. KONGRE MESAJLARI ÖNERGELER) klasöründen alınmış diğer bir dosyada KEN (ML) ile yapılan 29.1.1980 tarihli görüşme tutanağında, TİKP adına Genel Başkanın katıldığı anlaşılan görüşmede, misafir parti yetkilisinin sorusuna verilen cevaplar cevaplandırıldı şeklinde geçirilmiştir. Görüşme tutanağı şöyledir.

'Baş çelişme konusunda KEN (ML)'in görüşleri

1,5 yıl önce yapılan görüşmede bazı sorunlarda anlaşılamamıştık. Bugün Hollanda'da baş çelişme proletarya-burjuvazi çelişmesidir...

Resmi görüşümüz, iki süper devletin, özellikle Rusya'nın baş düşman olduğudur. Yalnız bir haftadır ülkemde değilim. Bu arada tartışıyorduk, bu tespit değişmiş olabilir.

Strateji ve taktiği biraz daha açayım: Stratejimiz, sosyalist devrimdir. Hollanda halkını bu hedef etrafında birleştirmeliyiz. Buna ulaşmak için sadece ekonomik veya siyasi yapıyı değiştirmek yeterli değil. İnsanlar arasındaki ilişkiyi değiştirmek gerekir. İnsanların kafasını değiştirmek gerekir... Sosyalist devrimi, sadece ekonomik ve siyasal düzenin değiştirilmesinden ibaret gören fikirler çok yaygındır.

KEN ML'nin soruları:

... Başkan arkadaş, bağımsızlık ile demokrasi arasında güçlü bir bağ bulunduğunu belirtti....

... Direnme açısından kendi gücüne güvenme konusunda TİKP'nin tutumu nedir?

Cevaplandırıldı.... (Klasör III. D-1)

'İran Proleterya Partisinin Merkez Komitesi adına Moradi imzalı 15.1.1980 tarihli 4 sayfalık mesaj metinde (TİKP'nin 1. Genel Kongresi, Yoldaş Doğu PERİNÇEK Parti Merkez Komitesi üyeleri ve Delege Yoldaşlar. başlıklı) (Klasör IV. D-3)

Türkiye ve İran halkları proleteryası ve komünistlerinin dayanışması tarihsel bir dayanışmadır...

İki ülkenin komünistleri örgütsel faaliyete başladıkları tarihten bu güne dek birbirleri ile sıkı bir dayanışma içinde olmuşlardır...

Kuruşçev-Brejnev kliğine karşı mücadelede ve Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesini savunmak ve onu ülkelerimizin somut şartlarına uygulama mücadelesi bizleri eskisinden çok yakınlaştırmıştır...

... Değerli Yoldaşlar; Biz, Partimizin M-L ve Mao Zedung düşüncesine sadık kaldığını, Marksizmin genel gerçeklerini Türkiye'nin somut şartlarına uygulamak için ciddi çalışmalar içinde olduğunu ve tespit ettiğiniz "Birlik, Barış ve Özgürlük" ilkeleriyle önemli başarılar elde ettiğinizi sevinçle görmekteyiz....

.... Yaşasın Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesi..."

Bu mesajda TİKP'nin Marksist-Leninist-Mao Zedung düşüncesi doğ-

rultusunda faaliyet gösteren bir komünist partisi olduğu, öyle görüldüğü ve kabul edildiği açıkça belirtilmektedir.

İran Komünist Partisinin bu mesajından önce TİKP Genel Başkanı Doğu PERİNÇEK 17.12.1979 tarihli mesajda, İran ikinci Komünist partisinin birinci kongresini heyecanlı ve sevinçle selamlamakta "... Dünya proleteryaasının ve halklarının büyük öğretmeni Mao Zedung'un ortaya koyduğu, günümüz dünyasının devrim stratejisini veren Üç Dünya Teorisini savunmak ve hayata uygulamak, merkezinde Sovyetler Birliği'nin bulunduğu modern revizyonizme karşı mücadelede ısrar etmek partilerimizi birleştiren harçtır..." denilerek Komünist Partisine dostane dilekler ulaştırmaktadır.

TİKP'in başka Marksist-Leninist Partiler temsilcileriyle de görüşmelerinin olduğu, bu konuda tutanaklar bulunduğu görülmüştür.

Yabancı komünist partilerle ilişkilerde partinin M-L, Mao Zedung düşüncesinde bir parti olduğunun kabul edildiği, bu partilerle yapılan yazışmalar ve toplantılardaki görüşmelerde M-L-Mao Zedung ilkeleri doğrultusunda düşünceler ileri sürüldüğü ve savunulduğu, yabancı ML, partiler tarafından TİKP'nin M-L bir parti olarak tanındığı ve bilindiği, bu tanımlamanın reddedilmesi yönünde herhangi bir çaba gösterilmediği veya beyanda bulunulmadığı görülmektedir.

TKP ve Bizim Radyo yayınlarının devamlı izlendiği ve yayınların tape edilerek el altında bulundurulduğu görülmüştür. Bu yayınların devamlı izlenmesinin, düşmanın yayın ve düşüncelerinin izlenip cevaplandırılması gayesine yönelik olduğu sanıklar tarafından beyan edilmiştir. Bu tutum ve açıklamalar dahi, partinin M-Leninist ideoloji uğruna mücadele ettiğinin bu ideolojiyle ilgili tüm anlayış ve yorumlara karşı hassas olduğunun ve hemen cevap vermek isteğinin kanıtı olarak görülmüştür. Zira TKP ve Bizim Radyo yayınlarının esasen TC devleti aleyhine yurt dışından yayın yapan radyolar olduğu, Devlet ve Hükümet olarak yayınları cevaba değer görülmeyen bu radyoların TİKP tarafından dikkat ve hassasiyetle izlenmesinin, M.L.Mao Zedung düşüncesinin kendi anlayışları doğrultusunda yaygınlaştırılmasının sağlanması isteğinden ve gayretinden başka anlam taşımadığı anlaşılmaktadır.

6 – ORDU KONUSUNDAKİ DÜŞÜNCE VE FAALİYETLERİ

TİKP Parti Programının temel ilkeleri bölümünün 5 nci maddesinde "TİKP halkın silahlanmasına ve özkaynaklarımıza dayanan bir yurt savunması siyaseti izler ve hegemonyacılığa karşı Türkiye'nin devlet egemenliğini savunur" cümlesiyle ifade edilen amacı daha iyi anlayabilmek için başta Genel Başkan Doğu PERİNÇEK olmak üzere çok

sayıda sanığın yargı kararlarıyla kesinlik kazanmış bulunan TİİKP dönemindeki orduya ilişkin görüşleriyle sanıkların af kanunundan yararlanarak cezaevinden tahliye edilmelerinden sonra Halkın Sesi ve Aydınlık dergilerinde açıklanan görüşlerine Genel Başkan Doğu PERİNÇEK tarafından yazılıp Parti tarafından bastırılarak tüm teşkilata çok sayıda dağıtılan ordu konusundaki düşünceleri yansıtan kitaplar ve Kontrgerilla yayınlarına değinmek yararlı olacaktır.

Sanıklardan başta Genel Başkan Doğu PERİNÇEK olmak üzere pek çoğu tarafından 1971 döneminde hazırlanarak mahkemeye sunulan daha sonra Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma adı altında Aydınlık Yayınevi tarafından yayınlanan, yukarıda 86 ncı sayfada açıklandığı üzere 1980 yılının sadece 3 ayında 25.000 adet bastırılıp Parti tarafından teşkilata dağıtılan, Parti Genel Merkezi ve şubelerinde yapılan aramalarda çok sayıda ele geçirilen kitabın üçüncü basısının 428 ve müteakip maddelerinde aynen:

"İşbirlikçi burjuvazi ve toprakağalarının devleti, toplumumuzun yarı-sömürge, yarı-feodal yapısına dayanmaktadır. Bu devlet çöken ve çürüyen hakim sınıfların baskı mekanizması olarak ordusu, bürokrasisi parlamentosu, adaleti ve ideolojisiyle, emekçiler ve bütün halk üzerinde ağır bir yükür. Emekçilere her an acı çektiren bu devletin temel unsuru olan ordu emperyalist hakimiyetin bekçisi ve hakim sınıfların diktatörlüğünün silahlı baskı gücüdür." (Sayfa 429 paragraf 1)

"Ordunun milletin muhafızı ve hadimi olduğu ileri sürölüyor. Kimin 'muhafızı' ve 'hadimi''dir ordu? Bu sorunun cevabını halkımız yüzyıllardır kendi tecrübesiyle çok iyi biliyor. Faşist diktatörlük bu gerçeğı bir kere daha gösterdi. Türkiye Ordusu emeryalizmin, işbirlikçi parababalarının ve toprakağalarının muhafızlığını yapmaktadır. Orduya 'iç emniyet' perdesi altında yüklenen görev budur. Bu emniyet milyonlarca halkın değıl, bir avuç zalim ve sömürücünün emniyetidir."

"Ordu 'iç güvenliği sağlamak', 'milli birlik ve beraberliği korumak', 'huzur ve istikrarı getirmek', 'anarşinin kökünü kazımak', 'yıkıcı ve bozguncu faaliyetlere karşı mücadele', 'cumhuriyetin ve devletin varlığına kasteden iç düşmanları yok etmek' gibi yaftalar altında işçilerin, köylülerin, Kürt halkının, yurtsever gençliğı ve aydınların mücadelesini bastırmak için kullanılmaktadır."

"Savunmamızın her satırında bu gerçek vardır. Tarihin her sayfası bu gerçeğı ispatlıyor. Haklarını arayan işçiler karşılarında her zaman patronların baskı ve şiddet aracı olan orduyu buldular."

"İşçilere sorulsun! Fabrikanın duvarlarına buldozerlerle yıkıp saldıran ordu birlikleri hangi sınıfların muhafızlığını yapmaktaydı? Kimin hadimidir Kozlu maden işçilerini kurşunlayıp öldürenler?"

"Toprak ve hürriyet için mücadele eden köylülere sorulsun! Onlar gerçeğı kendi tecrübeleriyle bütün hayatları boyunca yaşıyorlar. Hangi kuvvetin çizmeli kamçılı toprakağalarına muhafızlık ettiğini onlar

çok iyi biliyorlar."

"Ezilen Kürt halkına sorulsun! Ağrı'da, Dersim'de katledilen on binlerce Kürt köylüsünün çocukları, torunları ordunun gerçek niteliğini söyleyeceklerdir."

"Hakim sınıfların propagandasını hayat her gün yalanlıyor. Ordu ne sınıflar üstüdür, ne de tarafsız kalabilir. Ordu işbirlikçi burjuvazi ve toprakağalarının halk üzerindeki şiddet aracı ve silahlı baskı gücüdür." (Sayfa: 439)

"TİİKP silahlı kuvvetleri parçalamakla suçlanıyor. Parti tarafından ...mütemadiyen askerler ve yurtsever subaylar emirleri dinlememeye davet ve teşvik edilmektedir" deniyor..."

TİİKP gerçekten de askerleri ve yurtsever subayları faşist generallerin emirlerini dinlememeye çağırmıştır. Onları halkın demokratik mücadelesine katılmaya davet etmiştir. TİİKP bu tutumunda haklıdır. "Ordu sadece kanunların kendisine verdiği görevi yapıyor" demek, halka karşı kullanılmaya mazur gösteremez. Ezilen halkımızın kurtuluş mücadelesi bütün kanunların üstünde bir haklılık ve meşruluk taşır. Bu mücadeleye katılmak en başta gelen yurtseverlik görevidir." (Sayfa: 448, 449)

"Bu gerçeklerin ışığında TİİKP Programı şu esasları savunuyor:

"Demokratik Halk hükümeti, hakim sınıfların muhafızlığını meslek edinmiş orduyu kaldırarak, işçi ve köylülerin genel silahlandırılmasına dayanan halk ordusunu kuvvetlendirecek ve böylece milli bağımsızlığımızı ve yurdumuzun savunulmasını gerçek teminatına kavuşturacaktır." (Madde 47) (sayfa. 449) denilmek suretiyle sanıkların 1971 dönemindeki orduya ilişkin görüşleri açıklanmıştır. Sanıkların bu görüşü artık terk ettiklerini söylemeleri gerek aşağıda açıklayacağımız nedenler gerekse bu alıntıların yapıldığı kitabın 3 ncü baskısının önsözü karşısında mümkün değildir. Kitabın önsözünde bu savunmayı hazırlayanların yayınevine yazı göndererek halka ihanet ettikleri belirtilen bazı kişiler konusunda görüş değiştirdiklerine, görüşlerinde meydana gelen bu değişikliğin savunmanın yani kitabın bundan sonraki basımlarında yayınlanmasını istediklerine ilişkin açıklama yer aldığı halde kitabı hazırlayan ve şu anda sanık olarak karşımızda bulunan kişilerin ordu konusundaki görüş değiştirmiş olmaları halinde, bir açıklama ile daha bunu tazyik etmeleri kendilerinin bu görüşü terk ettiklerini bildirmeleri mümkün iken bunu yerine getirmemiş olmaları. Partinin kurulmasından sonra da 10 binlerce sayıda bastırarak bunu tüm teşkilata dağıtmış olmaları parti tarafından düzenlenen eğitim ve seminerlerde bunun zorunlu kaynak kitap olarak gösterilmesi de sanıkların bu görüşlerini devam ettirdiklerinin bir kanıtı olmaktadır. Sanıkların gerek partinin kurulmasına kadar gerekse partinin kurulmasından sonraki yayınlarında da aynı görüşün tekrarlandığı görülmektedir.

Bugün Parti Tüzüğünde "Halkın silahlanmasına ve özkaynaklarımıza

dayanan yurt savunması" şeklinde açıklanan ilkenin yukarıda TİİKP'nin "Hakim sınıfların muhafızlığını meslek edinmiş orduyu kaldıracak işçi ve köylülerin genel silahlandırılmasına dayanan halk ordusunu kuvvetlendirecek ve böylece milli bağımsızlığımız ve yurdumuzun savunması gerçek teminatına kavuşacaktır." biçimindeki görüşünün başka bir ifadesi olduğu kolayca görülmektedir.

Öte yandan Anayasa ve yasaların T.S.K. de görevli subay, assubay ve erlerin her türlü hakları güvence altına alınmış olmasına rağmen, partinin kuruluş bildirisinde "Ordu içinde askerlere uygulanan her türlü baskıya, dayığa ve hakarete son verilmelidir" denilmiş olması TİİKP'nin orduda işçi ve köylü olan askerler üzerinde baskı ve dayığa dayanan gerici, bir disiplin uygulandığına, ırkçı ve militarist ruhun devamlı körüklenerek askerler astsubaylar ve subayların ideolojik baskı altına alındığına ilişkin görüşünün devam ettirildiğinin bir kanıtıdır.

Halkın Sesi dergisinin 29 ncü sayısında bütün (Cumhuriyet tarihi milli zulmün kara lekesini taşır) başlıklı yazıda "Milli Kurtuluş Savaşında Türk ve Kürt halkları omuz omuza savaştı. Şüphesiz bu, halkların emperyalizme karşı bugünkü ortak mücadelesi için tarihi bir temeldir. Mustafa Kemal ve İnönü Kurtuluş Savaşı yıllarında ve Lozanda Kürt milliyetinin varlığını ve milli haklarını kabul ettiklerini belirten bir çok konuşmalar yaptılar. Kurtuluş Savaşının ilk temel belgesi olan Amasya Genelgesinden başlayarak bunun bir çok örnek ve belgesi vardır. Hatta İnönü, Lozan Konferansı masasına (Türk ve Kürtlerin temsilcisi olarak oturduğunu) söylemiştir. O zaman büyük Millet Meclisinde yapılan bir çok hararetli konuşmada BMM hükümetinin (Türk ve Kürtlerin hükümeti) olduğu belirtilmiştir.

Bütün bu tarihi gerçekleri ortaya koymak, milli zulme ve Türk şovenizmine karşı mücadele devrimcileri güçlendirir. Buna devam edilmesi ve bizzat burjuvazinin önderlerinin Kürt milletini ve onların haklarını kabul ettiklerini gösteren yeni kanıtlar da getirilmelidir.

Ancak unutmamak gerekir ki Kurtuluş Savaşı sona erip silahlar duvara asıldıktan sonra, Kürt milliyetinin hakları ve eşitliği konusundaki sözler unutulmuştur. TİİKP davası SAVUNMA'sında ve Halkın Sesi dergisinin bir çok yazısında belirtildiği gibi bütün Cumhuriyet tarihi boyunca Kürt milleti üzerinde katliamlara kadar varan ağır zulüm ve eritme politikası uygulanmıştır. Bu baskı ve eritme politikasına hemen Kurtuluş Savaşının ertesi yıllarında başlanmıştır. Bu sebeple Kurtuluş Savaşı yıllarında savunulan milli eşitlik ve milli haklar rafta kalmış, uygulama tam tersi olmuştur. Kemalist önderler, koyu bir şovenizm ve milli baskının temsilciliğini yapmışlardır. Bütün Cumhuriyet tarihi milli zulmün kara lekesini taşır." denilmiş milli Kurtuluş Savaşının ertesi yıllarından itibaren milli eşitlik ve milli haklar lafta bırakılarak bütün Cumhuriyet tarihi boyunca Kürt milliyetinin üzerine baskı uygulandığı, Cumhuriyet döneminin milli bir zulüm devri olduğu ileri sürülmüştür.

Aydınlık dergisinin 54 ncü sayısından itibaren Sıkıyönetim K.ıgınca T.S.K. aleyhine yayınlarından ötürü yayını durdurulmuş olmasına rağmen bu yasağın ortadan kalkması üzerine 55 nci sayısından itibaren yeniden yayına sokulur iken aynen "Bundan 6 ay önce faşist iktidar dergimizi bir kere daha susturmaya çalıştı... Aydınlık bütün baskılara rağmen yayınına devam ettirdiğini gören faşist generaller, dergimizi Sıkıyönetim kararı ile yasaklama yoluna gittiler. Ama bütün bu çabalar boşunadır, ilk defa 1921 de Şefik Hüsnü önderliğinde çıkmaya başlayan Aydınlık 50 yılı aşkın bir süredir susturulamamıştır ve susturulamayacaktır... Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini geniş halk kitlelerine ulaşmasını önlemek asla mümkün olmayacaktır." denilmiş T.S.K. lerinin yönetiminde komuta yetkisini kullanan ve T.S.K. nin en önemli unsuru olan generalleri faşist generaller olarak nitelendirilmiş bir çok sayısında da T.S.K. lerinde görev almış generaller faşistlikle suçlanmıştır.

Partinin Genel Başkanı Doğu PERİNÇEK'in Askeri Savcılığımızca alınan ifadesinde partinin yurt savunması konusundaki görüşlerini açıkladığı kabul edilen Aydınlık dergisinin 72 nci sayısının 17 nci sayfasında da T.S.K.leri konusunda aynen "Şimdi kısaca Türk Ordusunun niteliklerini sıralayalım:

1. Türkiye Ordusunun esas niteliği, onun büyük burjuvazi ve toprak ağalarının devletinin temel unsuru olmasıdır. Bu sebeple ordu, Türkiye nin bütün emekçi yığınlarını ve ezilen Kürt milletini baskı altında tutan silahlı güçtür.

2. Türk Ordusu, NATO'ya bağlı bir ordudur ve belirli ölçülerde ABD emperyalistlerinin denetimi altındadır. Ordu, silah ve donatım bakımından ABD'ye muhtaçtır. Çünkü ABD silah endüstrisinin standartlarına bağımlıdır. Son silah ambargosu bu gerçeği en açık şekilde gözler önüne sermiştir. Ordunun savaş stratejisi ve planları da milli savunma ihtiyaçlarımızdan çok NATO'nun savaş strateji ve planlarına göre düzenlenmiştir.

3. Türk Ordusu emperyalist bir devletin ordusu olmamakla beraber süper devletler arasındaki rekabetten yararlanarak ve süper devletlerden birine dayanarak komşumuz olan Üçüncü Dünya ülkeleri olan Yunanistan'a karşı da hakim sınıfların şoven emellerinin bir aletidir.

4. Türk Ordusu, bir Üçüncü Dünya devletinin, devlet egemenliğine ve siyasi bağımsızlığa sahip bir ülkenin ordusudur. Bu bakımdan yurdumuzun işgal edilmesine ve sömürgeleştirilmesine karşı kendi sınıf karakterinin elverdiği ölçülerde direnir.

Ordunun bu nitelikleri, ona karşı tutumumuzun ana hatlarını da

belirler. Ordunun halka ve ezilen Kürt milliyetine karşı hakim sınıfların bir baskı aracı olarak kullanıldığı her yerde, ordunun karşısındayız ve ona karşı mücadele ederiz." denilmek suretiyle partinin T.S.K.lerine bakış açısı açıklanmıştır.

Halkın Sesi dergisinin 10 Haziran 1975 tarihli 9 ncü sayısında da "Kitle gazetesi devletin emir kumanda zincirini savunuyor" başlığı altında Kitle gazetesinin Milli Savunma Bakanından başlayan ve bir ere kadar uzanan emir kumanda zincirinin savunuculuğunu yaptığını, Kitle gazetesinin ve onun temsil ettiği revizyonistlerin ülkemizde mevcut düzenin sarsılmasından korktuklarını ve bu nedenle erden Genelkurmay Başkanına kadar uzanan emir kumanda zincirini savunduklarını oysa bu korkuyu düzenin sahipleri emperyalizmin işbirlikçileri ve toprak ağalarının taşıması gerektiğini, revizyonistlerin de kaderlerini düzenle birleştirdiklerini, buhrandan ve kargaşalıktan ödleri patladığını ifade ettikten sonra aynen "Ama halkın ve devrimcilerin bu düzenin devamında ve sağlamlaşmasında en küçük menfaatleri yoktur tam tersine bir Rus atasözünün belirttiği gibi kargaşalık sırasında tanrı fakirlerden yanadır." denilmiş ve orduda mevcut emir komuta zincirinin parçalanmasını istedikleri açıkca ifade edilmiştir.

Parti Genel Başkanı Doğu PERİNÇEK tarafından yazılıp tüm Parti teşkilatına da dağıtılan Parti Genel Merkezi ve Şubelerinde yapılan aramalarda çok sayıda ele geçirilen KIVILCIMLI'NIN BURJUVA ORDU VE DEVLET TEORİSİNİN ELEŞTİRİSİ başlıklı kitapta, Türk Ordusunun devrimci olmadığı, ordunun devrimlerde vurucu güç olduğunu savunanların yanıldığı açıklanmakta aynen "Bu tahlil ile ordunun vurucu güç olduğunu, devrimin ordunun açtığı yoldan başarılabileceğini ispatlamaya çalışıyor, Sonuç olarak bu tarih tezinin sınıf, mücadelesinde gösterdiği yol, burjuva devlet cihazı, yani bürokrasi ve ordu parçalanmaksızın gerçekleştirilen, hatta "vurucu güç" ordu olan bir "devrim" yoludur. Proletaryanın biliminde bütün yollar, proletarya diktatörlüğüne gider. Orduyu parçalamadan devrim yapılabilir mi? Orduya bel bağlayarak devrimci halk iktidarı kurulabilir mi? Proletarya devrimci iktidarını, ancak burjuva devlet cihazını bürokrasi ve ordusuyla parçalayarak kurar. Ne kadar "orjinal" tahlillere dayanırsa dayansın, sonuç itibarıyla proletaryanın bilimi değildir. böyle bir tez en başta en büyük bir gerçeği inkar ediyor. Bu gerçek sınıf mücadelesinin burjuva devlet cihazının, ordu ve bürokrasinin parçalanmasıyla yani proletaryanın devrimci iktidarıyla sonuçlanacağı gerçeğidir. Bunu kavramayan ve buna hizmet etmeyen teori eninde sonunda burjuvaziye yarar, bu en can alıcı noktada gerçeğe aykırı olan tahlil, tabiatıyla somut olarak Türkiye tarihini kavrayışıyla da çürük bir temel üzerine oturmaktadır." denilerek proletarya biliminde bütün yolların proletarya diktatörlüğüne gittiği, orduyu parçalamadan devrim yapılamıyacağı, orduya bel bağlayarak devrimci halk iktidarının ancak

burjuva devlet cihazını bürokrasi ve ordusuyla parçalayarak kurabileceği açıklanmış, kitabın satış ilanının yer aldığı dergi ve kitaplarda yukarıda Parti Genel Başkanının görüşü olarak tırnak içine alınan bölüm ilanla birlikte yayınlanarak Parti Genel Başkanının bu görüşü ısrarla tekrarlanmış, kendi deyimleriyle kafalara berrak bir şekilde yerleştirilmesi istenmiştir.

Yabancı komünist partilerle ilişkiler bölümünde açıklandığı üzere, Avusturya M—L Partisi ile TİKP temsilcisi arasında yapılan görüşmede de "Türkiye sordu. Avusturya ordusunun güçlendirilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

Avusturya cevap: Siyasi olarak esas görev, tekelci burjuvaziye yık-mak ve devrim yapmak. Ordunun güçlenmesi için mücadele etmiyoruz..." Ordu içinde hem devrim için bölünme hem de baş düşmana karşı birleşme propagandası yapıyoruz..."

Türkiye sordu: Hangisi esas

Avusturya cevap: Av. Ordusu emperyalist bir ordudur. Esas görüşümüz budur..." Şeklinde karşılıklı sualler sorulup cevaplar alındıktan sonra "...Türkiye tarafı açıklamalarda bulundu..."

Av. sordu: Kürtlerin durumu nedir? Kürtler içindeki gurup hangileri?

Türkiye cevapladı...

Avusturya sordu: Komprador burjuvazi SB'ne karşı direnebilir mi?

Türkiye cevapladı...

Avusturya sordu: Son zamanlarda SB'nin saldırılarının tırmandığına tanık olduk SB Doğu Akdeniz'de de tırmanma içinde mi?

Türkiye: Avus. Komünistler Birliğini kardeş örgüt olarak görüyoruz.

Avusturya sordu: Tartışmaları nasıl görüyorsunuz? Aramızda görüş birliği mi var, yoksa geniş bir birlik olduğu söylenebilir mi?

Türkiye cevapladı: Bizce geniş bir görüş birliği var. Uluslararası temel meselelerde birleşmemize çok önem veriyoruz..." denilmiş olması TİKP'in ordu konusundaki düşüncelerini, Avusturya M—L Partisinin görüşü doğrultusunda ve yukarıda açıklanan Parti Genel Başkanının ve TİKP'nin görüşlerine uygun göstermektedir.

Türk Silahlı Kuvvetlerinin en önemli özelliklerinden biri de Atatürk ilkelerine bağlılığıdır. Parti ise Atatürk ilkelerini savunmak bir yana Marksist-Leninist ustaların ışığında Kemalist devrim adı altında yazı serileri yayınlanmasına, her ay bir kitap programı adı altında Marks, Engels, Lenin ve Mao'nun eserlerinin okunup tartışılması istenmesine parti şubelerinde Marksist-Leninist ilkeler doğrultusunda eğitim ve seminer çalışmaları yapılmasına, bu eğitimlerde zorunlu kaynak kitap olarak Marks, Engels, Lenin ve Mao'nun eserlerine yollamada bulunulmasına, bunların kitaplarının parti tarafından bastırılıp teşkilata dağıtılmasına, Mao için her yıl anma toplantıları düzenlenip dergi ve gazetelerin birçok sayıları tümüyle MAO'ya hasredilmesine, dergi ve gazete

kapak sayfalarında bunların fotoğraflarına yer verilmesine, partinin kararları ve görüşlerinin teşkilata duyurulmasında da Marks, Engels. Lenin'nin sözleriyle giriş yapılp bunların sözlerine yer verilmesine: parti genel merkezinde Şefik Hüsnü, Mao, Lenin'in çok sayıda poster ve resimleri bulundurulmasına rağmen, Atatürk hakkında bir tek kitabın dahi yayınlanmaması, Atatürk ilkelerinden hiç söz edilmemesi partinin Atatürk ve ordu hakkındaki anlayışını gözler önüne sermektedir.

Bu açıklamalar ile partinin KONTGERİLLA yayınları bir arada değerlendirildiğinde Kontrgerilla yayınlarının amacının ordu ve MİT içindeki bazı kişileri kamuoyu önünde teşhir etmek olmayıp Türk Silahlı Kuvvetlerini parçalamak, devletin en önemli haber alma örgütü olan MİT'i işlemez hale getirerek yasa dışı ve yeraltı faaliyetlerine daha rahat devam etmek olduğu görülmektedir.

Türk Silahlı Kuvvetleri Anayasal düzenin iç ve dış tehlikelere karşı koruyucusudur. Tüm Cumhuriyet tarihi döneminde Anayasal düzeni çeşitli yollarla değiştirmek isteyen parti, örgüt ve kişilere karşı bu görevini başarıyla yerine getirmiştir. Bunun bilincinde olan ve mevcut Anayasal düzeni değiştirerek onun yerine Marksist-Leninist bir düzen getirmeyi amaçlayan sanıklar içinde en büyük engel Türk Silahlı Kuvvetleridir. Nitekim 1971 döneminde mevcut Anayasal düzeni silah zoruyla ortadan kaldırmaya giriştiklerinde de karşılarında Türk Silahlı Kuvvetlerini bulmuşlardır.

Parti Genel Merkezinde yapılan aramada duvara asılı vaziyette ve a-ralarında bir dönemin Cumhurbaşkanı, Genelkurmay Başkanı, Sıkıyö-netim Komutanlarının ve yüksek rütbeli bir çok general, amiral ve su-bay ile çok sayıda emniyet ve MİT görevlilerinin isminin yer aldığı büyük boyda kartona çizilmiş Kontrgerilla şeması ile bu şemada yer alan bazı kişilerin, kartonlara yapıştırılmış büyük boy fotoğrafları, hayat hikayeleri ile ikamet ve iş adreslerini açıklayan yazılar ele geçirilmiştir.

Bu şemada yer alan ve hayat hikayeleri ile adresleri açıklanan kişilerden bir kısmı, parti tarafından sürdürülen KONTGERİLLADAN HESAP SORALIM Kampanyası ve bu kampanya ile ilgili olarak Aydın-lık gazetesinin yayınlarının etkisiyle öldürülmüş ve bir kısmı ise ya-ralanmıştır. (Örneğin listede ismi geçen ve Genel Merkezde fotoğrafı ve hakkında bilgiler bulunan Bülent ÖZTÜRKMEN ve bazı kişilerin bu yayınların etkisiyle öldürülmek istendiğine dair Askeri Savcılığımı-zın 1981/497.esas sayılı suç dosyasında önemli deliller mevcuttur.)

Öte yandan bu şema ve fotoğraflarla birlikte, Kontrgerillanın cina-yetleri adı altında fotoğrafları yayınlanan bazı olayların failleri yaka-lanmış, bu faillerin Türk Silahlı Kuvvetleri ve resmi görevlilerle bir iliş-kisinin bulunmadığı yargı kararlarıyla kanıtlanmıştır.

Görüldüğü üzere; sanıkların Kontrgerilladan amaçları Türk Silahlı Kuvvetlerinin tümüdür. Ordu konusundaki düşünceleri ve faaliyetleri

de Marksist-Leninist strateji ve ilkelerin bir gereği olarak, mevcut Anayasal düzenin koruyucusu olan Türk Silahlı Kuvvetlerini parçalamaya yöneliktir. Bu amaçları da Marksist-Leninist bir düzen getirme düşünce ve faaliyetlerinin bir başka cephesini oluşturmaktır. (Klasör XVIII)

Tüm bu açıklamalardan, Türkiye İşçi Köylü Partisinin kuruluş bildirisi, tüzük ve programının, Toprak Devrimi Programının TCK'nın 141 nci maddesini ihlal eder nitelikte ilkeler içerdiği, kurucu üye olan sanıkların, ilkelerin suç mahiyetlerini bilerek bir araya gelip cemiyeti oluşturdukları, kuruluş bildirisini kamuoyuna açıklamak suretiyle ve resmi makamlara bildirmek suretiyle suç işleme iradelerini açığa vurdukları, esasen kurucu ve yönetici durumunda olan sanıkların Partiyi yasa dışı Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin suçluluğu mahkemece kabul edilen Marksist-Leninist-Mao Zedung düşüncesi doğrultusunda yönettikleri, bütün gayret ve faaliyetlerinin bu yolda propaganda örgütlenme, girişimleri kanallı edip disipline sokmak olduğu, bu suretle sanıkların (sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal nizamlardan birini devirmeye matuf cemiyet kurarak, böyle cemiyetin faaliyetlerini sevk ve idare) ettikleri anlaşılmış bulunmaktadır. Kurucu üyelerden bazıları Partinin kuruluşunda tüzük ve programındaki ilkelerin mahiyetini bilmeden görev aldıklarını, suç işlemek kastını taşımadıklarını ifade etmiş iseler de AYDINLIK grubunun 1969'lardan beri tartışmasız lideri ve gerek yasa dışı dönem, gerekse yasal dönemde örgütün sevk ve idarecisi durumunda olan sanık Doğu PERİNÇEK'in bu durumunu parti kurucularının bilmediği düşünülemeyeceği gibi, Parti Kuruluş Bildirisi ve tüzüğünün ilk defa yayınlandığı Halkın Sesi dergisinin 146 ncı sayısında kurucu üyeler hakkında yapılan açıklamalar arasında bu kişilerin TİKP'nin kuruluşundan önce düzenlenmiş ve mensup oldukları grubun kampanyaları olarak ilan edilmiş çeşitli kampanyalara katılmış olduklarının açıkça belirtilmiş olması, 1971 yargılamasında sanık olan kurucu üyelerin bu durumlarından övünçle bahsedilmiş bulunması kuruluş bildirisi tüzük ve programının suç teşkil ettiği ilk bakışta anlaşılabilir kadar açık ve net olması, haklarında Ankara C.Savcılığında TCK. 141 maddesi ihlal suçundan dolayı soruşturma açıldığı halde Parti faaliyetinin tamamen durdurulduğu 12.9.1980 tarihine kadar parti ile ilişkilerini kesmiyerek görev almış bulunmaları karşısında, bu sanıkların Partinin suç teşkil eden amacını bilmedikleri, masum oldukları yolundaki beyan ve savunmaları samimi kabul edilememektedir.

Çankaya İlçe Yöneticilerine gelince;

İlçe binasında yapılan aramada ele geçen belgelere göre, Genel Merkezin talimatları dahilinde ve yukarıda suçluluğu açıklanan eğitim ve seminerleri düzenledikleri, Genel Merkez tarafından yayınlanan veya

önerilen ve iddianamenin yayın ve eğitim bölemlerinde değinilen çok sayıda kitap ve diğer dökümanların bulunduğu, bu ilçe yöneticilerinin Genel Merkez ile iç içe çalışma gösterdikleri, böylece Marksist-Lenlist bir cemiyetin yöneticisi bulundukları anlaşıldığından soruşturmaya dahil edilmişlerdir.

Sanıklardan Mehmet Yücel ile Asım Yazıcı Çankaya İlçe Yönetiminde özellikle son dönemde görev almadıklarını beyan etmiş iseler de; Asım Yazıcı'nın Çankaya İlçe örgütünde yönetici olarak daha önce görev aldığı, ilçe yönetiminde etkin faaliyetlerde bulunduğu 11-12 Eylül 1980 gecesi güvenlik kuvvetlerince Parti Genel Merkezinde yapılan aramada nöbet tutar vaziyette yakalandığı. Tuzlucaıyır lokalinde ele geçirilen belgelere göre Tuzlucaıyır'da yürütölen eğitim ve seminerlerde faal görev aldığı, Mehmet Yücel'in de Tuzlucaıyır temsilciliğinin kuruluşundan itibaren görev yaptığı, Tuzlucaıyır temsilciliğindeki faaliyetlerin yöneticisi bulunduğu, ayrıca Partinin Çankaya ilçe yönetiminde bir süre yönetici sıfatıyla görev aldığı anlaşıldığından bu sanıklar da soruşturmaya dahil edilmişlerdir.

Partinin sadece Çankaya İlçe yöneticileri ile ilgili soruşturmanın Genel Merkez yöneticileri hakkındaki soruşturma ile birlikte yürütölmesine karşın Partinin gerek Ankara içindeki gerekse taşra şubelerindeki diğer il ve ilçe yöneticileri hakkındaki soruşturmaların neden Genel Merkez ile birlikte yürütölmediğı akla gelebilirse de; Çankaya ilçe merkezinin Genel Merkezle aynı yerde olup Genel Merkez evrakları ile Çankaya Şubesinin evraklarının bir arada bulunması, soruşturmaya önce Çankaya ilçe teşkilatına bağılı olan Tuzlucaıyır temsilciliğinde yapılan aramadan sonra ve bu aramaya bağılı olarak devam edilmiş bulunması nedeniyle Çankaya ilçe yöneticileri hakkındaki soruşturmanın Genel Merkez yöneticileri hakkındaki soruşturma ile birlikte yürütölmesinde zaruret görölmüşür.

Partinin gerek Ankara içindeki diğer şubeleri ve gerekse taşra il ve ilçe örgütleri hakkındaki soruşturmalarla ilgili olarak Askeri Savcılığı-mıza gönderilen suç dosyalarından gerekli fotokopiler alınmış, bu cümleden olarak;

—TİKP Edirne il yöneticileri İsmail Yazıcı ve Ziya Selim hakkında da TCK. 141/5, 142 maddelerini ihlalden soruşturma yapıldığı;

—TİKP İzmir İl merkezinde ve lokalinde yapılan aramada çeşitli yasaklanmış yayınlar elde edildiğı, İzmir İl haber bülteninde yer alan bazı yazılarda suç göröldüğünden sorumlu müdür Hüsnü Ovacık ile İl Başkanı Oktay Kutlu haklarında 15.10.1980 gün ve 1980/13994 hazine 1980/5684 esas sayılı iddianameyle (Hükümetin manevi şahsiyetini tahkir ve tezyif etmek) suçundan İzmir 2. Ağır Ceza Mah.sinin kamu davası açılmış olduğı;

—Ankara Yenimahalle ilçe binasında yapılan aramada yasaklanmış çok sayıda yayınlar bulunduğu, ilçe yöneticisi Sırrı Çopur'un dosyada mevcut ifadesine göre bizzat Genel Başkan Doğı PERİNÇEK'in ilan

edilen konularda ilçe binasında dersler verdiği;

—Kocaeli TİKP İl Merkezinde yapılan aramada Parti tarafından yayınlanan ve suç konusu olup eğitim ve seminerlerde yararlanıldığı saptanan çok sayıda kitap ve yayınların bulunduğu;

—Bursa İl binasında yapılan arama sırasında elde edilen belgelerden ve il yöneticilerinin faaliyetlerinden ötürü komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla Mücahit Çelik ve Ahmet Bayramca haklarında soruşturma yapılmakta olduğu;

—TİKP Malatya İl Örgütü yöneticileri Niyazi Işık ve arkadaşları hakkında (Yasa dışı örgütlerle ilişkileri bulunduğu) iddiasıyla soruşturma yapıldığı;

—Divriği İlçe Başkanı İsmail Hoşça ve 2 arkadaşı hakkında TCK 264/5, 141/1 maddelerinden 3. Ordu ve Erzincan Synt.K.lığı As.Sav.lığının 980/176 esas sayılı ile soruşturma yapıldığı;

—Perşembe İlçe Yöneticileri Şeref Acartürk ve arkadaşları hakkında (Kurulu Anayasal düzeni yasa dışı örgütlerle işbirliği yaparak yıkmak için faaliyette bulunmaktan) Perşembe C.Sav.lığınca 980/727 Hz numarasıyla soruşturma yapıldığı;

—Kayseri İl Yönetim Kurulu üyesi Akif Şimşek hakkında (İşçi sınıfının diğer toplumsal sınıflar üzerinde egemenliğini kurmak amacı ile zorla siyasal iktidarı ele geçirmek için kanun dışı örgütlenip faaliyette bulunmak) suçundan 2.Ordu ve Synt.K.lığı As.Sav.lığınca soruşturma yapılmakta olduğu;

—TİKP sempatizanı olan Hatice Parlâtıcı hakkında (İşçi sınıfının diğer toplumsal sınıflar üzerinde egemenliğini kurmak amacıyla kurulan örgüte üye olmak)'tan 2.Ordu Synt.K.lığı As.Sav.lığınca 980/72 esas sayı ile TCK. 141/1-5 maddelerine göre soruşturma yapılmakta olduğu (Klasör XII)

—Bayramiç İlçe Başkanı Cemal İmrên hakkında TCK.159/1, 312/1 maddelerinden Çanakkale Ağır Ceza Mahkemesine Bayramiç sorgu hakimliğinin 13.1.1981 tarih 980/27 esas 980/352 sayılı son tahkikatı kararıyla kamu davası açılmış olduğu;

—Van şube Yönetim Kurulu Üyesi İdris Aldı hakkında TCK.142/3 maddesinden Van Asliye Ceza Mahkemesinin 29.6.1979 tarih ve 978/368 ve 979/208 sayılı kararıyla bir yıl hapis cezası verilmiş olduğu;

—Bandırma TİKP İlçe Başkanı Ahmet Ezmenoğlu hakkında 11.11.1980 gün ve 980/1212 esas sayılı iddianamesiyle Bandırma Ağır Ceza Mahkemesine TCK. 142/1 maddesinden kamu davası açılmış olduğu;

—Kuyucak İlçe Başkanı İrfan Ülkü hakkında TCK 142/1-6 maddesine muhalefetten Nazilli Ağır Ceza Mahkemesinin 980/206 esasında kayıtlı kamu davasının bulunduğu;

Daha başka il ve ilçe yöneticileri hakkında yasaklanmış yayın bulundurmaktan soruşturmalar yapıldığı anlaşılmış, soruşturmaların il ve ilçe örgütlerinin bağlı bulunduğu ilgili Sıkıyönetim ya da C.Savci-

liklarınca yürütülmesi bakımından iade olunmuştur.

Bu itibarla;

1. Yasal olarak kurulmuş TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ adı altında Sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeye veya memleket içinde müesses iktisadi veya sosyal nizam-lardan birini devirmeye matuf cemiyet kurmak, böyle cemiyetin faali-yetlerini sevk ve idare etmekten sanıklar TİKP Kurucu Üyeleri Doğu PERİNÇEK, Mustafa OVACIK, M.Kemal ÇAMKIRAN, Kamil SAY-DAM, Erdoğan YEMENİCİ, Kabil KONYALI, Saniye İnci ATABERK M.Halim SPATAR, Fuat TERZİ, İsrail TEKİN, Durmuş UYANIK, Mustafa KARAYÜNLÜ, Ali Rıza SARI, Ahmet ŞENCAN, Fatma Rukiye BURSALI'nın eylemlerine uyan TCK. 141/1, 173/son, 31, 33, 36, 40 maddeleri gereğince;

2. TÜRKİYE İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ Genel Merkez Yönetimine seçilmiş ve Merkez Komitesi üyesi sıfatıyla faaliyette bulunmuş olan sanıklar Danyal Oral ÇALIŞLAR, M.Bedri GÜLTEKİN, Mehmet CENGİZ, Şahin ÇÖMEZ ve Rıza BÖKE'nin eylemlerine uyan TCK. 141/1, 173/son, 31, 33, 36, 40 maddeleri gereğince;

3. İlçe yöneticileri Lokman ÖLGÜN, Nezih ARTAN, Asım YAZI-CI ve Mehmet YÜCEL'in eylemlerine uyan TCK.141/1, 173/son, 31, 33, 36, 40 maddeleri gereğince Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı () nolu Askeri Mahkemesinde yargılanarak cezalandırılmalarına;

Gözetim ve tutuklulukta geçen sürelerin mahkumiyetlerinden mah-subuna;

Suç konusu kitap, dergi, poster ve diğer dökümanların TCK. 36 maddesi uyarınca müsaderesine karar verilmesi talep ve iddia olunur.

Gıyabi tutuklu olarak aranmakta olan sanıklarla, Partinin yukarıda açıklanan ve suç teşkil eden çeşitli faaliyetlerine katılmaktan aran-makta olan diğerleri hakkındaki evrakın tefrikine ve bu sanıklar hak-kındaki soruşturmanın sürdürülmesine karar verildi.

Nurettin Soyer
Hava Hakim Albay
Sıkıyönetim Askeri Savcısı

SORGU

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı
2 Nolu Askeri Mahkemesine,

Sayın Başkan, sayın yargıçlar;

İki yıl içinde beş bin yurttaşımızın hayatını kaybettiği bir kargaşalık ve bunalım dönemi yaşadık. Ülkemiz iç savaşın eşiğine kadar geldi. Bugün millet olarak karanlık ve acılı günleri arkada bırakma çabası içindeyiz.

Bu durumda, TİKP yöneticilerini sanık sandalyesine oturtmak, büyük bir hata olmuştur. Çünkü TİKP, acısını çektiğimiz anarşi ve terörün nedenlerini ve kaynaklarını daha en başından berrak bir şekilde teşhis etmiş, çözüm yolunu göstermiş ve günlük politikanın üzerine çıkarak ilkeli ve kararlı bir mücadele yürütmüştür. Hayat, Türkiye İşçi Köylü Partisini doğrulamıştır.

Teröre karşı iç barışı, bölünmeye karşı birliği, zorbalığa karşı özgürlüğü, dış tehdide karşı bağımsızlığı savunan TİKP hakkında dava açılmamalıydı.

Şimdi mesele, bu hatanın bir an önce düzeltilmesidir.

BİRİNCİ BÖLÜM

TİKP'NİN AMAÇ VE FAALİYETLERİ DIŞINDA HİÇBİR ŞEYDEN SORUMLU TUTULAMAYIZ

1. Suçlamalar TİKP İle İlgili Değildir

Bu dava, gerçek anlamda bir "TİKP Davası" değildir. İddianamede TİKP gerçeği yoktur. Bütün suçlamalar, 1973-1974 yılında yargılanan Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) ve 1974 yılından sonra yayınlanan Aydınlık ve Halkın Sesi dergileri ile ilgilidir. İddianamede suç tarihi olarak 1978-1980 yılları gösterildiği halde bu yıllara ait neredeyse hiçbir suç kanıtı getirilmemektedir.

2. Parti Kurucu ve Yöneticilerinin İradeleri, TİKP Tüzük ve Programında Birleşmiştir

Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP) İddianamenin de kabul ettiği gibi 30 Ocak 1978 günü kurulmuştur.

28-29 Ocak günü yapılan kurucular toplantısında, TİİKP Tüzük ve Programı ile TİİKP Davasında sanıkların yapmış oldukları "Savunma" ya da Aydınlık ve Halkın Sesi dergilerinin yazıları vb. tartışılmış değildir. Bu nedenle, bu belgeler temelinde, bir görüş birliğinin sözü dahi edilemez.

Tartışmalar, TİKP'nin Tüzük, Program ve Kuruluş Bildirisi üzerinde yürütülmüş, bu belgeler temelinde bir partinin kurulması kararlaştırılmış, kurucuların iradeleri, bu belgelerde dile getirilen amaç ve görüşlerde birleşmiştir.

Sayın savcıların iddia ettikleri gibi kurucular Tüzük ve Programı İçişleri Bakanlığına vermekle, "suç işleme iradelerini" değil, yasal bir parti kurma iradelerini açığa vurmuşlardır.

Bir parti kimler tarafından ve nasıl kurulur?

Bir kez, partiyi insanlar kurarlar. Bu insanlar gökten zembille inme-

mişlerdir. En az 30 yıllık bir hayatları, en az 10-15 yıllık bir düşünsel ve siyasal geçmişleri vardır.

Yasalar, kimlerin parti kuramayacağını belirtmiştir. Hiçbir kanun, geçmişte TİİKP Davasında yargılanmış, bu davadaki Savunma'ya imza atmış, ya da daha Önce Aydınlık ve Halkın Sesi dergilerinde yazı yazmış yurttaşların parti kurmalarını yasaklamış değildir. Bu yurttaşların parti kurmaları halinde cezalandırılmalarını emreden bir yasa hükmü de yoktur.

Bir suçlama yapılacaksa, bu suçlama kurucuların geçmişlerini değil sözü geçen partinin kuruluşunda oluşan irade ve kastı konu edinmek zorundadır.

Kaldı ki TİİKP kurucuları çeşitli yerlerden gelmektedirler. İçlerinde kuruluş tarihine kadar CHP ve TBP örgütünde çalışmış veya çeşitli siyasal görüşleri benimsemiş arkadaşlar vardır. Kurucular arasında yalnız altı kişi eskiden TİİKP Davasında yargılanmıştır. Bu altı kişi kurucuların azınlığını oluşturmaktadır. TİİKP Davasının sanıklarının sayısı 267'dir. Demek ki TİİKP Davası sanıklarının ancak kırk beşte biri TİİKP'nin kurucusu olmuştur.

Çeşitli kökenlerden gelen TİİKP kurucuları, oturmuşlar bir Program ve Tüzük yapmışlardır. İşte, onlar, ancak bu belgelerden ve 1978 sonrasındaki parti çalışmalarından sorumlu tutulabilirler.

3. İddianame 1974 Affını Yök Sayıyor.

TİİKP Davası görülmüş ve kapanmıştır. Bu dava sonunda verilen karar, 1974 yılında çıkan Genel Af gereğince "bütün hüküm ve sonuçlarıyla" ortadan kalkmıştır. Kapanmış defterleri bugün yeniden açmakla hedef alınan, aslında doğrudan doğruya hukuktur, hukuk devletidir.

Bunun en açık kanıtı, İddianamenin sanık kimliklerini belirten bölümde, Doğu Perinçek'ten "affa uğramış sabıkalı" diye söz edilmesidir. Bu tutum, yasaları yok saymanın ifadesidir. İddianame "Doğu Perinçek ile parti kurmak" diye bir suç icadına kadar gitmektedir. (s.125). Savcılar, böylece yetkilerini aşarak Türk Ceza Kanununa yeni bir madde eklemişlerdir.

4. Mahkeme Kararını Gizleyen Bir Savcılık Olur mu?

Genel Affı yok sayan savcılar, 1975 yılında açılan Aydınlık Davası sonucu 1977 yılı sonbaharında verilen AKLAMA KARARINI Mahkemenizden gizlemektedirler. İddia makamı, bu davadan pekala haberdardır. Böyle bir davanın açıldığından söz ediyorlar. Ancak ne gariptir ki bu dava sonunda verilen kararı belirtmiyorlar.

Partimiz bu aklama kararından hemen bir kaç ay sonra kurulmuş-

tur. Bugün karşılaştığımız iddialar, aklama ile sonuçlanan davada ileri sürülen iddiaların aynıdır. Yeni kanıtlar olmaksızın, aynı iddianame bugün tekrar mahkeme önüne getirilmiştir. Bu durumda kesin hükmün ne anlamı kalmaktadır?

Biz, aklama kararına, başka deyişle hukuk devletine güvenerek partiyi kurduk. Kesin hükmün ikide bir tartışma konusu yapılması, adalete olan güveni sarsar. İşte bu da bir anarşidir.

Öte yandan 1974-1978 yılları arasında çıkan Aydınlik ve Halkın Sesi dergilerinin sorumlu müdürleri vardır. Ayrıca Türkiye'de bir Ceza Yasası ve Basın Yasası vardır. Bu dergilerde çıkan yazılardan kimlerin sorumlu olduğunu yasalar belirtmiştir. TİKP kurucu ve yöneticileri bu yazıları görmemiş ve denetlememişlerdir. O zaman, onları sorumlu tutmaya imkan var mıdır?

5. İddianame Suçun Unsurlarını Gösteremiyor, Benzetmelerle Uğraşıyor

İddia makamı, TİKP belge ve faaliyetlerinde bir suç bulamayınca TİKP belgeleri ile TİİKP arasında benzerlik arama çabasına girmiştir. Oysa TCK 141. maddesi açıktır. Yasa, herhangi bir örgütle benzerlikleri olan bir cemiyet kurmayı değil, unsurları açıkca belirtilen bir cemiyeti kurmayı cezalandırmaktadır. Savcılar, suçun unsurlarını göstermeyi bir kenara bırakmışlar, bütün çabalarını suçla ilgisi olmayan benzerlikler bulmaya yöneltmişlerdir.

Sayın Yargıçlar,

Herhangi bir tüzük ve program maddesi suç mudur, değil midir? Sorun, hukuk adamı için budur. Bir program ya da tüzük maddesi, neye benzerse benzesin, eğer suçun unsurlarını taşıyorsa, suç kanıtı olabilir.

Gene herhangi bir tüzük ve program maddesinin nereden alındığı değil, suç unsurlarını taşıyıp taşımadığı önemlidir. Hazreti İsa'nın sözünü kullanan bir Müslüman Hristiyan olamaz. 141. ve 142. maddeler Faşist İtalya'dan aynen çevrilerek alınmıştır. Birakalım benzerliği, bu aynılık karşısında 1936 yılının iktidarını "faşist" olmakla suçlayabilir miyiz? Bize kalırsa suçlayamayız. Ama savcıların mahtığına göre bir kaç benzerlik daha bulunarak o yılların iktidarına faşist damgası vurulabilir.

Savcılar TİKP ile TİİKP arasında tüzük karşılaştırması yaparak, şu özellikleri sanki suçmuş gibi gösteriyorlar:

- "İşçi sınıfı partisi" olmak.
- "Sınıfsız toplumu" amaçlamak.
- "Milli Demokratik Devrim" stratejisini savunmak.
- "İki süper devleti" hedef almak.
- "Temel çelişmenin 'emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve feoda-

lizmi tasfiye ederek' çözüleceği görüşünde olmak.

Sayın savcılar, bizim bu görüşleri benimsediğimizi anlatmak için sayfalar doldurarak boşuna zahmet çekmişler. Evet, Partimiz bu görüşleri savunuyor, fakat bu görüşler suç değildir ki!

Savcılar, meselenin özünü bir kenara atmaktadırlar. Bizi, belirli bir suçu işlediğimiz için değil, boyumuz-bosumuz, diyelim ki daha önce suç işlemiş birisine benzediği iddiasıyla suçlamaktadırlar. Oysa suçun unsurları ne boydur ne de bos!

Suçun unsurları, sınıf tahakkümüdür, bir sınıfı ortadan kaldırmaktır kurulmuş iktisadi ya da sosyal düzenlerden birini devirmektir. Ancak bu noktalardaki aynıyet, suç iddiasına kanıt olabilir. Yoksa yasayı ilgilendirmeyen noktalardaki benzerlikler değil. Karşılaştığımız olay, Aziz Nesin'in hikayesindeki gibi Fil Hamdi'ye benzediği için yüzlerce Fil Hamdi'nin yakalanması kadar gariptir.

6. Benzetemediği Yerde "Kamufraj" Diyerek Suçluyor

Sayın savcıların benzerlik diye getirdikleri ifadelerin bile önemli bir kısmının benzerliği değil, benzemezliği kanıtladığı gerçeğini bir kenara bırakıyoruz.

Biz de oturup TİİKP belgeleri ile TİKP belgeleri arasındaki benzerlikleri gösteren çok uzun bir liste okuyabiliriz. Fakat bu mahkemenizi boşuna meşgul etmek olur.

Öte yandan kanıt olarak getirilen benzerliklerin büyük bir kısmını başka partilerin tüzük ve programlarında da aynen bulabilir ve gösterebiliriz.

Ayrıca: TİKP Tüzük ve Programındaki çeşitli görüşlerin Atatürk'ün görüşleri ile ya da yasalarla benzerliği üzerinde de uzun uzun durabiliriz.

Ancak bütün bunlar, hukukun ve mahkemelerin inceleme konusu değildir. Bu nedenle bu tür karşılaştırmaları, davayı esasından saptırmak, özünden uzaklaştırmak olarak görüyoruz. Böyle karşılaştırmalara girmiyoruz. Çünkü bu tutum, hukuk dışı bir mantığı kabul etmek olacaktır.

Daha ilginç olanı, savcılar, TİKP ile TİİKP arasında benzerlik iddia ettikleri yerlerde "benzer" diyerek suçluyorlar. Benzerlik iddia edemedikleri yerlerde ise "kamufraj yapmışlar" diyerek suçluyorlar (s.24)

Savcılar ne yapsak suçlayacaklar!

7. "Menderes'in Devamıyız" Diyenler Suçlu Değil de Biz mi Suçluyoruz?

Savcılar, TİKP'nin TİİKP'nin devamı olduğunu ileri sürmekte

Hatta onlar Partimizin kökünün Şefik Hüsnü ve Mustafa Suphi'lere kadar uzandığını belirtmektedirler. Savcılar, 1848'de yazılan Manifesto'nun hesabını bile bizden sormak istiyorlar.

Yıllarca Türkiye'yi yönetmiş olan AP, DP'nin devamı olduğunu her yerde açık açık savunmuştur. Daha idam hükmünün mürekkebi kurumadan, Menderes'in izinden gittiklerini söylemeye başlamışlar ve resimlerini bütün mitinglerde ellerde taşımış ve parti merkezlerine asmışlardır.

Menderes, Anayasa'yı cebren değiştirmeye girişmekten idama mahkum edilmiş ve bu ceza infaz edilmiş değil midir?

Mustafa Suphi hakkında bir mahkumiyet dahi yoktur. Onun bütün günahı Milli Kurtuluş Savaşına katılmak için yurduna gelirken ittihatçı caniler tarafından boğdurulmuş olmasıdır. Şefik Hüsnü ise, düşünceleri ve emekçi halkı örgütleme çabaları yüzünden baskılara uğramıştır. Şefik Hüsnü'lerin o zaman ileri sürdükleri bir çok öneri bugün ülkemizde gerçekleşmiştir. Onlar, Türkiye'nin geleceğini temsil ediyorlardı.

Bu davanın konusu, Şefik Hüsnü ve Mustafa Suphi değil, somut bir olgu olarak TİKP'nin amacı ve faaliyetidir.

8. Belgeler, İddiaların Aksini Gösteriyor

Savcılar, "TİİKP'nin Birinci Kongre Belgelerinin siyasal durum ve görevler başlıklı bölümünün sonunda legal bir parti kurma arzusuna yönelik açıklamaların yer aldığını" söylüyorlar (s.19)

Bu iddia üzerine söz konusu belgeyi dikkatle inceledik. Böyle bir açıklama yoktur. Aksine hem de savcıların belirttiği bölümde TİİKP'nin "illegal aygıtını sağlamlaştırması" gerektiği vurgulanmaktadır. (TİİKP 1. Kongre Belgeleri, s.58)

9. Bu İddianame İle Bizi Her Beş Yılda Bir Suçlamak Mümkündür

Burada okunan iddianameyi, her beş yılda bir içeriğini hiç değiştirmeden mahkeme önüne getirmek ve bizi suçlamak mümkündür. Çünkü iddianame, hesabı kapanmış bir geçmişi suçlamaktadır.

İddianame, TİİKP'nin devamı olmak iddiasını tek tek bütün sanıklar için kanıtlamak gereğini duymuyor. Ceza Hukuku, kişisel sorumluluğu konu edinir. Herhangi bir iddianın hukuki olabilmesi için, her sanık açısından geçerli olduğunun gösterilmesi gerekir.

Cezalandırılmamız talebi, Cumhuriyetimizin yıkılmış olduğu Osmanlı keyfiliği ile açıklanabilir.

Yeniçeri Ağası palasını çekmiş ki, Yahudinin kellesini uçura. Ya-

hudi "Aman dur" demiş, "suçum nedir?" Yeniçeri Ağası gürlemiş. "Bre kafir Hazreti İsa'yı çarmıha geren siz değil miydiniz?" Yahudi "İyi ama o 1500 yıl önceydi" diye cevap vermiş Yeniçeri Ağası, aklına Yahudi'nin kafasını kesmeyi koymuş bir kere "Ne yapalım" demiş "Ben yeni duydum".

İKİNCİ BÖLÜM

TİKP İLE TİİKP'NİN STRATEJİ VE SİYASETLERİ TAMAMEN FARKLIDIR

Savcılar, TİİKP ile TİKP arasındaki benzerlik iddiası üzerinde büyük çaba göstermiş, fakat 141. madde açısından belirleyici olan farkı gözlerden kaçırmaya çalışmışlardır.

1973 yılında yargılanmış olan TİİKP ile TİKP'nin stratejileri, buna bağlı olarak devlete ve orduya karşı siyasetleri tamamen farklıdır.

TİKP'nin yeni ve farklı bir siyasi çizgiye sahip olduğu sık sık belirtilmiştir. Belgeler eklidir. (Bkz. Ek Dosya 1) Burada yalnız iki örnek veriyoruz:

"Türkiye devriminin bir çok meselesini yeniden ele aldık ve değişen şartlara göre yeni fikirler geliştirmek için bir ideolojik mücadele başlattık. Yeni çizgimizi bu mücadele içinde olgunlaştırıyor ve geliştiriyoruz." (Doğu Perinçek, Türkiye Devriminin Yolu, Mayıs 1979, sayfa 123)

1. Genel Kongremizde oybirliği ile kabul edilen Merkez Komitesi raporunda da "yeni bir dönem'e girildiği belirtildikten sonra bu dönemin özellikleri gereği, "yeni bir saflaşmanın, yeni bir mevzilenmenin adım adım ön plana çıktığı" vurgulanmakta ve şöyle denmektedir. "Milli çelişmenin gittikçe daha ağır bastığı şartlarda ateş hattı, ayağı Türkiye toprağına basan güçlerle Sovyetler Birliği arasında kurulmaktadır." (TİKP'nin Siyasi Çizgisi, sayfa 31-32)

TİİKP, iç çelişmeleri esas alan, devleti yıkmayı ve orduyu dağıtmayı amaçlayan siyasetler savunurken, TİKP dünyamız ve ülkemizde görülen önemli gelişmeleri değerlendirerek, kurulduğu 30 Ocak 1978 gününden itibaren, millet olarak cephemizi dışa dönmeyi kilit mesele kabul etmiş, milli birlik siyaseti izlemiştir. Devlet ve orduyu yıkmayı değil, tam tersine dış tehdide karşı savunmayı ve güçlendirmeyi esas almıştır. TİKP'nin üç yıldır izlediği bütün siyaset ve faaliyet işte bu esastan kaynaklanmaktadır.

Bu durumda nasıl olur da bizlerin 141. maddeye dayanılarak mahkum edilmemiz istenebilir.

İddianamenin temel yanılışı buradadır.

İddianame bu konuda yanılığının ötesinde gerçekleri tahrif etmektedir. Savcılar, iddianamenin 115. sayfasında TİİKP Davası Savunma'nın son baskısındaki sunuşta bugün savunulan görüşlerle ilgili bir açıklama olmadığını söylüyorlar. Zaten 1 sayfa olan 1979 baskısındaki sunuşta savcıların gözünden kaçmasına imkan olmayan bir açıklama vardır:

"Doğru olan böyle bir belgenin olduğu gibi yayınlanmasıdır. Çünkü Savunma Türkiye'deki devrimci hareketin gelişme süreci içinde belli bir tarihi andaki bilim ve düşünce düzeyini yansıtmaktadır. Savunmada açıklanan görüş ve düşüncelerin doğruluğu, hiç kuşkusuz o zamanın gerçekleri açısından sınanmalıdır. Yoksa günümüzün olgularına bakarak değil."

Bu açıklama, Savunmada yer alan bazı düşünce ve görüşlerin bugünün olguları açısından geçerli olmadığını yoruma yer bırakmayacak şekilde belirtmiştir.

Savunmayı 141 sanık imzalamıştır. Bugün bu 141 sanığın bir araya gelip, Savunmayı yeniden tartışmalarına ve gerekli değişiklik ve eklemeleri yapmalarına, ne imkan vardır ne de gerek vardır. Esasen TİİKP Savunmayı imzalayanlardan farklı bir tüzel kişiliğe ve iradeye sahiptir. Partimiz kendi stratejisini özellikle ordunun güçlendirilmesi ve Türkiye'nin birliği konusundaki duyarlılığı açık açık defalarca ortaya koymuştur.

TİİKP'nin kuruluşundan 4 yıl önce yazılmış bir Savunmayı suç kanıtı olarak getirmek haksızlıktır. Hele Partimizin berrak olarak açıkladığı strateji ve görüşleri bir kenara atarak bizi TİİKP Davası Savunmasından alıntılar yaparak mahkum ettirmeye çalışmak, daha da büyük haksızlıktır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

TİKP PROGRAMI ÜÇ YIL SONRA MI KEŞFEDİLDİ?

1. Sınıf Partisi Kurmak Suç Değildir

Savcılar, hiç bir suç unsuru bulamayınca bakınız ne gibi iddialar öne sürüyorlar? İddianamenin 92. sayfasında şöyle diyorlar:

"TİKP'nin bir proletarya partisi olduğu dolaylı bir şekilde ifade edilmektedir."

Niçin dolaylı ifade edelim? Tüzüğümüzün 1. maddesinde "işçi sınıfı partisi" olduğumuzu açıkca belirtiyoruz. Belli bir sınıfın yararını savunan bir parti kurmak suç değildir ki! Esasen bütün partiler açıkca söyleseler de söylemeseler de belli bir sınıfa dayanırlar. Dünyanın bütün üniversitelerinde bu gerçek böyle öğretilir.

Yüzlerce örnekten yalnız birini sunacağız. ABD Berkeley California Üniversitesinin sosyalizme karşı olmakla tanınan ünlü sosyoloji profesörü Seymour Martin Lipset dahi partilerin sınıfları temsil ettiğini şöyle belirtiyor:

"Bütün modern demokrasilerde farklı gruplar arasındaki çatışma altında 'sınıf mücadelesinin demokratik tercüme'sini temsil eden siyasi partiler aracılığıyla ifadesini bulur. Birçok parti sınıf çatışması ya da sınıfa sadakat ilkesini reddetmekle birlikte ortaya attıkları görüşlerin ve taraftarlarının çözülmesi onların da çeşitli sınıfların çıkarlarını temsil ettiğini gösterir" (Seymour Martin Lipset, Siyasi İnsan, Ankara 1974, s.205)

Atatürk de modern toplumlarda partilerin sınıfların çıkarlarını savunduğunu şöyle belirtmiştir:

"Bir sınıfın menfaatini muhafaza için teşekkül eden siyasi bir fırkaya mukabil, diğer bir sınıfın menfaatini muhafaza maksadıyla bir fırka teşekkül eder. Bu pek tabiidir." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, cilt 2 2. Baskı, s.97)

Cemiyetler yasasında 10.6.1946 tarihli 4919 sayılı yasa ile yapılan

değişiklik sonucu, 9. maddedeki "sınıf esasına veya adına dayanan dernek kurma yasağı kaldırılmıştır.

141. maddenin değişiklik gerekçesi de aynı doğrultudadır.

Nitekim 141. madde de değişiklik yapan 13.6.1946 gün ve 4934 sayılı yasanın gerekçesinde de aynen; "Bu maddenin birinci fıkrasında değişiklik yapılmasına lüzum görülmemiştir. Bu madde sınıf esası üzerine kurulacak partilere karşı koymamaktadır." deniliyor.

Türkiye İşçi Partisi (TİP), kurulduğu 1961 yılından beri "emekçi sınıfların" ve "işçi sınıfının" partisi olduğunu söylemiş, bu yüzden hiç bir zaman suçlanmamıştır.

Savcıların mantığına göre madem TİKP sınıf partisidir, o halde amacı da sınıf tahakkümü olmak gerekir. Burada bir mantık sıçraması olduğu açıktır. TİKP'nin milli demokratik devrim amacı, emperyalizmi ve Ortaçağ karanlığını hedef almaktadır. Bütün milli sınıfların ortak iktidarını savunmaktadır. Hatta TİKP, bulunduğumuz somut şartları dikkate alarak, 1979 baharından itibaren "Moskova'nın yıkıcılığına ve MHP'nin terörüne karşı bir Milli Birlik Hükümeti" kurulmasını önermiştir. Olgular, savcıların iddialarını çürütmektedir.

Diğer bir gerçek;

Toplumumuzda bugün belli sınıflar egemen durumdadır. "Sınıf tahakkümü" suçlaması, yalnız emekçi halkın yararı savunulduğu zaman akla gelmektedir. Bu tutum dahi, belli bir sınıfın emekçi halka karşı tahakkümünü ifade etmiyor mu?

2. Yargıtay ve Askeri Yargıtay

Milli Demokratik Devrim Amacında Suç Görmemiştir

Sayın savcılar, TİKP'nin milli demokratik devrim amaç ve programını hukuki açıdan incelemiyorlar. Bunun yerine milli demokratik devrim amacı arkasında yatan dünya görüşü ve felsefi inancı araştırıyorlar. Bu nedenle aslında bir takipsizlik kararında yapılması gereken bu hukuki incelemeyi yapmak da bize kalmıştır.

TİKP programı, milli demokratik devrimi şöyle özetlemektedir.

"TİKP, milli demokratik devrimi zafere ulaştırarak proletarya önderliğinde, işçi köylü ittifakına dayanan ve küçük burjuvazi ile milli burjuvazinin katıldığı demokratik halk iktidarını gerçekleştirir." (Madde 4)

"Demokratik halk iktidarı, emperyalizmi ve sosyal-emperyalizmin Türkiye üzerindeki her türlü baskı, sömürü ve denetimine son verecektir. Ülkemizdeki bütün yabancı sermaye halkın mülkiyetine geçirilecektir." (Madde 5)

"Demokratik halk iktidarı, Ortaçağ karanlığını köylerden, şehirlerden ve toplumumuzun her alanından temizleyecek ve toprak devrimini gerçekleştirecektir." (Madde 6)

"Demokratik halk iktidarı, halkın söz, basın, toplanma, gösteri, yürüyüş, örgütlenme, sendika, grev ve haberleşme gibi bütün temel özgürlükleri ile can ve mal güvenliğini ve konut dokunulmazlığını gerçekleştirecektir. İşkence yasaktır." (Madde 7)

Sayın yargıçlar,

Böyle bir programın neresinde suç vardır?

Milli burjuvazinin de katıldığı bir iktidarı amaçlamak mı suçtur?

Emperyalist sermayeyi millileştirmek mi suçtur?

Ortaçağ karanlığını tasfiye etmek mi suçtur?

Yoksa tüm halkın özgürlükleri ile can ve mal güvenliğini savunmak mı suçtur?

Gerek Yargıtay gerekse Askeri Yargıtay. çeşitli içtihatlarıyla milli demokratik devrim amacının suç olmayacağını belirtmiştir.

Yargıtay 1. Ceza Dairesinin milli demokratik devrim konusunda verdiği 30.4.1971 gün ve E. 1970/1659, K. 1971/1325 sayılı kararında şöyle deniliyor:

"...dava konusu bulunan (Milli demokratik devrim aşaması ve sosyalizm) başlıklı yazının incelenmesinde:

"...bugün Türkiye'nin geri kalmış, yarı-feodal ve yarı-sömürge bir ülke haline geldiği, memleketin bu durumdan ancak, Milli Demokratik Devrim yoluyla kurtarılabilceği öne sürülmüş ve kapitalist düzenden ve onun en yüksek aşaması emperyalizmden vazgeçmenin işçi sınıfı ideolojisinin önderliğinde köylüler, aydınlar ve küçük burjuvaların katılacağı bağımsız, demokratik cumhuriyetin temelini atmamakla mümkün olduğu öne sürülmüştür.

"...
"Yazıda ayrıca toprak reformunun yapılması, köylülerin toprak mülkiyetine kavuşturulması, toprak mülkiyetinde eşitliğin sağlanması da istenmektedir.

"...
"...sömürü düzenine son vermek için işçi sınıfının önderliğinde bir Milli Demokratik Devrim yapılması gerektiğini söylemenin... TCK'nın şumulü içine girmeyeceği sonucuna varılmış (tır)."

Askeri Yargıtay 3. Ceza Dairesi de Milli Demokratik Devrim stratejisi konusunda verdiği 14.10.1975 gün ve E. 1975/74 sayılı kararında şunları söylemektedir:

"...karar gerekçesinin 176. sayfasında bir genellemeye gidilerek (... milli demokratik devrimi besinmeyen ve onu gerçekleştirmeyi amaçlayan bütün cemiyetler, isim ve namları ne olursa olsun TCK'nun 141. maddesini ihlal eder mahiyettedirler) şeklindeki kabulde da isabet görülmemiştir... Sadece milli demokratik devrimi benimsemek TCK 141/1. maddesindeki örgütün kurulduğunu subuta erdirecek nitelikte olmadığı gibi Siyasi Partiler Kanunu hükümlerine göre legal bir parti kurmak için faaliyet gösterdikleri kabul edilen sanıkların dergide ve kurulu-

lacak legal partinin program taslağında milli demokratik devrimden bahsetmiş bulunmalarını yapılan bir genelleme ile değerlendirmeye ve kabule gitmekte yukarda açıklandığı üzere isabet görülmemiştir. '

3. Milli Demokratik Devrim Bütün Milli Sınıfların Ortak İktidarındır

Demokratik Halk İktidarına, görüldüğü gibi işçisi, köylüsü, esnaf ve zanaatkarı ve milli sermaye sahibi ile bütün milli sınıflar katılmaktadır. Bu durumda nasıl olur da suç olduğu ileri sürülebilir?

Oysa savcılar Partimizin milli demokratik devrim programını bir kenara bırakmakta ve Komünist Manifesto'dan aşağıdaki alıntıyı yaparak bizleri mahkum ettirmeye çalışmaktadırlar:

"Proletarya siyasi üstünlüğünü tüm sermayeyi burjuvazinin elinden adım adım söküp almak, tüm üretim araçlarını devletin, yani hakim sınıf olarak örgütlenmiş proletaryanın elinde toplamak... için kullanacaktır." (İddianame sayfa 64)

Burada "tüm sermayenin burjuvazinin elinden alınmasından" söz edilmektedir. Oysa TİKP programı, küçük burjuvazi ve milli burjuvazinin mülkiyetine dokunmamaktadır.

Manifesto'dan yapılan alıntıda "tüm üretim araçlarının devletin yani hakim sınıf olarak örgütlenmiş proletaryanın elinde toplamaktan" söz edilmektedir. Oysa TİKP Programı, yalnız yabancı sermayenin elindeki üretim araçlarını bütün halkın mülkiyetine geçirmeyi amaçlamaktadır.

TİKP'nin Milli Demokratik Devrim Programında ve anlayışında suç olmadığını kanıtlayan belgeler ekli olarak sunulmuştur. (Ek Dosya II)

4. Olağanüstü Durumda Olağanüstü Çözüm: Milli Birlik Hükümeti

TİKP, bütün milli sınıfların katıldığı demokratik halk iktidarını gerçekleştirmeyi amaçlamakla birlikte, ülkemizin yaşadığı olağanüstü durumu dikkate alarak, Milli Birlik Hükümeti önerisini getirmiştir.

Daha önce çeşitli vesilelerle üzerinde durduğumuz bu çözümü, 25 Nisan 1979 günü Adana İl Merkezinde düzenlediğim bir basın toplantısıyla kamuoyuna açıkladım ve çağrıda bulundum:

"Ülkemizde halkı hedef alan kanlı terörün ve ekonomik bunalımın giderek ağırlaştığı son dört yılın tecrübesinde derin dersler vardır. MHP'nin katıldığı MC hükümetlerinin anarşiyi önlemesi elbette beklenemezdi. Aynı şekilde Rusya'nın kıskırttığı sahte TKP'ye kucağını açan CHP yönetimindeki hükümetin de iç barışı sağlamasına imkan yoktu.

"Bağrında zorbaları besleyen iktidarlar Türkiye'yi zor duruma dü-

şürdüler. Önümüzdeki meseleler büyüktür. Büyük meseleler büyük güçlere dayanarak ve büyük siyasetler izleyerek çözülebilir. Bu durumda Türkiye halkının geniş çoğunluğunu etkileyen CHP ve AP'ye büyük sorumluluklar düşmektedir.

"CHP Rusya'nın beşinci kolu sahte TKP kenesini sırtından atmalıdır.

"AP, Türkeş'in elini bırakmalıdır.

"Bugün ülkemizin ihtiyacı büyük çoğunluğun desteğini alan bağımsızlıktan ve özgürlükten yana bir Milli Birlik Hükümetidir."

Aynı basın toplantısında, zamanın Başbakanına şöyle seslendim:

"Sayın Ecevit'in yurdumuza yapabileceği en önemli hizmet, zaman geçirmeden Rusya'nın Ortadoğu'yu ve ülkemizi hedef alan tertiplerine ve MHP terörüne karşı bir Milli Birlik Hükümeti kurulması çağrısını yapmaktır." (26 Nisan 1979 tarihli gazeteler)

Bu önerimizi, her fırsatta ve özellikle hükümet bunalımlarında ısrarla işledik. Ayağı Türkiye toprağına basan bütün güçleri temsil edecek Milli Birlik Hükümeti çözümü, 1. Genel Kongremizde de oybirliği ile onaylandı.

TİKP'nin Milli Birlik Hükümeti önerisi, özellikle iki büyük parti tarafından benimsense idi, Silahlı Kuvvetler istemediği bir müdahalede bulunmayacak ve parlamento kazaya uğramayacaktı. Daha önemlisi ülkemizde iç barış büyük sarsıntılar yaşanmaksızın gerçekleşecekti.

Tozun dumana karıştığı o günkü şartlarda, günlük siyasi kaygıların bu derece üzerine çıkmış, ülkenin birliğini gözetmede bu derece sorumlu davranmış, iç barış konusunda bu derece duyarlık göstermiş bir partinin yöneticilerini, "devleti yıkma" iddiasıyla mahkeme önüne çıkaranların amacı nedir?

15 yıla kadar hapsedilmemizi isteyenlerin, Türkiye'nin iç barış ve birlik ihtiyacından yola çıkmadıkları apaçık ortadadır.

Milli Birlik Hükümeti konusundaki belgeler eklidir. (Dosya III)

5. Burada Kim Yargılanmaktadır?

Komünist Manifesto'nun yazarları olan Marks ve Engels mi, yoksa TİKP kurucu ve yöneticileri mi?

Bu davanın konusu nedir? 1848 yılında yazılmış olan Komünist Manifesto mu, yoksa TİKP programı mı?

Savcıların hukuki olmayan yöntemlerine göre biz nasıl bir program yaparsak yapalım, araya Komünist Manifesto'dan alıntılar koyarak aynı suçlamayı yapmak mümkündür. Çünkü burada dava edilmek istenen belli bir felsefi inançtır, bir dünya görüşüdür.

6. Türkiye Yüz Yıldır Milli Demokratik Devrimi Yaşıyor.

Manifesto'yu araya katarak konuyu saptırmaya ve dikkatleri hukuk

alanı dışına çekmeye son gerek vardır? Aslında TİKP, milli demokratik devrim anlayışını son derece somut, elle tutulur, yaşadığımız gerçek olarak açıklamıştır.

1. Genel Kongremizde kabul edilen Merkez Komitesi Raporumuzda ve çeşitli belgelerimizde, Türkiyemizin yüz yıldır devam eden milli ve demokratik devrimi yaşadığını belirttik ve 1. Meşrutiyeti, 1908 devrimini, Mustafa Kemal'in önderliğinde başardığımız Milli Kurtuluş Savaşını ve devrimleri ve 27 Mayıs hareketini milli demokratik devrimin en önemli halkaları olarak niteledik. (TİKP'nin Siyasi Çizgisi, s.128)

İşte bugün toplumumuzun önünde duran görev, yüz yıldır büyük devrimci başarılarla sürdürülen bu demokrasi ve bağımsızlık hareketini sonuca ulaştırmaktır. Bugün toplumumuzda hiç kimse çıkıp dışa bağımlılıktan ve Ortaçağ karanlığından tamamen kurtulduğumuzu söyleyemez ve söyleyemiyor.

Her toplum, tarihin önüne getirip dayadığı sorunu çözer. TİKP bu gerçekten hareket etmektedir. Tarihin ülkemizin önüne getirip koyduğu sorunu çözmeye çalışıyoruz. Programlarımızı kitaplardan değil, ülkemizin gerçeğinden çıkarıyoruz.

Aslında savcılar TİKP'nin Milli Demokratik Devrim programında hiçbir suç olmadığını pekala farkındadırlar. Ancak bu programı tarihi gelişmeye hizmet ettiği için suçlamaktadırlar. Savcılar şöyle bir endişe içindedirler: Türkiye tam anlamıyla bağımsız ve demokratik bir ülke olursa, arkasından da sosyalizm gelmez mi?

Sosyalizmi savunmanın suç olmadığı bir yana, bu mantıkla yenilikten ve değişiklikten yana olan herkesi suçlamak mümkündür. 1908 Devrimini yapanlar, Atatürk, hep tarihi gelişmeye hizmet etmişlerdir.

Tutucuların mantığına göre yenilikten yana olan herkes suçludur. İddianameye yansıyan budur. Ve her ileri adımın karşısına "sen toplumumuzun sosyalizme ve sınıfsız topluma doğru gitmesine hizmet ediyorsun" diye çıkılabilir. Nitekim, yüzyıldan beri her yeniliğe bu gerekçe ile karşı konmuştur.

7. Olmayan Bir Program Suçlanabilir mi?

Savcılar TİKP'nin milli demokratik devrimi başardıktan sonra sosyalizme ilerlemek görüşünde olmasını da suçluyorlar.

TİKP Programında milli demokratik devrimin gerçekleşmesinden sonra devrimin devam ettirilerek "sosyalizmin kuruluşuna önderlik edileceği" belirtilmektedir. (madde 2)

Partimiz bu cümle dışında bugün tarihin önümüze getirmediği bir konuda herhangi bir program ilan etmemiştir. Savcılar bizi ancak şüphe ve varsayımlara dayanarak suçlamaktadırlar. Görüldüğü gibi ceza hukukunun reddettiği "muhal suç" iddiasıyla karşı karşıyayız.

Kaldı ki, sosyalizmi amaçlamak suç değildir.

8. "İmtiyazsız, Sınıfsız, Kaynaşmış Bir Toplum" Ülküsü Suç mudur?

TİKP Programı, nihai amaç olarak "sınıfsız topluma" ulaşmayı belirtmiştir. (madde 2)

İddianameye göre Anayasa sınıfların varlığını kabul etmiştir, öyleyse sınıfsız toplumu amaçlamak suçtur. Öte yandan aynı savcının imzasını taşıyan TÖB-DER iddianamesi ise "ülkemizde sınıflı bir toplumun varlığından" söz etmeyi suç olarak nitelemiştir.

Sınıflı bir toplumda mı yaşıyoruz, sınıfsız bir toplum da mı? Savcılar 141. maddeye dayanarak iddianameler yazmadan önce bu konuda karara varmalıdırlar.

Sınıfların varlığı sosyolojik bir olgudur. Herhangi bir yasa veya kararlar ne olmayan sınıfları yaratmaya imkan vardır, ne de var olan bir sınıfı ortadan kaldırmaya. Sınıflar tarihi gelişme içinde ortaya çıkar ve zamanı gelince de tarih sahnesinden çekilir giderler. Nitekim köle sahipleri ve köleler ile derebeyleri ve serfler bugün çağdaş ülkelerde müzeliğe olmuşlardır.

Sınıfların gelip geçici olduklarını, Anayasa Mahkemesinin dört üyesi, bilimsel bir şekilde şöyle açıklamışlardır:

"...sosyal sınıflar bir memleketteki siyasi, ekonomik ve sosyal şartların sonucu olarak tarih içinde meydana gelen ve bu şartlardaki değişmelere uğrayarak uyarak kendiliğinden yeni şekiller alan veya büsbütün ortadan kalkan içtimai birer vakıadır. Anayasamız hiçbir yerinde, yürürlüğe girdiği tarihte varolan sosyal sınıfların bu içtimai kanuna karşı çıkararak oldukları gibi muhafaza etmeyi taahhüt etmemiştir. Binaenaleyh, bu içtimai kanunun bizim cumhuriyetimizde de hükmünü yürüterek kendi yolunda yürümesine engel olmak mümkün değildir. Bu konuda cemiyet fertlerine düşen görev bu sosyal olayın oluşumunu kolaylaştıracağına inandığı yönde faaliyette bulunmaktır. Zor kullanmayı düşünmeksizin ve Anayasanın tahribini öngören yollara sapmaksızın her ferdin bu konularda doğru bildiği yönde düşünmesi ve düşündüğü yönde faaliyet göstermesi Anayasa ile tanınmış temel haklardandır." (Resmi Gazete 25.7.1967, s. 14)

141. maddeyi ilgilendiren konu, sınıfların tarihi gelişme sonucu ne olacakları gibi sosyolojik bir tartışma değildir. Aydınlik düşünceli, hümanizmden nasibini almış herkes, sınıfların ve eşitsizliklerin kalmadığı bir insanlık ülküsünü benimser. Nitekim Atatürk "imtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz" demiştir. O zaman toplumumuzun sınıfsız olup olmadığı tartışmasına girmeksizin, şunu sormak istiyoruz: Bir yurttaş olarak "imtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir toplum" özlemini duymak ve insanlığın bu yönde ilerlediğini bilimsel bir gerçek olarak

kabul etmek niçin suç olsun?

Savcılar bir yanda toprak ağalığı diğer yanda topraksız köylüleri ile bir yanda lüks ve sefahat öte yanda gecekondlu yığınlarıyla var olan yoksulluk ve eşitsizliği, Anayasa gereği olarak mı görüyorlar?

Oysa Atatürk, insanlığın gelişme yönünü çok açık bir şekilde belirtmiştir.:

"Tekamülün gayesi insanları birbirine benzetmektir; dünya birliğe doğru yürümektedir; insanlar arasında, sınıf, derece, ahlak, elbise, dil ölçü farkı gitgide azalmaktadır." (Afet İnan, M.Kemal Atatürk'ten Yazdıklarım, s. 44)

Üstelik Atatürk, kendi el yazısı ile yazdığı bu görüşün "Medeni Bilgiler" kitabına konarak tüm gençliğe kavratılmasını istemiştir.

TİKP Programı, sınıfsız toplumu, yalnız bir ülkü olarak belirtmiş fakat insanlığın sınıfsız topluma nasıl ulaşacağı, hangi yollardan geçeceği konusunda herhangi bir şey söylememiştir. Bizim bütün kusurumuz, savcıların hayal güçlerini işleteceklerini hesaplayamamış olmamızdır. Hiç kimse şüpheyeye dayanarak ya da fikir yürüterek suçlanamaz.

TİKP, Milli Demokratik Devrim Programını sosyalizm amacını ve sınıfsız toplum nihai amacını 1978 başında kararlaştırdığı Tüzük ve Programıyla ilan etmiştir.

Aradan geçen üç yıl içinde ne bir ceza davası, ne bir basın davası, ne de Anayasa Mahkemesinde parti kapatma davası açılmıştır. Ayrıca milli demokratik devrimden, sosyalizmden ve sınıfsız toplumdan söz eden neredeyse yüzlerce yazımızdan herhangi biri hakkında soruşturma dahi yapılmamıştır.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DIŞ TEHDİDE KARŞI DEVLET VE ORDUYU SAVUNDUK

İddianame, bizim devleti yıkmak ve orduyu parçalamak için çalıştığımızı ileri sürüyor. Getirdiği kanıtlar ise, 1973'de yargılaması yapılan TİKP Belgeleri, bu yargılamada sanıkların yaptığı savunma, 1970 yılındaki yazılarımı derleyen "Kıvılcımının Burjuva Devlet ve Ordu Teorisinin Eleştirisi" adlı broşür, Halkın Sesi ve Aydınlik dergilerinde çıkmış bazı yazılardan alıntılardır. Bunların hiç biri TİKP'ye ait belgeler değildir.

1. Devleti Yıkma İddiasına En Açık Cevap: "Yaşasın Türkiye" Sloganımızdır

TİKP'nin devlete ve ortuya karşı tutumu ise son derece açıktır. TİKP, dünyadaki gelişmeleri değerlendirerek, 1978 Ocakındaki kuruluşundan itibaren Türkiye devletini ve orduyu, dış tehdide karşı koruma ve güçlendirme çizgisini benimsemiş ve uygulamıştır. Bunun yüzlerce kamtı vardır.

Aydınlik gazetesinin 1 Ağustos 1980 günlü sayısında çıkan baş yazımda tutumumuz açık olarak konmaktadır:

"Bugün gerçek bir devrimci, gerçek bir halkçı, Türkiye devletinin yaşamasından yanadır. Hatta tarih, bugün devrimcilerin omuzlarına devletli yaşatmak için en önde savaşmak sorumluluğunu yüklemiştir. (...) Türkiye Cumhuriyeti bugün yaşamak için kendisine gerçek devrimciler ve demokratlar kadar sağlam savunucular bulamaz."

Bu tutum, Merkez Komitesi Raporunda şöyle ifade edilmektedir: "Bugün Sovyet sosyal-emperyalizmi Türkiye devleti ve ordusunu

parçalamaya çalışmaktadır. Partimiz ise, Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı Türkiye devleti ve ordusunu savunuyor." (TİKP Merkez Komitesinin Parti Meclisinin 4. Toplantısına Raporu, Türkiye Gerçeği, sayı 5, Temmuz 1979, sayfa 8)

Aynı doğrultudaki diğer belgeleri ekte sunuyoruz. (Dosya IV)

İşte bu görüşleri dolayısıyla partimiz, "Yaşasın Sovyetler Birliği" sloganına karşı "Yaşasın Türkiye" sloganını benimsemiş, bu sloganı 1. Genel Kongresi dahil bütün kongre ve toplantılarında büyük afişlere yazarak asmış, bu sloganı kitle halinde haykırmıştır. (Ek Dosya V)

2. Milli Bayrağımız

Bütün Yürüyüşlerimizin Başında Dalgalandı

Devleti dış tehdide karşı savunma anlayışı, Partimizin Türkiye Cumhuriyetinin simgesi olan ayıldızlı bayrağa karşı tutumuna da yansımıştır. Milli bayrak, bütün toplantılarımızda asılmış, bütün yürüyüşlerimizin başında dalgalanmış ve bu tutumumuzu eleştirenlere karşı açık bir ideolojik mücadele yürütülmüştür.

9 Eylül 1978'de İzmir'in Kurtuluş Gününde Parti olarak Açık Hava Tiyatrosunda düzenlediğimiz toplantıda, ayıldızlı bayrağımızı astığımız için bize saldıran sahte solculara şu cevabı verdim:

"Hayır bu bayrak kompradorların milli ihanet bayrağı değildir. Osmanlı sultanlarının üç hilalli fetih bayrağı da değildir. Ayıldızlı al bayrak, ezilen bir milletin kurtuluş savaşının sembolüdür. Bu bayrak 30 Ağustosların, 9 Eylüllerin bayrağıdır. Emperyalizme karşı direnişin bayrağıdır. (...)

"Biz Türkiye İşçi Köylü Partisi olarak Türkiyemizin devlet egemenliğini ve bağımsızlığını savunuyoruz. Biz kurtuluş savaşımızın mirasına ve emekçi halkın elinde dalgalandırdığı millî bayrağa sahip çıkıyoruz." (Doğu Perinçek, Doğacak Olan Güneş, s. 54-55)

Partimizin milli bayrak konusundaki tutumunu gösteren belgeler ekli olarak sunulmuştur. (Dosya VI)

3. TİKP:

"İstiklal Marşına Saygısızlık Gösterenlerle Birleşilemez"

Partimiz, devletin simgesi olan İstiklal Marşına yapılan saygısızlığa en önde karşı çıkmış, bu konuda ideolojik mücadele yürütmüş ve İstiklal Marşına saygı göstermeyenlerle birleşilemeyeceğini belirtmiştir. Bütün kongrelerimiz İstiklal Marşı ile açılmıştır. Belgeler ekli olarak sunulmuştur. (Dosya VII)

4. TİKP, Milli Savunmayı Güçlendirmeyi

"Merkezi Görev" Kabul Etmiştir

Ordu konusuna gelince: Savcıların bu konuda gerçeği yansıtan bir tutum içinde olduklarını söylemek mümkün değildir. Çünkü yüzlerce kanıt rağmen ve kendilerini doğrulayacak tek bir belge olmadığı halde, bizleri "orduyu parçalamak ve dağıtmak" çabasıyla suçluyorlar.

Oysa TİKP, orduyu güçlendirmeyi MERMEZİ GÖREV olarak benimsemiştir. Dikkat çekeriz: TİKP, bu konuda susmuş değildir, ordunun güçlendirilmesini herhangi bir görev olarak da benimsemiş değildir. MERKEZİ GÖREV olarak benimsemiş, bunun bütün önemli belgelerinde vurgulamış, 1. Genel Kongrede tespit ettiği on maddelik siyasetlerinde birinci madde olarak kararlaştırmıştır; yani milli savunmamızın güçlendirilmesine birinci önemi vermiştir. Bu tutumu alan ikinci bir parti yoktur.

Savcılar, iddialarına kanıt olarak "Öz kaynaklarımıza ve halkın silahlanmasına dayanan yurt savunması" sloganımızı göstermektedirler. Bu slogan kullanıldığı hemen her yerde açıklanmış ve Türkiye Ordusunun güçlendirilmesi anlamını da içerdiği ayrıntılı olarak belirtilmiştir.

1. Genel Kongremizde oy birliği ile kabul edilen Merkez Komitesi Raporunun "Başlıca Siyasetlerimiz" bölümünün 1. maddesi "Güçlü Bir Milli Savunma" başlığını taşımakta ve yurt savunması siyasetimizi şöyle açıklamaktadır:

"Silah yönünden bizden güçlü olan saldırganı altedebilmek için milletin topyekün bütün güçlerini ve kaynaklarını seferber edebilecek, halkın silahlandırılmasına ve öz kaynaklarımıza dayanan, her türlü dış yardımı bu anlayışa bağımlı kılan bir milli savunma siyaseti izlemeliyiz. (...)

"Rusya'nın beşinci kolunun, halk ve silahlı kuvvetler içinde yaymak istediği teslimiyetçiliğe, yıkıcılığa ve pasifizme karşı mücadele yürütülmeli, Milli Kurtuluş Savaşımızın bağımsızlık ve kararlı direniş ruhu canlandırılmalıdır. Rusya'nın beşinci kolunun ve MHP'nin ordu içine sızdırdığı unsurlar derhal temizlenmelidir."

"Gerekli demokrasi önlemleri alınarak, halkla ordu arasındaki ve ordunun kendi içindeki birlik geliştirilmeli, böylece silahlı kuvvetlerin normal gücü yükseltilmelidir." (Türkiye İşçi Köylü Partisinin Siyasi Çizgisi, s. 89,90)

Milli savunma politikası bu kadar açık olan bir partinin nasıl olur da "orduyu parçalamak" amacını güttüğü iddia edilebilir.

"Orduyu parçalamak" bir yana, TİKP:

1. Orduyu parçalamak amacıyla yürütülen yıkıcı faaliyetlere karşı uyanıklığı savunmaktadır.
2. Halkla ordu arasındaki ve ordunun kendi içindeki birliğin sağlamlaştırılmasından yanadır.
3. Silahlı kuvvetlerin moral gücünün yükseltilmesini istemektedir.

Aynı konuyu 1. Genel Kongrede yaptığım açış konuşmasında şöyle açıkladım:

"Evet, saldırganın askeri güçleri bizden üstündür. Silahları daha fazladır. Ordusu daha modernidir. Ama ülke bizimdir. Dağını gediğini, inişini yokuşunu, çayını ırmağını biz biliyoruz. (...) Halk bizimdir. Kendi halkımızın yaşadığı topraklarda savaşaacağız. İşte bizim üstünlüğümüz de buradadır. Savaşın sonucunu hiç bir zaman modern silahlar değil, halk, insan unsuru tayin eder. Üstelik bizim güçbirliği yapacağımız büyük bir dünya barış cephesi vardır. Türkiye saldırgan karşısında yalnız değildir.

"Bütün bunlar, bizim , silah unsuru arka plana düşüren, insan unsuru ön plana geçiren bir savunma siyaseti izlememiz gerektiğini ortaya koymaktadır. İnsan unsuru ön plana çıkartmak, milletçe topyekün bir direnişe hazırlanmak demektir. Cephe savaşlarıyla kesin sonuçlu bir hesaplaşmaya gitmek değil, saldırganı, uzun süreli bir savaşa değil, saldırganı, uzun süreli bir savaşla 45 milyonluk silahlı halk denizinde boğmak çizgisini izlemeliyiz." (Türkiye Gerçeği, sayı 12-13, Şubat - Mart 1980, sayfa 17)

Modern savaş, topyekün savaştır. Özellikle üstün askeri güçlere karşı savaş topyekün halkı seferber ederek ve halkı silahlandırarak kazanılabilir.

Nitekim Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Kenan Evren, Aydınlık gazetine verdiği özel demeçte aynen şunları söylemektedir;

"... topyekün savunma anlayışının halk içinde yaygınlaştırılmasının son derece hayati bir konum olduğu da muhakkaktır.

"Günümüz savaşları artık, silahlı kuvvetlerin savaş alanlarında yaptıkları bir mücadele olmaktan çıkmış, bütün yurt sathına yayılan ve

"Günümüz savaşları artık, silahlı kuvvetlerin savaş alanlarında yaptıkları bir mücadele olmaktan çıkmış, bütün yurt sathına yayılan ve tüm vatandaşları kapsamına alan bir şekle dönüşmüştür. Bir başka tanımla, savaş; ulusların maddi ve manevi bütün güçleriyle yapmış oldukları bir mücadele olmuştur.

"... birçok yaşamız da da milli güvenliğimiz ve topyekün savunma konularında Türk ulusuna birçok görev ve sorumluluklar verilmiştir." (Aydınlık gazetesi 28 Mart 1980)

Genelkurmay Başkanının da belirttiği gibi, Türkiye için, milletin bütün güçlerini seferber eden topyekün savunma dışında, doğru bir anlayış olamaz.

Yalnız Orgeneral Evren değil, daha önceki Genelkurmay Başkanları ve Silahlı Kuvvetlerin birçok komutanı, savaşın sonucunu silahların değil, insanın tayin ettiğini defalarca belirtmişlerdir. Nitekim birçok ülke, artan tehdit karşısında, insan unsuru değerlendiren topyekün savunma anlayışıyla hazırlık yapmaktadır. İsviçre ve Yugoslavya buna

iki ayrı örnektir. İsviçre ile ilgili bir belge ekte sunulmuştur.

Öte yandan, Partimizin, savunma anlayışına temel olan durum tahlilini, gene komutanlar çeşitli konuşmalarında dile getirmişlerdir. Örneğin NATO Güneydoğu Avrupa Müttefik Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Sedat Güneral, bu yılın şubat ayında Erzurum'da yapılan "Cumhuriyet Fazilettir - 81 Kış Tatbikatı" sırasında "Türkiye'nin askeri olanakları nelerdir" sorusuna şu cevabı vermiştir:

"Kara, deniz ve hava tehdidi, NATO'nun hiç bir bölgesiyle kıyaslanamayacak şekilde hem miktar, hem de kalite bakımından müthiş denecek ölçüde büyüktür. Belki de en büyük tehdit, bu bariz kuvvet üstünlüğünün muhtemel mütecavizi çok çabuk ve önemli ölçüde bir başarı yolunda tahrik ve teşvik etmesi olarak tanımlanabilir." (Ufuklar, sayı 9, 16 Şubat 1981, s. 3)

Bu gerçekler karşısında, Türkiye devleti için, "öz kaynaklarımıza ve halkın silahlanmasına" önem veren bir savunma anlayışı dışında bağımsızlığını ve yurt bütünlüğünü korumanın başka bir yolu var mıdır?

Ancak Pentagon mantığıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetlerini düşmanı oyalayacak bir güçten ibaret görür. Ve halka dayanan savunma stratejisine pek ilgi duymaz. Türkiye yurtseverinin mantığı ile Pentagon'un mantığı farklıdır.

5. Milli Güvenlik Derslerini Destekleyen Tek Parti TİKP Olmuştur

TİKP, Kuzeyden gelen tehdide karşı orduyu güçlendirme siyasetini bir mücadele konusu haline getirmiştir. Partimiz, Moskova yanlılarının "silah değil kreş" sloganının ne anlama geldiğini ortaya koymuş, bu görüşe karşı Türkiye'nin silahlanmasını ve ordunun her yönden modernleşmesini savunmuştur.

Milli Güvenlik Derslerinin yeniden düzenlenmesini destekleyen biricik parti gene TİKP'dir. Partimiz, yeni Milli Savunma Bilgisi öğretim yönetmeliğinin yayınlanmasını, "sevinçle karşıladığını" bir bildiri ile kamuoyuna açıklamıştır. Bu bildiri de şu görüşlere yer verilmiştir: "Başta gençlerimiz olmak üzere, 45 milyon yurttaşımız topyekün direnme anlayışıyla eğitilmelidir. Yurtseverlik bilincinin, birlik ve beraberlik ruhunun güçlendirilmesi, yurt savunması için fikri ve pratik eğitimin gerçekleştirilmesi hayati görevimizdir. Saldırganı caydıracak olan kararlı direnme ve milli savunmadır. Milli Güvenlik Bilgisi derslerinin yeniden düzenlenmesini bu yönde atılmış bir adım olarak değerlendiriyoruz." (Aydınlık 4 Şubat 1980)

Partimiz bu bildiriyle yetinmemiş, milli güvenlik derslerini hedef alan kampanyayı kararlılıkla göğüslemiştir.

Orduya yönelen saldırılara bir cevap olmak üzere, Başkanlık Kurulu

Üyemiz Oral Çalışlar, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Evren'den özel bir demeç alarak, Aydınlık'ta yayınlamıştır. Aydınlık'ın 28 Mart 1980 günlü sayısının manşeti şöyledir:

"Türkiye Hitler Almanyası olmadığı gibi, Silahlı kuvvetleri ne militaristtir ne de faşist"

Ben de üst üste üç başyazı yazarak, orduyu hedef alan saldırıların ne anlama geldiğini açıkladım. (Aydınlık, 29 Şubat 1980, 3 Mart 1980, 4 Mart 1980)

Orduyu parçalamak amacını güden bir parti, hiç ordunun daha fazla silahlanmasını ve modernleşmesini ister mi, hiç orduya yönelen saldırıları göğüsler mi?

Partimiz, orduyu parçalamak bir yana, orduyu düşman ilan edenlerin adresini göstermiştir:

"Orduyu düşman ilan eden ve orduyu parçalamak şiarını ileri sürerler... nesnel olarak Moskova'nın güçleriyle aynı cephede savaşmak tadırlar. Çünkü bugün Türkiye ordusunu parçalamak diye bir sorunu olan biricik ciddiye alınacak güç Sovyetler Birliğidir. Diğerlerinin payına düşen ise, onun yedek gücü olmaktır." (Doğu Perinçek, "Barikat" Aydınlık Gazetesi, 24 Temmuz 1980)

Orduyu savunan tutumumuzu her olayda ortaya koyduk. Subaylara ve askerlere kurşun sıkılmasını her seferinde kınadık.

6. Sıkıyönetimi Terör Odaklarına Karşı Destekledik

Partimiz, Maraş olayı üzerine 1978 sonunda sıkıyönetim ilanı uyarınca ne örgüte genelge yayınlarak tutumunu şöyle tespit etmiştir:

"Bugünkü sıkıyönetim 12 Mart'ın sıkıyönetimi değildir. Sıkıyönetimin, cinayetlerin üzerine yürümesi için çalışılmalı, Sovyetler Birliği'nin yıkıcı faaliyetlerini ve MHP'nin başını çektiği terörün önlenmesini talep etmeliyiz." (TİKP Parti Meclisinin Bütün Parti Örgütlerine Genelgesi, Türkiye Gerçeği, sayı 1, Mart 1979, s. 39)

1979 Mayıs ayı sonunda yapılan Parti Meclisi 4. toplantısına sunulan ve oybirliği ile kabul edilen Merkez Komitesi Raporunda Sıkıyönetimin değerlendirilmesi şöyle yapılmıştır:

"Partimizin Ocak ayında Sıkıyönetim konusunda yaptığı tahlilin ve belirlediği siyasetlerin doğruluğu altı ay içinde apaçık ortaya çıkmıştır. Başlangıçta Ecevit'in denge siyasetinin yönlendirdiği sıkıyönetim, adım adım terörün kaynakları olan MHP'ye ve Rus beşinci koluna yönelmektedir. Sıkıyönetim, demokratik olmayan bazı uygulamalarda bulunmakla beraber, halka karşı 12 Mart benzeri bir zorbalığa girişmemiş ve doğu bölgesinde de dikkatli bir çizgiyi esas almıştır." (Türkiye Gerçeği, sayı 5 Temmuz 1979, s. 5)

1. Genel Kongremizin kabul ettiği Merkez Komitesi Raporu, sıkıyönetim konusundaki tutumumuzu gayet berrak ifade etmiştir:

"Halk üzerinde zorbalık uygulayan terör odaklarına yöneldiği her yerde sıkıyönetimi desteklemek ve halkın özgürlüklerini hedef aldığı her yerde sıkıyönetimi elıştirmek.

"Gelişmeler, solculuk adına koparılan '12 Mart'ın sıkıyönetimi geldi' yaygarasının gerçeğe uymadığını (...) göstermiştir. Sıkıyönetimi MHP ile aynı kefeye koyanlar yalnız ve yalnız MHP'nin amaçlarına hizmet etmişlerdir." (TİKP'nin Siyasi Çizgisi, s. 69)

7. NATO'yu Sovyet Tehdidine Karşı Önemli Bir Etken Olarak Değerlendirdik

TİKP, yurdumuzun savunulması konusunda o kadar ciddi ve sorumlu bir tutum almıştır ki, NATO'nun geçmiş dönemdeki niteliğinden doğan yargıların dahi üstünde düşünerek, Sovyetler Birliği'ne teslimiyet yönünde bir NATO'dan ayrılışa karşı çıkmış, NATO'nun Moskova tehdidi karşısında yarattığı ağırlığı tespit etmiş, Sovyetler Birliği'nin yayılmasını gemleyen her güce önem vermiştir. Bütün bunları gözlerden saklamaya çalışmak, hatta tersyüz etmek hukuki bir tutum değildir. TİKP Başkanlık Kurulu'nun NATO Bakanlar Konseyi toplantısı ile ilgili 25 Haziran 1980 günlü bildirisi, yoruma yer bırakmayacak kadar açıktır:

"NATO, değişen dünya durumu nedeniyle bugün Sovyet tehdidine karşı bir savunma örgütü niteliği kazanmıştır. (...)

"Türkiye İşçi Köylü Partisi NATO'dan Sovyetler Birliği'ne teslimiyet yönünde ayrılışa karşıdır. Bugün Türkiye'nin NATO'dan ayrılması için kampanya yürütenler, ülkemizin bağımsızlığına hizmet etmiyorlar. (...)

"Türkiye topraklarındaki bütün askeri üsler ve silahlar kendi Genelkurmayımızın emrinde olmalıdır.

"Bugün Türkiye'nin en can alıcı sorunu, milli savunmayı güçlendirmek ve saldırgana karşı direnmeye hazır olmaktır." (Türkiye Gerçeği, sayı 18, Ağustos 1980, s.2)

8. Yalnız Türk Silahlı Kuvvetlerinin Değil Batı Avrupa Ordusunun da Güçlenmesinden Yanayız

Askeri savcılarının iddialarına dayanak olarak getirdikleri bir kanıt da Avusturya Partisi ile görüşmedir. Savcılarının kanıtı, tutanakta (...) olarak geçen bölümlerdir. Hukuk tarihinde böyle bir kanıt görülmemiştir. Partimiz adına anlatılanların (...) olarak geçilmesinden daha doğal ne olabilir? Kendi belgelerimizde defalarca açıklanmış olan konuları tekrar yazarak niçin kağıt sarfedelim, niçin kolumuzu yoralım.

Savcılar, nokta nokta (...) olarak geçen bölümleri, istedikleri gibi

doldurmakla yetinmiyorlar, cevaplarımıza öyle anlamlar veriyorlar ki, hiç kimsenin aynı anlamı çıkarmasına imkan yoktur. Tutanak şöyledir:

"Avusturya sordu. Tartışmaları nasıl görüyorsunuz. Aramızda görüş birliği mi var, yoksa geniş bir birlik olduğu söylenebilir mi?

"Türkiye Cevapladı. Bizce geniş bir görüş birliği var. Uluslararası temel meselelerde birleşmemize çok önem veriyoruz..." (İddianame, s. 121)

Sayın yargıçlar:

Bu karşılıklı konuşmadan ne anlaşılır?

Birincisi, bir tartışma vardır. Yani bazı konularda görüş ayrılığı bulunmaktadır. Avusturya Partisinin sorusu bile bu yüzdendir.

İkincisi, Partimiz verdiği cevapta, "görüş birliği" şıkkını benimsemekte, diğer şıkkı, yani "geniş bir görüş birliği" olduğunu kabul etmektedir. Başka bir deyişle, bazı konularda görüş birliği olmadığını ifade etmiş olmaktadır.

Üçüncüsü, TİKP, hangi konularda görüş birliği olduğunu açıkça belirtmiştir. Bu da "uluslararası temel meselelerdir."

Ülke içi meselelerdeki tutum, "geniş görüş birliği" kavramı dışında bırakılmıştır.

Okuduğunu anlayan herkes, konuşmayı böyle anlar. Kaldı ki, Avusturya Partisi ile yapılan konuşmada, Partimizin, yalnız Türkiye Ordusunun değil, Avusturya Ordusunun da güçlendirilmesinden yana olduğu sorulan sorulardan anlaşılmaktadır. Bunu dikkatsiz bir göz dahi farkeder. Sovyetler Birliği tehdidi altındaki Avrupa ülkelerinin de milli savunmalarını güçlendirmeleri ve silahlanmaları gerektiği görüşünü 1. Genel Kongrede kabul edilen Merkez Komitesi Raporu dahil, çeşitli belgelerimizde tekrar tekrar savunduk.

Örneğin, Genel Başkan olarak 1. Genel Kongrede yaptığım konuşmada şunları söyledim:

"Avrupa'ya gelince: Avrupa'da da uyanış başlamıştır. NATO, SS-20 füzeleriyle üstünlük sağlamış olan Rusya'ya karşı tekrar dengeyi kurmak için orta menzilli füzeler yerleştirmeyi Aralık ayında kararlaştırdı. Avrupa ülkeleri direnmeci bir tutumun içine girmişlerdir." (Türkiye Gerçeği, Mart 1980, sayı 12-13, s. 13)

Yabancı gazetelere verdiğim demeçlerde de, Avrupa ile dostluğun önemine ve Avrupa ülkelerinin savunmalarının güçlendirmelerine sürekli dikkat çektim. Bir örnek olarak, Fransa'nın L'Express dergisi ile görüşmemde şunları belirttim:

"Şimdi kapitalist Avrupa ile aynı kaderi paylaşıyoruz. Sovyetler Birliği, Avrupa'ya gözünü dikmiştir. Avrupa ve Türkiye, Sovyetler Birliği'nin baskı ve tehdidi altındadır. Yani ortak bir kadeşe sahipler. Bu nedenle Avrupa'nın birleşerek Sovyetler Birliği'ne karşı çıkmasını destekliyoruz." (Aydınlık gazetesi, 16 Mart 1979)

Ayrıca savcılarının düşünmedikleri bir nokta daha vardır. Bizim Avusturya Partisi'ne söylediklerimiz bir mülakat halinde bu partinin yayın organı olan "Klassenkampf" dergisinde çıkmıştır. Bir iddia ileri sürülmeden önce o iddianın gerçek dışı olduğunun bir gün kanıtlanabileceği ihtimali de hesaplanmalıydı. İlgili belgeyi çevirisi ile birlikte mahkemeye sunacağız.

9. Eleştirinin Amacı Orduyu Güçlendirmektir

İddianame, Partimizin "Askerlere uygulanan her türlü baskıya, dayığa ve hakarete son verilmesi" talebini orduyu parçalama isteğinin bir kanıtı olarak getiriyor. Biz tam tersini düşünüyoruz.

Bir kez Askeri Ceza Yasası, askerlere dayak ve hakareti cezalandırıyor. İkincisi, ordu içinde bu tür uygulamalar ne yazık ki vardır. Bu durum, birçok mahkeme kararına da yansımıştır.

Ordu nasıl güçlü olur? Hem halkla ilişkilerinde hem de kendi içinde hukuk ilkeleri uygulanırsa güçlü olur. Partimiz, dayak ve hakarete karşı çıkmıştır, çünkü bunu ordunun güçlendirilmesi ihtiyacının bir gereği olarak görmektedir.

Bir kuruma yapılabilecek en büyük kötülük, onu eleştirinin üzerinde tutmaktır. Bu tutum, orduyu korumak değildir. Eleştiri ve öneri, milli savunmamıza bir partinin yapabileceği en önemli destektir.

Bizim orduya karşı tutumumuzu hayat ve uygulama içinde görevler, değişik görevlerdeki komutanlar olmuştur. Gerekirse bu komutanların da tanık olarak dinlenmesini isteyeceğiz.

Partimizin, milli savunmanın güçlendirilmesi ve ordunun halkla bağının sağlamlaştırılması konusunda, ne kadar sorumlu davrandığını gösteren belgeler ek olarak sunulmuştur. (Dosya IV)

10. Bizzat Devlet Yetkilileri

"Kontrgerilla" Gerçeğini Kabul Etmişlerdir

Savcılar, Partimizin "Kontrgerilla ve MHP'den Hesap Soralım" kampanyasını, orduya karşı düşmanlığın bir kanıtı olarak getiriyorlar.

Öncelikle şunu belirtelim: Partimiz, "Özel Harbi" dış tehdide karşı son derece gerekli gördüğünü defalarca belirtmiştir. Biz bunun önemini çok derinden kavramış bir partiyiz. Bu nedenle Özel Harp

Dairesinin yasal kuruluş amacına ve yasal gördüğümüz bu anlamdaki faaliyetlerine karşı çıkmadık, hatta bunları gerekli gördük.

Ancak, Türkiye'de 1971 yılından itibaren özellikle istihbarat örgütleri içine yuvalanmış ve Kontrgerilla adıyla yasa dışı faaliyetlere girmiş bazı güçlerin olduğunu resmi belge ve açıklamalar dahi doğrudan veya dolaylı olarak kabul etmiştir.

Halen Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreterlik Danışmanlığı gibi çok önemli bir görevde bulunan 12 Mart döneminin Başbakan yardımcısı Sadi Koçuş, "Atatürk'ten 12 Mart'a" ve "12 Mart Anıları" başlıklı kitaplarında, Kontrgerillanın yasa dışı olarak kurulduğunu, yönetildiğini ve faaliyet gösterdiğini en küçük tartışmaya yer bırakmayacak şekilde anlatmıştır.

Sayın Sadi Koçuş, şunları söylemektedir:

"1971'in son günlerinde kurulduğunu öğrendiğimiz Kontrgerilla örgütü Genel Kurmay Başkanının emriyle, İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı ve MİT tarafından müştereken kanun dışı kurulmuş, yönetilmiş ve kanun dışı çalışmış bir örgüttür. Kuruluşu yasaya aykırıdır. Her iki makam da bana bağlanmış olmasına rağmen haberim yoktur. Genel Kurmay Başkanının yasa dışı emriyle kurulmuştur. Ve bir af ile yaptıklarının hesabını vermemiş, üstelik asıl suçlulara söz bile söylenmeyerek yapılan işler, iki-üç küçük memurun üzerine atılmıştır. Böyle devlet olmaz ve böyle devlet yönetilmez." (Atatürk'ten 12 Mart'a)

Söz gene Sayın Sadi Koçuş'ın:

"Sıkıyönetim bir olağanüstü durum yönetimidir... Ama sıkıyönetim hiç bir zaman bir 'astığı astık, kestiği kestik' yönetim demek değildir. Başbakanlığın yazılarına cevap bile vermeyen, kaçırdıkları suçluları hükümete zamanında haber vermekten kaçan, sorunca bile doğrusunu söylemeyen, hiç bir görev bağlılığı olmayan Genel Kurmay Başkanı ile gizlice ve Hükümetin değil muvafakatı, haberi bile olmayan özel kuruluşlar ve görev timleri, yani kontrgerilla faaliyetleri kuran, bunlara hem yasa, hem de insanlık dışı işler yaptıran bir sıkıyönetim, hem bağlı olduğu hükümete, hem de mensubu olduğu orduya gölge düşüren bir yönetim haline gelir. Nitekim aynen böyle olmuştur. Böyle bir yönetimin anarşistlerden farkı kalır mı?" (12 Mart Anıları, 1978, s. 691-692)

Sayın Koçaş, Kontrgerillanın bir gerçek olduğunu açıklamakla yetinmemiş, dönemin, kendi deyişiyle "baş suçlularını" da isim isim açıklamıştır.

"... Gayri resmi baş suçlu olan Fuat Doğu... dönemin resmi yetkili, yarı yetkili baş suçluları olan Cumhurbaşkanını, Genel Kurmay Başkanı ve bazı sorumluları..." (12 Mart Anıları, 1978 s. 686-687)

İddianamede suç kanıtı olarak gösterilen Kontrgerilla şemasını gördüğü üzere ilk çizen, o dönemin güvenlik işleriyle sorumlu Başbakan yardımcısı ve bugünün Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliği Danışmanı Sayın Sadi Koçaş'tır.

Genel Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliğinin hazırlattığı "Terör Raporu"nda, Cevdet Sunay'ın o zamanki sağ terörü himaye eden tutumuna dikkat çekilmiştir. (Günaydın, 25 Mayıs 1981).

Yalnız Sayın Koçaş değil, "üst düzeyde bir MİT yetkilisi" ve "emekliye sevk edilen eski MİT görevlileri" de yaptıkları açıklamalarda kontrgerillanın varlığını ve yasa dışı faaliyetlerini doğrulamışlardır:

"Milli İstihbarat Teşkilatında bazı görevliler kontrgerilla olaylarına girmişlerdir. Hükümet MİT için Danıştay kararlarını uygular ve bazı yöneticileri tekrar görevine iade ederse, MİT içinde oynanan oyunlar, MİT-Kontrgerilla ilişkileri kısa sürede ortaya çıkarılacaktır.

"12 Mart işkence olaylarına karışan bazı yöneticiler, belgelere de geçtiği kadarıyla yerleri değiştirilmiş, bazıları da üst yönetime getirilmişlerdir." (Hürriyet 30 Ocak 1978)

Yasa dışı kontrgerillanın varlığı başka devlet yetkililerince de açıkça ya da üstü kapalı olarak kabul edilmiş, kamuoyundaki, parlamento-daki ve basındaki tartışmalar, kontrgerilla gerçeğini doğrulamıştır. (Ek Dosya VIII). Hatta devletçe bu konuda bir dosya hazırlanmıştır. "Kontrgerilla dosyası" daha sonra Başbakanlıkta her nasılsa kaybolmuştur. Olay Hürriyet gazetesinin manşetinde şöyle verilmiştir: "KAYBOLAN BELGE: 'KONTRGERİLLA DOSYASI' Başbakanlıktan kaybolan dosyada çok önemli bilgiler vardı." (Hürriyet 25 Ocak 1978)

11. Kontrgerilla Kampanyamız, Orduya Değil Devlet İçine Yuvalanmış Yasa Dışı Güçleri Hedef Almıştır

Partimizin, "Kontrgerilla ve MHP'den Hesap Soralım" kampanya-

sında orduyu değil, devlet ve ordu içine yuvalanmış güçleri hedef aldığı bütün belgelerimizde altı çizilerek belirtilmiş ve orduya bu güçleri kendi içinden temizleme çağrısı yapılmıştır.

İstisnasız bütün belgelerimizde kontrgerillayı nitelerken "devlet içine yuvalanmış", "devlet içine mevzilenmiş", "devlet içine sızmış" yasa dışı güçlerden, "odaklardan" ve "obalardan" söz edilmiş, bunların "MHP'nin devlet içindeki suç ortakları" olduğu tekrar tekrar vurgulanmıştır. Örnekler eklidir (Dosya VIII)

Nitekim Partimiz, kampanyayı "Kontrgerilla ve MHP'ye karşı" yürüterek, MHP ile Kontrgerilla arasındaki bağlantıya, kampanyanın adında bile dikkat çekmiştir.

12. MHP İddianamesi Bizi Bir Kez Daha Doğrulamıştır

Şimdi konu daha da aydınlanmıştır. MHP İddianamesi bizim savunduğumuz gerçeği doğrulamıştır. Savcılar bizim bu konuda gösterdiğimiz duyarlı ve cesur tutumu kutlayacakları yerde suçluyorlar.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının hazırladığı MHP İddianamesi, bu partinin devlet ve ordu içinde örgütlendiğini kanıtlamaktadır. (Bkz. MHP İddianamesi, s. 161, 180, 188, 220, 222-224, 320, 355, 356)

13. Yargıtay, Bizim Neyi Hedef Aldığımızı Doğru Tespit Etmiştir

Kontrgerillayı eleştiren yazılarım daha önce dava konusu olmuştur. "Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset" başlıklı yazımda Orduya hakarete bulunduğu iddiasıyla açılan dava sonucu verilen mahkumiyet kararı, Yargıtay 9. Ceza Dairesinde oy birliği ile bozulmuştur. Yargıtay, bu yazılarda Ordunun ve devletin değil, devlet ve ordu içine yuvalanmış güçlerin hedef alındığını gerekçe olarak göstermiştir. (Yargıtay 9. CD, 16.1.1980, E 1979/4376, K 1980/87). Demekki, tarafsız ve adil bir göz, bizim neyi hedef aldığımızı görebilmektedir. Karar eklidir (Dosya VIII).

Yargıtayın bu değerlendirmesi, Partimizin bütün bildiri ve açıklamaları için de geçerlidir. Çünkü biz, yukarda belirttiğimiz gibi Kontrgerillanın sözünü ettiğimiz her yerde, yasa dışı örgüt ve faaliyetle Devletin ve Ordunun bütününe birbirinden ayırmaya özel bir dikkat gösterdik.

14. Kontrgerilla Kampanyamız Sayesinde Devlet Yasa Dışı Güçlere Karşı Önlemler Almıştır

Partimizin Kontrgerillanın faaliyetlerini gün ışığına çıkaran çaba-

ları etkili olmuş ve işe yaramıştır. Bizim gerçekleri ortaya koymamızdan yararlanan devlet ve ordu, bu konuda önlemler almış ve yasa dışı faaliyetlerde bulunanlardan bazıları etki ve durumlarını yitirmişlerdir.

Partimizin yürüttüğü kampanyanın daha başlarında, hükümet çevreleri, Özel Harp Dairesinin yeniden düzenleneceğini, yasa dışı işlerle ilişkisinin kesileceğini açıklamıştır (Hürriyet 19 Temmuz 1978).

Kampanyamız üzerine, yetkili organlarca araştırmalar yapılmış, MİT içine siyasi parti taraftarlarının sızmasına set çekecek önlemler alınacağı açıklanmıştır. (Yankı, 25 Eylül 1978, sayı 393, s.9-11).

Hürriyet gazetesi, MİT yetkililerine dayanarak yaptığı yayında, "Kontrgerillanın istihbarat ile bağdaşmadığını" belirttikten sonra şu görüşlere yer vermiştir:

"Sıkıyönetim uygulamalarına etken oldukları basında uzun süre tartışılan kontrgerilla elemanları sıkıyönetim siyasi sorgulamalarında etken olmuşlar, ancak gerilla usulü yöntemleri kamuoyunu rahatsız etmişti. (...)

"Artık 'Kontrgerilla' deyimi ile 'istihbarat' deyimi yan yana yürütülmüyor. (...) Şimdi MİT'de 'fevri hareket yok' sloganı egemen olmuş. En önemlisi de, kendi kendini kontrol var, özeleştirici var." (Hürriyet, 8. Gün Eki, 20 Mart 1980, sayı 6, s. 3-5).

Herşeye rağmen, savcıların Kontrgerilla konusunu getirmeleri iyi olmuştur. Biz bu meselenin sonuna kadar değilmesinden ve her türlü yasa dışı faaliyetin açığa çıkmasından yanayız. 12 Eylül, anarşi ve terörle ilgili birçok gerçeğin aydınlanmasına yol açmıştır. Kontrgerilla konusunun aydınlanması da, MHP, Apocular ve sahte solcu cinayet örgütleri olaylarının gün ışığına kavuşmasında olduğu gibi, bizim gerçekleri savunduğumuzu, demokrasiye ve yurdumuza hizmet ettiğimizi kanıtlayacaktır.

15. Kanunsuz Faaliyetleri Eleştirmeyecek miyiz?

Sayın savcılar, bizim kontrgerillanın faaliyetlerini açıklamakla bazı görevlileri hedef gösterdiğimizi ve bu hedef gösterilenlerden bazıları'nın saldırıya uğradığını ileri sürüyor ve neredeyse bizi bu saldırılara yol açmakla suçluyorlar.

Bizim kastımızın kanunsuz faaliyetleri açığa çıkarmak ve sorumluların kanun önünde cezalandırılmasını istemek olduğu açıktır.

Partimiz, kime karşı yapılırsa yapılsın saldırı ve cinayetleri kınamıştır. Ancak MHP'nin Hergün gazetesinin yürüttüğü "hedef gösteriyorlar" yaygarasına da aldırmadık. Eğer biz, bu karşı saldırıdan korkmuş olsaydık, ne MHP İddianamesi, ne de Apocular iddianamesi bugünkü

olgunluğuyla ortaya çıkamazdı.

Kanun dışı faaliyetlerde bulunmakla suçladığımız bir kaç kişiye yapılan saldırının failleri bulunmuştur. İlginç olan, bu faillerin aynı zamanda Partimiz üyelerine karşı saldırılara girişen örgütlere bağlı olmalarıdır. Onların davranışlarını hiç bir zaman onaylamadık.

Sayın yargıçlar, toplumda herkes, istediği sorumluyu eleştirmek hakkına sahiptir. Hatta bu görevdir.

Daha Aydınlık gazetesi çıkmadan önce çeşitli gazeteler, Kontrgerilla konusunda yayın yapmış ve emekli general Cahit Akyol'u kamuoyuna Kontrgerillanın kurucusu olarak tanıtmışlardır. Bu yayınlar üzerine, Emekli general Akyol, "Can güvenliğimin korunmasını istiyorum" diye basına açıklama yapmıştır. (Hürriyet, 28 Ocak 1978).

O zaman hiç kimsenin aklına, gazetelerin hedef gösterdiği gibi bir fikir gelmemiştir. Doğrusu da budur.

Ne zaman ki, Aydınlık gazetesi, yasa dışı güçlerin MHP ile ilişkisini ortaya çıkarmıştır, bunun üzerine MHP'nin "Hergün" gazetesi ve Alparslan Türkeş, Aydınlık'ı susturabilmek için "hedef gösteriyorlar" kampanyasını başlatmışlardır. Savcıların da, bu kampanyadan kalan etkiyle bizi suçladıkları anlaşılmaktadır.

Savcıların anlayışını kabul edecek olsak, yasa dışı faaliyetler karşısında "hedef göstermeyelim" kaygısıyla susup oturmak gerekir. Öyle ise siyasal partilere, basına ve kamuoyuna ne gerek vardır? Memleket o zaman padişahlık devrinde olduğu gibi yalnız fermanlarla yönetilir.

Savcıların, "hedef gösterdiler" şeklindeki suçlaması, devlet görevlilerinin yasa dışı faaliyetlerini eleştirmeyi düşünen herkesi yıldırmaya hizmet eder. Demokratik kamuoyu böylece terörize edilmektedir. Bu tutum aynı zamanda gerçek katilleri de gözlerden gizler. Onların sorumluluğu zayıflatılmış ve gerçeklerin üzerine bir sis perdesi çekilmiş olur.

Eğer zamanın hükümetleri, son derece ciddi kanıtlarla kamuoyuna sunduğumuz faaliyetlerin üzerine gitse, konuyu resmen aydınlatsa ve sorumluları cezalandırsaydı, teröre ve anarşiye karşı güçlü bir darbe indirilmiş, devletin ve ordunun saygınlığı savunulmuş olurdu.

Biz, Kontrgerilla kampanyası sırasında yüzlerce devlet görevlisini eleştirdik, İddianame, bu görevlilerden birine karşı işlenen yaralama fiiliyle bizim yayıнымız arasında ilişki olduğunu söyleyebilmektedir. Oysa, hiç bir hukuk adamı bu iki olay arasında illiyet bağı kuramaz.

16. Parlamentoyu Savunduk ve Sandık Başına Çağrısı Yaptık

Devlete karşı tutumumuz, parlamento konusundaki görüşlerimiz açısından da değerlendirilebilir. TİKP, parlamento "ahır" olarak niteleyen ve seçimleri boykot taktiğini savunan kaba solcu anlayışlara

karşı mücadele etmiş, Türkiye tarihi boyunca özgürlük düşmanlarının parlamentoya kilit vurmaya çalıştıklarını belirtmiş, parlamentoyu açtırma mücadelesi ile demokrasi mücadelesinin daima birleştiğine dikkat çekmiştir. Partimiz, kendi katılmadığı seçimlerde dahi "sandık başına" şiarıyla yurttaşları oylarını kullanmaya çağırmış, seçimlerde zorbalık uygulayanların karşısına dikilmiştir.

TİKP, parlamentoda yer alan partilerin Meclisin itibarını sarsan so-rumsuz ve vurdumduymaz tutumlarını sert bir dille eleştirmiştir. Partimiz, Meclisteki partilerin parlamenter kurumları işlemez hale getiren ve yozlaştıran davranışlarının tersine, parlamentoyu kurtaracak somut öneriler getirmiştir.

Parlamento, Anayasa düzeninin temel kurumlarından biridir. Par-lamentoyu savunan bir partinin yöneticilerini, "temel düzenlerden bi-rini yıkma amacı" ile suçlamak, havada kalan bir iddiadır. Parlamento-yu ve seçimleri savunarak devletin yıkılmak istendiği, bugüne kadar görülmemiştir.

TİKP'nin parlamento ve seçimler konusundaki tutumunu yansıtan belgeleri ekli olarak sunuyoruz (Dosya IX);

17. Partimiz Ayrılıkçılığa ve Bölücülüğe Karşı En Kararlı Mücadeleyi Yürütmüştür;

Sayın savcılar, kendileri de inanmadıkları için olsa gerek, oldukça tereddütlü ve bulanık bir şekilde bölücülük ima eden iddialar ileri sürü-yorlar.

Partimiz Programı, bu konuda Siyasi Partilerin Kanununun 90. madde 2. fıkrasını, noktası virgülüne benimsemiştir:

"Parti herhangi bir bölgenin veya ırkın diğerlerinden im-tiyazlı olmasına karşı mücadele eder"

dedikten sonra.

"Bütün Türkiye halkının eşitlik ve özgürlük temelinde devrimci birliğini savunur." (TİKP Programı, madde 9).

ifadesiyle birlik fikrini vurgulamıştır.

Partimiz, bütün belge ve çalışmalarında, Sovyetler Birliği'nin bölücü çabalarına dikkat çekmiş, bu çabaları bir mesele halinde kamuoyu-nun önüne getirmiş, mücadelesini vermiş, bu yüzden en değerli yöneticilerinin katledilmesine ve çok sayıda arkadaşımızın yaralanma-sına yol açan saldırılara göğüs germiştir.

Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığının hazırladığı "Apocular İddianamesi" de buna tanıktır. Bu iddianame, bizim dikkat

çektığımız ve bir bir ortaya çıkardığımız gerçekler üzerine kurulmuştur. İktidarların Apoculara göz yumduğu bir ortamda, Partimiz yönetici ve üyeleri bu gerçekleri, Apocuların kurşunlarına göğüs gererek ortaya çıkarmışlardır. Partimiz, Türkiye'mizin birliğini, lafla değil, en değerli yöneticilerinin hayatları pahasına savunmuştur. Partimiz yöneticilerine yapılan suikastler, Apocular İddianamesinde de yer almaktadır.

Apocular, TİKP'den başka hiç bir siyasi partiyi, Aydınlık'tan başka hiç bir gazeteyi hedef almamışlardır. Çünkü, birliğin en kararlı ve en uyahık savunucusu Partimiz olmuştur. TİKP'nin güçlü olduğu yerlerde, bölücülük ve mezhepçilik gelişmemiştir.

1. Genel Kongremizde kabul edilen Merkez Komitesi Raporu, ayrılıkçı örgütlerin, "Rusya'nın Ortadoğu'yu ele geçirme çabalarına bel bağladıklarına" işaret etmiş ve bu planın bozularak, ülkemizin birliğinin korunması için gerekli duyarlılığı göstermiştir (TİKP'nin Siyasi Çizgisi, s. 55-56).

Aynı fikirleri 1. Genel Kongrede yaptığım açış konuşmasında ve çeşitli yazılarımda işledim. Bunlardan bir örnek sunuyorum:

"Bugün Türkiye devletinin... toprak bütünlüğüne yönelen tehditler vardır. (...)

"Bugün herkes bilmektedir ki, Kürt ayrılıkçılığını kışkırtan ve buna dayanarak Kürtler dahil bölgemiz halklarını ve ülkelerini köleleştirmek isteyen emperyalist, Moskova'da oturmaktadır. (...)

"Bu şartlarda, Türkiyemizin bağımsızlığını, devlet egemenliğini ve birliğini korumak, bütün Türkiye halkının meselesi olmak yanında, dünyanın geleceğini de ilgilendirmektedir." (Doğu Perinçek, Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset, s. 144)

Partimiz, 1978 yılında Madin'in Nusaybin mağaralarında 447 tank-savar roketi bulunmasını, kamuoyunda bir mesele haline getirmiş ve bu roketlerin doğrudan doğruya Türk ordusunu hedef aldığına, bölücülük amacıyla getirilmiş olduğuna dikkat çekmiştir.

TİKP, Sünni ve Alevi kitlelerin birliği konusunda da büyük bir duyarlılık göstermiş, halk içinde her türlü bölünmeye karşı mücadele etmiştir.

Mezhep çatışmasının kışkırtıldığı sıralarda, Başkanlık Kurulu üyemiz Oral Çalışlar, Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altıkulaç ve Alevi kitleleri içinde saygınlığı olan Avukat Muharrem Naci Orhan ile röportajlar yaparak, mezhep ayrılığına karşı halkın eğitimine hizmet eden bir yayın kampanyası yürütmüştür. Partimizin ayrılıkçılık ve bölücülüğe karşı kararlı tutumu, Doğu bölgesindeki çeşitli illerimizin vali, em-

niyet müdürü ve sıkıyönetim komutanlarınca da kabul ve ifade edilmiştir. Mahkemenizden, kendilerinin tanık olarak dinlenmesini talep edeceğiz.

Ayrılıkçılığa ve bölücülüğe karşı ülkemizin birliğini savunan tutumumuzu yansıtan belgeler eklidir (Dosya X)

BEŞİNCİ BÖLÜM

TOPRAK DEVRİMİ CUMHURİYETİN GEREĞİDİR

1. Toprak Ağalığı

Yasaların Koruduğu Sosyal Bir Sınıf Değildir

Savcıların iddia ettikleri gibi Partimiz Toprak Devrimi Programında suç olduğu söylenebilir mi? Konuyu suçun kanuni unsurları açısından incelemek gerekir.

Bir kez bu program yalnız ve yalnız toprak ağalığını, tefeciliği, şeyhliği, aşiret reisliğini vb. hedef almaktadır. Bunlar Ortaçağ kalıntılarıdır ve yasaların koruduğu bir sınıf değildirler. Bunların tasfiye edilmesi, Cumhuriyetin gereğidir. Toprak Devrimi Programımız, yoksul ve orta halli köylülerin, zengin köylülerin (köy burjuvazisinin) mülkiyetine dokunulmayacağını, yani bu sosyal sınıfları ortadan kaldırma hedefi taşımadığını açıkça belirtmiştir.

Anayasa Mahkemesi de 141. maddenin toprak ağalarını korumadığını açıkça belirtmektedir:

"Bu yasaklamalardan faşist görüşün savunulduğu, tek parti rejiminin veya toprak ağalarının muhafazası maksadının güdüldüğü anlamını çıkarmak mümkün değildir."
(26.9.1965 gün ve E 1963/173, K 1965/40 sayılı karar)

2. Toprak Ağalığı Cumhuriyetin Değil

Padişahlığın Sosyal Temelidir

Toprak ağalığı Padişahlığı, Osmanlı Devletinin sosyal temelidir.

Ağa, hacı, hafız, hoca, molla gibi lakap ve ünvanlar 26 Kasım 1934 günü kabul edilen 2590 sayılı yasa ile kaldırılmıştır. Yasanın amacı hiç şüphesiz yalnız başına bu ünvanları kaldırmak değil, bu ünvanların simgelediği sosyal sınıfı ortadan kaldırmaktır. Kanunun gerekcesinde

bu gerçek çok güzel dile getirilmiştir:

"Türk inkılabının en açık özelliği, demokratik olmasındadır. Demokrasinin temeli ulusal üyeler arasında ne kanda ne teşrifatta, ne de muamelede bir fark olmamasıdır. Türk tarihinin ilk çağlarında milletin fertleri arasında hiçbir fark yoktu. (...) Ortaçağda devlet rejimleri değişti (...) farklar hasıl oldu. Mümtaz sınıflar meydana çıktı. Türkler Kurumu vustadaki (Ortaçağdaki) cemiyetlerle temasları sırasında sınıflara ayrılarak, millet içerisinde bir hiyerarşi vucuda getirdi ve kendisine halktan üstünlüğünü gösteren fuzuli bazı lakaplar ve payeler izafe etti."

Gerekçede, bu açıklamadan sonra sözü geçen ünvanların "Artık Türk camiası vasıflarından kaldırılması içtimai inkılabın zaruretlerinden olmuştur" yargısına varılmaktadır. (TBMM Zabıt Ceridesi, Dönem 4. Cilt 24. sayfa 42)

Görüldüğü üzere yasanın gerekçesi, feodal sınıfı ortadan kaldırmayı Cumhuriyetin gerektirdiği bir sosyal devrim olarak görmektedir.

Atatürk, işte bu ruhla "Efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, mensuplar memleketi olmaz" demiştir. (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, cilt II, 2. Baskı, s.215)

Öte yandan tefecilik kanuna göre suçtur.

Bugün hâlâ bazı bölgelerimizde ağaların ve şeyhlerin ayaklarının tozu ve yıkandıkları su ilaç olarak kullanılıyor ise Cumhuriyetin bize yüklediği, bu sosyal uru kesip atmak görevi önümüzde duruyor demektir.

Atatürkçülük lafla olmaz, Ortaçağa karşı kararlı bir tutumla olur. Savcılar Ortaçağ kurumlarının yaşatılmasına karşı bir tepki duymuyorlar, fakat Ortaçağı tasfiye edecek bir Toprak Programına karşı çok duyarlılar. "Savcı" sözcüğünün başında bir de "Cumhuriyet" sözcüğü vardır. Yani Anayasa ve yasalar, savcılara "Cumhuriyetin sözcüsü" olarak iddiada bulunmak görevini yüklemiştirler. İddia, Cumhuriyeti korumak ve pekiştirmek için yapılacaktır, yoksa toprak ağalığı gibi padişahlık ve derebeylikten kalan bir kurumu korumak için değil.

3. Milli Demokratik Devrim

Burjuva Özel Mülkiyetin Önürdeki Engeli Kaldırır

TİKP'nin Toprak Devrimi Programı, toprak ağalığını tasfiye etmekle beraber, "toprak ağalarına ve ailelerine işleyecekleri kadar toprak ve alet köylülerle eşit miktarda bırakılacaktır." demektedir. (Madde 7) Böylece ağalara dahi, erdemli bir şekilde çalışarak hayatlarını sürdürme ve özel mülkiyet hakkından yararlanma imkanı tanınmaktadır.

Savcılar, Toprak Devrimi Programımızın mülkiyet ve miras haklarını ortadan kaldırdığını söylüyor ve Komünist Manifesto'yu kanıt olarak getiriyor. Komünist Manifesto'da geçen şu cümleye yer vermektedirler: "Komünist devrim geleneksel mülkiyet ilişkilerinden en köklü kopuştur." (İddianame s.64)

Savcıların kollektif mülkiyetle özel mülkiyeti birbirine karıştırdıkları görülmektedir.

Sosyalist devrim, toprak mülkiyetinin kamuya ya da kollektiflere ait olmasını öngörür. Demokratik devrim ise toprak ağalığını ortadan kaldırarak özel mülkiyeti yaygınlaştırır, burjuva özel mülkiyetinin önündeki engeli kaldırır.

4. TİİKP Toprak Programıyla Partimizin Programı Arasında Esaslı Fark Vardır

Sayın savcılar, mülkiyet sistemleri arasındaki ayırımı dikkat etmedikleri için TİİKP 1971 Toprak Programıyla TİKP Toprak Programı arasındaki önemli bir farkı görememişler ya da bunu gözlerden gizlemek istemişlerdir.

1971 TİİKP Programı zengin köylülere (yani köy burjuvazisine) ancak "işleyecekleri kadar toprak ve alet bırakmaktadır" Partimizin Toprak Programı ise "zengin köylülerin mülklerine dokunulmayacağı" ilan etmiştir. (Madde 6)

Görüldüğü üzere, iki program arasında köy burjuvazisine karşı tutumda temelden bir fark vardır. 1971 TİİKP Programı, köy burjuvazisini ortadan kaldırmaktadır. Partimiz Programı ise bu sınıfı korumaktadır. Savcılar "benziyor" diye karşı karşıya yazdıkları maddeleri dikkatle okumamışlardır bile.

Altını tekrar çizerek belirtelim; Zengin köylüye karşı tutumda iki program arasında esastan bir fark vardır.

Suçla ilgisi olmayan benzerlikleri alt alta sıralamanın bu dava konusu açısından hiç bir anlamı yoktur. Örneğin "ihtiyarlık ya da hastalık sebebiyle toprağını işleyemeyen köylülerin, dul ve yetimlerin geçimleri ve bakımları sağlanacaktır" şeklindeki 10. maddenin aynı olması, 141. madde açısından hiçbir değer taşımaz. Bu madde ve bunun gibi suç olmayan diğer benzerlikler, her toprak programında bulunabilir. "Toprak işleyenindir, su kullananındır" ilkesini, ülkemizde ilk defa programlaştıran da biz değiliz.

TİİKP Davası sonucu 1974 yılında alınan karar gerekçesinde, suç olarak tahlil edilen bölümler, TİİKP Toprak Programının giriş ve sonuç bölümleridir. Bu bölümler topraklara "mücadele ile" el konulmasını işlemektedir. Partimizin Toprak Devrimi Programı bu bölümlerde dile getirilen hiçbir görüşe yer vermemiştir.

1974 yılındaki hüküm gerekçesi, ayrıca bir sanığın "kollektif mülki-

yeti" savunan beyanlarına dayandırılmıştı. Oysa yukarda uzun uzun anlattığımız gibi bizim Programımız kollektif mülkiyeti değil, özel mülkiyeti esas almaktadır.

5. Toprak Devrimi Programımız

Özel Mülkiyeti Yaygınlaştırma Programıdır

TİKP Toprak Programı, bir ortaokul öğrencisinin bile rahatça anlayabileceği gibi sosyalist mülkiyet sistemini değil demokratik devrimin temeli olan burjuva özel mülkiyet sistemini öngörmektedir. Bütün dünyada burjuva demokratik devrim, derebeylik ilişkilerinin tasfiyesi ile gerçekleşmiştir.

TİKP Toprak Devrimi Programı, dağıtılan toprakların tapuya geçirileceğini açıkca hükme bağlayarak, derebeylik ilişkilerinden kurtulma ve özel mülkiyeti yaygınlaştırma programı olduğunu tartışmaya yer bırakmayacak bir biçimde ortaya koymuştur.

Yalnız Toprak Programımızda değil, çeşitli yazılarımızda da bugün Türkiye tarımı önündeki sorunun özel mülkiyeti yaygınlaştırmak olduğunu belirttik. TİKP Bilim Kurulunun hazırladığı ve TİKP yayını olarak basılan "Ekonomideki Çıkmaz ve Çıkış Yolu" adlı broşürümüzde şöyle denmektedir:

"Verimdeki azalmanın esas nedeni ise (...) toprak ağalarının varlığı ve toprak mülkiyetinin köylüye ait olmamasıdır." (S.27)

"Köylü kitlelerinin, işledikleri toprağın tapulu sahibi olmasından kaynaklanan bağımsız ve özgür iradeleri olmaksızın ekonomiye yeniden can verecek adımların atılması imkansızdır." (s. 63-64)

Öte yandan konuya tarih bilinci ile bakan bir insan, burjuva özel mülkiyet sistemi önündeki engelin toprak ağalığı olduğunu görür.

Savcılarla toprak reformu konusunda aramızdaki görüş ayrılığı, özel mülkiyet konusunda değildir. Ayrılık şuradadır: Onlar toprak ağalığı düzenini savunmaktadırlar. Biz ise burjuva demokratik ilişkileri temsil eden milyonlarca köylünün özel mülkiyetini savunuyoruz. Toprak ağalarının mülkiyetini, milyonlarca köylünün mülksüzlüğü pahasına korumak Cumhuriyetçilikle bağdaşmaz.

6. "Mülkiyet Hakkının Kullanılması

Toplum Yararına Aykırı Olamaz"

Bütün bunlardan anlaşılacağı üzere Partimizin Toprak programı sistem olarak özel mülkiyeti kabul etmekte, fakat toplumumuzun Or-

taçağ karanlığından kurtulmasının ve demokratlaşmasının, önündeki engellerin temizlenmesini istemektedir. Kamu yararı bunu gerektirmektedir. Nitekim Anayasamızın 36. maddesi "Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz" demektedir ve 37. madde de Toprak Reformu yapılmasını öngörmektedir. Anayasaya aykırı olan savcıların görüş ve iddialarıdır.

Öte yandan savcılar Toprak Programımızın miras hakkını da ortadan kaldırdığını iddia etmektedirler. Bu iddia nereden çıkmıştır, neye dayanmaktadır? Bu sorunun cevabını hâlâ bulabilmiş değiliz.

7. Meşru Olmayan İktisaba Ödül Verilemez

Savcılar, Toprak Devrimi Programımızda ağa topraklarına devletin "tazminatsız" el koyacağını kabul etmemizi, mülkiyet hakkının özünü ortadan kaldıran bir tutum olarak değerlendiriyorlar.

Bu hakkın özünün yok edilmesi ne demektir? Doktrin bunu açıkça ortaya koymuştur. Eğer bir hakkı ya da özgürlüğü genel olarak kullanılamaz hale getiriyorsanız, bu durumda hakkın özünün zedelendiğinden söz edilebilir. Oysa biz hakkı ortadan kaldırmıyoruz ve kullanılmaz hale getirmiyor, tam tersine bu hakkı yaygınlaştırıyor, gerçekte kullanılabilir hale getiriyoruz. Özel mülkiyet hakkının ve miras hakkının önündeki engeli kaldırıyoruz.

Bütün dünyaya, özellikle demokratik devrimini tamamlamış Avrupa'nın ileri ülkelerine bakalım. Oralarda toprak ağalığı, derebeylik ilişkileri nasıl tasfiye edilmiştir? Tazminat ödeyerek mi? Hiçbir ülkede bu mesele tazminat ödenerek çözülmemiştir. Derebeyliğin tasfiyesi sonucu bırakalım özel mülkiyet hakkının özünün zedelenmesini, burjuva-kapitalist toplumlar doğmuştur.

Toprak ağalığı, bütün dünyada miadını doldurmuş, tarihi olarak yok oluşa giden, çağ dışı bir kurumdur. Bu kurumun ne tarihi ve sosyolojik olarak ne de Türkiye'deki hukuk sistemi ve Cumhuriyet açısından bir meşruluğu kalmıştır. Bu durumda toprak ağalarına tazminat ödenmesi olsa olsa bir ilericilik-gericilik tartışmasıdır. Yoksa 141. maddeyi ilgilendiren bir konu değildir.

Tazminat ödemekten. ancak iktisap meşru ise söz etmek gerekir. Nasıl bir hırsızın çaldığı eşya, kaçakçının suçta kullandığı mallar, rüşvet olarak alınan para, ya da zimmete geçirilen eşyaya tazminatsız olarak el konmaktaysa, toprak ağalarının topraklarına gayrimeşru olduğu için tazminatsız olarak el konmalıdır. İktisap yasal yollardan gerçekleşmemiş ise, kaynağında meşruluk yoksa yılanmak suretiyle hak haline gelemez.

Türkiye'de toprak ağalarının ellerindeki toprakların kaynağı incelendiği zaman şu olgularla karşılaşırız:

—Padişah fermanı ile toprak sahibi olmak

- Hazine topraklarına el koymak
- Kurtuluş Savaşında şehit olanların topraklarını gaspetmek
- Göç eden Rum ve Ermeni'lerin topraklarına konmak
- Tefecilik yoluyla yoksul köylülerin topraklarını ele geçirmek
- Güçlü ailelere dayanarak, toprakları zorbalıkla gaspetmek (Mütegallibe)
- Aşiret reislerinin, aşiret topraklarını kendi üzerine geçirmeleri
- Şeyhlik ve dini inançların sömürülmesi yoluyla toprak elde etmek
- Rüşvet ve tapu yolsuzlukları gibi yasa dışı yollardan geniş toprakları ele geçirmek.

Osmanlı İmparatorluğunda toprağın olağanüstü ve gayrimeşru yollardan nasıl ele geçirildiği, 1945 yılındaki Çiftçiyi Topraklandırma Yasası tartışmalarında, milletvekillerince uzun uzun anlatılmış ve TBMM Tutanaklarına geçmiştir (BMM Tutanak Dergisi, Dönem 7. cilt 17 ve 18)

1978 yılında, Devlet Bakanı Ahmet Şener de yaptığı bir konuşmada, toprak ağalarının toprakları "bedava" ele geçirdiklerini belirtmiş ve bu toprakların "Rayiç bedel üzerinden alınmasını" eleştirmiştir. (Toprak Reformu Kongresi, 1978, s.31)

Osmanlıların dirlik esasına dayanan toprak düzeni bozulduktan sonra toprakları önceleri hizmet ya da kira karşılığı ellerinde tutanlar daha sonra bu topraklara sahip çıkmışlardır.

Bu güçler Cumhuriyet döneminde Tapulama yasalarının zilyedlik hükümlerinden yararlanarak işgal ettikleri devlete ait toprakların bu kez tapularını da ele geçirmişlerdir.

Böylece devlet, kendisine ait toprakları önce toprak ağalarına tapulamış sonra da aynı toprakları büyük bedel ödeyerek kamulaştırmak durumuyla karşı karşıya kalmıştır.

Örneğin Urfa reform bölgesinde tapulaması yapılan 16 milyon 620 bin dönüm toprağın, 8 milyon 525 bin dönümü, zilyedlik yoluyla toprak ağaları adına tapulanmıştır.

Bu gerçeği Toprak ve Tarım Reformu eski Müsteşarı Veteriner Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Saim Kendir, aynen şöyle dile getirmektedir:

"Yıllarca devletin arazileri gaspedilirken, mülkiyete şu veya bu yolla geçirilirken hiç kimse gasptan söz etmedi. Ama ne zamanki devlet verdiği vergi üzerinde ödemeyle gaspedilen toprakları geri alıp da gerçek sahiplerine yoneldiği zaman, bu bedelin düşüklüğü öne sürülerek toprakların gaspedildiği savı öne atıldı. Hiçbir ciddiyeti yoktur. Devletten hangi bedelle alınmıştır ki devletin ödeyeceği bedel üzerinde tartışılabilir." (Toprak Reformu Kongresi, 1978, s.66)

Öte yandan toprak ağalarının elindeki toprakların önemli bir kısmı tapusuzdur. Toprak ağalarının topraklarına el koymanın, mülkiyet hakkı açısından hukuken bir sakınca taşınmadığını, ancak böyle bir uygulamanın "siyasi bir tercih" sorunu olduğunu, Karadeniz Teknik Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Haldun Özen şöyle belirtmektedir:

"Ülkemizde tarım topraklarının büyük ölçüde tapusuz olduğu, bu topraklar üzerindeki hakların belirsiz olduğu dolayısıyla bu toprakların mülkiyet hakkının kime ait olduğunun saptanması gerektiği düşünülebilir. Ancak bu görüş özünde hukuksal değil siyasaldır. Bir temel tercihi yansıtır. Çünkü tarım topraklarının sahipleri Osmanlı İmparatorluğu döneminden bugüne kadar topraklarının tapusunu alamadılar, önce onlara mülkiyet haklarını belirleyen tapularını verelim, sonra toprak reformunu yapmaya çalışalım demekten başka bir şey değildir. Bu da temel bir siyasal tercihtir. (Toprak Reformu Kongresi 1978, s.96)

Anayasa Mahkemesi de zilyedlik yoluyla mülkiyetin iktisabını ön gören yasa hükümlerinin kanun koyucu tarafından değiştirilebileceğini açıkça belirtmektedir:

"Şüphesiz kanun koyucu, devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan sahipsiz yerlerin mutlaka kişiler tarafından işgal, ihya ve imar yollarıyla veya başka biçimlerde mal edinilebilmesinin sebep ve şartlarını tesis etmek zorunluluğunda değildir. Hatta bir Kanunla bu hükümlerin tümünü ilga ederek bu gibi yerler üzerinde zilyedlik yoluyla bir hak doğamayacağını ilan da edebilir." (19 Haziran 1968 gün, E 1966/19, K 1968/25 sayılı karar)

8. Osmanlı Hanedanına Tazminat mı Ödenmeliydi?

Atatürk, ferdi mülkiyet hakkını şöyle tanımlamıştır:

"Bir insanın emeği mahsulü olan her şeye sahip olması, devletin müdahale edemeyeceği ferdi yüksek haklarındandır. İnsan, namuskârane sahip olduğu mal ve mülküne istediği gibi tasarruf eder." (Afet İnan, M.Kemal Atatürk'ten Yazdıklarım, s. 31 ve El Yazısı, s.22)

Görüldüğü gibi Atatürk, ferdi mülkiyetin "emeğin ürünü" olduğunu ve "namuskârane" biçimde iktisap olunması gerektiğini kendi el yazısı

ile belirtmiştir.

Hangi ağa onbinlerce dönüm toprağı, emeğinin ürünü olarak ve namuskârane bir şekilde elde etmiştir?

Atatürk "emek sahibi olmayanları insandan saymamak, hakkı emeğe dayandırmak esas ilkesi göz önüne alındı" demektedir. (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt II, 2. Baskı s.28)

Gene Atatürk, hakkın kaynağını şöyle açıklamıştır:

"... çalışmak sayesinde bir hakkı iktisap ederiz. Yoksa arka üstü yatmak ve hayatını emekten uzak geçirmek isteyen insanların bizim toplumumuzda yeri yoktur, hakkı yoktur (Alkışlar)" (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri Cilt 1, 2. Baskı s.196)

İşte toprak ağalarının tazminat hakları bu nedenlerle yoktur. Partimiz Atatürk'ün özlü olarak belirttiğı bu demokratik ruhla Toprak Devrimi Programını hazırlamıştır.

Nitekim bu anlayış Cumhuriyetimizin temelinde vardır. Osmanlı Sultanlarının mülklerine hiçbir tazminat ödenmeden el konmuş ve derebeyi mülkiyetinin önemli bir bölümü bu yolla tasfiye edilmiştir.

Şimdi soruyoruz: Dolmabahçe Sarayına, Topkapı Sarayına, Beylerbeyi Sarayına, Yıldız Sarayına, Şale Köşküne ve Osmanlı Hanedanının mülkiyetindeki yüzbinlerce dönüm arazi ve yüzlerce gayrimenkule tazminat mı ödenmesi gerekirdi? Tazminat ödenmemesi; özel mülkiyet hakkını ortadan mı kaldırmıştır, yoksa bu hakkın özünü mü zedelemiştir?

9. Toprak Ağalığına Tazminat Ödemek Sanayileşmeyi Değil Vurgunculuk ve Sefahat Sektörünü Geliştirir

Öte yandan toprak ağalarına tazminat ödemek, ülkemizin sanayileşmesine değil, lüks ve safaht sektörünün geliştirilmesine hizmet eder. Ödenecek tazminatlar esas olarak sanayi sermayesine dönüşmeyecek; Soğukoluk, Adana, Halep, Antep ve Beyoğlu barlarına gece kulüpleri-ne beyaz kadın ticaretine, kumarhanelere akacaktır. Ya da spekülasyonda, vurgunculukta ve kaçakçılıkta kullanılan kara para haline gelecektir. Toprak ağalığının yapısı ve yönelişi budur.

10. İran Şahı Bile

"Tazminatın Altından Kalkamazsınız" Demiştir

Burada önemli bir noktayı berraklıkla açıklamak isteriz. Partimiz yalnız bir avuç toprak ağasının önemli bir kısmı tapusuz olan toprak-

larına tazminatsız el konmasını savunmaktadır. Bunun dışında sanayi, ticaret vb. yollarla kazanılan özel mülkiyete karşı böyle bir uygulamayı doğru görmemektedir. Toprak ağalarının toprakları dışındaki her türlü mülkiyetle ilgili kamulaştırmalarda tazminat ödenmesini savunuyoruz. Bu tutumumuz, gerek 1937'de yapılan Anayasa değişikliğine, gerekse 1961 Anayasasının anlayışına paraleldir.

1937 Anayasa değişikliği olsun, 1961 Anayasası olsun çiftçinin topraklandırılmasına ilişkin kamulaştırmalarla bunun dışında kalan kamulaştırmaları birbirinden ayırmıştır. Bu ayırmanın nedenini eski Başbakanlardan Recep Peker 1937'deki Anayasa değişikliği sırasında çok samimi ve çok açık bir dille ortaya koymuştur:

"Yapılan iş, topraklandırmadaki ödeme usul ve şekillerini, Anayasanın kamulaştırma hakkındaki genel hükümlerinden ayırmaktır. Yoksa bu işe normal yoldan para vermek yalnız Türkiye'nin değil, devlet niteliğinde hiçbir varlığın dayanamayacağı bir zor sıkıntıdır. Yüksek amacı da işlemez yapar. Bunu açıkca söyleyerek bir kanun tasarısıyla Büyük Millet Meclisine gelmek hem pratik hem de esaslara bağlılık bakımından doğru olur." (5.2. 1937 günlü Zabıt Ceridesinden naklen Mahmut Goloğlu, Tek Partili Cumhuriyet, s. 224)

Türkiye'de ne zaman ki toprak reformu yapmaya niyet edilmiştir, ayaklar suya ermiş ve meseleye pratik bakmak zorunluluğu doğmuştur.

Gerçekten de "tazminat" meselesine Recep Peker gibi aynı zamanda uygulanabilirlik açısından da bakmak gerekir. Hem göstermelik olmayan bir toprak reformu yapmaya, hem de tazminat ödemeye maddeten imkan yoktur.

Milli Güvenlik Konseyinin hazırlattığı Raporda 5 milyon dönüm toprağın kamulaştırılması tasarlanmıştır. (Günaydın, 20 Şubat 1981) Aslında toprak ağalarının topraklarının çok az bir kısmını ifade eden bu miktar toprağa ödenecek tazminat dahi, birkaç yüz milyar lira edecektir, Türkiye'nin bütçesi ile karşılaştırıldığında bu kadar tazminatı ödemenin imkansızlığı ortaya çıkar. O zaman ya toprak reformundan vaz geçmek gerekir, ya da toprak ağalarına tazminat ödemekten. Bu durumda Anayasanın toprak reformunu gerçekleştirme emri öncelik taşır.

Bütünıyla rakamlara dayanan bu gerçeği, İran Şahı bile görmüş ve Türkiye'ye ziyareti sırasında devlet yetkililerimize açıkca söylemiştir, Halen Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreterlik Danışmanı olan eski Başbakan Yardımcısı Sadi Koçaş, Şah Pehlevi'nin Türkiye'de tasarlanan Toprak Reformu Kanunu hakkındaki sözlerini şöyle aktarmakta-

dır:

"Bu kanunu çıkaramazsınız. (...) Toprak sahiplerinin milyonlarca hektar arazisini taksitle bile olsa satın alıp köylüye dağıtmanın yükü çok ağırdır. Altından kalkılabilir mi bilmiyorum?" (Sadi Koçaş, 12 Mart Anıları, s.389-391)

Bütün bu gerçekler karşısında, Partimiz tazminattan söz etseydi halkı aldatmış olurdu. O zaman Partimiz de "tazminat" ödeyeceklerini söyleyen ve aslında toprak reformu yapmaya niyeti olmayan partilerin durumuna düşerdi.

11.Ya Tazminattan Vazgeçilecektir Ya da Toprak Reformundan

Cumhuriyet dönemi boyunca yapılan çalışmalar, tazminat ödenecek toprak reformu yapılamayacağını göstermiştir.

Daha 1928 yılında, Büyük Millet Meclisinin 3. Dönem 2. Toplanma yılını açarken Atatürk şöyle diyordu:

"...Toprağı olmayan çiftçilere toprak tedarik etmek meselesiyle ehemmiyetli olarak iştigal buyuracaksınız..." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 1, 2. Baskı s.355)

Atatürk 1928'den sonra da bir çok defa konuya önemle değinmiştir Nitekim 1937 yılında gene Meclis kürsüsünden şunları belirtiyordu:

"Bir defa, memlekette topraksız çiftçi bırakılmamalıdır. Bundan daha önemli olanı ise, bir çiftçi ailesini geçindirebilen toprağın hiç bir sebep ve suretle bölünemez bir mahiyet alması. Büyük çiftçi ve çiftlik sahiplerinin işletebilecekleri arazi genişliği, arazinin bulunduğu memleket bölgelerinin nüfus kesafetine ve toprak verim derecesine göre sınırlamak lazımdır." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 1, 2. Baskı s.394)

1937 yılında yapılan Anayasa değişikliğiyle çiftçiye toprak dağıtılması Anayasa emri haline gelmiştir.

1947 yılında Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu çıkarılmıştır.

1961 Anayasası da konuyu yeniden ve önemle ele almıştır.

Günümüze kadar hemen hemen her hükümet programında, köylülere toprak dağıtılacağı vaad edilmiştir.

50 yıldır Türkiye'nin gündeminde olan toprak reformu, tazminat-

tan vazgeçilemediği için yapılamamıştır.

Tazminat ödenerek toprak reformu yapılamayacağını Çiftçiyi Topraklandırma Kanununun 25 yıllık uygulaması da göstermiştir. Söz konusu yasa, gerekli toprağın kamulaştırılmasını öngördüğü halde, 25 yıl boyunca ancak 1 Milyon 500 bin dönüm toprak kamulaştırılabilmektedir. Bunun da önemli bir kısmı toprak ağalarına değil, vakıflara, özel idare ve belediyelere aittir.

1973 yılında çıkarılan Toprak ve Tarım Reformu Kanunu da uygulamadan yürürlükten kalkmıştır.

Milli Güvenlik Konseyi'nin Toprak Reformu konusunda hazırlattığı Rapor, elli yıldır niçin toprak reformu yapılamadığını açıklamaktadır:

"Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana toprağa ilişkin yasal düzenlemeler yapılmak istenmiş, ancak bunlardan yürürlüğe konulanlar, çıkar çevrelerinin siyasi güçlerle bütünleşmeleri sonucunda etkinliği sağlanamadan ve aralarında ayrıca çözüm bekleyen sorunlar bırakarak yürürlükten kaldırılmıştır. " (Arayış Dergisi 4 Nisan 1981 sayı 7, s. 12)

Çıkar çevrelerinin direndiği nokta tazminattır. Çünkü tazminatı kabul ettirdikleri an, toprak reformu imkansız hale gelmektedir.

Cumhuriyet tarihi bunu yeterince ispatlamıştır.

Elli yıllık bu tecrübe karşısında, artık gerçeği kabul etmek zorunda kalan partiler de vardır. CHP Programı, toprak reformunun tazminat ödenerek gerçekleştirilemeyeceğini, savcılarının deyişiyle "kamuflej" yaparak şöyle ifade etmiştir:

"Toprak reformunun uygulamadaki güçlüklerini giderici, parasal yükünü azaltıcı ve bütün yurttaki gerçekleştirilmesini hızlandırıcı yasal ve yönetsel önlemler alınacaktır." (CHP Programı, s.77, 27-30 Kasım 1976 Tarihinde toplanan 23. CHP Kurultayında kararlaştırılmıştır.)

CHP Programı da kabul etmektedir ki:

1. Tazminat Ödemek, uygulamada güçlük yaratmaktadır.
2. Bu nedenle parasal yükü azaltmak zorunludur.
3. Toprak reformunu, bütün yurttaki gerçekleştirmenin başka bir yolu yoktur.

12.Toprak Reformu

Demokratik Cumhuriyetin Temel Düzenlerindendir.

Anayasanın "tazminat" öngörmesi, Ceza Hukuku açısından bir de-

ğ er taşımaz. Özel mülkiyet sistemi, Anayasanın temel düzenlerinden-
dir. Ancak toprak ağalarına tazminat ödenmesi, Anayasanın temel dü-
zenlerinden biri değildir.

Her parti Anayasanın şu ya da bu maddesini değiştirmeyi isteyebi-
lir. 141. maddenin yasakladığı, sosyal ya da ekonomik temel düzenler-
den birini devirmeyi amaçlamaktır.

Temel düzenlerden birini yıkmakla Anayasa'nın herhangi bir hük-
münü değiştirmek arasındaki büyük farkı, Siyasi Partiler Kanunu gö-
rüşmeleri arasında komisyon sözcüsü Coşkun Kırca şöyle açıklamış-
tır:

"Efendim 'ben çift Meclisli sistem istemiyorum. Tek Meclisli sistemi istiyorum' demek elbetteki Devlet düze-
nini etkilemektedir. Ama bu, devletin dayandığı ana prensipleri yıkmak değildir. 'Hiç Meclis istemiyorum' derse bu demokratik rejim prensibini yıkmak demek ol-
duğuna göre, Devletin temel prensibini yıkmak anlamına gelir." (Millet Meclisi Tutanak Dergisi, Dönem 1, Toplan-
tı 4, cilt 35, s.300)

Aynı şekilde biz de diyoruz ki;

Toprak Devrimi Programımız, toprak ağalarına tazminat verilmesi-
ne karşıdır, özel mülkiyete değil.

Toprak reformu, Cumhuriyetin, demokratik devletin, Anayasamı-
zın temel düzenlerindenidir. Üzerinde duyarlılık gösterilmesi gereken konu budur. Ağalara tazminat ödemek, devletin temel düzeni değildir Her parti tazminat konusunda Anayasadan farklı düşünebilir ve Ana-
yasanın bu hükmünü değiştirmeyi amaçlayabilir. Ama toprak reformu-
nu önlemeyi amaçlayamaz.

Anayasa Mahkemesi, devletin yerine getirmek zorunda olduğu yü-
kümleleri gerçekleştirmek için yapılacak yasal düzenlemelerin anayasa-
ya aykırı olamayacağına karar vermiştir. (17 Mayıs 1963 gün E 1963/
175, K 1963/144 sayılı karar)

Toprak reformu, Anayasa gereğidir ve daha önemlisi demokratik cumhuriyetin vazgeçilmez, temel düzenlerindenidir.

Toprak reformunun yapılması için zorunlu olan yasal düzenlemeler Anayasaya aykırı olamaz.

13. TİKP Toprak Ağalarına En Garantili "Tazminatı" Veriyor

İddianamede Kurucu Meclis Komisyon sözcüsünün şu sözlerine yer verilmiştir.

"...Kamulaştırılan topraklarda, toprağı doğrudan doğruya işleten vatandaşın hakkaniyet ölçüleri içinde, geçinebilmesi için zaruri olan bedeli peşin vereceksin diyoruz." (İddianame, s.65)

Demek ki gözetilmesi gereken nokta, hiçbir yurttaşı geçim kaynağından yoksun bırakmamaktır. Bu kaygı yerindedir. Partimiz her yurttaşın geçimini çalışarak sağlaması ve böylece erdemli bir hayat sürmesi için gerekli şartları yaratmaya büyük önem vermektedir.

Toprak Devrimi Programımız toprak ağalarına ve ailelerine paradan daha sağlam bir geçim güvencesi vermektedir.

"Toprak ağalarına ve ailelerine işleyebilecekleri kadar toprak ve alet yoksul köylülerle eşit miktarda bırakılacaktır." (Toprak Devrimi Programı, madde 7)

Hem kamu yararına olan, hem de toprak ağalarını geçim kaynağından yoksun bırakmayan en garantili "tazminat" budur.

14. TİKP Toprak Programını

Yasa Çıkararak Devletin Gücüyle Uygulayacaktır

İddianame şu soruyu sormaktadır:

"Topraklara el konma hususu fiilen nasıl gerçekleştirilecektir? Şahıs toprağını vermediği zaman, toprağına tazminatsız nasıl el konacaktır?" (İddianame, s.63)

Cevap açıktır: Devletin yaptırımcı gücüyle.

Devlet nasıl vergi toplamaktadır, yurttaşları nasıl askere almaktadır? Kamulaştırma, istimlak ve müsadere nasıl uygulanmaktadır? Toprak Devrimi Programı da yasa çıkarılarak işte o şekilde uygulanacaktır.

Savcılar, Toprak Devrimi Programımızın "cebri bir anlam taşıdığını" söylüyorlar (İddianame, s.63) Ne zaman bir Toprak Reformu Kanunu çıkacak olsa, aynı itirazı toprak ağaları yapmışlardır. 1945 yılı Meclisinden bir sahne:

"Emin Sazak, Komisyonunda (zamanın Tarım Bakanı) Hatipoğlu'na şöyle bağırır:

"—Tasariyı geri al, sen bunu İnönü'nün emriyle yapıyorsun. Tasarı geri alınırsa, Beylikköprü'deki 30 bin dönümü hibe ediyorum.

"Ş.R.Hatipoğlu:

"—Kanunla alsak ne olur?

"Sazak:

"—Kanunla olmaz. Devlet araziyi zorla alırsa Eskişehir havalisinde Emin Sazak ölür. Bu düzeni bozarsınız." (Yankı, sayı 56, 10 Nisan 1972, s.6)

141. madde, devleti ve düzeni cebirle yıkmak amacıyla cemiyet kurmayı cezalandırmıştır. Yoksa iktidara gelerek devletin cebir gücüyle uygulanacak program yapmayı değil. Aksi halde bütün siyasal partilerin program ve önerilerine 141. maddenin uygulanması gerekir.

TİKP, dernek değil bir siyasal partidir.

Siyasal Partiler Yasası 1. maddesindeki partileri şöyle tanımlamıştır

"Siyasi partiler, Toplum ve Devlet Düzenini ve Kamu Faaliyetlerini TBMM üyeliği ve özel kanunlarına göre mahalli idareler seçimleri yoluyla belirli görüşler yönünde yönetmek, denetlemek ve etkilemek için sürekli çalışma amacını güden ve propagandaları açık olan kuruluşlardır."

Yasa, partilerin toplum ve devlet düzenini ve kamu faaliyetlerini yönetmek, denetlemek ve etkilemek için kurulduğunu belirtmektedir. Partimiz de devlet düzenini elbette yasal yoldan yönetmek ve etkilemek hakkına sahiptir.

Öte yandan bu hakkımızı elbette "belirli görüşler yönünde" kullanacağız.

TİKP'de bütün partiler gibi iktidara gelmeyi amaçlamaktadır. İktidara geldiği zaman, devlet gücüyle yapacağı işleri, her parti gibi bugünden programa bağlamakta ve halka ilan etmektedir.

Öte yandan TİKP, Toprak Programının uygulanmasında halkın gönüllü katılmasını ve seferberliğini esas almaktadır. Örneğin toprak dağıtımından sonra kurulacak kooperatiflere köylülerin nasıl gireceği şöyle düzenlenmiştir:

"Köylülerin kooperatiflere ve kurulacak olan Halk Komünlerine yararını görüp gönüllü olarak katılmaları teşvik edilecektir. Köylüler hiçbir şekilde buna zorlanamaz." (Toprak Devrimi Programı, madde 5)

Mülkiyet hakkının içerdiği tasarruf hakkının serbestçe kullanılması bu madde ile güvence altına alınmış ve bu tasarruf serbestisine karşı zor kullanılması yasaklanmıştır.

15.Suç Tahrikçiliği İddiasına Savcılarda İnanmıyor

Savcılar Toprak Devrimi Programı ile bizim "aleni olarak suç tahrikçiliği" yaptığımızı iddia etmekte "halkı kanuna itaatsizliğe, cemi-yetin muhtelif sınıflarını umumun emniyeti için tehlikeli bir tarzda kin ve adavete tahrik ettiğimizi" ileri sürmektedirler. (İddianame, s.66)

Birincisi: Savcılar, toprak reformu yapılmasına karşı çıkarak Ana-yasa'ya itaatsizliği savunuyorlar. 1945 yılından beri gündeme getirilen bütün toprak reformu tasarılarına "özel mülkiyet elden gidiyor" diye karşı çıkmıştır.

İkincisi: TİKP'nin Toprak Programının kendisi bir yasa olacaktır. O zaman bu programa itaatsizlik suç olacaktır.

Üçüncüsü: Programımızın hiçbir yerinde halkı bugünkü yasalara itaatsizliğe tahrik yoktur.

Dördüncüsü: Programın hiçbir yerinde toplumun çeşitli sınıfları arasında düşmanlık ya da kin tahrik edilmemektedir. Cumhuriyet yasalarınca hukuk dışı kabul edilmiş güçlerin tasfiye edileceği öngörülmektedir. İnönü, Cumhurbaşkanı olarak bizim ifadelerimizden çok daha sert bir dille, 1945 yılında "Batakçı toprak ağalığının kökünü kazıya-cağız" demiştir. (Yankı, 10 Nisan 1972, s.6) İsmet Paşa güzel söylemiştir. Toprak ağalığına, şeyhliğe, tefeciliğe, aşiret reisliğine nefret duymayan CUMHURİYET YURTTAŞI olamaz.

Savcıların ifadesi, Anayasa'nın, Atatürk ve İsmet Önünü'nün bu konudaki sözlerine benzemiyor. İddianamenin ilgili bölümlerini okuduğumuz zaman, sanki Emin Sazakların, Cavit Oralların, Necimoğullarının, Kasım Küfrevilerin, Şeyh Halitlerin, Fahri Tanmanların ve Papazların sesini duyar gibi olduk.

Savcıların anlayışına göre "Toprak Reformu" isteyen herkes suçludur.

Ortaçağ karanlığının kalkmasını isteyen herkesi hapis tehdidiyle korkutmak, terörize etmek, ülkemizin yararına değildir.

Savcılar, TCK. 311 ve 312. maddede tanımlanan suçu işlediğimizi ileri sürdükleri halde bu maddeden cezalandırılmamızı talep etmemişlerdir. İddialarına kendileri de inanmamaktadırlar.

Gerçekten de ortada bir tahrik vardır. Fakat bu tahriki yapan biz değiliz, Anayasa emrine rağmen bugüne kadar toprak reformunu yapmayanlardır. Dikkatinizi çekmek istiyoruz. TİKP Toprak Devrimi Programı ne zaman ilan edilmiştir?

9 Mayıs 1978'de, yani Toprak Reformu Yasasının çıkarılması için Anayasa Mahkemesinin tanıdığı sürenin bittiği gün. TİKP, yasa koyucunun görevini yerine getirmemesi karşısında, bir Program hazırlamak gereğini duymuştur. Bu da göstermektedir ki TİKP Toprak Reformu-nu devletin gücünü kullanarak, kanun yoluyla yapmak kararındadır.

16. Ülkemizde Terörü Besleyen Sosyal Temel Toprak Ağılığı Düzenidir

Ülkemizde toprak reformu, basit bir toprak dağıtım meselesi değildir. Mesele, ülkemizin Ortaçağ karanlığından kurtulma meselesidir.

Gerçekten de demokrasinin iç barışın ve çağdaş ilişkilerin sosyal ve ekonomik temelini yaratılması, toprak ağılığının ve her türlü Ortaçağ ilişkisinin tasfiyesini gerektirir.

Maraş ve Çorum türünden katliamlar, niçin İsviçre gibi toprak ağılığından temizlenmiş ülkelerde değil de Türkiye'de olabilmektedir?

Apocular hangi ilişkilerden yararlanarak kitlelere zorbalık yapabilmişlerdir? Toprak ağaları arasındaki çelişmelerden ve aşiret kavgalarından değil mi? Resmi açıklamalar, Apocuların Süleymanlar-Paydaşlar, Necimoğulları-Türkler arasındaki çelişmeleri kullandıklarını belirtmiştir. Toprak ağılığını ve geri ilişkileri tasfiye etmiş bir ülkede, bölücü ve teröristlerin böyle bir temel bulmalarına imkan yoktur.

Savcılarının tutumu bu nedenle ülkemizin terörden kurtulma ve birliğini pekiştirme gereği ile de bağdaşmıyor.

17. Savcılar Bilirkişi Raporunu Gizliyor

Savcılar, görevlerini yasanın emrettiği sorumlulukla yerine getirmemişlerdir. TİKP'nin Toprak Programını suçlamak için sayfalar dolduran savcılar, bu konudaki bilirkişi raporunu mahkemenizin gözünden kaçırmaya çalışmaktadırlar. İddia makamı, niçin bu bilirkişi raporundaki görüşe yer vermiyor? Kendisi bilirkişinin görüşünü benimsemese bile, bu kanıt mahkemeniz önüne getirmekle görevli değil midir?

Bu davanın savcılarından Sayın Kemal Kadioğlu, Ankara Basın Savcısı olarak, Toprak Devrimi Programımızı bilirkişi tayin ettiği Doç. Dr. Nevzat Toroslu'ya göndermiştir. Demek ki sayın savcının Toprak Programında suç olup olmadığı konusunda kesin bir görüşü yoktur ki bilirkişiye ihtiyaç duymuştur. İkincisi Doç. Dr. Nevzat Toroslu'yu bu konuda uzman kabul eden, gene sayın savcıdır.

Bilirkişi programda hiç bir suç unsuruna rastlamadığını bir raporla bildirmiştir.

Savcılarının yerine getiremediği görevi biz yapıyor ve Raporu Mahkemenize sunuyoruz. (EK Dosya XI).

ALTINCI BÖLÜM

VI – YÜZLERCE MİTING, YÜRÜYÜŞ, TOPLANTI, BİLDİRİ: TEK SUÇ YOK!

TİKP, kuruluşundan 12 Eylül 1980 gününe kadar elliye yakın miting ve yürüyüş, bir o kadar kapalı salon toplantısı düzenlemiş, dört büyük kampanya yürütmüş, toplam sayısı 1 milyonu geçen binin üzerinde bildiri dağıtmış, yüzlerce basın toplantısı yapmış, yüzlerce kez başına açıklamada bulunmuş, ülkemizin her sorunu ile ilgili görüşünü ortaya koymuş, kitap, broşür ve dergi yayınlamıştır. Miting ve toplantılarımızda yüzlerce konuşma yapılmış, 1 Genel Kongre öncesinde 40 il ve 250 ilçe kongresi toplanmıştır.

Partimiz, son üç yıl içinde denilebilir ki, en yoğun faaliyet gösteren siyasal partilerden biri olmuştur. Sadece "Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" kampanyamız sırasında 20 miting ve yürüyüş, 11 kapalı salon toplantısı yapılmış, 453 köy ve kahve toplantısı düzenlenmiş, 339 bin bildiri dağıtılmış 39 bin 750 adet afiş asılmış, 27 bin 650 adet broşür satılmıştır.

İddianame, bütün bu faaliyetlerimizin sözünü bile etmemekte, TİKP gerçeğini mahkemeden gizlemektedir. Partimizin kongre, miting ve toplantıları hükümet komiserleri tarafından izlenmiş ve konuşmalar banda alınmıştır. Faaliyetlerimizle ilgili suç iddiası yoktur.

Savcılar, 67. sayfaya "TİKP'nin Kuruluşundan beri Sair Faaliyetleri" başlığını koyarak, sanki 67. sayfaya kadar bir faaliyetten söz ediyor izlenimi vermek istemişlerdir. Oysa 67. sayfaya kadar 1973'den itibaren "Komünist Manifesto" ve "Felsefe Sözlüğü"ne kadar TİKP dışında her şey vardır. İddianame, 67. sayfadan sonra da somut faaliyetlerimiz üzerinde durmamıştır. Ne ilginçtir ki, sanıklar olarak "bizi, faaliyetlerimiz konusunda yargılayın" demek zorunda kalıyoruz.

Soruşturmanın esas konusunu oluşturmaları gereken ve savcılarının gözlerden sakladıkları başlıca faaliyetlerimiz şunlardır:

1. Rusya ve MHP'nin Kışkırttığı Gerici İç Savaşa Karşı Birleşelim Kampanyası (15 Ocak 1978)
2. CHP Hükümetinin Rusya'ya Teslimiyet ve Batıya Şantaj politikasına karşı mücadele kampanyası (Şubat, Mart, Nisan, Mayıs-1978)
(28 Mayıs 1978)
3. İstanbul Birlik ve Mücadele Gecesi
4. Kontrgerilla ve MHP'den Hesap Soralım Kampanyası (Temmuz 1978)
5. İstanbul Çekoslovakya İşgalinin Protesto Toplantısı (20 Ağustos 1978)
6. İstanbul Eyüp Birlik ve Mücadele Gecesi (26 Ağustos 1978)
7. Pazarcık Demirciler Köyü, Mehmet Cetin'i Anma Mitingi (26 Ağustos 1978)
8. İzmir 9 Eylül Bağımsızlık Gecesi (9 Eylül 1978)
9. Bolu Galip Üstün'ü Anma Toplantısı (16 Eylül 1978)
10. Ankara Birlik ve Mücadele Gecesi (30 Eylül 1978)
11. İstanbul Rus Filosu Defol Mitingi (19 Kasım 1978)
12. Pülümür'ün Kurtuluş Yıldönümü Toplantısı (17 Aralık 1978)
13. Ankara Anarşiye Karşı Mücadele Açık Oturumu (20 Aralık 1978)
14. Kayseri Birlik ve Mücadele Toplantısı (28 Ocak 1979)
15. Tunceli Anarşiye Karşı Mücadele Açık Oturumu (10 Şubat 1979)
16. Denizli Ege Birlik Gecesi (3 Mart 1979)
17. Doğu Perinçek'in Konferansı: İzmir, AP'de CHP'de günlük hesaplar peşinde (9 Mart 1979)
18. Samandağ Birlik Gecesi (20 Nisan 1979)
19. Antakya Birlik Gecesi (21 Nisan 1979)
20. İskenderun Birlik Gecesi (22 Nisan 1979)
21. Hatay Birlik Gecesi (22 Nisan 1979)
22. Mersin Milli Egemenlik Gecesi (23 Nisan 1979)
23. Pazarcık Birlik Toplantısı (14 Mayıs 1979)
24. Ankara 19 Mayıs Bağımsızlık Gecesi (20 Mayıs 1979)
25. Kayseri Milli Bağımsızlık ve Birlik Toplantısı (17 Haziran 1979)
26. "Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Kiraz Mitingi (20 Haziran 1979)
27. TAŞUCU-SİLİFKE "Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Miting ve Yürüyüşü. (22 Haziran 1979)
28. Gazipaşa-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi (23 Haziran 1979)

29. Konya/Ereğli-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (23 Haziran 1979)
30. İzmir-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (23 Haziran 1979)
31. İzmit-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı (23 Haziran 1979)
32. Gaziantep-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı (23 Haziran 1979)
33. Düzce-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Yürüyüş ve Mitingi. (24 Haziran 1979)
34. Beikilli-Çal-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" toplantısı. (25 Haziran 1979)
35. Çaykara-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı (26 Haziran 1979)
36. Maçka-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (27 Haziran 1979)
37. Söke-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (27 Haziran 1979)
38. Pazar-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (28 Haziran 1979)
39. Çivril-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (28 Haziran 1979)
40. Trabzon-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi (30 Haziran 1979)
42. Gerze-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (30 Haziran 1979)
43. Akkuş-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (30 Haziran 1979)
44. Zonguldak-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı. (30 Haziran 1979)
45. Karabük-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı. (1 Temmuz 1979)
46. Ordu-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (1 Temmuz 1979)
47. Ulukışla-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi.
48. Samandağ-Antakya-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Yürüyüş ve Mitingi. (1 Temmuz 1979)
49. Muğla-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (1 Temmuz 1979)
50. Bursa-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı (8 Temmuz 1979)

51. Gördes-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Mitingi. (9 Temmuz 1979)
52. Biga-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı. (15 Temmuz 1979)
53. Edirne-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı. (15 Temmuz 1979)
54. Adapazarı-İzmit-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Yürüyüş ve Mitingi. (14-15 Temmuz 1979)
55. Ekişehir-"Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır" Toplantısı. (21 Temmuz 1979)
56. Burca-Galıp Üstün'ü Anma Toplantısı (3 Ağustos 1979)
57. Kiraz-Anarşiye Karşı Mücadele Açık Oturumu (3-4 Ağustos 1979)
58. Biga - Milli Bağımsızlık ve Birlik Toplantısı (10 Ağustos 1979)
59. İstanbul-Üsküdar İlçesi Birlik Toplantısı (19 Ağustos 1979)
60. Ankara Atatürk'ün Bugünkü Önemi Açık Oturumu (10 Kasım 1979)
61. Ankara-Güdül İlçesi Birlik Toplantısı (12 Kasım 1979)
62. İstanbul-Hasan Erkalıç'ı Anma Toplantısı (28 Aralık 1979)
63. Gebze-İlçesi Barış Birlik Toplantısı (30 Aralık 1979)
64. Bilecik-Birlik Toplantısı (15 Nisan 1980)
65. Silifke-Bağımsızlık ve Birlik Toplantısı (23 Nisan 1980)
66. İstanbul-Eyüp Halkıyla Dayanışma Toplantısı (29 Nisan 1980)
67. Adana-Bağımsızlık ve Birlik Toplantısı (19 Mayıs 1980)
68. Tarsus-27 Mayıs Birlik Toplantısı (27 Mayıs 1980)
69. Rize-Çay Üreticileri Mitingi (10 Ağustos 1980)
70. İstanbul-Adalar Halkıyla Dayanışma Gecesi (25 Ağustos 1980)

(Faaliyetlerimizden birkaç örneği ekli olarak sunuyoruz.

Dosya:XII)

1. Amaç Faaliyete Yansır

Bir Partinin amacı faaliyetine yansır. Faaliyet, kastın somut ifadesidir. Parti, amacını çalışmalarıyla ortaya koyar. Sanıklar da, kasıtlarını somut faaliyetleriyle hayata geçirirler. Hukuki değer taşıyan kanıtlar, bu faaliyetlerdir, yoksa savcıların olgularla gösteremedikleri subjektif kanıtlar, Manifesto vb. değildir.

Partimizin bütün faaliyetleri hukuka uygundur. Parti, aldığı karar ve yayınladığı genelgelerle örgüt ve üyelerinden yasalara uymak konusunda titiz davranmalarını istemiştir.

Merkez Komitemiz, bütün örgütüne Anayasayı ve siyasal yasaları öğrenme talimatı vermiş, bu amaçla Aydınlık Yayınlarının bastığı

"Siyasal Yasalar" kitabından binlerce satın alarak yasaların eğitimini yapmıştır.

Parti Meclisimiz, Ocak 1979 tarihinde bütün parti örgütlerine yayınladığı genelgede şu talimatı vermiştir:

"Yasalara dikkat etmeli, haklı zeminde mücadele etmeli, kitle çizgisi izlemeliyiz.

"Partinin kanuniliğini korumalı, Siyasi Partiler Kanunu-nu incelemeli ve partinin kanunlar önünde suçlanmasına yol açacak davranışlardan kaçınmalıyız." (Türkiye Gerçeği, sayı 1, sayfa 40)

Ayrıca 1. Genel Kongreye sunulan Merkez Komitesi Raporunda:

"Partinin yasallığını korumaya büyük önem vermeliyiz" (TİKP'nin Siyasi Çizgisi, sayfa 96)

denmesi bu konudaki duyarlılığımızın başka bir belgesidir.

2. Savcılar Atatürk'e Verdiğimiz Büyük Değeri Gizlemekten Ne Umuyorlar?

Savcılar, "Atatürk hakkında bir tek kitap dahi yayınlamadığımızı" söyleyerek, Partimizin Atatürk konusundaki övünülecek tutumunu tersyüz etmek gayretine düşmüşlerdir.

Şimdi gerçeğe bakalım, Kemalist Devrim kitabının önsözünde şunları söylüyoruz:

"Mustafa Kemal Atatürk'e 'büyük devrimci' demek, kırımca fazla değil, fakat eksiktir. Atatürk Türkiye halkının yetiştirdiği en büyük devrimcidir. Türkiye halkı, beş yüz yıldan beri, Milli Kurtuluş Savaşı ve Kemalist reformlar kadar büyük bir değişiklik yaşamamıştır. Mustafa Kemal'in önderlik ettiği eylemler kadar geniş yığınları kapsayan ve etkileyen eylemleri Türkiye tarihi bugüne kadar yazmış değildir." (Doğu Perinçek, Kemalist Devrim, 2. Baskı, s. 11)

TİKP, işte bu anlayışla Atatürk'ün ölüm yıldönümleri ve önemli milli günlerde anma toplantıları düzenleyen tek parti olmuştur. (Bkz Ek Dosya XIII)

Bu toplantıların başlıcaları şunlardır:

- 9 Eylül Bağımsızlık Gecesi (9 Eylül 1978 İzmir)
- 23 Nisan Milli Egemenlik Gecesi (23 Nisan 1979, Mersin)
- 19 Mayıs Bağımsızlık Gecesi (20 Mayıs 1979, Ankara)
- "Atatürk'ün Bugünkü Önemi"
Konulu Açık Oturum (10 Kasım 1979, Ankara)
- 23 Nisan Milli Egemenliğe Saygı
Gecesi (23 Nisan 1980, Silifke)
- 19 Mayıs Bağımsızlık ve Birlik
Toplantısı (19 Mayıs 1980, Adana)
- 27 Mayıs Özgürlük ve Birlik Gecesi (27 Mayıs 1980, Tarsus)

Bu toplantıların biri hariç hepsinde Genel Başkan olarak konuşma yaptım.

Bu konuşmalarım hepsi basında yer almış bazıları da kitap olarak yayınlanmıştır:

- 9 Eylül 1978 İzmir'in Kurtuluş Gümünde yaptığım konuşma (Doğacak Olan Güneş)
- 1979'da Ankara'da yapılan 19 Mayıs toplantısında yaptığım konuşma (Doğacak Olan Güneş)
- 10 Kasım 1979 Atatürk'ü Anma gününde yapılan konuşmalar (Atatürk'ün Bugünkü Önemi)

Yayınladığımız bu iki kitabın adları da önemlidir. Birincisi Atatürk'ün bir sözünden esinlenerek "Doğacak Olan Güneş" adını taşımaktadır. İkincisinin başlığı ise: "Atatürk'ün Bugünkü Önemi"dir.

Ayrıca "Kemalist Devrim" isimli kitabımda Atatürk'ü inkar eden görüşleri eleştirdim.

Türkiye'de Atatürk'ün posterini 40 bin adet bastırarak yayan tek parti, TİKP olmuştur. Merkez Komitesi, bir genelge yayınlarak Parti binalarına Atatürk'ün fotoğrafının asılması talimatını vermiştir. Bütün miting, yürüyüş, toplantı ve faaliyetlerimizde Atatürk'ün büyük boy resimleri en değerli simge olarak taşınmıştır. Bastırıp dağıttığımız Atatürk posterleri o kadar yayılmıştır ki, Ankara Basın Savcılarının oda-nda dahi bu poster asılı durmaktadır.

Partimiz kurulduğu gün ilk faaliyet olarak, tüm kurucuları ve ilk üyeleriyle Anıtkabir'i ziyaret etmiş ve düzenlenen resmi törenden sonra Anıtkabir Şeref Defterine tarafımdan şu satırlar yazılmıştır:

"Kurtuluş Savaşımızın büyük önderi Mustafa Kemal'i saygıyla anıyoruz. Türkiye İşçi Köylü Partisi, Milli Kurtuluş Savaşımızın ruhunu canlandıracak ve 'Mazlum milletlerin zalimleri mahv-u perişan etmesi' için mücadele edecektir."

Ayrıca kurucuların Anıtkabir'de çektiydikleri fotoğraf, poster ola-

rak basılmış ve parti binalarına asılmıştır. Türkiye Gerçeği dergisi. Anıtkabirde çekilen bu fotoğrafı kapak yapmıştır. (sayı 11)

Gene 1. Genel Kongrede seçilen yeni Merkez Komitesi, ilk faaliyet olarak 29 Ocak 1980 günü Anıtkabiri resmi törenle ziyaret etmiştir. Bu ziyarette Genel Başkan olarak Anıtkabir Şeref Defterine şunları yazdım:

"Halkımızın yetiştirdiği en büyük devrimci Gazi Mustafa Kemal Atatürk!

"Dünyamız üzerinde fırtına bulutları toplandığı ve ülkemiz üzerindeki dış tehdidin yükseldiği bugünkü şartlarda, 'Ya İstiklal Ya Ölüm' şiarın milletimize ve Partimize gene ışık tutmaktadır.

"Türkiye İşçi Köylü Partisi 1. Genel Kongresinin seçtiği Merkez Komitesi olarak 19 Mayıs'ın devrimci ruhuyla huzuruna geldik. Büyük anın önünde derin saygı ve minnet duyularıyla eğiliriz."

Merkez Komitesi üyeleri bu törenden sonra gene Anıtkabir'de topluca fotoğraf çektirmişler ve bu fotoğraf Türkiye Gerçeği dergisi 12-13. sayısının arka kapağında yayınlanmıştır.

Savcılar, bütün bu olguları gizlemek ve gerçek dışı iddiada bulunmak gereğini niçin duymuşlardır?

(Atatürk konusundaki tutumumuzu yansıtan belgeler ektedir: (Dosya XIV)

3. Atatürk'ü Türkiye Halkının En büyük Devrimcisi Olarak Gördük, Tutuculuğun Kalkanı Yapmadık

Şunu da belirtmeliyiz ki, Partimiz, Atatürkçü görünmenin ikbal kapılarını açtığı bugünkü şartlarda değil, karşı cereyanların estiği günlerde Atatürk'ü savunmuştur.

Partimiz, gerçeğe bağlı kalarak Atatürk'ün büyük devrimci kişiliğini vurgulamış, büyük devrimci önderi bugün olduğu gibi tutuculuğun kalkanı yapmamıştır.

Partimiz, Atatürk'ün tarihimizde yaşanan en büyük devrime önderlik ettiğine dikkat çekmiş, Atatürk'ü padişahların bile benimseyebileceği renksiz bir insan olarak göstermeye kalkmamıştır.

Atatürk'ü, onun en büyük düşmanları olan medrese softalarının kafasıyla taşılaştıranlar değil, toplumumuzun çağdaşlaşması, özgürleşmesi ve yenileşmesi için mücadele edenler savunuyorlar.

4. Suçlanma Sırası Şarkı ve Marşlarda

Partimizin düzenlediği toplantılarda yapılan konuşmalarda hiç bir

suç bulamayan savcılar, toplantılarımızdaki şarkı ve marşlarda suç olduğunu ileri sürmektedirler. Oysa Isparta Ağır Ceza Mahkemesi, bu şarkı ve bantlarda suç görmeyerek, Isparta yöneticilerimiz hakkında daha yeni aklama kararı vermiştir. (2.3.1981 gün, E 1980/198, K 1981/45)

Öte yandan bu şarkı ve marşların büyük çoğunluğunun Milli Kurtuluş Savaşımız içinde doğmuş olduğu ve diğerlerinin de demokrasi ve milli bağımsızlığı savunduğu gözlerden saklanmak istenmiştir.

Terör çetelerinin siyasi amaçlarla beş binden fazla insanımızı katlettiği bir dönemde, şarkılar ve marşları suçlayarak hangi sorunumuz çözülecektir? Bu tutum, kültür ve sanat hayatımızı çölleştirmekten başka neye yarayacaktır.

5. 904 Sayfa Tutan Merkez Organımızda Hiç Suç Bulamayan Savcılar Bir Kitap İlanını Suçluyorlar

Savcılar, Partimizin Merkez Organı olan, "Türkiye Gerçeği" dergisinin 19 sayısının toplam 904 sayfasında tek bir satır suç bulamamış, ve 1. sayının arka kapağındaki kitap ilanı üzerine sayfalarca iddia inşa etmiştir. Savcılar, Partinin resmi yayın organını bir kenara bırakmış, ilanı çıkan kitabın önsözünden alıntılar yaparak konuyu saptırmışlardır. Kaldı ki çeşitli gazetelerde de ilanı çıkmış olan bu kitap hakkında, o tarihte herhangi bir toplatma kararı da söz konusu değildir.

Partimizin merkez organının adı dahi TİKP'nin yurtseverliğini yansıtmaktadır.

Türkiye Gerçeği dergisinin içeriği de savcıların suç iddiasını çürütmektedir. Bu dergi 1. sayısından en son çıkan 19. sayısına kadar Türkiye'de birliği, iç barışı, bağımsızlığı ve demokrasiyi savunmuştur. Soruna 141. maddenin unsurları açısından bakacak olursak, Türkiye Gerçeği dergisi:

- Bir sınıfın tahakkümünü değil, bütün milli sınıfların ortak iktidarını;
- Devlet ve orduyu yıkmayı değil, dıştan gelen tehdide karşı kararlı olarak savunmayı ve güçlendirmeyi;
- Özel mülkiyet düzenini kaldırmayı değil, ortaçağ karanlığının tasfiyesini ve demokratik devrimin tamamlanmasını;
- Anarşi, terör ve bölücülüğe karşı iç barış, özgürlük, birlik ve istikrarı savunmuştur.

Ekli dosyalarda sunduğumuz yazı, fotoğraf ve belgelerin önemli bir kısmı Türkiye Gerçeği dergisindendir.

**TÜRKİYE GERÇEĞİ DERGİSİNDE
HANGİ KONULARA NE KADAR YER VERİLDİĞİNİ
GÖSTEREN TABLO**

Konu	Sayfa Toplamı
1. TİKP kararları, Talimatları ve Parti Faaliyetleri	144
2. En geniş barış cephesini savunan ve teslimiyetçiliği Eleştiren incelemeler	124
3. Atatürk'e ve milli değerlere sahip çıkan incelemeler	100
4. Milli ekonomimizin sorunlarını elen alan ve ekonomimizin güçlendirilmesinin yollarını araştıran incelemeler	98
5. Diğer konular	97
6. Çeşitli ülkelerden tecrübeler	82
7. Kapaklar	72
8. Türkiye sosyalist hareketinin parti ve diğer konulardaki sorunları üzerine inceleme, tecrübe ve tartışmalar	69
9. Sovyetler Birliği'nin saldırganlığını ve savaş stratejisini teşhir eden incelemeler.	48
10. Sovyetler Birliği'nin ülkemizdeki uzantılarının iç savaş siyaset ve teorilerini teşhir eden incelemeler	42
11. Milli birleşik cephe siyasetlerini ortaya koyan, temellendiren ve işleyen incelemeler	17
12. TİKP'ye katılanların özeleştirileri	14
13. Sanat incelemeleri	7
TOPLAM	904

**6. Merkez Organımız, Bildirilerimiz ve Yayınlarımız
İddiaları Çürütüyor**

Bir partinin amacı, kendi adını verdiği ve sorumluluk yüklendiği yayın organlarına, karar, bildiri ve açıklamalarına yansır. Ciddi bir iddia, Partiyi bağlayan bu belgelere dayanmak zorundadır. Komünist Manifesto, Felsefe Sözlüğü, ilanını bastığımız kitaplar vb. Partimizin yayınları değildir. Fakat Türkiye Gerçeği dergisinin Partinin karar ve siyasetlerinin açıklandığı resmi yayın organıdır.

Savcılar, Partimizin hukuken sorumlu olmadığı eskiden yayınlanmış Aydınlik ve Halkın Sesi dergilerinden kanıt toplama gayreti içine düşmüşler, en çok üzerinde durmaları gereken aylık merkez organımıza "haftalık" diyecek kadar bilgisiz kalmışlardır. (İddianame, s. 89)

Dava dosyasının ekinde Partimizin yayınladığı bildiriler ve kitaplar vardır. Savcılar yüzlerce bildiriye ve yayınlarımızı görmezlikten gelmişlerdir. Amacımızı, siyaset ve faaliyetlerimizi yansıtan bu bildiri ve ya

yınlara bakarak bizleri suçlamak mümkün olmamıştır. Çünkü bunlar iddiaları çürütmektedir.

7. Aydınlik Gazetesi Partimizin Organi Olsaydi Övünç Duyardık

Aydinlik gazetesine gelince:

Gerçi bu gazete Partimize ait bir organ değildir ve Aydınlik'ın yayınlarının, Partimizin yetkili organları tarafından denetlenmesi de söz konusu olmamıştır. Ancak gazetenin Genel Yayın Müdürü ve Başyazarı Partimiz yöneticilerindendir. Biz bu gerçekleri belirtirken, herhangi bir sorumluluktan kaçmıyoruz, sadece gerçeği belirtiyor ve hukuka yardımcı oluyoruz.

Aydınlik'ı Partimiz yayınlaysaydı, bununla övünç duyardık. Aydınlik üç yıla yakın yayını ile anarşi ve teröre karşı gerçekten büyük bir mücadele yürütmüş, devlet kurumlarının ve görevlilerinin bile teröre boyun eğdikleri yerlerde Aydınlik ayakta kalmıştır. Terör çetelerini birer birer halkın önüne çıkararak teşhir eden Aydınlik, ülkemizin birliği ve iç barış için yaptığı hizmetlerle unutulmayacak izler bırakmıştır. Nitekim, Aydınlik'ın yayınları, MHP ve Apocular hakkında açılan soruşturmalara rehber olmuştur.

Devlet yetkililerinin katliamlar ve cinayetler karşısında çaresiz kaldığı şartlarda, katilleri karanlık köşelerinde yakalayan Aydınlik'ın projektörleri olmuştur.

Kahramanmaraş ve Çorum katliamlarını Aydınlik önceden haber vermiş, zamanın yöneticilerinin ihmalcı tutumunu eleştirmiş, daha sonra Kahramanmaraş katliamını yapanların ortaya çıkarılmasına ve iddianamenin oluşmasına önemli katkılarda bulunmuştur.

'Bilinmeyen Sol' dizisinde ise, sahte solcu terör çetelerinin halkı hedef alan cinayetleri aydınlatılmıştır.

Devlet, teröre karşı mücadelede Aydınlik'tan yararlanmıştır. Birçok yetkili bu gerçeği belirtmiş ve Aydınlik'a sık sık başvurmuştur.

Milli Güvenlik Konseyi Genel Sekreterliğinin 'Anarşi Raporu'nda Aydınlik'ın kaynak olarak kullanıldığı gazetelere yansımıştır. (Bkz. Nazlı Ilıcak'ın 'Tarafsız bir Rapor' başlıklı yazısı, Tercüman, 28 Mayıs 1981; Güngör Yerdeş'in 'Önemli Bir Mülakat' başlıklı yazısı, Son Havadis, 11 Mayıs 1981)

Nitekim, ülkemizde birlik, barış ve demokrasiden yana olan güçler ve Avrupa'nın demokratik çevreleri, Aydınlik'ın yayınının durdurulmasını anlayamamışlar ve bu uygulamayı eleştirmişlerdir.

Yankı Dergisi, 22 Eylül 1980 günlü yayınında, Hergün, Demokrat ve Aydınlik'ın kapatılmasını ele almakta ve şunları söylemektedir:

"... Ama, silahlı tedhişin daima karşısına çıkmış olup,

mücadelesini son yıllarda sadece MHP'ye yönelten Aydın-
lık'ın durumu başkaydı. Gazetenin sorumluları An-
kara'da Genel Kurmay nezdinde yaptıkları soruşturmada
'kapatılma kararından bizim haberimiz yok' yanıtı alı-
yorlardı (...) Aydınlik Türkiye'de siyasi terörün kesinlik-
likle karşısında yer almış, silahlı terör içindeki sol frak-
siyonları da MHP himayesinde kabul ettiği sağ tedhiş ka-
dar eleştirmişti." (Yankı, Sayı 595, s. 16)

Marksizme karşı olmakla tanınan Yeni Forum Dergisi ise, Aydınlik'
ın yayınları konusunda iki ay önce şunları yazıyordu:

"... Halbuki Aydınlik Gazetesinin bir süre önce bir yayı-
nında (...) sol terörün çok önemli ortak yönleri ve hedef-
leri bulunduğu belirtilmişti.

"Bu hedefin Türkiye'deki demokratik sistemi yıkmak,
Sovyetlerin yardımıyla Türkiye'de Sovyet modeli (...)
bir düzen kurmak, Türkiye'nin devlet ve toprak bütünlü-
ğünü parçalamak olduğunu 'Aydınlik' gazetesi, fraksi-
yonların çıkardığı dergiler ve yayınlarından yararlanarak
anlatmış, Türk kamuoyunu UYARMAYA ÇALIŞMIŞ-
TI." (Yeni Forum, 1 Nisan 1981, Sayı 38, s.2)

Avrupa Ekonomik Topluluğu yetkilileri ise, Aydınlik yöneticilerine
bir mektup yollayarak, gazetenin yayınının durdurulmasından üzüntü
duydıklarını belirtmişlerdir.

Avrupa Konseyindeki Hollanda Demokrat-Sosyalistlerinin lideri
Nijkof, 16 Ocak 1981 günü Devlet Başkanı Sayın Kenan Evren'e bir
mektup göndererek, "Özellikle Aydınlik'ın kapatılmasının gruplarında
derin endişe yarattığını belirtmiştir."

Uluslararası Basın Enstitüsü (IPI) Başkanı Peter Galiner de İşlemin
durdurulmasını talep etmiştir.

Avrupa Konseyi Siyasi Komisyon üyesi Van Der Bergh de, Aydın-
lık'ın yayınının durdurulmasını "üzücü" bulmuş ve bu uygulamanın
"anlaşılmasının zor olduğunu" belirtmiştir. (Ufuklar, Sayı 14, 23
Mart 1981, s. 16)

AET organı olan Avrupa Parlamentosunda, Avrupa Konseyinde ve
bu kuruluşların çeşitli komisyon toplantılarında, çok sayıda konu-
şmacı söz alarak Aydınlik'ın yayınının durdurulmasını kaygıyla karşıla-
dıklarını belirtmişlerdir. Türkiye'yi ziyaret eden heyetler de bu görüş-
leri ülkemiz yetkililerine söylemişlerdir.

Partimiz, Türkiye'nin birliğine, barışa ve demokrasiye hizmet eden
böyle bir gazeteyi okumaları ve desteklemeleri için üyelerine genelge-
ler yayımlamıştır.

Kaldı ki, savcılar 905 gün çıkan ve 7240 sayfa yayın yapan Aydınlık Gazetesinin içeriği ile ilgili TEK BİR SOMUT SUÇLAMA getirememişlerdir. Aydınlık gazetesinde çıkan yazılar hakkında, yayınının durdurulduğu güne kadar, tek bir mahkumiyet kararı da verilmiş değildir.

8. Moskova'nın Yıkıcı Faaliyetlerini Açığa Çıkarmak Suç mu?

Partimizin faaliyetlerinde herhangi bir suç bulamamak, savcılar hayret konusu olabilecek iddialara zorlamıştır. Bunlardan biri de, Moskova'nın beşinci kolunun Doğu Almanya'dan yayın yapan "Bizim Radyo"sunu izlememizdir. Savcılar, devletin bu radyonun yayınlarını "cevaba değer görmediğini" ileri sürerek, TİKP'yi suçlamaktadırlar. Öte yandan yine aynı savcılık bir başka davada "Bizim Radyo" yayınlarına dayanarak iddianame düzenlemiştir.

"Bizim Radyo" yayınlarını izlememizin 141. maddeyle ne ilgisi vardır? Eğer herşeyi devlet yapıyorsa, siyasal partilere, derneklere, basına kamuoyuna vb. ne gerek vardır? Bu anlayışa göre, partileri İçişleri Bakanlığının emrine bağlamak gerekmez mi?

Savcıların bir kere demokratik bir bakış açıları yoktur, devleti her şeyin üzerinde ve herşeyi içeren bir kuruluş olarak görmektedirler. Bu tutumun, ne demokrasi ile ne de Anayasamızla bağdaşmadığı açıktır.

Partimiz, "Bizim Radyo" yayınlarını dinleyerek, TKP'nin, iç savaş, eylem birliği, kamu kuruluşlarına sızma, UDC taktiklerini, çeşitli olaylardaki kışkırtmalarını saptamış ve beşinci kolun faaliyetine etkili darbeler indirmiştir.

"Bizim Radyo"nun yayınlarına önem vermemek devletin zaafını gösterir. Bu konuyu hafife almak, olsa olsa Türkiye'nin bağımsızlığı konusunda duyarsızlığı ifade eder. Sovyetler Birliği'nin yıkıcı ve bölücü faaliyetlerini izlemek ve kamuoyunu bu konuda uyarmak görevini yerine getirmenin suç olduğu iddia edilecekse buna diyeceğimiz bir şey yoktur.

TİKP'nin Moskova'nın yıkıcı faaliyetlerini açığa çıkarma ve kamuoyunu aydınlatma çabaları övgüyle karşılanmıştır. Bu konuda bazı Bakanlar bile bizden yardım istemiştir. Birçok gazete ve yazar, bizim tespitlerimizden yararlanmışlardır. "Bizim Radyo"yu dinleyerek tape ettiğimiz metinleri, istek üzerine sıkıyönetim komutanlığı yetkililerine de veriyorduk. Gerekirse yetkililerin isimlerini açıklayabiliriz.

9. "Akla Şöyle Gelmektedir" Denerek Suçlama Yapıldığı Görülmemiştir

İddianame, dünyadaki çeşitli partilerle ilişkilerimiz ve görüş alışverişimiz üzerinde de duruyor.

Sayın savcıların da belirtmek zorunda kaldıkları gibi, bu partilerin tümü yasal partilerdir. Yasal olmadığı söylenen "İran Komünist Partisi" adında bir parti esasen yoktur.

"İran Komünist Partisi Kuruluşu İçin Hazırlık Komitesinin Açıklaması" başlıklı basılı yazılar, İngilizce ve Türkçe olarak adresimize gönderilmiş ve arşivimize konmuştur. Daha sonra bu adla bir parti kurulmamıştır. Kaldı ki, İran'da her türlü parti kurmak serbesttir.

Öte yandan Partimizin halen Zimbabve'de iktidarda bulunan ZANU, Afgan Milli Kurtuluş Cephesi, Azanya'daki Afrika Birliği Kongresi (PAC), Eritre Halk Kurtuluş Cephesi gibi Üçüncü Dünyanın milli kurtuluş örgütleriyle, Avrupa'daki Liberal, Demokrat, Sosyal-Demokrat, hatta muhafazakar partilerle dahi çeşitli ilişkileri ve fikir alış-verişi olmuştur. Ancak, bu ülkelerde Sovyet tehdidine karşı en tutarlı tavrı alan ve emekçilerin yararını savunan partilerle ilişkilerimiz daha yakındır.

Ülkemizdeki bütün partilerin bu tür ilişkileri vardır. Örneğin Adalet Partisi ile Bulgaristan Çiftçi Partisi sık sık birbirini ziyaret eder ve görüşmelerde bulunur.

TİKP'nin başka ülkelerin partileri ile ilişkileri bütün kamuoyunun gözü önünde, açık bir biçimde olmuştur. Bu partilerle yapılan görüş alışverişinin sonuçları bildiriler halinde açıklanmış, ortak basın toplantıları yapılmış ve görüşme tutanakları partimiz Genel Merkezinde muhafaza edilmiştir. Bu görüşmelerde Türkiye'nin bağımsızlığına, iç barışa, bütün dünyada özgürlüğe ve barışa hizmet eden görüşler savunulmuş, Türkiye'ye dostlar kazanılmıştır.

Meselenin özüne bakmak gerekir: Bu görüşmelerde TİKP neye hizmet etmiştir?

Orduyla ilgili iddiaları cevaplandırırken değindiğimiz gibi (Bkz. IV. Bölüm, 5. Kısım) savcılar, hukuk tarihinde sanırsız ilk defa (...) şeklinde bir kanıt getirmektedirler.

Savcılar "cevaplardaki kısalık ve ketumiyet, söylenenlerin suç oluşturduğu konusunda kuvvetli şüpheler uyandırmaktadır" (s.106) di-yebiliyorlar. Tahmin ve şüpheyeye dayanarak bizi suçlamaları, hukuk dışılığın da ötesinde, iyi niyetli bir tutum değildir. Hiç bir savcının, "akla şöyle gelmektedir" (s. 107) gibisinden yorumlarla sanıkları suçladığı görülmemiştir. Kaldı ki, karşı tarafın bize yönelttiği, "komprador burjuvazi SB'ne direnebilir mi?", ya da "SB Doğu Akdeniz'de tırmanma içinde mi" (s. 121) gibi sorulara verilen cevapların ne gibi gizli yönleri olabilir?

Savcıların şüphe duyduklarını söyledikleri her konuda Partimizin çok açık ve yazılı hale getirilmiş görüş ve tahlilleri dava dosyasında bulunmaktadır. Eğer, "ketumiyet" söz konusu olsaydı, tutanak yapılmaz, tutanaklar Partide bulundurulmaz ve bu partilerle ilişkiler bildirilerle başına yansıtılmazdı.

Öte yandan savcılar her akıllarına geleni ve içlerinden geçeni suç kanıtı diye ileri sürmekle çok ihtiyatsız davranmışlardır. Çünkü, yabancı ülkelerin partileri ile ilgili görüşmelerde söylediğimiz hususlar o partilerin yayın organlarında çıkmıştır. Bu belgelerin çevirilerini sunacağız.

10. Burada Hangi Partinin Yöneticileri Yargılanıyor?

Hukuka aykırı olan diğer bir tutum da savcıların bizleri, kendi partimizin görüşleri ile değil de, fikir alışverişi yaptığımız partilerin görüşleriyle yargılamak istemeleridir. Savcılar, KEN/ML, KBW ve MLD gibi örgütlerin sosyalist devrim stratejisini benimsediğini öyleyse bizim de onlarla aynı görüşte olduğumuzu söylemekteler. (s.53).

Burada hangi partinin yöneticileri yargılanmaktadır? TİKP'nin mi, yoksa sözü geçen partilerin mi? Sosyalizm amacının suç olmadığı bir yana, TİKP'nin milli demokratik devrim stratejisini benimsediği apaçık ortadadır.

11. Türkiye Çapında Yürütülen Soruşturmalar Suçsuzluğumuzu Kanıtlamıştır

Savcılar, İddianamenin sonuna Partimizin çeşitli il ve ilçe üyeleri hakkında açılmış soruşturmaların listesini koymuşlardır. Bu soruşturmaların çoğunun ciddi iddialara dayanmadığı daha ilk bakışta anlaşılmaktadır. Hemen hepsi, suç olarak kabul edilmeyen "yasak yayın bulundurma" iddiasıyladır. Savcılar, 40 il, 250 ilçe örgütümüzün bulunduğu yerlere yazı yazmışlardır. Buralardan gele gele "yasak kitap bulundurma" iddiasıyla başlatılan birkaç soruşturma bilgisi gelmiştir. Bunlar arasında "sempatizanımız" olduğu söylenenler (s. 128), parti üyesi olmayanlar bile vardır.

Gelen yazılar, suçsuzluğumuzun en açık kanıtıdır. Ayrıca bu soruşturmaların çoğu hakkında, daha şimdiden takipsizlik ya da aklama kararları verilmiştir.

Savcılar o kadar kanuna aykırı bir tutum içindedirler ki, 1979 Mayıs'ında yayınladığımız "Amerikan U-2 Uçaklarına ve Rusya'ya Teslimiyete Hayır!" başlıklı broşürümüz hakkında TCK'nun 159 ve 312. maddelerinden soruşturma açıldığını söylemektedirler. (s. 90)

Oysa broşür yayınlanalı iki yıl geçmiştir. Basın Yasasına göre zaman aşımı altı aydır. Ankara Basın Savcılığı suç görmediği için bu süre içinde dava açmamıştır. Bu iddianameyi hazırlayan savcılardan Sayın Kemal Kadioğlu, o dönemde Ankara Basın Savcılığı görevini yürütüyordu. Kendisinden bir hukuk adamı olarak, "soruşturma sonunda suç bulmadık ve dava açmadık" demesini beklerdik.

Şunu da ekleyelim ki, eğer Türkiye'deki siyasi partilerin üyeleri haklarında açılan soruşturmaların bir dökümü yapılacak olursa, Partimiz ancak sonuncu olur.

YEDİNCİ BÖLÜM

DÜNYA GÖRÜŞÜ VE FELSEFİ İNANÇ SUÇLANAMAZ

İddianame, bizleri amaç, siyaset ve faaliyetlerimiz nedeniyle suçlayamıyor. Felsefi inanç, dünya görüşü ve bakış açımızı suçun kanıtı olarak gösteriyor.

Savcılar, bu tutumlarıyla, Mussolini İtalya'sından alınan 141. ve 142. maddelerle yetinmeyen bir anlayış içindedirler.

1. Savcının Görevi, Dünya Görüşümüzü ve Felsefi İnancımızı Araştırmak Değildir

141. madde, belli bir fel

141. madde, belli bir felsefi inanca, belli bir dünya görüşüne ve belli bir bakış açısına sahip olanların cemiyet kurmaları halinde cezalandırılmalarını öngörmüyor.

Herkes işini bilmelidir. Bir savcının görevi, insanların olaylara hangi dünya görüşüyle ya da hangi açıdan baktığını araştırmak değildir.

Anayasamızın 19. maddesi, "herkes ... kanaat hürriyetine sahiptir" demektedir ve 12. maddesinde "Felsefi inanç ayırımı" gözetilemeyeceğini emretmektedir.

Türkiye'nin de imzaladığı ve TBMM'nin onayladığı Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi de, felsefi inanç ve dünya görüşünden yargılama ve cezalandırmayı yasaklamıştır.

141. madde, tekrar hatırlatalım ki, sınıf tahakkümü, bir sınıfı ortadan kaldırmak, ya da temel düzenlerden birini yıkmak amacıyla cemiyet kurmayı cezalandırmaktadır. Hangi felsefi inanca sahip olursa olsun, her hangi bir derneği kuranlarda suç kanıtı olarak araştırılacak olgu budur.

Savcılar şu mantığı yürütüyor:

—TİKP'nin eylem kılavuzu bilimsel sosyalizmdir.

— Bilimsel sosyalizm, Felsefe Sözlüğü ve Komünist Manifesto'ya göre, sınıf tahakkümü amacı taşır.

— Öyleyse TİKP, sınıf tahakkümü kurmak amacındadır.

Lise mantık kitaplarında bu tür önerme ve yargılar hatalı mantığın örneği olarak gösterilir.

2. Savcılar İzin Versinler Bilimsel Sosyalizmi Biz Yorumlayalım

Bilimsel sosyalizmi, bugünkü dünya ve Türkiye şartlarına göre yorumlamak ve uygulamak bizim meselemizdir.

TİKP'nin yorum ve tahlilleri dururken, bizleri parti kararı olmayan eserlere ya da sözlüklere dayanarak suçlamak hukuki bir davranış değildir. Savcılar, izin versinler bilimsel sosyalizmi ve partimiz programını biz yorumlayalım. Bizim adımıza onlar yorumlayacaksa, o zaman sorumlu biz olmayız.

TİKP, neyi savunursa savunsun, savcılar 1973 yılında yargılanan TİİKP belgelerinde geçen 'Marksizm-Leninizm Mao Zedung düşüncesi bir ok, devrim de hedeftir' sözünü almakta, bizim adımıza fikir yürüterek bizi suçlamaktadırlar. Bu durumda bizler, ne söylersek söyleyelim, değil mi ki, TİİKP belgelerinde böyle bir söz geçmektedir ve içimizden bazıları da bu davadan yargılanmıştır, o zaman bizim bu suçlamadan kurtulmamıza ebediyen imkan yoktur

3. 20. Yüzyılda İnsanları, Kullandıkları Bilimsel Terminoloji Yüzünden Suçlamak Utanç Vericidir

Savcıların, dünya görüşünü, bakış açısını da belirli terimlerin kullanılmasını suç olarak göstermesine birkaç örnek daha verelim:

—"Milli Demokratik Devrim Marksizmi temsil ediyor" (İddianame, sayfa 79)

—"Demokratik Halk İktidarı Marksist bir müessese ve kavramdır" (İddianame, s. 57)

—"Ezen-ezilen millet ayrımı Lenin'e aittir" (İddianame, s. 56)

—"Üç Dünya Teorisi Mao'nundur" (İddianame, s. 55)

Marksizmin temellerinin, Alman felsefesi, İngiliz ekonomi politiği ve Fransız sosyalizmi olduğu bir gerçektir. Marksizm gökten zenbille inmemiş, insanlığın bilgi hazinesine dayanmıştır. Alman felsefecileri olan Hegel ve Feuerbach'tan tutun da İngiliz ekonomisti Ricardo'ya, Fransız sosyalisti Saint Simon'a, büyük Doğa Bilimcisi Darwin'e ve Amerikan sosyal antropoloğu Morgan'a kadar birçok büyük bilim adamının teorileri, Marksist teoriye de kaynak olmuştur. Bu nedenle,

Marksist terminoloji ile çağdaş bilimlerin terminolojisi iç içedir. Terimlere dayanarak suçlamanın yanlışlığını birkaç örnekle gösterelim:

"Halk devleti", "halk hükümeti", "Şura hükümeti" gibi kavramların bizzat Atatürk, TBMM hükümeti ve Cumhuriyet hükümetleri için kullanmıştır:

Atatürk şöyle demektedir:

"İlmi içtimai noktasından bizim hükümetimizi ifade etmek lazım gelirse 'halk hükümeti' deriz." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 1, 2. Baskı, S. 196)

"Milletimizin bugünkü idaresi, hakiki mahiyeti ile bir halk idaresidir ve bu tarzı idare, esası meşveret olan (şura) idaresinden başka bir şey değildir. Ruslar buna sovyet idaresiderler." (Atatürk'ün Söylev Demeçleri, Cilt 2, 2. Baskı, s.28)

"Bugün Türkiye devleti doğrudan doğruya bir meclis, bir şura hükümeti ile idare olunur, ve ilelebed böyle idare olunacaktır." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 3, 2. Baskı, s. 53)

"Yeni Türkiye devleti bir halk devletidir, halkın devletidir." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 1, 2. Baskı, s. 320)

"Ezen-ezilen millet" ayırımını Atatürk, birçok konuşmasında yapmıştır. (Bkz. Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 2, 2. Baskı s. 21, 29 40) Bu ayırım bir gerçektir ve gerçekleri cezalandırmaya imkan yoktur.

Üç Dünya teorisi de günümüz dünyasını tahlil ederken bu ayırıma dayanır. Asya, Afrika ve Latin Amerika'nın çeşitli gelişmekte olan ülkelerinin temsilcileri, Üç Dünya tezini Birleşmiş Milletler kürsüsünden dile getirmişler ve konu tartışılmıştır. Bugün Türkiye hükümetlerinin de benimsediği, "Yeni Uluslararası Ekonomik Düzen" talebi Üç Dünya Teorisinin unsurudur. Mao Zedung'un formüle ettiği Üç Dünya Teorisi gerçeği ifade etmektedir, doğrudur.

Lenin ve Mao'ya göre Türkiye'nin Jöntürk devrimi ve Atatürk devrimi de birer "Milli Demokratik Devrim"di.

Görüldüğü gibi, bilimsel bakış açısı ve terminolojiyi suçlamak biçiminde bir anlayışa girildiği zaman, hukuk bir kenara atılmış olur ve işin içinden çıkılmaz. Bu anlayışla harkesi suçlamak mümkündür.

Kullanılan terimlere bakacak olursanız, Marksistler çatal, bıçak ve tencereden de söz ediyorlar. Fakat Marksizmin muhalifleri, bu yüzden yemek yemekten vazgeçmiyorlar.

20. yüzyılda, kullandıkları bilimsel terminoloji yüzünden insanları 15 yıl hapsedilmesini istemek utanç vericidir.

4. "Bilimsel Sosyalistler Daima Devleti Yıkma-ya Çalışırlar" Türünden Bir Yargı Saçmadır

Savcılar, "Belli bir dünya görüşüne sahip olanlar şüphelidir, onların üzerine mim konmalıdır" anlayışıyla bu iddianameyi yazmışlardır. Açıkçası, onlara göre, şüpheli ve mimli insanlar olduğumuz için suç-
luyuz!

Belli bir dünya görüşünün ve felsefi inancın yargılanması ayıptır. Hele insanları, dünya görüşleri konusunda tahminler yaparak suçlamak ayıptan da ötedir.

Hukukçunun mantığı şöyledir:

—TİKP Bilimsel Sosyalizmi benimsemiştir.

—TİKP, Bilimsel Sosyalizmi bugünün şartlarında yorumlayarak şu strateji ve siyasetlere varmıştır: Milli Demokratik Devrim, milli sınıfların ortak iktidarı, milleti iç barış ve özgürlük temelinde birleştirmek, dış tehdide karşı milli savunmayı güçlendirmek.

— Öyleyse 141. maddenin tanımladığı suç unsurları yoktur.

Savcılar, Bilimsel Sosyalizmi dinlerle ve medrese softalığı ile karıştırmakta, Bilimsel Sosyalizmin her şart ve duruma uyan formül ve siyasetleri olduğunu düşünmektedirler. Oysa Bilimsel Sosyalizm, somut durumun somut tahlilidir. Bilimsel Sosyalizmde her duruma uyan şemalar ve kalıplar yoktur. Bilimsel Sosyalizm, mutlak gerçeğin bilindiğini kabul etmez, insanlığın gerçeği kavramak yönünde ilerlediği görüşündedir. Bu nedenle "Bilimsel Sosyalistler, daima devleti ve orduyu yıkmaya çalışırlar" türünden yargılar, saçmadır. Örneğin Marks, feodal bir devlet olduğu halde, Osmanlı devletini Çarlığa karşı desteklemiştir. Tarihte buna benzer daha birçok örnek vardır.

TİKP, dünya görüşünü vedüşüncelerini her yerde açıkça ortaya koymuş ve savunmuştur. Biz, Parti Tüzük ve Programında da belirttiğimiz gibi Bilimsel Sosyalizmi benimsiyoruz

Bilimsel Sosyalizm terimini kullanıyoruz. Çünkü sosyalizmi bir ütopya olarak görmüyoruz. İnsanlığın zorunlu olarak sosyalizme doğru ilerlediğini, bilimin verilerine dayanak kabul ediyoruz. Bu nedenle dogmatizm reddediyoruz, bilimi benimsiyor ve gerçeği olgularda arıyoruz. İnsanlığın ve sosyalizmin tecrübelerine, eleştirici bir gözle, bilimsel tutumla yaklaşıyoruz. Kopyacılığı reddediyoruz.

5. Felsefi İnanç ve Dünya Görüşümüz Yüzünden Cezalandırılacaksa Onbeş Yıl Azdır

Marks, Lenin, Mao gibi insanlar evrensel bilgi hazinesine önemli katkılarda bulunmuş büyük devrimcilerdir.

Bu gerçeği, yalnız Marksistler değil demokratik bir kafaya sahip olan ve bilime saygı duyan çağdaş dünya kabul etmektedir.

Kapitalist Almanya'da Marks ve Engels'in evleri müze haline getirilmiştir. Bu evleri ben de gezdim. Almanların Marks ve Engels'e ait anı-ları ve eserleri, müze ve kütüphanelerde nasıl büyük bir özenle koruduklarını gördüm. Almanlar, burjuvaz ve işçisiyle Marks ve Engels gibi büyük insanlar yetiştirdikleri için millet olarak iftihar ediyorlar.

Düşüncenin ve bilimin milliyeti yoktur. Düşünce akımları ve bilim evrenseldir. Bir ihtiyaca cevap veren, sosyal temeli olan düşünce akımları hiç bir gümrük tanımaz ve bütün dünyaya yayılırlar. İslamiyet ve Fransız Büyük Devrimi, bunun iki örneğidir. Biri Arabistan'da, diğeri Fransa'da doğmuştur. Yani bugün moda olan deyişle, bizim için her ikisi de bir zamanlar "yabancı ideoloji" idi. fakat Türk toplumu 11. yüzyıl ve 20. yüzyılın başındaki devrimci atılımları bu ideolojilerin benimseyerek gerçekleştirmiştir. Bu nedenle "ilim Çin'de olsa gidip bulunuz" sözü, büyük bir gerçeği ifade eder. Düşünce akımlarına karşı bağnazlık, hiç bir gerekçe ile ayakta duramaz.

Fransız Devriminin hürriyet fikrini savunan Namık Kemallere yobazlığın çektiindiklerini bugün acıyla ve ibretle anıyoruz. Ama aynı bağnaz tutumu sürdürmekten de geri kalmıyoruz.

Fransız Devriminin özgürlük ve bağımsızlık ideolojisi yüzyıl "gavur icadı" ve "zindıklık" olarak suçlanmıştır, ama bir Atatürk çıkıp o bayrağı yükseltebilmiştir. Yobazlığın değil, tarihin gelişme kanunu hükmünü yürütmüştür.

İlerlemek isteyen, gözlerini geleceği diken her toplum, ilkönce düşünceye karşı bağnazlığı altediyor. Doğru olanı, evrensel olanı benimsiyor. Bugün çağdaş dünyada hiç kimse, bir düşünceyi Marks'a ya da Mao'ya aittir diye reddetmez. Düşünceleri yüzünden insanları hapse atmak oralarda tarih kitaplarında geçen akıl almaz bir olaydır.

Bugün Türkiye'nin ekonomi politikasını çizdiği söylenen Başbakan Yardımcısı, Milton Friedman'ın reçetelerini açıkça savunabilmekte ve hükümet politikası haline getirebilmektedir. Hiç kimse de kendisini "yabancı ideoloji" peşinde koşmakla suçlamıyor.

Geçenlerde gazeteler, Çin yöneticilerinin "Atatürk'ün Kurtuluş Savaşı Çin'e örnek teşkil etti" dediklerini yazdı. (Tercüman, 21 Mayıs, 1981) Afrika ve Asya'nın yoksul ülkeleri, Atatürk'e haklı olarak "Yabancı ideoloji" damgası vurmamışlardır. Bizim onlardan ne eksikimiz vardır? Türkiye toplumu, bu tür suçlamaları, arkada bırakmaya çoktan hak kazanmıştır. Artık hiç olmazsa aydınlar olarak, "gavur icadı" türünden yargılara son vermeli, yobazlıktan günümüze kalan bu mirası reddetmeliyiz.

Türk Devriminin, Atatürk'ün önderliğindeki atılım dönemlerinde, işte bu çağdaş tutum benimsenmiştir. Atatürk, sosyalist ve demokratik devrimlerle, milli kurtuluş savaşımızın yarattığı düşünce cereyanını şu sözlerle övmüştür.

"Efendiler, dünyanın belli başlı milletlerini esaretten kurtaran hakimiyetlerine kavuşturan büyük fikir cereyanları köhne müessesata ümit bağlayanların, çürümüş idare usullerinde reha kuvveti arayanların amansız düşmanıdır.

"Avusturya, Almanya, Rusya ve hatta dünyanın en muhafazakar bir medeniyetine mensup Çin İmparatorlukları o büyük fikir cereyanlarının kahredici darbeleriyle, gözlerimizin önünde devrilmiştir.

"İşte efendiler yeni Türkiye Devleti, cihana hakim o büyük ve kadir fikrin Türkiye'de tecellisidir, tahakkukudur." (Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri, Cilt 1, 2. Baskı, s. 321)

Atatürk'ün evrensel olanı benimseyen bu geniş ufku nedeniyle ki, Türk Devriminin en önemli ideologlarından olan M. Esat Bozkurt, Ankara Hukuk Mektebinde, Bakanlık yaptığı yıllarda verdiği İnkılap Tarihi derslerinde şöyle diyordu:

"Marks'ın görüşlerinden, ilmi tahlillerinden, metodlarından hak ve hakikatler lehine istifade edilecek çok şeyler vardır." (M.E. Bozkurt Atatürk İhtilali, 1967, s. 189)

Belli bir dünya görüşünü benimsemek suç değildir. Felsefi inanç ve düşüncemiz yüzünden cezalandırılacaksak, 15 yıl azdır. Ne var ki, felsefi inancı cezalandırmanın yüz karasını kim temizleyecektir? Bizim hapsedilmemizi isteyenler, bunu da başarabilirler mi?

6. Partimiz Program ve Siyasetlerini Türkiye Gerçeğinden Çıkartıyor

1. Genel Kongremizin kabul ettiği Merkez Komitesi Raporunda belirtilen şu görüşleri, savcılarda iddianameye almışlardır:

"Hiç kimse, hiç bir parti, başka ülkelerin devrimi için düzgün bir model çizemez.

"Bilimsel Sosyalizmi Türkiye'nin somut şartlarına uygulayacak olanlar, ancak Türkiye devrimcileridir."

Buradan da anlaşılacağı üzere, Partimiz ülkemizin özel şartlarını, Türkiye gerçeğinkavramaya ve buna uygun orjinal ve yaratıcı görüşler geliştirmeye büyük önem veriyor.

Esasen Bilimsel Sosyalizmi başka türlü kavramak ve uygulamakta yanlış olur. Bizim görüşümüz budur. Bu nedenle bizi yargılarken, sav-

cıların yaptığı gibi felsefe sözlüklerine ya da şüphe ve varsayımların aracılığına hiç gerek yoktur.

Düşünceyi gizlemek, bizim için en büyük züldür. Devrimciler düşüncelerini hiç bir zaman gizlemezler. Nedüşündüysek, açık açık söyledik, yazdık. Düşündüğümüzü, "kamufle etmeyi" ya da düşündüğümüzün tersini söylemeyi şerefsizlik sayarız. Ayrıca zülfü yara dokunacak diye de gerçeği belirtmekten sakınmayız. Bu nedenle, bu davada karar vermek son derece kolaydır. Öküz altında aranacak bir buzağı yoktur. Mahkemenizden talebimiz şudur: Bizleri kendi amaç, siyaset ve uygulamalarımıza bakarak yargılayınız.

7. Bilimsel Sosyalizmi Kabul Etmek Yalnız TİKP İçin Suç!

1961'den 1971 yılına kadar faaliyet gösteren ve Parlamento'da temsil edilen TİP, programında "Bilimsel Sosyalizm"i kabul ettiğini söylemiştir. 141. madde var olduğu halde, hiç bir savcının aklına Felsefe Sözlüklerinin yardımıyla dava açmak gelmemiştir. 1971-1973 yıllarında TİP yöneticileri hakkında açılan ceza davası ve Anayasa Mahkemesinde görülen parti kapatma davasında da "Bilimsel Sosyalizmin" kabul edilmesine dayanılarak, her hangi bir hüküm verilmemiştir.

Bugün de Türkiye'de Bilimsel Sosyalizmi benimsediğini söyleyen altı tane yasal parti vardır. Bizim dışımızdaki partiler hakkında dava açılmaması, Bilimsel Sosyalizm kavramına dayanılarak bir suçlama yapılamayacağını gösteriyor.

Demek ki, mesele Bilimsel Sosyalizmden kaynaklanmıyor. Diğerlerinden farkımız, yasa dışı ve karanlık bazı güçlerle uğraşmış olmamız ve bu güçlerin bize duydukları hınçtır. Acı olanı, onlardan gelen etkinin savcılara kadar ulaşabilmesidir.

8. TİKP Eğitim Sayesinde Anarşi ve Terör Karşısında Dimdik Durabilmiştir

Savcılar, eğitim çalışmalarımızı, Partimizin amacından, siyasetlerinden ve faaliyetlerinden kopuk olarak ele almaktadırlar. Eğitim yapmak diye bir suç yoktur. Herhangi bir dünya görüşü ya da felsefenin öğretilmesi de suç değildir. Önemli olan eğitimin amacıdır, neye hizmet ettiğidir. Çünkü 141. madde belli bir amaçla cemiyet kurulmasını cezalandırmaktadır. Eğitimin, bu amaca yönelik somut bir faaliyetle bağını göstermeden suçlamak mümkün değildir.

Ayakları havada iddialar ileri sürmek yerine, TİKP'nin ülkemizde oynadığı role ve eğitilen üyelerin faaliyetlerine bakarak karar vermek gerekir.

TİKP niçin eğitim yapmıştır?

TİKP, iç barış, birlik, özgürlük ve bağımsızlık şeklinde özetlediği siyasetlerinin dayandığı temelleri ve tahlili kavratmak için eğitim yapmıştır. Bu eğitimden geçen Parti örgütleri ve üyeleri, her yerde anarşi ve teröre karşı iç barışı savunmuş, devlet ve ordunun dış tehdide karşı sağlamlaştırılmasından yana olmuş, bütün milli sınıfların birleşik cephesinin gereğine dikkat çekmiş milli birlik hükümetinin propagandasını yapmış, sağlam bir birliğin ancak demokrasi ve özgürlük temelinde geliştirileceği görüşünü yaymışlardır.

Nasıl olmuştur da, TİKP anarşi ve terörün dışında kalabilmiş, her iki terör odağına karşı o kadar kararlı mücadele yürütebilmiştir?

TİKP'nin on binlerce insanı terör örgütlerinin etkisinden kurtarabilmesinin tilsümü nerededir

AP ve CHP gibi iktidar partileri bile, terör odaklarından medet uymarken, niçin TİKP terör çetelerine cepheden savaş açabilmiştir

TİKP, hangi cesaretle soldaki ön yargılara karşı çıkabilmiş, Sovyet sosyal-emperyalizminin tehdidini ülkemizin bir numaralı meselesi olarak vurgulayabilmiştir?

İstiklal Marşını, Milli Güvenlik Derelerinin gereğini, Milli Birlik Hükümetini savunmak konularında en kararlı tutumu alan parti niçin TİKP'dir?

Ve TİKP, bütün bu siyasetleri nasıl olmuştur da tek bir yücut gibi disiplinle uygulayabilmiş, günlük siyasi kaygıların üzerine çıkabilmiştir?

Bu soruların çok basit bir cevabı vardır:

TİKP'nin kılavuzu Bilimsel Sosyalizmdir ve Parti bu teoriyi Türkiye şartlarına yaratıcı bir şekilde uygulayarak eğitim yapmıştır.

Urfa, Hilvan, Siverek'te devletin yönetim ve emniyet görevlileri, böyle bir eğitimden geçmedikleri için Apocular karşısında boyun eğerken, TİKP üyeleri tek başlarına kaldıkları zaman bile bu cinayet çetesiye karşı mücadeleye devam etmişlerdir. Bu, her yerde böyledir. Halk bu nedenle TİKP'yi bağına basmıştır. Öte yandan bizim bu kararlılığımızı hayret ve övgü ile karşılayan valilerin, emniyet müdürlerinin ve sıkıyönetim görevlilerinin sayısı da az değildir. Kendilerinin tanık olarak dinlenmelerini isteyeceğiz.

9. Anayasayı, Parlamentoyu, Halkın Can Güvenliğini Ve Özgürlükleri Savunmak İçin Eğitim Yaptık

Eğitimde üyelerimize neyi öğretmeye çalıştığımızın en güzel kanıtlarından birine bizzat iddianame yer vermiş (s. 78).

Eğitim kurslarımızdan birinde sorulan sınav soruları iddianamede de belirtildiği gibi özetle şunlardır:

Soru 1. Sovyetler Birliği nasıl emperyalist bir ülke haline gelmiştir?

Soru 2. Gelişmekte olan ülkelerle Avrupa ve Japonya'nın hegemon-yacı süper devletlere karşı birleşmesi niçin gereklidir?

Soru 3. Parti içi demokrasi niçin zorunludur?

Bütün bu sorulara doğru cevaplar vermek, Türkiye'nin geleceği açı-sından hayati önemdedir. Başka hiç bir partinin üyeleri, bu konularda TİKP üyeleri gibi "berrak" deydilerdir.

Savcılar, Partimizin 1980 yazında yaptığı eğitim çalışmalarını da suç kanıtı olarak gösteriyorlar. Bu eğitim çalışmalarının amacı, Baş-kanlık Kurulunun 1 Haziran 1980 günlü kararında açıklanmıştır. Ka-rarın "Günün Görevi" bölümü özetle şöyledir:

"Günün görevi, MHP'nin başını çektiği faşist saldırıyı göğüslemek ve püskürtmek, halkın can güvenliğini, özgür-lükleri, Anayasayı ve Parlamentoyu savunmaktır. (...)

"MHP'nin başını çektiği zorbalık güçlerine karşı müca-dele, Sovyet sosyal-emperyalizminin Türkiye devrimi ö-nündeki en büyük engel ve ülkemiz için en büyük tehdit olduğu gerçeğini örtbas etmemelidir. Sovyetler Birliği'n-den gelen tehdide karşı uyanıklığı güçlendirmeli, bu teh-didin Türkiye'nin gündeminde olduğunu halkımıza kav-ratmaya devam etmeliyiz." (Türkiye Gerçeği, sayı 17, Temmuz 1980, s. 3-4)

Günün görevi bu şekilde tespit edildikten sonra, bu göreve bağlı o-larak yapılacak eğitim şöyle yönlendirilmiştir:

"Bütün Parti örgütlerini ve üyelerimizi, önümüzdeki zor döneme düşünce ve moral açısından hazırlamalıyız.

"Bugün toplumumuzda şiddet, siyasi mücadelenin olağan yöntemi haline gelmiştir. En yüksek cesaret, ka-rarlılık ve disiplin gerektiren tutum, her iki zorbaya sı-ğınmayı da reddederek anarşiye karşı mücadele etmek ve halkı savunmaktır. Türkiye'nin birliğini, bağımsızlığını korumak, özgürlük ve barış bayrağını yüksek tutmak gö-revleri ancak zorbalığı göğüsleyerek, çetin ve fedakar bir mücadele ile başarılabılır. Bütün üyelerin fırtınalara göğüs germeye hazırlamak için ideolojik yönden donatmalıyız" (Türkiye Gerçeği, sayı 17 Temmuz 1980, s.4)

Yukarda belirtilen amaçlarla eğitim yaptığımız için, Partimizin suçlanması değil, kutlanması gerekir. Hiç bir parti bu sorumluluğu duymamıştır. Üyelerimize 1 Haziran 1980 kararında belirtilen tutumu kavratmak için hangi dünya görüşüne dayanacağımızı, hangi bilimsel kaynakları kullanacağımızı karar vermek ise izin verirlerse bizim

hakkımızdır. Savcılar ilgilendirecek olan, bizim bu eğitimle üyelerimizi neye yöneltmek istediğimizdir.

(Hangi amaçla eğitim yaptığımızı belgeleyen Dosya eklidir-Dosya XV)

10. Eğitim Konularımız ve Kaynaklar Üniversitelerde de Okutuluyor

Başkanlık Kurulumuzun 1 Haziran 1980 kararından sonra Parti örgütlerimizde iki aşamalı bir eğitim çalışmasına başladık. İlk aşamada, Parti, Bilimsel Sosyalizm ve Doğru Eylem çizgisi konuları ele alındı. İkinci aşamada ise, Türkiye tarihi ve toplumumuzun bugünkü yapısı ile iç barış, birlik ve özgürlük siyasetleri işlenecekti. ...

Savcılar, Bilimsel Sosyalizm konusunda eğitim yapılmasını suç olarak gösteriyorlar. Bilimsel sosyalizmin incelenmesi ve öğretilmesi, Ajlan Sayılan ve Tevetoglu gibi sosyalizm düşmanlığını meslek haline getirmiş kimselerin tekelinde değildir.

Üniversitedeki tarih, iktisat ve sosyoloji kitaplarında Bilimsel Sosyalizm anlatılır ve okutulur. Daha geçende, Tercüman gazetesinde Hüseyin Nail Kubalı'nın "Marksist İdeoloji" başlıklı uzun bir yazı dizisi yayınlanmıştır. (Tercüman, 27 Nisan, 3 Mayıs 1981) Bu yazı dizisinde, iddianamede bizim kaynak olarak kullandığımız söylenen kitaplardan yararlanılmış ve bu kitaplardan alıntılar yapılmıştır. Aynı şekilde Prof. Dr. Aydın Yalçın'ın SBF'de okuttuğu "İktisadi Doktrinler ve Sistemler Tarihi" kitabında 86 sayfalık bir Marks bölümü vardır. Ve bu bölümde savcıların suçladığı kitaplar kaynak olarak kullanılmış, bu kitaplardan çok uzun alıntılar yapılmıştır. Komünist Manifesto'nun önemli bölümleri aynen aktarılmıştır. Prof. Yavuz Abadan'ın "Hukuk Felsefesinin Ana Konuları" kitabının 68-131 sayfaları, Prof. Cahit Talas'ın "Ekonomik Sistemler" kitabının 141-296 sayfaları, Prof. İlhan Arsel'in "Anayasa Hukukunun Umumi Esasları" kitabının 317-353 sayfaları Marksizme ayrılmıştır. SBF'de, ODTÜ'de, Boğaziçi Üniversitesinde, Hacettepe Üniversitesinde, İstanbul Siyasal Bilgiler Okulunda vb. ders kitabı olarak okutulan Sabine'nin üç ciltlik "Çağdaş Siyasal Akımlar" adlı eserinin büyük bir bölümü Marks, Engels, Lenin, Mao'ya ayrılmıştır. Atatürk'ün emriyle çevrilen ve önsözünü M. Esat Bozkurt'un yazdığı, Max Beer'in ünlü "Sosyalizmin ve Sosyal Mücadelelerin Tarihi" bütünüyle savcıların suç bulduğu konulara ayrılmıştır.

11. Bu Kafayla Uzayın Fethi Çağında İstanbul'un Fethi Yıldönümleriyle Avunmaya Devam Ederiz

İddianamede yeralan ve bazı parti örgütlerimizde bulunan kaynak listesi hiç bir suç unsuru taşımıyor. Kaldı ki, bu liste parti organların-

ca kararlaştırılmış bir liste de değildir. Parti Başkanlık Kurulu'nun eğitimle ilgili 1 Haziran 1980 günlü kararı, diğer parti kararları gibi Türkiye Gerçeği dergisinin 17. sayısında yayınlanmıştır. Başkanlık Kurulu, genel bir yönlendirme yaptıktan ve hemen ardından 12 Haziran 1980 tarihinde "eğitimin Uygulanma Tarzı Üzerine" (Dava Dosyası, Klasör 5, sıra 44) başlığını taşıyan Genelgeyi yayınlayarak örgüte

ve üyelere insiyatlıf tanımış bunun ötesinde bir düzenlemeye gitmemiştir. Bu nedenlerle Partimiz kurucu ve yöneticilerinin cezai sorumluluğunu konu alan bir yargılamada bu listenin sözünün edilmesi bile anlamsızdır.

Aslında iddianame, üç aylık eğitim programından 69 ve 70. sayfalara aldığı bölümlerle bizim suçsuzluğumuzu kanıtlamaktadır. Bu raporda Bilimsel Sosyalizm eğitiminde hangi noktaların "berraklaştırılacağı" açıkça sıralanmıştır:

- "1. Bilimsel Sosyalizm belirli tarihi şartların ürünüdür.
- "2. Bilimsel Sosyalizm burjuva ideolojisinin iflası ve onunla mücadele içinde doğmuştur.
- "3. Yüz küsur yıllık tarih Bilimsel Sosyalizmin doğruluğunu kanıtlamıştır.
- "4. Bilimsel Sosyalizm, devrimin ihtiyaçlarına cevap veren biricik teorik yol göstericidir.
- "5. Bilimsel Sosyalizm zafer kazanacaktır."

Bu 5 nokta doğrudur ve bugün de savunuyoruz.

Bu konuların berraklaştırılması için yapılan bir eğitimin neresinde suç vardır? Burada 141. maddenin biç bir unsuru yoktur. Eğer uzayın fethedildiği 20. yüzyılın sonunda hala bunlarla uğraşırsak, İstanbul'un fethi yıldönimleri ile avunmaya ve uzay mekiğinin dünyaya dönüşünü şaşkınlıkla seyretmeye devam ederiz.

Aynı Eğitim programından iddianameye alınan "Eğitimde Öğretmenlerin Dikkat Edecekleri Noktalar" başlıklı bölüm de, gene suçsuzluğumuzu kanıtlamaktadır:

- "1. Dersler Türkiye toplumunun tahlili temelinde revizyonizme ve gericiliğe karşı mücadelenin ihtiyaçları gözönünde tutularak hazırlanıp anlatılacaktır.
- "2. Canlılığı sağlamak ve kavramayı kolaylaştırmak için kendi toplumumuzdan ve mücadelemizden örnekler verilecek, tartışma konuları belirlenecek, önceden arkadaşlara bildirilecek, herkesin tartışmaya katılması teşvik edilecek." (İddianame, s. 70)

Eğitimin suç olmaması bir yana, amacının Sovyet revizyonizmine

ve gericiliğe karşı fikir mücadelesi olduğu, bu noktalardan da anlaşıl-maktadır. 141. maddenin unsurları yoktur.

Savcılar, Bilimsel Sosyalizm derslerinde Atatürk'ün kaynak olarak gösterilmediğini sanki suçmuş gibi ileri sürüyorlar. (İddianame, s. 122)

Atatürk konusundaki tutumumuz açıktır. Öte yandan Bilimsel Sos-yalizm konusunda Atatürk'ün her hangi bir eseri yoktur ki, kaynak gösterilsin. Eğitimin İkinci Aşaması olan Türkiye Tarihi ve Toplumü bölümünde Atatürk'ün mücadelesi ve konuşmaları, elbette müstesna bir kaynaktır. Şunu da ekleyelim ki, bütün parti örgütlerimizin ve üye-lerimizin kitaplıklarında Atatürk'ün Büyük Nutku ile Söylev ve Demeçleri vardır. Hatta bunların bile, bütün kitaplarla birlikte çuval-la doldurulup götürüldüğü az rastlanan olaylardan değildir.

Yakın tarihimizin en önemli belgeleri olarak, Atatürk'ün eser-lerinin okunması parti tarafından sürekli teşvik edilmiştir. Bunları, suçla ilgisi olmamakla beraber, sırf gerçeğin bilinmesi bakımından söy-lüyoruz.

Bize bir kelime öğretenin kulu-kölesi oluruz. Ama ne yazık ki, Ata-türk konusunda iddianameye hakim olan zihniyetten öğrenebileceği-miz tek kelime bile yoktur.

12. Parti Binalarımızda Kitap Bulunduğu İçindir ki, Boğma Zinciri ve Saniyeli Fitile Rastlanmamıştır

Sayın savcılar, parti örgütlerimizde kitap bulunmasını, kitap satıl-masını, dergilerimize kitap ilanı konulmasını, ceza evlerine hükümlüle-rin istediği kitapların yasal yollardan gönderilmesini, özetle kitapla il-gili herşeyi en önemli suç kanıtı olarak getirmişlerdir.

İlkokuldan Liseye kadar bütün tarih kitaplarında, matbaanın ülke-mize gelmesini tam 275 yıl engelleyen yobazlıktan yakımlır. Matbaa girdikten sonra da yobazlık, düşünce ve kitap yasakları koyarak halkın aydınlanmasına set çekmiştir. Tarihi bu kadar acı derslerle dolu bir ül-kede, bugün savcılar "yasak kitap" edebiyatı üzerine iddianameler in-şa edebilmekte ve 15 yıla kadar cezalandırılmamızı isteyebilmektedir-ler.

TİKP binalarında suç kanıtı olarak ne bulunmuştur? Silah mı, boğ-ma zinciri mi, dinamit mi, barut mu, nitro gliserin mi, saniyeli fitil mi, dinamit mi, yoksa peruk mu? Hayır, bunların hiç biri değil, yalnız ki-tap bulunmuştur. Ve kitap bulunduğu içindir ki, boğma zinciri ve saniyeli fitile rastlanmamıştır.

Savcılar, bu kitapların "sol içerikli" olmasını ciddi ciddi suç kanıtı olarak göstermektedirler. (İddianame, s. 84).

Sayın yargıçlar!

Biz bir siyasal partiyiz ve sol bir partiyiz. Yani tututucu değil dev-rimciyiz. Yenilikten ve ilerlemeden yanayız. Elbette "sol içerikli" ki-

tapların yayılmasına önem vereceğiz. Kaldı ki, partimiz okunmaya değer her türlü kitabın icelenmesini teşvik etmiştir.

İddianame de en çok geçen kavram "yasak kitap" kavramıdır. Savcılar, bu kavramı bu kadar çok kullandıkları halde, bu konuda hukuki bir anlayışa sahip değillerdir. "Yasak" damgasını vurdukları kitaplarla ilgili hemen hemen hiç bir mahkumiyet kararı yoktur.

Savcıların "yasak" dedikleri kitaplar, suç iddiasıyla açılan bir soruşturma sırasında Ceza Usûlü Yasası gereğince, delili tesbit ve muhafaza amacıyla el konmuş kitaplardır. Yasanın amacı delillerin kaybolmasını önlemek iken, bu madde Anayasaya ve yasaya aykırı uygulamaların dayanağı haline getirilmiş ve kitaplar, daha mahkumiyet hükmü verilmeden toplanmıştır. Toplatma kararı alınan kitaplarla ilgili davaların çoğunun aklanmayla sonuçlandığı da bir gerçektir. Hatta önemli kısmı hakkında dava bile açılmamaktadır.

13. Herkes Kitap Yasağına Uysaydı Cumhuriyet Devrimleri Gerçekleşebilir miydi?

Savcılar, kitaba karşı öyle bir ruh hali içindedirler ki, toplatma kararı olmayan kitapların okunmak üzere başkalarına verilmesini bile suç olarak görmektedirler (İddianame, s. 105). Yani demoklesin kılıcı kitap okuyan herkesin üzerinde sürekli olarak sallanmalı, okumak öğrenmek isteyen yurttaşlar terörize edilmelidir. Bu anlayış Türkiye'mizin kültür hayatını, Mızraklı İlmihal, Karınca Duası, Hayber Kalesi Cengi, Battal Gazi, Mayk Hammer, Tom Miks ve Seks magazinleriyle sınırlandırmaktan öte nereye varabilir?

Kitap toplamak, kitap yakmak, kütüphaneleri yıkmak, tarih boyunca gericiliğin işi olmuştur. Mısır'daki İskendereyi Kütüphanesini yakan bu zihniyettir. Cengiz Han'ın Moğolları Bağdat Kütüphanesini yerle bir etmişlerdir. Haçlılar gelip geçtikleri yerlerde, kütüphane duvarında taş, kitap üzerinde kitap bırakmadılar. İspanya'daki Engizisyon uygulaması, Araplardan kalan kültür hazinelerini yok etmiştir. Bütün Ortaçağ Avrupa'sı, kitap düşmanlığının cadı kazanını kaynatmıştır. Bir Hitler çıkmış, 10 Mayıs 1933 günü Berlin Kütüphanesindeki 20 bin eseri meydanlara yığarak yaktırmıştır. Yakılan kitap yığınları etrafında vahşetin ve yobazlığın tamtamları çalınmıştır.

Bu uygulamalardan millet olarak az çekmedik. Biz matbaayı ülkeye getirdiğimiz gün, Avrupa Rönesansları, Reformları, Aydınlanma Çağını arkada bırakmıştı bile. Kitap ve düşünce yasakları ile koskoca bir milleti yobazlığın pençesine terkettik, cahil tuttuk.

Mustafa Kemal, bütün araştırmacıların belirttiği gibi, zamanındaki yasak kitapların tümünü okumuştur ve 1905 yılında da "Yasak kitap" okuduğu için hapse atıldı. (Lord Kinross, Bir Milleti Yeniden Doğuşu: Atatürk, 7. Baskı, s.46-47; J. Glasneck, Kemal Atatürk ve Çağdaş

Türkiye, s. 22; Gürbüz Tüfekçi, Atatürk'ün Düşünce Yapısı, s. 78)

Mustafa Kemal, yasak kitap okudu da ne oldu? Atatürk oldu! Halkımızın tarihindeki en büyük devrime önderlik etti. Herkes kitap yasaklarına boyun eğseydi, acaba Türk Devrimi gerçekleşebilir miydi?

Aydınlarımız, en büyük hazineleri olarak gördükleri kitaplarını tavan aralarına, samanlıklara, kuyuların içine saklamak zorunda bırakılmıştır. Daha acısı, yobazlığın hisşına uğramamak için, kitaplarını kendi elleriyle yakanlar olmuştur.

Efes'te büyük tarihi değer taşıyan bir kütüphane binası kazılar sonucu yeni ortaya çıkarılmıştır. Binlerce yıl önce kitaba bu kadar değer verilen topraklarda ne acıdır ki biz hala kitap yasaklıyoruz, bir Partinin yöneticilerini kitap dağıttıklarını ve okumayı teşvik ettikleri için suçluyoruz.

İşte bu kitap düşmanı zihniyet yüzündendir ki, savcılar 'Marksist-Leninist Felsefe Sözlüğü'nün 'Marks tarafından yazıldığını' söyleyebilmektedirler. (İddianame, s. 38) Yani Marks, ilerde bir Lenin'in ortaya çıkacağını önceden görerek, yazdığı kitaplarda Lenin'in adını kullanmaktadır.

Bu kadar bilgisiz kalmamızın nedenleri arasında kitap düşmanlığının payı yok mudur?

14. "Muassır Medeniyet Seviyesinin Üstüne" Kitap Düşmanlığı İle mi Ulaşılabilecek?

Şunu da ekleyelim ki, Türkiye'de bu derece cehalet olmasaydı, terör ve anarşi de yaşadığımız boyutlara ulaşamazdı.

Gerek sağ gerekse sol kisveli terörü besleyen zemin ortaçağdır, kara cehalettir. Teröristler, kitap okudukları için değil, okumadıkları ya da yeterince okumadıkları ve eğitilmedikleri için cinayet ve zorbalığın aleti olmuşlardır. Eğer onlar, insanlığın ileri ve demokratik kültüründen bu kültürün ayrılmaz parçası olan Bilimsel Sosyalist eserlerden nasiplerini alsalardı, bu yollara düşmeyeceklerdi.

Marks, Lenin ya da Mao'nun eserleri, Batı ülkelerinin kütüphanelerinde baş köşelerde yer alırlar. Çağdaş toplumlar, kitabı hiç bir zaman herhangi bir kötülüğün kaynağı olarak görmemişlerdir. 'Muassır medeniyet seviyesinin üstüne' bilim ve kitap düşmanlığı ile mi ulaşılacaktır?

Biz, aydınlanmadan, bilimden ve düşünce özgürlüğünden yana bir Parti olarak, kitap düşmanlığının bunca acısını çekmiş bir ülkenin insanları olarak, herhangi bir kitabı okumadan ya da başkasına vermeden önce "Yasak Kitap Listesi" ile karşılaştırmayı, Cumhuriyet yurttaşlığı ve aydın namusu ile bağdaştıramıyoruz. Böyle bir utancı bizim sırtımız ve vicdanımız çekemez.

"Yasak kitap" anlayışı, layık olduğu ortaçağı simgeleyen Yedikule

zindanları gibi bir yere kapatılmalı ve orada cehaletimizin kaynaklarından biri olarak turistlere sergilenmelidir.

15. Cezaevlerine Esrar mı Sokmuşuz, Canileri mi Kaçırmışız? Hayır! Kitap Göndermişiz!

Savcılar, cezaevlerindeki tutuklu ve hükümlülerle mektuplaşmayı ve onlara kitap yollamayı suç olarak görüyorlar. Bizi yazdığımız mektuplar nedeniyle değil, bize gelen mektuplardaki sözler dolayısıyla suçlayacak kadar hukuk dışı bir anlayış içindedirler.

Mektuplar ve kitaplar yasal yollardan gönderilmiştir. Yani cezaevleri sorumluları ve savcılar tarafından denetlenmiştir.

Yoksa savcılar bizden, hükümlülere, eski çağda cüzzamlılara uygulananları yapmamızı mı istiyorlar? Biz birçok hükümlü ya da tutuklu-yu mektuplaşarak ve kültürel ihtiyaçlarını karşılayarak terör örgütlerinin pençesinden kurtardık. Adi suçtan cezaevine düşmüş birçok insanımızı, hayatını çalışarak kazanma yolunu seçen, yurduna, topluma yararlı yurttaşlar haline getirdik. Yani devletin yapmadığını yaptık. Bu mudur suç?

Cezaevine esrar mı sokmuşuz, rüşvet verip Papa'yı kurşunlayacak olan adamı mı kaçırılmışız? Hayır, kitap ve mektup yollamışız. Öyle mektuplar ki, baştan sona terör ve anarşiyi eleştiriyor, iç barışı savunuyor ve buram buram yurt sevgisi kokuyor. Bu mudur suç?

Cezaevindeki hükümlüler kitap okumasınlar da ne yapsınlar? Esrar içip barbut mu atsınlar, şiş mi sıvrıltsınlar, cezaevlerine kadar girmiş Mafya'nın ve cinayet çetelerinin hizmetkârı mı olsunlar?

Biz cezaevlerine kitap sokmayan zihniyeti çok iyi tanıyoruz. En son Mamak Askeri Cezaevinde gördük. Mamak Askeri Cezaevi'ne, uzun süre Atatürk'ün Nutuk kitabı dahi alınmamıştır. Cezaevinin kapısından kanunlar bile girememiştir. Bilim, fen, edebiyat, matematik, coğrafya konuları dahil, ders kitapları sokulmamıştır. Bunun tek istisnası, yozluk yayan ve hayvani duyguları kamçılaman en pespaye magazinler olmuştur. Ve bu uygulama Atatürk yılında, Atatürkçülük adına yapılmaktadır!

Sayın savcılar, kitap ve yazılarım dolayısıyla hakkımda çok sayıda dava açıldığını, iddialarını güçlendirecek bir olgu olarak belirtiyorlar. Bu davaların büyük çoğunluğu sonuçlanmıştır. Bir kısmı düşmüş, bir kısmında ise aklama kararı verilmiştir.

Bu davaların hiç biri, çağdaş dünya önünde ülkemizin göğsünü kabartacak davalar değildir. Düşünceyi suçlamak, bugün bir övünç değil, fakat utanç konusudur.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

İDDİANAME ADALETE DEĞİL BAĞNAZLIĞA HITAP EDİYOR

1. Savcılar Lehimize Olan Kanıtları Gizlemişlerdir

Savcılar, objektif bir araştırma yaparak, sanıkların lehine olan kanıtları da mahkeme önüne getirmesi, Ceza Usulü Hukukunun temel ilkelerinden bidir. Savcılar bu görevlerini yerine getirmemişlerdir. Bunun da ötesinde bizlerin suçsuzluğunu gösteren kanıtları, gözlerden gizlemeye çalışmışlardır. Hatta, 1975-1977 döneminde görülen Aydınlık Davası sonucu verilen aklamaya kararını bile belirtmemişlerdir. Toprak Programımızda suç olmadığını belirten Bilirkişi Raporu da iddianamede yer almamaktadır.

Savcılar, bu tutumlarıyla kamu adına görev yapma yükümlerini bir kenara atmışlardır. Onlar, tutuculuğun sözcülüğünü üstlenmişlerdir. Bu tutumun adalete hizmet etmeyeceği açıktır.

2. İddianame Davayı Özünden Saptırmaya Çalışmaktadır

İddianamede TİKP gerçeği yoktur. İddialar, partimizin kurulmasından öncesine dayanmaktadır. Diğer kanıtlar ise "Komünist Manifesto" gibi belgelerdir. TİKP kurucu ve yöneticilerinin iradeleri, bu belgeler üzerinde birleşmiş değildir. Burada hukuken sorumlu olmadığımız belgelerle suçlanıyoruz. Bizi hukuken bağlamayan bu belgelerin listesini ekli olarak sunuyoruz. İddianame, TİKP'nin Program ve faaliyetini suçun yasal unsurları açısından tartışmak yerine, benzetmelerle ilgilenmekte, davayı konusundan uzaklaştırmaktadır.

İçinde TİKP gerçeğinden başka her şeyin bulunduğu böyle bir iddianame ile, bizleri her beş yılda bir suçlamak mümkündür.

3. İddianame Olguları Tahrif Etmektedir

Savcıların görevlerini yaparak, lehimize olan kanıtları yargı önüne getirmelerinden vazgeçtik. Hiç olmazsa olguları tahrif etmemelerini beklerdik. Özellikle iddianamenin devlet, ordu ve Atatürk ile ilgili bölümleri, gerçeğe bağlılık duygusu olan her insanı isyan ettirecek niteliktedir. TİKP'nin bu konulardaki çok açık ve herkesçe bilinen tutumu, İddianamede başaşağı çevrilmiştir.

Savcıların devlet, ordu ve Atatürk konularındaki tutumumuzu görmemelerine imkan yoktur. Savcıların ellerinin altındaki bütün belgeler İddianameyi yalanlamaktadır. Bu durumda kasıt olmadığına ihtimal vermek, üzülerək belirtelim ki zordur. Mahkemezine sunduğumuz yüzlerce belge, bu konuda daha fazla konuşmayı gereksiz kılmaktadır.

Davanın esasına ilişkin olan bu tahrifat dışında, birçok konuda daha gerçekler değiştirilmiştir. Bunları da bir liste halinde, ayrıca mahkemenize sunuyoruz. Burada yalnız bir örnek vereceğiz. Savcılar, kendi yazdırdıkları ifade tutanaklarını bile tahrif etmektedirler. Savcılık ifademde, "bu makalenin partinin kurulmasından bir yıl önce çıktığını parti organı olmayan bir dergide yayınlandığını ve partiyi bağlamayacağını ayrıca belirtmek isterim" (Ek Sorgu Tutanağı, 31.3.1981, s.4) dediğim halde, İddianamede ifadem tersyüz edilmiştir. İddianame benim "Partiyi bağlamayacağını" belirttiğim makale için şöyle demektedir:

"...Doğu Perinçek'in Askeri Savcılığımızca alınan ifadesinde partinin yurt savunması konusundaki görüşlerini açıkladığı kabul edilen Aydınlık Dergisinin 72. sayısının 17. sayfasında..." (İddianame, s.118)

4. İddialar Şüphe, Tahmin ve Varsayımlar Üzerine İnşa Edilmiştir

Ceza Hukuku, şüphe, tahmin, varsayım, akıl yürütme, spekülasyon ve çıkarsamaya dayanarak suçlamayı kabul etmez. Oysa İddianameye hakim olan yöntemler bunlardır. Nitekim bu yöntemler, İddianamenin ifadesine de kaçınılmaz olarak yansımıştır. Birçok yerde, "akla gelmektedir", "tahmin edilebilir", "şüphesi doğmaktadır" gibi ifadeler kullanılmaktadır. Hatta savcılar, Partimizin ordu konusundaki tutumunu yansıtan yüzlerce belgeyi bir kenara bırakıp, üç adet noktaya (...) dayanarak sayfalarca faraziye kurmuşlardır.

Bu hukuk dışı tutum, Ceza Hukukuna yeni sınıflamalar bile getirmiş "göze çarpmayan suç" (İddianame, s.25) gibi yeni suç türleri icat edilmiştir. Peki "göze çarpmayan suç" nasıl tespit edilecektir? Şimdi bu meselenin altından nasıl çıkılacaktır?

5. İddianame Olguları Değil Kafamızın Derinliklerini Araştırmaktadır

Olgular, yani Partimizin amacı ve faaliyetleri, bizlerin suçsuz olduğunu göstermektedir. Ama savcıların anlayışına göre, suç olgularda değil, kafamızın derinliklerindedir. Bu nedenle İddianame, hukuki değer taşıyan olgularla ilgilenmemektedir. Savcılar, ellerinde büyüteçle benimizin kıvrımları arasında dolaşmaktadırlar. Bundan duyduğumuz rahatsızlık bir yana, bu tutum 20. yüzyılın son çeyreğine yakışmamaktadır.

6. İddianame Tutarsızdır Çelişkilerle Doludur

Sayın Savcılar, İddianameyi TİKP hakkında gerçeğe dayanan ve tutarlı bir tahlil üzerine oturtmamışlardır. Çünkü, o zaman iddianame değil, ancak bir takipsizlik kararı yazılabilirdi.

Kendilerini bizleri mutlaka suçlamakla yükümlü gören savcılar, iddianameyi birbirini tutmayan bir sürü iddia ile doldurmuşlardır.

İddianamedeki çelişkileri liste halinde mahkemenize sunuyoruz.

7. Haksız Bir İddia Sayfa Doldurarak Haklı Kılınamaz

İddianame 130 sayfadır, Cildin kalınlığı karşısında, gözler hukuki ve ciddi iddialar aramaktadır. Ne var ki İddianame tekrarlarla "Manifesto" ve "Felsefe Sözlüğü" gibi kitaplardan, TİKP'nin sorumlu olmadığı belge ve dergilerden yapılan uzun uzun alıntılarla, suçla ilgisi olmayan varsayımlarla doldurulmuştur.

Tartışma götürmeyecek şekilde Partimizi bağlamayan, hukuken sorumlu olmadığımız bölümleri, bir adet iddianame üzerinde işaretleyerek mahkemenize sunuyoruz.

İddianamenin uzunluğu, hukukiliği ile ters orantılıdır.

8. İddianame Umacı Yaratmaya Çalışıyor

İddianame Cumhuriyet Hukukuna dayanılarak yazılmamıştır ve Cumhuriyet Adliyesine hitap eden bir anlayışa sahip değildir. Bu iddianame, bir umacı yaratarak, doğrudan doğruya bağnazlığa, ön yargılara ve tutuculuğa seslenmektedir. Ancak Ortaçağ mahkemelerini etkileyebilecek bu iddiaların, Cumhuriyet mahkemelerince geçersiz sayılacağına kesinlikle inanıyoruz.

DOKUZUNCU BÖLÜM

HUKUK DIŞI MÜDAHALELERİN VE DENGİ MANTIĞININ ÜRÜNÜDÜR

1. İçişleri Bakanlığı Esasa İlişkin İncelemede Tüzük ve Programımızda Anayasaya ve Yasalara Aykırılık Görmemiştir

TİKP, 30 Ocak 1978 günü kurulmuştur. O gün Tüzük ve Programımızı İçişleri Bakanlığına verdik. İçişleri Bakanlığı, Tüzük ve Programımızı inceledikten sonra, yasalara aykırı ve eksik bulduğu hususları Partimize bir yazıyla bildirmiş, bu bildirimde uygun değişiklikler yapılmıştır. Bugün savcıların iddialarına konu olan noktaların hiçbirisi, İçişleri Bakanlığı tarafından yasalara aykırı görülmemiştir. Bakanlığın yaptığı bu incelemenin yalnız biçim açısından olduğu da ileri sürülemez. Nitekim İçişleri Bakanlığı, Türkiye Emekçi Partisinin tüzüğünü inceledikten sonra aşağıdaki maddenin "Anayasaya ve yasa kurallarına aykırı" görüldüğünü belirtmiş ve ilgili Partiden bu maddenin düzeltilmesini istemiştir:

"Anadili Türkçe olmayan okul çağındaki T.C. vatandaşlarına Milli Eğitim Bakanlığı denetiminde anadil ve kültür eğitiminin sağlanması..."

İçişleri Bakanlığının bütününüyle esasa ilişkin olan bu bildirimi Parti yetkili kurullarınca benimsenmediği için TEP hakkında kapatma davası açılmıştır. Anayasa Mahkemesi kararında, bu husus açıkça belirtilmektedir. (Resmi Gazete, 26 Temmuz 1980, s.18)

İçişleri Bakanlığı, Tüzük ve Programımızda bugün ileri sürülen iddiaların dayandığı TCK 141. maddeyle aynı doğrultudaki Siyasi Partiler Yasası hükümlerine aykırılık görmemiştir. Bakanlık bu incelemede Anayasaya aykırılık da tespit etmemiştir.

2. Partimizin Tüzük, Program ve Kuruluş Bildirisine Dayanılarak Üç Yıldır Ceza Davası Açılmamıştır

Partimizin Tüzük, Program ve Kuruluş Bildirisi kamuoyuna açıklanmıştır. Bu belgeler nedeniyle Partimiz yöneticileri hakkında üç yıl boyunca bir ceza davası açılmamıştır.

Bugün suç kanıtı olarak getirilen belgelerden herhangi biri yeni bulunmuş değildir. 12 Eylül'den sonra Partimize ait gömülü silah veya belge ortaya çıkarılmış da değildir. Bugün savcıların Mahkeme önüne getirdiği bütün kanıtlar, üç yıldan beri vardır. 12 Eylül'den sonra Partimiz açısından yeni bir durum doğmamıştır.

3. Partimizin Tüzük, Program, Kuruluş Bildirisi ve Diğer Yayınları Hakkında Basın Davası da Açılmamıştır

Tüzük, Program ve Kuruluş Bildirimiz, dört kez basılmış, yani dört ayrı kez Basın Savcılarının önüne gelmiştir. Aralarında bu davanın savcılarından Sayın Kemal Kadioğlu'nun da bulunduğu Ankara Basın Savcıları, zaman aşımı süresini dört kez geçirmişler ve basın davası açma gereğini görmemişlerdir. Diğer TİKP yayınları hakkında da basın davası açılmamıştır.

4. Cumhuriyet Başsavcılığı Anayasa Mahkemesine Başvurmamıştır

Öte yandan Cumhuriyet Başsavcılığı, Partimizin Tüzük, Program ve diğer belgelerinde ya da faaliyetlerinde Siyasi Partiler Yasasına aykırılık bulmadığı için Anayasa Mahkemesine başvurmamıştır.

Siyasi Partiler Yasasındaki parti kapatma sebepleri ile TCK 141. madde arasındaki paralellikler düşünülürse, bu nokta davamız açısından önem taşır.

5. Sıkıyönetim Adli Müşavirliği Suç Görmemiştir

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşavirliği, Komutanlığın emri üzerine 1979 yılında verdiği mütalaada, Partimiz yöneticileri hakkında dava açılmasını gerektiren bir durum bulunmadığını belirtmiştir.

6. 12 Eylül'den Sonra Hakkımızda Takipsizlik Kararı Verilmiştir

Dahası var. 12 Eylül Harekatından sonra Milli Güvenlik Konseyinin

siyasi partilere ilişkin (7) numaralı bildirisi uyarınca Partimiz hakkında da soruşturma yürütülmüş, Genel Merkezimizde, 40 il, 250 ilçe ve çok sayıda temsilcilik binamızda defalarca aramalar yapılmıştır.

Bu aramalarda hiçbir suç unsuruna rastlanmadığına ilişkin tutanaklar düzenlenmiştir. Genel Merkezimizde yapılan aramada suç unsuruna rastlanmadığını belirten 27 Eylül 1980 günlü tutanağı ekli dosyada sunuyoruz. (Dosya). İl, ilçe ve temsilcilik binalarımızda yapılan aramalarda suç unsuru bulunmadığına ilişkin tutanaklar da dava dosyasındadır.

Genel Merkezle ilgili arama tutanağında "aramaya konu olan illegal örgütlerle ilişkisini gösteren dökümanlara rastlanılmadı, bulunan diğer dökümanların sonradan değerlendirilmesi için aramaya son verildi" denmektedir.

Sözü geçen dökümanlar Ankara Cumhuriyet Savcılığına götürülerek incelenmiş ve bu inceleme sonunda, Ankara Cumhuriyet Savcılığı, TİKP yöneticileri hakkında iki ayrı TAKİPSİZLİK KARARI vermiştir 8 Ekim 1980 tarihini taşıyan bu takipsizlik kararlarında, şu hükümlere varılmıştır.

"Herhangi bir suç mevcut olmamakla, belirtilen parti yöneticileri hakkında takibat icrasına mahal bulunmadığına karar verildi" (Basın Hz.1980/765, Basın K.1980/421).
 "TİKP yöneticileri hakkında suç mevcut olmadığından takibata mahal bulunmadığına karar verildi."(Basın Hz. 1980/766, Basın K.1980/422).

Sayın Yargıçlar,

Dikkatinize sunuyoruz: Bugün iddianamenin dayandığı bütün belge ve kanıtlar 12 Eylül'den bir ay sonra bu soruşturmalarn konusu olmuş, Ankara Cumhuriyet Savcılarınca incelenmiş ve sonuç olarak TAKİPSİZLİK KARARI verilmiştir, yani SUÇ BULUNMAMIŞTIR.

7. Sıkıyönetim Mahkemelerinin Kararları Partimizin Yasallığını Belgelemiştir

12 Eylül'den sonra Partimizin "illegal bir örgüt" olduğu ya da "TİKP'nin devamı" olduğu iddialarıyla Sıkıyönetim Mahkemelerinde davalar açılmıştır. Bu davalarda, birkaç celse içinde AKLAMA KARARLARI verilmiştir. Sağlayabildiğimiz aklamaya kararlarının fotokopilerini sunuyoruz. (Dosya XVI) Diğerlerini de temin ettikçe Mahkemelerinize sunacağız.

Bu davalar ve karar gerekçelerini özetliyoruz:

— Kahramanmaraş Merkez İlçe Yönetim Kurulu Üyemiz Yaşar Akpınar hakkında, "TİKP'nin gayri kanuni örgütü olup ve bu partinin

gölgesinde faaliyet gösteren TİİKP örgütüne de girdiği" iddiasıyla 24 Aralık 1980'de TCK 141. maddeden dava açılmıştır. Yargılama sonunda Adana Sıkıyönetim Komutanlığı (1) Nolu Askeri Mahkemesinde aklama kararı verilmiştir. Kararın gerekçesi şöyledir:

"Türkiye İşçi Köylü Partisi, Partiler Kanununa uygun olarak kurulmuş legal bir partidir. Bu nedenle bu partinin üyesi olmak hiçbir zaman TCK'nun 141/5. Madde-
sindeki suçu oluşturmaz." (17 Şubat 1981 gün E.1981/518, K.1981/538 Fotokopisi eklidir)

— Pazarcık ilçesinden Hüseyin Esendemir hakkında "1976 yılında TİİKP'ye girdiği, bu Partinin yasa dışı kuruluşu olan TİİKP'ye de girip bu gurubun Halkın Sesi bölümünde faaliyet gösterdiği ve bu yasa dışı örgüt adına birçok seminerlere katılıp seminer düzenlediği "iddiasıyla", 11 Aralık 1980'de TCK 141. maddeden dava açılmıştır. Yargılama sonunda Adana Sıkıyönetim Komutanlığı (1) nolu Askeri Mahkemesi 8 Haziran 1981 tarihinde aklama kararı vermiştir. (Fotokopisi eklidir)

— Kahramanmaraş eski İl Yönetim Kurulu üyemiz Hasan Ayvaz hakkında "yasa dışı bir örgüt olan TİİKP (Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi) isimli örgütün faaliyetlerine iştirak edip bilahare TİKP ismi altında faaliyetlerini sürdürerek bu örgüt adına sol içerikli yayın dağıttığı" iddiasıyla 13 Nisan 1981 tarihinde TCK 141. maddeden dava açılmıştır. Adana Sıkıyönetim Komutanlığı (2) nolu Askeri Mahkemesi ilk celsede aklama kararı vermiştir. (4 Haziran 1981 gün, E.1981/276 Fotokopisi eklidir)

—Isparta İl Başkanımız, İl Yönetim ve İl Disiplin Kurulu üyelerimiz hakkında parti faaliyetleri ve marş bantları kanıt gösterilerek TCK 141. maddeye aykırı davrandıkları iddiasıyla dava açılmıştır. Isparta Ağır Ceza Mahkemesi "bantlarda suç teşkil eden herhangi bir unsur görülmediğinden" ve "sanıkların suç teşkil eden herhangi bir hareketleri bulunmadığından" bütün sanıkların aklanmasına ve marş bantlarıyla diğer eşyaların TİKP'ye iadesine karar verilmiştir. (2 Mart 1981 gün, E.1980/198, K.1981/45)

8. Emniyet Genel Müdürlüğü TİKP'nin

"Yasal Sınırlar İçinde Kaldığını" Tespit Ediyor

Suçsuzluğumuzu gösteren diğer bir belge de Emniyet Genel Müdürlüğünün Adana Sıkıyönetim Komutanlığı (1) Nolu Askeri Mahkemesine gönderdiği 7 Mart 1981 günlü iki sayfalık yazıdır.

Emniyet Genel Müdürlüğü, Sıkıyönetim Mahkemesinin isteği üzerine bu yazının ilk bölümünde, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi (TİİKP) hakkında bilgi verdikten sonra "Sonuç" başlıklı bölümde ise Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP)ni ele almakta ve şu değerlendirmeyi yapmaktadır:

"30 Ocak 1978 tarihinde kurulan legal Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP)'nin Genel Başkanı olan Doğu Perinçek ile Genel Yönetim Kurulunda yer alan sekiz şahsın TİİKP Davası sanıklarından olmaları legal partinin, illegal partinin uzantısı olduğu yolundaki görüşlere mesnet teşkil etmiştir. Ancak; legal TİKP yöneticileri tarihi kökenlerini reddetmeden, fakat eski yasa dışı partinin ihtilalci görüşünü ve Kürtçülük konusundaki eski tutumuna yeni partinin program ve tüzüğünde yer vermeden yasal sınırlar içerisinde kalma gayretini göstermekte olduğu değerlendirilmektedir." (Emniyet Genel Müdürlüğünün 7 Mart 1981 tarih, 652 680 sayı ve Gn.Md. Adına Yardımcısı Osman Güvenir imzalı yazısı)

1. Bu yazıda, TİKP'nin illegal TİİKP'nin "uzantısı olduğu yolundaki görüşlerin", TİKP'nin sekiz yöneticisinin eskiden TİİKP Davası sanıkları olmasına dayandırıldığı belirtilmiştir.

Görüldüğü üzere Emniyet Genel Müdürlüğü dahi TİİKP ile yasal TİKP arasında hukuken ciddiye alınacak bir bağ kurmamakta, yöneticilerden sekizinin eskiden TİİKP Davasında yargılanmasından başka bir "mesnet" göstermemektedir.

2. Emniyet Genel Müdürlüğü, "eski yasa dışı partinin görüşleri" ile yasal TİKP'nin Tüzük ve Programı arasında benzerlik kurmamakta, tam tersine ayrılığa dikkat çekmekte ve bu ayrılığın da "ihtilalci görüş" ve "Kürt konusunda" olduğunu açıkça belirtmektedir.

3. Emniyet Genel Müdürlüğü, Türkiye İşçi Köylü Partisinin "yasal sınırlar içerisinde kalma gayreti gösterdiğini" de ifade etmektedir.

Devletin geniş istihbarat imkanlarına sahip olan Emniyet Genel Müdürlüğü, Partimizin görüş ve faaliyetlerinin yasal olduğunu, daha önemlisi "yasal sınırlar içerisinde kalmaya gayret gösterdiğimizi" tespit etmektedir.

Nitekim, Adana Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı, Hüseyin Esendemir hakkında açılan davada verdiği Esas Hakkındaki Mütalaada Emniyet Genel Müdürlüğü'nün bu yazısının "sanığın yasal sınırlar içinde çalıştığını" gösterdiğini belirterek, aklanmasını istemiştir. Askeri Mahkeme de bu görüşü kabul ederek aklama kararı vermiştir.

9. Suç "İlk Bakışta Anlaşıyor" da Neden Üç Yıldır Dava Açılmamıştır?

Sayın Yargıçlar,

Özetliyoruz:

BİR: İçişleri Bakanlığı, Tüzük ve Programımızda Anayasa ve yasalara aykırılık bulmamıştır.

İKİ: Tüzük, Program ve Kuruluş Bildirimiz ve faaliyetlerimiz hakkında üç yıl boyunca ceza davası açılmamıştır.

ÜÇ: Defalarca yayınlanan Tüzük, Program, Kuruluş Bildirimiz ve Parti kararları hakkında Basın Savcılarınca herhangi bir dava açılmamıştır.

DÖRT: Cumhuriyet Başsavcılığı, üç yıl boyunca Anayasa Mahkemesinde Partimiz hakkında herhangi bir dava açmamıştır.

BEŞ: Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Adli Müşavirliği, TİKP belge ve faaliyetlerinin yasalara uygun olduğunu belirten mütalaa vermiştir.

ALTI: 12 Eylül'den bir ay sonra yapılan soruşturma sonucu Partimiz Genel Merkez yöneticileri hakkında takipsizlik kararı verilmiştir.

YEDİ: Sıkıyönetim Mahkemeleri, 12 Eylül'den sonra verdikleri kararlarla, Partimizin yasallığını belgelemişlerdir.

SEKİZ: Emniyet Genel Müdürlüğü TİKP'nin yasal faaliyet sınırları içinde kaldığını tespit etmiştir.

Devletin yargı ve yönetim organları, TİKP'nin yasallığı konusunda görüş birliği içindedirler.

Oysa İddianame, "Kuruluş Bildirisi, Tüzük ve Programın suç teşkil ettiğinin ilk bakışta anlaşılabilir kadar açık ve net olduğunu" söylemektedir. (İddianame s.125)

Madem, Partimiz belgelerinde suç olduğu "ilk bakışta anlaşılacak kadar açık ve net" idi, öyleyse niçin dava açılmamıştır? Yargıtay Başsavcılığı, Sıkıyönetim Mahkemeleri, Savcılar, Basın Savcıları, "ilk bakışta anlaşılan" bu suçu görememişler midir?

"İlk bakışta anlaşılan" bir suçun varlığının beyne intikal etmesi ve dava açma kararına dönüşmesi için üç yıl gibi bir süre çok uzun sayılmaz mı? Yoksa iddia makamının ilham perisi 12 Eylül'den iki ay sonra mı gelmiştir? Bu tutum, 12 Eylül'ü çağdaş dünya önünde zan altına düşürmek değil midir?

Açıkça söylüyoruz: Hakkımızdaki soruşturmanın başlatılması, yasal olmayan bir müdahale ve baskının ürünüdür.

10. Terörün Arkasında Olduğumuz Yalanıyla Devlet Yanıltılmıştır

12 Eylül Harekatını "terörün kökünü kazıma" amacından saptıra-

rak, "solun ve demokrasinin kökünü kazıma" mecrasına sokmak isteyen güçler, devleti yanıltarak bu soruşturmanın açılmasını sağlamışlardır.

Devleti nasıl yanıltmışlardır?

Bu güçler, imal ettikleri yalan raporlarla:

— Terörün arkasında olduğumuzu ve teröre karıştığımızı

— Dev - Yol ile işbirliği yaptığımızı,

— "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" (TİKP) adı altında faaliyet gösterdiğimizi,

— Devlet ve orduyu parçalamak için çalıştığımızı, ileri sürmüşlerdir.

8 Ekim 1980 günü Ankara Savcılığının Partimiz Genel Merkez yöneticileri hakkında takipsizlik kararı vermesinden 20 gün sonra, gece yarları-evlerimize baskınlar yapılarak Genel Merkez ile Ankara İl ve ilçe yöneticilerimiz gözaltına alınmaya başlandı.

Partimiz hakkında takipsizlik kararı verildikten 20 gün sonra bu uygulama nasıl mümkün olmuştur? Bu sorunun cevabını mahkemenize sunduğumuz Ankara Emniyet Müdürlüğüne ait bazı belgelerden öğreniyoruz. (Bakınız Ekli Dosya XVI)

Ankara Emniyet Müdürlüğü, Partimizin "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" (TİKP) adı altında faaliyet gösterdiği ve Dev - Yol ile ortak silahlı eylemler düzenlediği yolunda gerçek dışı raporlar hazırlamıştır.

Ankara Emniyeti hazırladığı raporların gerçeğe ilgisi olmadığını pekala bilmekteydi. Gözaltına alınan arkadaşlarımıza ne "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" hakkında ne de "Dev - Yol ile ortak silahlı eylemler yaptığımız" konusunda tek soru sorulmamıştır. Yani arkadaşlarımızla ilgili bir takım raporlar yazılmış, arama tutanaklarına "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" soruşturmasından gözaltına alındı" denilmiş, bazılarının emniyet fişine "Dev - Yol" üyesi diye kayıt düşülmüş, fakat arkadaşlarımıza bu konularda hiçbir soru sorulmamıştır. Bütün bunlar Ankara Emniyeti 1. Şube DAL gurubunun Partimizi hedef alan geniş çaplı bir soruşturma yürütmek için bile bile gerçek dışı rapor hazırladığını göstermektedir.

Ortada bir yanlışlık olmasına da imkan yoktur. Çünkü gözaltına alınanlar arasında Başkanlık Kurulu Üyemiz, Hatay İl Başkanımız, Yenimahalle ve Merkez ilçe başkanlarımız ve birçok ilçe yöneticimiz bulunmaktadır. Benim ve Başkanlık Kurulu üyelerimiz ilk başta bu soruşturma nedeniyle yani "Türkiye İhtilalci Komünist Partisini yönetmek" iddiasıyla arandığımız da bir gerçektir. Gözaltına alınan bütün arkadaşlarımız, daha ilk andan itibaren ifadelerinde "Türkiye İşçi Köylü Partisi" yöneticisi, üyesi ve sempatizanı olduklarını söylemişlerdir. Üstelik hiçbir arkadaşımızın Emniyet ifadesinde ne Türkiye İhtilalci Komünist Partisiyle ve ne de Dev - Yol ile ilgili tek satır yoktur. Ortada bir yanlışlık değil, fakat kasıt olduğu açıktır.

Ankara Emniyet Müdürlüğü 17 Kasım tarihinde Sıkıyönetim Komutanlığına yolladığı 505-728 sayılı yazıda Partimizin "TİKP rümuza altında Dev - Yol örgütü içersinde yasa dışı faaliyet gösterdiğini" söylemiştir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı da arkadaşlarımız hakkında soruşturma açılması için 24.11.1980 tarihli emirde Partimizi "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" olarak tanıtmış ve arkadaşlarımızın "Dev-Yol adlı yasa dışı silahlı çete ile ortak eylem içinde bulunduğunu" söylemiştir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığının da gerçeği bilmemesine imkan yoktur. Çünkü yollanan yazılı emire ekli olarak arkadaşlarımızın emniyet ifadeleri bulunmaktadır. Bu ifadeler incelendiği zaman, "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" diye bir örgütün olmadığı ve bizim Dev Yol ile hiçbir ilişkimizin bulunmadığı açıkça görülmektedir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı basit bir inceleme dahi yapmadan Ankara Emniyet Müdürlüğünün gerçek dışı raporunu olduğu gibi benimsemiştir.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, nasıl olur da hiçbir kanıta dayanmaksızın yasal bir partinin adını "Türkiye İhtilalci Komünist Partisi" olarak değiştirebilir? Nasıl olur da en küçük bir kanıt olmadığı halde "Dev - Yol ile ortak silahlı eylem içinde olduğumuzu" söyleyerek soruşturma emri verebilir? Bu ağır bir sorumluluk değil midir?

Devletin ve Milli Güvenlik Konseyinin gerçek dışı raporlarla yanıltıldığı apaçık ortadadır.

Partimiz hakkındaki gerçek dışı suçlamalar, Tuzla Piyade Okulundaki derslerde dahi tekrarlanmıştır. Bir öğretmen Partimizin TİKKO gibi terör örgütlerini yönettiğini söylemiştir. Bu konudaki şikayetimiz üzerine Kara Kuvvetleri Komutanlığınca soruşturma açılmıştır.

Basına, bizi terör örgütleriyle ilişkiliymiş gibi gösteren şemalar verilmiş ve yayınlatılmıştır.

Devlet içine sızması yasa dışı güçler, Partimize yönelttikleri ağır suçlamalarla insiyatifi ele geçirmişler ve olmayan bir suçu imal edebilmek için işkence dahil, çeşitli yasa dışı yöntemlere başvurmuşlardır. Bunlar, katliam ve cinayetlerin sorumlusu olan faşist parti hakkındaki soruşturmayı sol bir parti ile dengelemek gibi hukuk dışı bir anlayıştan da yararlanmışlardır.

11. Soruşturma İşkenceyle Başlamıştır

Basit bir telefonla ya da bildirimde bulunarak ifadeye çağrılmamız imkanı varken, evlerimize gece yarısı baskınlar yapılmış ve ailelerimize hakaretle bulunulmuştur. Aralarında Başkanlık Kurulu Üyemiz M.Bedri Gültekin, Hatay İl Başkanımız İlhan Sürmeli ve Ankara Yenimahalle İlçe Başkanımız Sırrı Çopur'un da bulunduğu 18 kişi, Kemal

Yazıcıoğlu'nun yönettiği DAL ekibi tarafından suç imal etmek amacıyla günlerce en ağır işkencelere uğratılmıştır. (Kemal Yazıcıoğlu, ÜGD Hukuk Masası Şefi Ali Yurtaslan'ın belirttiğine göre, MHP'li katil Burhan Emiştikin'i suç işlediği gün Bitlis'te gösteren sahte belgeler düzenlenmesini sağlamış ve evinde silah saklamıştır. (Ayrıntısı Ek Dosya XVI'da sunulmuştur.)

Sorgulamacılar, elektrik, falaka, tavana asmak vb. yöntemlerle işkence yapmalarına rağmen, amaçlarına ulaşamamışlar ve herhangi bir suç kanıtı yaratamamışlardır. Bu işkenceler resmi raporlarla belgelenmiş ve Askeri Savcılık bu konuda soruşturma açmıştır. İddianamede bütün sanıkların gözaltına alınma tarihleri belirtildiği halde M.Bedri Gültekin'in gözaltına alınma tarihi gösterilmemiştir. Anlaşıyor ki savcılar işkencenin sorumluluğunu üzerlerine almamak için böyle yapmışlardır.

12 Eylül'den sonra yasal partilerden yalnız TİKP yöneticilerine işkence yapılmıştır. 596 cinayete suçlanan MHP yöneticileri en ufak bir kötü uygulama bir yana beyefendi muamelesi görürken, terörle hiçbir ilgisi olmayan Partimiz yöneticileri işkence görmüştür. Biz, kime yapılırsa yapılsın işkenceye karşıyız. Yasal parti olarak yalnız TİKP yöneticilerine işkence yapılması, Ankara Emniyeti DAL ekibinin bizler hakkında suç imal etme çabasının en açık ifadesidir.

12.Yalan Raporun Kaynağı:

"MİT ve Emniyet Yetkilileri" (Hürriyet Gazetesi)

Bu arada, benim "Sofya üzerinden Amerika'ya kaçtığım" konusunda MİT ve Emniyet Genel Müdürlüğü yetkililerinin rapor verdiğini 13 Kasım, 14 Kasım ve 18 Kasım 1980 günlü Hürriyet Gazetesi yazmıştır. Ankara ve İstanbul'da birçok ziyaret yaptığım ve herkesle görüştüğüm bir sırada verilen raporların yanlış bir istihbarat ürünü olduğu ileri sürülemez. Amaç, gerçek dışı haberler imal ederek, devleti ve kamuoyunu yanıltmaktır.

Kamuoyunu yanıltma çabaları, Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı'nın 12 Kasım 1980 günlü açıklamasında da görülmüştür.

Radyo ve televizyonda birinci haber olarak verilen ve basında büyük manşetlerle yer alan bu açıklamada "eylem kılavuzları" ve "bazı okullara ait mühürler ele geçirildiği" söylenmiştir?

Şimdi soruyoruz:

Nerededir bu "eylem kılavuzları"?

Nerededir bu mühürler?

Dikkatinizi çekeriz! Bu açıklama, sansasyon peşinde koşan acemi bir gazeteciye değil, Askeri Savcılığa aittir.

13.İşkenceyle Suç İmal Etme Çabaları İflas Etmiştir

Yalnız Ankara'da değil, Kahramanmaraş'ta, Elazığ'da ve Kayseri'de de Parti yöneticilerimize işkence yapılmıştır.

En son Polatlı yöneticilerimize, Ankara Emniyetinde Nisan-Haziran ayları arasında iki ay süre ile işkence yapılmıştır.

Bütün bu işkencelerde Başkanlık Kurulu Üyemiz M.Bedri Gültekin'den sıradan üyemize kadar bütün arkadaşlarımıza işkencecilerin sordukları sorular aynıdır. İki konuda işkence ile suç imal edilmeye çalışılmıştır:

1. Terörle ilişkimiz bulunduğu,
2. TİİKP'nin devamı ve illegal bir örgüt olduğumuz.

Bütün bunlara rağmen engeziyon mantığı iflas etmiş, tertipler boşa çıkmış, gerçek dışı raporları destekleyecek bir kanıt yaratılamamış ve suç imal edilememiştir.

Yasa dışı güçler "istim arkadan gelir" umuduyla hareket etmişlerdir. Görüldüğü üzere, işkenceyle yaratılmak istenen suçla, iddianamede ileri sürülen şüpheler aynıdır.

Soruşturmanın devleti yanıltan girişimlerle başladığını gösteren diğer bir kanıt da işkenceye çekilen arkadaşlarımızın Emniyetteki parmak izi fişleri üzerinde "Dev - Yol'la ilişkiden suçlu" diye yazılı olmasıdır. Bu kayıt sokaktan toplanan herhangi bir şüphelinin fişine değil, aralarında TİİKP Başkanlık Kurulu üyesinin de bulunduğu arkadaşlarımızın fişlerine yazılmıştır. Bu olgu da düzenlenen uydurma raporlarla TİİKP soruşturmasının başlaması arasındaki ilişkiyi göstermektedir. Soruşturmanın temelinde yasa dışı tertip ve girişimler vardır.

Bu tertip ve girişimlerin boşa çıkacağını, TİİKP'nin terörle en küçük bir ilişkisi olmadığını Devlet Başkanı Sayın Kenan Evren'e yazdığım 12 Kasım 1980 günlü mektupla belirtmiştim. Bu gerçeği, artık herkes kabul etmiş bulunmaktadır.

14.Terör Suçlaması Tutmayınca 141. Maddeye Başvuruldu

Partimiz terörden suçlanamayınca soruşturma 141. madde mecrasına sokulmuştur. Ancak üç yıldır rastlanamayan bir suçun yeniden keşfedilmesi hukuk açısından mümkün değildi.

Hukukla ilgisi olan sorumluların görüşüne göre TİİKP hakkında yeni bir dava açılması için haklı bir neden yoktu. Ancak yetkililere müdahale edenler "Dava açmak için sosyalist olmaları yeter" diyorlardı. Hatta "Daha ne kanıt olacak Genel Merkezlerinde Aydınlik ciltleri var" sözleriyle soruşturmanın yürütelmesini istediler.

Bu müdahale gerçektir. Gerektiğinde daha somut olarak ortaya koabiliriz. Ancak bugün Milli Güvenlik Konseyinin duruma seyirci kalmasını, idare ve yargı üzerindeki hukuk dışı müdahaleleri önlemesi talep ediyoruz.

15. Suçlu ile Suçsuz Siyasi Kaygılarla Dengelenemez

Yalan raporlarla devleti yanıltarak Partimize karşı tertiplere giren güçler, yönetimi suçlu ile suçsuz arasında "tarafsızlık" ve denge kompleksi içine sokmaya çalışmışlardır. Bunda belli ölçülerde başarıya ulaştıkları da bir gerçektir.

Hukuki değil, bütünüyle siyasi kaygılardan beslenen denge anlayışı kendisini çeşitli uygulamalarla apaçık ortaya koymuştur.

MHP soruşturmasında çok sayıda cinayetin aydınlandığını belirten savcılık açıklaması, 12 Kasım 1980 günü hakkımızda alınan gıyabi tutuklama kararıyla birlikte ilan edildi.

Yönetim aynı günlerde "bazılarının iddia ettiği gibi yalnız sağ üzerine değil, solun üzerine de yürüyoruz" türünden açıklamalar yaptı.

1980 Aralık ayında, hakkımızdaki davanın açılması söz konusu olduğu ve bu husus gazetelerde de ilan edildiği halde soruşturmanın sonuçlandırılması geciktirildi ve MHP davasının açılacağı günlere ertelendi. Kısa sürede hazırlanabilecek iddianame, 596 cinayeti konu alan 587 sanıklı MHP iddianamesinin hazırlanmasına kadar bekletildi ve her iki dava 29 Nisan 1981 günü birlikte açıldı kamuoyuna birlikte ilan edildi.

Kamuoyu bütün bunların rastlantı olmayıp, denge mantığının ürünü olduğunu bilmektedir ve bir çok yetkili de bu gerçeği kabul etmektedir. Avrupa basını da TİKP yöneticilerinin tutuklanmasının denge anlayışından geldiğini belirtmiştir.

Katliam ve yüzlerce cinayetten sorumlu olan aşırı sağcı bir parti (MHP) hakkında açılan davayı dengelemek için, hiç suçu olmayan bir sol partiyi (TİKP'yi) hedef almak hukuki bir davranış değildir.

Suçluyu cesaretle suçlayabilmek, suçsuzun ise suçsuzluğunu cesaretle ortaya koymak gerekir. Hakkımızda yürütülen soruşturmanın bir denge mantığı içine sokulması, zihinlerimizde hukuk adına ve ülkemiz adına kaygı yaratmaktadır. Akla ister istemez şu sorular gelmektedir:

Acaba bu denge mantığının sonucu olarak, katliam sanıkları hakkında verilecek mahkumiyet hükmünü dengelemek düşüncesiyle biz de mi mahkum edileceğiz. Yoksa onları kurtarmak için biz bir nevi rehlin olarak mı tutuluyoruz?

Bunun da ötesinde, katliamla suçlanan partinin idamları istenen merkez yöneticileri, daha Ocak ayında salındıkları halde Emniyetin yolladığı yanlış liste yüzünden tutuklandığı bilinen arkadaşlarımız hâlâ tutukludurlar.

Adalet cesur olmak zorundadır. Suçlu suçludur, suçsuz ise suçsuz. Suçlu ile suçsuz siyasi kaygılarla dengelenemez. Adalet terazisinin bir kefesinde sağ, bir kefesinde sol yoktur, sağ-sol ayrımı değil, suçlu-suçsuz ayrımı yapılmalıdır. Suçlu ile suçsuza eşit ve tarafsız davranmak kaygıları adil ve hukuki olamaz. Kaldı ki sırf düşüncesi yüzünden suçlanan bir TİKP, 596 cinayeti dengeleyemez.

ONUNCU BÖLÜM

BU DAVA NEYE HİZMET EDİYOR?

1. Partimizi Hedef Almak

12 Eylül'de İlan Edilen Amaçlarla Bağdaşmaz

TİKP, gerek sağ ve gerekse sol kisveli teröre karşı en kararlı mücadeleyi yürütmüştür, 12 Eylül Harekatı yayınlandığı ilk bildirilerinde terör ve anarşiyi kaldırmayı birinci görev olarak belirtmişti. Terör örgütleri yanında iç barışın en kararlı savunucusu olan TİKP'nin de hedef alınması bu amaçla çelişmekte, teröre karşı mücadeleyi zayıflatmaktadır.

Hedefi genişletmek, terörle birlikte düşünceyi de bastırmaya yönelmek, Türkiye ve demokratik dünya kamuoyunda güvensizlik yaratmaktadır. Kamuoyu bu davanın adını koymuştur: "anarşiye karşı mücadele eden parti yargılanıyor."

Terörle mücadele den güçleri tutuklamak ve mahkum ettirmeye çalışmak, iç barış cephesini bölmekte, terör örgütlerinin ve bölücülerin cephesini güçlendirmektedir. Düşünce özgürlüğünün ve iç barıştan yana olan güçlerin hedef alınması, çeşitli terör örgütlerine, demokrasi ve insan hakları bayrağı altına sağınma ve demokrasi güçlerinin dikkatlerini başka yere çekme imkanı vermektedir. Düşünceyi susturmaya yönelik uygulamalar, Türkiye'nin anarşi ve terörden kurtulma meselesini bulundurmakta, kamuoyunun duyarlılığını ister istemez başka konulara kaydırmaktadır.

2. Herkese Sertleşen Herkese Yumuşar

Böylece, cinayet örgütleri masum pozu takınabilmekte, onlara karşı

duyulan nefret törpülenmekte ve hatta iç barış düşmanlarına karşı hoşgörünün tohumları serpilmiş olmaktadır.

Düşünce ve terör ayrımı yapmaksızın, herkese sertleşen, bir süre sonra herkese yumuşar.

Can güvenliği ve huzur isteyen halk kitleleri, anarşi ve terörü önleyeceği umuduyla, 12 Eylül yönetimine geniş kredi açtı. Düşünceyi hedef alan uygulamalar, bu kredinin tüketilmesine neden olur. Gerek ulusal ve gerekse uluslararası alanda desteklerin kaybedilmesi, kaçınılmaz olarak terör örgütlerine karşı yumuşamayı getirir. Ayrım yapmaksızın herkesin başına indirilen kılıç bir süre sonra körelir, terörü de kesemez. Terör örgütlerinin bütün umudu işte burdadır.

Nitekim, TİKP yöneticilerinin tutuklanması ve yargılanması, en başta terör odaklarını ve uluslararası kışkırtıcılarını sevindirmektedir. Bizlerin tutuklanmasını, Moskova Radyosunun övgüyle, buna karşılık Avrupa'nın demokrasi güçlerinin kaygıyla karşılaması anlamlıdır.

Avrupa Parlamentosunda, Avrupa Konseyinde ve Avrupa'nın birçok radyo, televizyon ve basın organlarında, Türkiye İşçi Köylü Partisinin terörle ilgisi olmadığı vurgulanmış ve bu görüş, "genel bir kanı" olarak belirtilmiştir.

Bizlere yapılan haksızlık, ister Liberal ve Hıristiyan-Demokrat olsun, isterse Sosyalist ve Sosyal-Demokrat olsun, hemen hemen bütün Avrupa hükümetleri ve demokratik çevrelerinde soru işaretlerine ve endişelere neden olmuştur. (Elimize geçen birkaç örneği ekli olarak sunuyoruz. Dosya XVII)

Bu tür uygulamalardan Türkiye'nin saygınlığı zarar görmektedir.

3. Terörün mü Kökü Kazınacak Yoksa Solun mu?

Dış tehdide ve teröre karşı hem Türkiye içinde birliği sağlamak, hem de Avrupa'nın demokratik güçleriyle birleşmek, düşün ve örgütlenme özgürlüğüne dikkat etmekle mümkündür.

Oysa: "Evet terörle ilgileri yok, ama Sosyalist olmaları yeter" denilerek suçlanmamız istenmiştir.

Sayın yargıçlar,

Bizler, düşüncelerimiz, Programımız ve ülkemizin geleceğine ilişkin önerilerimiz yüzünden yargılanıyoruz. Açıkçası, sol bir parti olduğumuz için suçlanıyoruz.

Terör yerine, "solun kökünü kazıma" anlayışı hakim kılmaya çalışan ve 12 Eylül Harekatını demokrasiye yönelmeyen bir mecreye sokmak isteyen güçler, başarısız kalmaya mahkumdur. Türkiye'de solun kökünü kazımaya imkan yoktur. Sol olacaktır.

Her toplumda hem tutucu, hem de ilerlemeden yana unsurlar vardır. Her iki etkenin bulunması da, insan iradesinin değiştiremeyeceği bir zorunluluktur.

Topluma dinamizm kazandıran, çağdaşlaşmayı sağlayan bu iki etken arasındaki ilişkidir. Bir insan tek bacakla yürüyemeyeceği gibi, bir toplum da sol güçleri tahrip ederek bir yere varamaz. Yanlız fren balatalarını sağlamlaştırdığımız, öte yandan motorunu kırdığımız bir otomobille ilerleyemeyiz. Bu nedenle toplumumuzda yenileşmeden yana olan güçlere karşı hoyratça davranmadan önce, durup düşünmek gerekir.

Önemli olan, dünyanın ve Ortadoğu'nun bu kargaşalık ortamında, dış tehdide karşı birlik, iç barış ve özgürlük temelinde bir anlaşma zemini yaratabilmektir.

İşte TİKP, üç yıllık faaliyetiyle bunun için mücadele etmiş, birlik, iç barış ve özgürlüğün kararlı savunucusu olduğunu göstermiştir.

Partimiz varlığını Türkiye toprağına borçludur. Ayaklanımız Türkiye toprağına basmaktadır.

4. TİKP Teröre Karşı Önemli Bir Ağırlıktır

TİKP, arkamızda kalan her kritik durumda, Türkiye halkına bağlılığın gerektirdiği sorumlulukla hareket eden biricik parti olmuştur. Türkiye'nin ihtiyaçlarını berrak bir şekilde toplumun önüne getirmiş, her türlü karşı cereyanı ve tehdidi göğüsleyerek, günü birlik politikanın ve oportünist kaygıların üzerine çıkmıştır.

TİKP, Moskovalı emperyalistlerin yıkıcılığına ve her iki terör odağına karşı önemli bir ağırlıktır. Partimizin teröre karşı mücadelesinin belgelerini ekli olarak sunuyoruz. (Dosya XVIII)

TİKP, solda güçlü bir düşünce akımı yaratarak oldukça geniş bir kesimi terörün dışında tutmuştur. Daha önemlisi birçok genci teröre karşı aktif bir güç haline getirmiş, zorbalık örgütlerinin etkisinden kurtararak iç barış cephesine kazanmıştır.

Dahası TİKP, terör örgütlerinin faaliyetlerini ortaya çıkarmış, kamuoyunu bu konuda aydınlatmıştır. Bugün iddianamelere geçen gerçeklerin büyük bir bölümü, TİKP'nin daha önce açığa çıkardığı olgulardır. Üstelik TİKP bütün bu çabaları, iktidarların şu ya da bu terör odağına kanat gerdiği, devletin bir bölümünün felç olduğu şartlarda göstermiştir.

Solda yabancı tehdide ve teröre karşı oluşmuş olan TİKP gibi bir ağırlığı ortadan kaldırmaya çalışmak, acaba hangi sonuçları doğurur? Bu konu, üzerinde düşünölmeye değer kanısındayız.

Solun kökünü kazıma anlayışıyla, Türkiye toprağında yeşeren ve iç barıştan yana solu hedef almak, olsa olsa Moskova'nın beşinci kolunu güçlendirir.

Geride bıraktığımız dönemde herkes gibi bizlerde, çeşitli sınavlardan geçerek bugünlere geldik. Düşünce ve önerilerimizin sağlamlaştırılmasına ve ülkemizin demokrasiye kavuşmasına hizmet etmemiz mümkünken, tutukevlerine kapatılıyor.

Bizlere yapılan haksızlığın sürdürülmesi, askeri yargıyı yıpratır, a-
dalete olan güveni sarsar.

5. Bu Davanın Kararı, 'Türkiye'de Demokrasi Olacak mı" Sorusuna da Cevap Anlamı Taşıyacaktır

Sayın Yargıçlar,

Düşünce ve programlarımız nedeniyle 15'er yıla kadar hapsedilme-
miz isteniyor.

Ülkemiz terör ve anarşiden kurtulmak,, kendine demokratik bir
siyasi çerçeve hazırlamak ve dış tehdide göğüs germek ihtiyaçlarıyla
karşı karşıyadır.

Yaşadığımız bunalımı aşmanın yolu, ancak özgür bir tartışma or-
tamında, bütün öneri ve düşüncelerin ortaya dökülmesiyle buluna-
bilir. Düşünce ve örgütlenme hakkının hedef alındığı şartlarda, ne
terörün kökü kazınabilir, ne de bunalımdan çıkış ve çağdaşlaşma yol-
ları bulunabilir. Örgütlenme hakkını kaldırarak, düşünceyi baskı altına
alarak bir yerlere varılabileseydi, Türkiye her halde burada olmazdı.

Bizlere yöneltilen bu ceza tehdidi, yalnız hukuki açıdan değil,
siyasi açıdan da ülkemizin yararına aykırıdır. Terörü altetmenin en
önemli mesele olduğu bir dönemde, "adaletin kılıcı", barış, birlik ve
özgürlük için mücadele eden insanlara indirilemez.

Bazıları, içinde bulunduğumuz bunalımın suçunu özgürlüklere yük-
lemek istiyorlar. 15 Eylül hareketini, ilan ettiği amaçtan, yani demok-
rasi yönelişinden saptırma çabasında olan ve ülkemizi çağın gerisinde
tutmak isteyen güçler vardır. Ancak bunlar için umutsuz bir dönem
başlamıştır.

Ülkemiz boynu eğik ve suskun insanlar ülkesi olmayacaktır. Türki-
ye'nin gidişi, demokrasi yönündedir, aydınlık bir geleceğe doğrudur.
Bu gerçek, önümüzdeki günlerde Kendisini çok daha açık bir şekilde
gösterecektir.

Demokrasi ve özgürlükler, Türkiye halkı içinde bir lüks değil, çağ-
daşlaşma yolunda biricik itici güçtür. Halk, bağrında taşıdığı cevheri,
ancak özgürlükler sayesinde ortaya koyabilir.

Türkiye halkı, özgürlükleri hak etmiştir. Dahası demokrasi, Türkiye
için bir ölüm-kalım sorunudur. Demokratik bir Türkiye, dış tehdide
karşı dirençli Türkiye'dir.

Sayın yargıçlar,

Bizler, savcıların istedikleri cezayı pekala çekebilecek manevi güce
sahip olan insanlarız. Kaygılarımız kişisel değil, ülkemizin geleceği ile
ilgilidir.

Bu dava sonucu verilecek karar, "Türkiye'de demokrasi olacak mı"
sorusuna da bir cevap anlamı taşıyacaktır.

Ayağı yurt toprağına basan, teröre ve dış tehdide karşı olan TİKP yöneticilerinin mahkum edildiğı bir Türkiye'de, demokrasi olamayacağı açıktır.

Oysa demokrasi, ülkemize su ve ekmek kadar gereklidir. Türkiye, dünyanın yaşadığı fırtınalı dönemden, ancak ve ancak demokrasi temelinde sınıksız birleşerek ayakta çıkabilir.

Bu davada ülkemizde demokrasinin geleceğı üzerine karar verileceğini yalnız biz söylemiyoruz. Bu değerlendirmeyi Türkiye ve Avrupa kamuoyu da paylaşmaktadır. İngiltere'nin en büyük siyasi dergisi olan Economist, 18 Haziran 1981 günlü sayısında, Avrupa kamuoyuna hakim olan görüşe göre, "TİKP davasında Evren yönetiminin demokrasiye bağlılığı sınanmaktadır." diyor.

Gerçekten de, burada sınavdan geçen yalnız biz TİKP yönetici ve kurucuları değiliz. Türkiye'de demokrasinin geleceğı, bugünkü yönetim ve mahkemeniz de bir sınavdan geçiyor. Biz, demokrasi davasının da, yönetimin de, mahkemenizin ve biz sanıkların da bu sınavdan hep birlikte başarıyla ve alın akıyla çıkacağımıza inanıyoruz.

Mahkemenizin hukuka ve Türkiye'nin özgürlük yönündeki ilerleyişine uygun bir karar vermesini, yedi ayı geçen bir süredir devam eden haksızlığı sona erdirmesini, tahliyemi ve aklanmamı talep ediyorum. 29 Haziran 1981.

Saygılarımla

Doğu Perinçek
Türkiye İşçi Köylü Partisi
Genel Başkanı

EKLER

Bu davada ülkemizde demokrasinin geleceği üzerine karar verileceğini yalnız biz söylemiyoruz. Bu değerlendirmeyi Türkiye ve Avrupa kamuoyu da paylaşmaktadır. İngiltere'nin en büyük siyasi dergisi olan Economist, 18 Haziran 1981 günlü sayısında Avrupa kamuoyuna hakim olan görüşe göre "TİKP Davasında Evren yönetiminin demokrasiye bağlılığı sınanmaktadır" diyor.

Gerçekten de burada sınavdan geçen yalnız biz TİKP yönetici ve kurucuları değiliz. Türkiye'de demokrasinin geleceği, bugünkü yönetim ve Mahkemeniz de bir sınavdan geçiyor. Biz, demokrasi davasının da, yönetimin de, mahkemenizin ve biz sanıkların da bu sınavdan hep birlikte başarıyla ve alın akıyla çıkacağımıza inanıyoruz.

İDDİANAMEDE KANIT OLARAK GÖSTERİLEN VE HUKUKEN BİZİ BAĞLAMAYAN BELGELER

- 1974 yılında, Aydınlık'ın yeniden çıkacağını duyuran broşür (1970-1971) (s. 8)
- Proleter Devrimci Aydınlık (1970-1971) (s. 8)
- Aydınlık Dergisi (Haftalık) (1974-1975) (s. 8
- Halkın Sesi Dergileri (1975-1978) (s. 8
- Aydınlık Dergisi (Aylık) (1975-1978) (s. 8)
- TİİKP Davası Belgeler - I (1973-1974) (s. 10 ...)
- TİİKP Davası Savunma (1974) (s.10)
- Halkın Sesi Dergisi Abone Listesi (s. 14)
- İşçi-Köylü Gazetesi (1968-1971) (s.14)
- TİİKP - I. Kongre Belgeleri (1977) (s.15)
- TİİKP Tüzük ve Programı (Endonezya Komünist Partisi Tüzük ve Programı) (1971) (s.23)
- Aydınlık Yayınları (s.23)
- TİİKP Tüzük ve Programı (1971) (s.23)
- Marksist-Leninist Felsefe Sözlüğü (s.38)
- Komünist Manifesto (1848) (s. 39)
- "Çevriler ve Yayın Programları" isimli dosya
"Yayın ve Büyük Propaganda Hareketi" başlıklı metin.
"Marksizmin Temel Eserleri Programı" başlıklı metin.
"Yayın Programı" ile aynı dosyadaki yazı ve listeler. (s. 81-84)
- Türkiye Komünist ve İşçi Hareketi (Türkiye Dizisi-4) (s.89)
- "Kıvılcımlı'nın Ordu ve Devlet Teorisinin Eleştirisi" isimli kitap (1971) (s.119)
- Partiye Ya da Parti Yöneticilerine Hitaben yazıldığı belirtilen mektuplar (s. 97-105)
- "Eyüp İlçesinde düzenlendiği anlaşılan Şefik Hüsnü'yü Anma Toplantısında Yapılan konuşmaya dair Genel Merkeze yollanan bir eleştiri" (s.91)
- "Resmi Belgelerle 'Kontrgerilla ve MHP" kitabı (s.112)

İDDİANAMEDE YER ALAN TAHRİFLER VE YANLIŞLAR

İddianame

Sayfa No: İddianame Ne Diyor?

s. 1	1. Doğu Perinçek: Affa uğramış sabıkalı	Sabıkasız
s. 6	Mehmet Bedri Gültekin: Gözaltı Tarihi: (Yok)	4.11.1980 Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından göz altına alındı ve işkence yapıldı.
s. 8	"TİİKP'nin yayın organı olan PDA Dergisi"	Proleter Devrimci Aydınlik TİİKP'nin yayın organı değildir.
s. 8	1975 yılı mart ayında SYK tarafından Aydınlik dergisinin kapatılması	SYK Aydınlik Dergisinin yayınıni durdurdu. Dergi kapatılmadı.
s. 11	Partinin kurulmadan önce bu partilerle ilişki kurduğunu...	Kurulmamış bir parti nasıl ilişki kurar? Bu aşılsız iddi-a hiç bir kanıta dayanmıyor.
s. 14	TİİKP'nin yayın organı olan İşçi-Köylü gazetesi.	İşçi-Köylü gazetesi TİİKP'nin yayın organı değildir.
s. 15	"Belgeler aynen yayınlandığı gibi Türkiye'nin yiğit işçileri ve yoksul köylüleri TİİKP saflarında birleşmeye çağrılmıştır."	Savcılar, çağrıyı sanki der-gi yapmış gibi yazmışlardır Oysa çağrıyı yapan belge-nin bizzat kendisidir. Der-ginin böyle bir çağrısı yok-tur.
s. 16	"Aynı zamanda TİİKP tara-fından da parti üyesi olarak kabul edilip..." "Partinin ku-ruluşundan önce ölmelerine rağmen bu şahısların kendi üyeleri olduğu..." (Bora'lar kastediyor.	Hiç bir yerde 1978 öncesi katledilen arkadaşlar parti üyesi olarak kabul edilmiyor. Tam tersine 1. Kong-MK Raporunda aynı olarak belirtililiyorlar

- s. 17 **Kazım Göktaş: ... okulun üçüncü katından kaçmak is-
terken düşerek ağır yaralan-
mıştır...** **Faşistler tarafından pence-
reden atılmıştır. Üçüncü
kat penceresinden kaçıla-
bilir mi?**
- s. 17 **Mustafa Sargın: ... 30.1.1976
günü Ankara Aydınlikevler
Lisesi önünde Güvenlik Kuv-
vetleriyle girdiği silahlı ça-
tışmada ölmüştür.** **Silahlı çatışmada değil, ar-
kadan vurularak öldürüldü.
Üzerinden hiç bir silah
çıkmadı ve çatışma sırasın-
da öldürülmediği mahkeme
kararında yazılıdır.**
- s. 17 **Metin Arıkan: ... 27. 1. 1976
günü İstanbul'da ... Güvenlik
kuvvetleriyle aralarında çı-
kan silahlı çatışmada ölmüş-
tür.** **Güvenlik kuvvetleriyle si-
lahlı çatışmada değil, vu-
rularak öldürülmüştür.**
- s. 17 **'Partinin gençlik kolu olan
"DGB" (Mustafa Sargın'la
ilgili olarak söylüyor)** **Partinin gençlik kolu yok-
tur. DGB hakkında da par-
tinin gençlik kolu olduğu
söylenmemiştir ve dava a-
çılmamıştır.**
- s. 18 **Partinin kurulmadan önce
başlattığı Ödemiş-İzmir yü-
rüyüşü....** **Bir parti kurulmadan önce
namı yürüyüş başlatır?**
- s. 18 **Ali Rıza Yeril Mehmet Küçük-
dal çatışmada ölmüşlerdir.** **Soruşturmanın da ortaya
çıkardığı gibi, pusu kuru-
larak öldürüldüler. Üzerle-
rinde silah bulunmadı.**
- s. 19 **TİİKP'nin 1. Kongre Belgele-
rinin H.S. ve Ay. Dergilerin-
de yayınlanmasından çok kı-
sa bir süre sonra TİİKP'nin
kurulmuş olması TİİKP'nin
1. Kongresinde alınan ve a-
çıklanan kararın uygulanma-
sından ibarettir.** **TİİKP 1. Kongre belgele-
rinde böyle bir karara rast-
lanmıyor.**
- s.20 **Partinin yayın organı olan
Aydınlık gazetesinin....** **Partinin yayın organı
Türkiye Gerçeği'dir.**

- s. 21 MK Raporunda naklen: 1969 yılında yasa dışı TİİKP'nin başlattığı hareketin 1977 yılına kadar devam ettirildiği, sabırlı çalışmaların ürünleri toplandıktan sonra 1978 yılında TİKP'nin kurulduğu ifade edilmiştir.
- s. 23 'TİKP'nin TİİKP'nin devamı olduğuna ilişkin parti görüşünün ve açıklamalarının bir tekrarıdır.
- s. 23 Partinin yayın organı durumunda olan Aydınlık Yayınları tarafından....
- s. 38 K. Marks tarafından yazılan ve Manfred-Buhr-Alfred Kosing tarafından kaleme alınmış Engin Aşkın tarafından dilimize çevrilen ML Felsefe Sözlüğü....
- s. 48 Aydınlık 71. sayısında ML konusunda söylenen (ok ve hedef) sözleri sanki TİKP yöneticileri söylüyormuş gibi ifade ederek tahrifat yapmaktır.
- s. 68 TİİKP Kongre belgeleri, proleter Dev. Birliği, Belgeler-I bu kitapların üçü de TCK'nın 142. maddesine göre...toplatılmış dava ve hüküm konusu olmuş kitaplardır. (26.11. 1978 tarihi için söylüyor)
- s. 69 Toplatılmış kitaplardan söz s. 83 ediliyor.
- s. 89 T. Gerçeği... haftalık bir dergidir.
- MK Raporu, "1969 yılında yasadışı TİİKP'nin başlattığı" herhangi bir hareketten söz etmiyor.
- Böyle bir görüş, açıklama hiçbir parti belgesinde yoktur.
- Aydınlık Yayınları, yayın organı olmadığı gibi, Partiye ait değildir.
- K. Marks'ın böyle bir eseri yok. Bir eser biri tarafından kaleme alınmış başkası tarafından yazılmaz.
- TİKP belgelerinde ya da yöneticilerinin açıklamalarında böyle bir ifade yoktur.
- İlk iki kitap hakkında dava açılmamıştır. Üçüncü kitap hakkında ise kesinleşmiş bir hüküm yoktur.
- Bu kitapların hepsi hakkında toplatma kararı yoktur.
- T. Gerçeği aylık bir dergidir.

- s. 92 "Şefik Hüsnü Türkiye halkı
nın mücadelesinde sonsuza ka-
dar yaşayacaktır. Şefik Hü-
snüler ölmez, şeklinde konu-
şmasını tamamladığı bu vesi-
lelerle komünizm övüldüğü.."
- s. 115 Savunmanın yani kitabın ön-
sözünde ... Sanık olarak karşı-
mızda bulunan kişilerin ordu
konusunda da görüş değıştir-
miş olmaları halinde bir açık-
lama ile daha bunu tavzih et-
meleri, kendilerinin bu gö-
rüşü terk ettiklerini bildirme-
leri mümkün iken bunu
yerine getirmemiş olmaları...
- s. 95 Eskişehir Gecesi Cem Karaca
konuşma yaparak...
- s. 101 Kemalizmin Bozkurt Efsane-
leri
- s. 106 Yasa dışı İran Komünist Par-
tisi
- s. 110 (Sondan
ikinci
satır)
s. 111 İran Komünist Partisi
- s. 115 ... Partinin kurulmasından son-
ra da 10 binlerce sayıda bas-
tırarak bunu tüm teşkilata da-
ğıtmış olmaları...
- Burada komünizm övülme-
miştir. Şefik Hüsnü övül-
müştür.
- "Savunma "önsözünde"
... Savunma, Türkiye'deki
devrimci hareketin gelişme
sireci içinde, belki bir tari-
hi andaki bilim ve düşünce
düzeyini yansıtmaktadır.
Savunma'da açıklanan gö-
rüş ve düşüncelerin doğru-
luğu, hiç kuşkusuz o za-
manın gerçekleri açısından
sınanmalıdır, yoksa günü-
müzün olgularına bakarak
değıil... (TİİKP Davası Sa-
vunma, 3. baskı, 1979)
- Cem Karaca bu toplantıda
bulunmadı.
- Böyle bir kitap yok
- Böyle bir parti yok.
Belgelerde "kuruluş hazır-
lığı yapılan" yasal bir parti
olarak geçmektedir. Böyle
bir parti kurulmamıştır.
- ' İran Proletarya Partisi'
(Savcılar, İran Proletarya
Partisinin mesajını verirken
bu partinin adını "İran Ko-
münist Partisi" olarak de-
ğıştirmiştir.)
- Parti böyle bir kitap bas-
madı.

- s. 118 Askeri Savcılıkça alınan ifadesinde, Doğu Perinçek tarafından partinin Yurt Savunması konusundaki görüşlerini açıkladığı kabul edilen Aydınlık Dergisi 72. sayısının....
- s. 119 Kıvılcımlı'nın kitabı, Parti tarafından bastırılarak dağıtılan...
- s. 122 Atatürk hakkında bir tek kitabın yayınlanmaması, Atatürk ilkelerinden hiç söz edilmemesi...
- s. 122 "Parti ise... 'Kemalist Devrim' adı altında yazı serileri yayınlanmasına..."
- s. 123 1971 döneminde mevcut Anayasal düzeni silah zoruyla ortadan kaldırmaya giriştiklerinde...
- s. 112. Sanıklardan... Pekçoğu tarafından 1971 döneminde hazırlanan savunma...
- s. 122 "Parti ise.. 'her ay bir kitap' programı altında Marks, Engels, Lenin ve Mao'nun eserlerinin okunup tartışılması istenmesine..."
- Doğu Perinçek'in savcılık ifadesi: 'Bu makalenin Partinin kurulmasından bir yıl önce çıktığını Parti organı olmayan bir dergide çıktığını ve partiyi bağlamayacağını ayrıca belirtmek isterim.'
- Parti böyle bir kitap bastırmadı.
- Kemalist Devrim, Doğacak Olan Güneş, Atatürk'ün Bu günkü Önemi, Poster ve çeşitli yazılar.
- Söz konusu yazılar Parti kurulmadan çok önce Halkın Sesi dergisinde yayınlanmıştı.
- Bunun maddesi 146'dır. Bu davanın hiç bir sanığı 146. maddeden yargılanmadı.
- 24 sanıktan altısının bu savunmada imzası var.
- "Her ay bir kitap" programı partinin kuruluşundan önce yayınlanan Aydınlık dergisine aittir.

İDDIANAMEDEKİ ÇELİŞMELER

"1975 yılı mart ayında Sıkıyönetim Komutanlığı tarafından Aydınlık Dergisinin kapatılması üzerine.." (s.8)

"Aydınlık Dergisinin 54. sayısından itibaren Sıkıyönetim Komutanlığınca

"... 54. sayısından itibaren Sıkıyönetim Komutanlığınca kapatılan Aydınlık Dergisi." (s. 8)

"1975 Nisanında Sıkıyönetim Komutanlığınca kapatılan haftalık Aydınlık Dergisini..." (s. 14)

"1974 sonbaharında tekrar yayına başladığı sırada ve 41. sayıda baş görev olarak kabul ettiği proletarya partisinin kurulması görevinin önemini koruduğu, ancak partinin kurulmasından önce ideolojik bakımdan sağlam ve emekçi kitlelerle kaynaşmış devrimcilerin yetiştirilmesinin gerektiği, ... bu suretle partinin kurulmasından önce Marksizm-Leninizm Mao Zedung düşüncesinin iyice benimsetilip, eğitiminin yapılp kitlelere kavratılmasından sonra partinin kurulacağına işaret edilmiştir. (s.9)

"Bu da partinin Marksizm-Leninizm Mao Zedung düşüncesinin yayımı ve kitlelerin bu konuda eğitimine kurulmasından önceki yıllarda başladığının bir başka kanıtı olmaktadır." (s. 11)

Partinin kuruluşundan önce ölmelelerine rağmen bu şahısların kendi üyeleri olduğu..." (s. 18) (Paragraf 4)

T.S.K. aleyhine yayınlarından ötürü yayını durdurulmuş olmasına rağmen" (s. 117)

"... Kampanyalar ve diğer tüm belgeler birarada değerlendirildiğinde TİKP'nin 1969 yılından beri faaliyetini yasa dışı olarak sürdüren TİİKP'nin devamından ibaret olduğu kolaylıkla anlaşılmaktadır." (s. 15)

"Parti Genel Başkanı Doğu Perinçek'in Parti 1. Genel Kongresine sunduğu Merkez Komitesi Raporunda bu şahıslara, partili diğer şehirlerden ayrı yer verilmiş..." (s. 18) (Paragraf 5)

